ΤΡΙΩΔΙΟΝ ΚΑΙ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

ΗΤΟΙ

ΔΟΞΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΙΔΙΟΜΕΛΑ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ ΚΑΙ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ
ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ

ΜΕΛΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ

ΥΠΟ

ΣΙΜΟΥ ΑΒΑΓΙΑΝΟΥ

ΠΡ. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ ΤΗΣ ΑΘΗΝΗΣΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

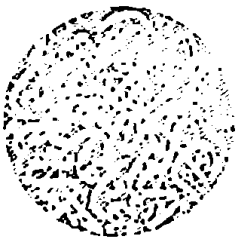
ΚΑΙ ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ ΑΝΑΛΩΜΑΣΙΝ ΑΥΤΟΥ

ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΩΝ ΤΟ ΤΡΙΩΔΙΟΝ

«Ψάλατε συνετῶς»
Δαβὶδ ἐν ψαλμῷ ΜΖ΄ 8.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΚΟΥΣΟΥΛΙΝΟΥ ΚΑΙ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ
ΠΑΡΑ ΤΩΙ ΝΑΩΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ

1891

ΤΩι

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΩι ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗι ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΕΔΡΩι ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΥΡΙΩι ΚΥΡΙΩι

ΓΕΡΜΑΝΩι ΚΑΛΛΙΓΑι

ΤΩι ΤΗι ΕΛΛΗΝΙΚΗι ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗι ΗΜΩΝ ΜΟΥΣΙΚΗι ΧΑΡΙΕΝΤΩΣ ΠΡΟΣΟΜΙΛΟΥΝΤΙ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΟΥΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΠΟΝΗΜΑ ΜΟΥ

ΣΥΓΝΩΜΟΝΩΣ

ΑΝΑΤΙΘΗΜΙ

ΞΙΜΟΣ ΑΒΑΓΙΑΝΟΣ

Τὸ βιβλίον τοῦτο
μοῦ ἐδωρήσεν ὁ ἐμπ. Χατζοφώτης
ἐπὶ 4-2-1991.

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφὴν ἢ τὴν σφραγῖδα τοῦ συγγραφέως.

Δήμος Ἀθανασιάνου

Γιάννου.

Μονάχη
10-2-1991.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ψάλατε συνετῶς.
Δαβὶδ ἐν ψαλμῷ ΜΣΤ

Ἀπὸ τριακονταετίας καὶ ἐπέκεινα ἀσχολούμενος εἰς τὸ τοῦ Ἱεροψάλτου ἐπάγγελμα, ἐνταῦθά τε καὶ ἐν ταῖς κλειναῖς Ἀθήναις ὡς Πρωτοψάλτης τῆς Μητροπόλεως διατελέσας, ἐμελέτησα εἴπερ τις καὶ ἄλλος ἐμβριθῶς ἅπαντας τοὺς διαπρέψαντας ἐν τοῖς μουσικοῖς καὶ ἐν σεμνότητι καὶ κατανύξει τὸν Ὕψιστον ὑμνήσαντας μελοποιοὺς ἔν τε τῇ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ὀρθοδόξοις ναοῖς, καὶ προσεπάθησα ἐπὶ πολὺ νὰ ἐνδιατρίψω εἰς τὸ μέλος καὶ τὸν ῥυθμὸν ἁπάντων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν ᾀσμάτων.

Ἐκ τῆς μελέτης δὲ καὶ τῆς περὶ τὴν μουσικὴν ἀσχολίας μου ταύτης ἐπῆλθέ μοι ἡ ἰδέα νὰ φανῶ καὶ ἐγὼ κατά τι χρήσιμος τοῖς φίλοις συναδέλφοις καὶ ζηλωταῖς τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν τούτου κειμηλίου· οὕτω δέ ἔγνων ἵνα, βασιζόμενος πάντοτε ἐπὶ τῶν ἀρχῶν ἐκείνων, αἵτινες ἀνέδειξαν πάντας τοὺς ἀρχαίους τε καὶ νεωτέρους μουσικοὺς τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, καὶ μηδόλως παρεκκλίνων τῶν κανόνων, ὑφ' ὧν διέπεται ἡ τῆς μουσικῆς ταύτης θεωρία, προβῶ εἰς τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν διὰ νέων γραμμῶν καὶ μὲ διπλοῦν χρόνον μελοποίησιν καὶ σύνθεσιν πάντων τῶν ἰδιομέλων, δοξαστικῶν καὶ λοιπῶν ᾀσμάτων τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου, καὶ πάσης τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας τῶν Ἐγκαινίων.

Ἐπὶ δὲ τούτοις κατὰ τὴν μελοποίησιν καὶ σύνθεσιν ταύτην ἐτήρησα διὰ τὴν ἀπαγγελίαν τὸ ἐγκεκριμένον καὶ σεμνὸν μέλος τῆς Ἐκκλησίας· οὐ μὴν ἀλλ' ἐφρόντισα καὶ περὶ τοῦ χρόνου καὶ ῥυθμοῦ καὶ τοῦ τονισμοῦ καὶ τῆς τῶν λέξεων ἐννοίας, δι' ἣν οὐκ ὀλίγος λόγος ἀπὸ πολλοῦ χρόνου παρὰ τοῖς ἐλλογίμοις μουσικοῖς γίγνεται, ἤτοι δὲν ἐμελοποίησα ᾄσμά τι ἐκ τούτων χωρὶς νὰ φυλάξω ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸν χρόνον καὶ ῥυθμὸν τοῦ μέλους, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἑκάστης λέξεως τὸν τόνον, ὅστις παραβλέπεται εἰς πολλὰ τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων πονημάτων, οὐδὲ συνέθηκα γραμμὴν χωρὶς νὰ προσπαθήσω ὅπως ἑλκύσω μὲν διὰ τοῦ μέλους καὶ τῆς ἀναλόγου ἀπαγγελίας τὴν προσοχὴν τοῦ ἀκροατοῦ εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ ᾄσματος, χαροποιήσω δ' αὐτὸν ἢ διεγείρω ἐν αὐτῷ κατάνυξιν καὶ εὐσεβῆ συγκίνησιν.

Οὕτω δὲ ποιῶν καὶ μὴ λησμονῶν τὰς σοφὰς συμβουλὰς καὶ

νουθεσίας τοῦ ἀειμνήστου διδασκάλου μου καὶ διαπρεποῦς ἐν τοῖς μουσικοῖς συγγραφέως Ἰωάννου Πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἔλαβον τὸ θάρρος νὰ δημοσιεύσω τὸ πρῶτον τοῦτο μουσικὸν δοκίμιόν μου. Τὴν δὲ κατὰ τὰ νενομισμένα ἔγκρισιν τῆς ἐκτυπώσεως, ἕνεκα ἰδίας εὐγνωμοσύνης μου πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις οἰκοῦντας, ἐξητησάμην παρὰ τῆς Σεβαστῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. Ἡ δὲ Ἱερὰ Σύνοδος δεχθεῖσα εὐμενῶς τὴν αἴτησίν μου ταύτην διώρισε πρὸς ἐξέλεξιν τοῦ πονήματός μου τριμελῆ ἐξ ἐπιστημόνων μουσικῶν Ἐπιτροπείαν, ἥτις ἐξήλεγξεν αὐτὸ μετὰ προσοχῆς καὶ ἀκριβολογίας καὶ ἐξέδωκε τὴν ὑπὸ χρονολογίαν 12 Νοεμβρίου 1890 ἔκθεσιν αὐτῆς, καὶ οὕτως ἐνέκρινε καὶ ἐπέτρεψέ μοι τὴν ἐν Ἀθήναις ἔκδοσιν αὐτοῦ.

Συνῳδὰ δὲ τῇ ἀποφάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ νὰ συμμορφωθῶ καθ' ἅπαντα πρὸς τὴν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπείας γνώμην λαβὼν ἐπίσημον ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς ἐμελέτησα καὶ αὖθις ὅλον μου τὸ ἔργον ἐφ' ἱκανὸν χρόνον. Οὕτω δὲ ποιήσας μετέβαλόν τε καὶ διώρθωσα πολλὰ κατὰ τὴν τῆς ἐπιτροπείας γνώμην, ἔτι δὲ ἀντικατέστησα ἱκανὰ τῶν ἐμῶν ᾀσμάτων δι' ἀρχαίων ἵν' οὕτω μὴ φανῶ καινοτομῶν ἐν ᾄσμασι μάλιστα ῥυθμικοῖς, ὧν συντομὴ ἢ ἄλλη τις μεταβολὴ διὰ νόμους μουσικοὺς καὶ ποιητικοὺς οὐδαμῶς ὑπαγορεύεται. Ἐν γένει δὲ οὐδὲν παρέλιπον ἐξ ἐκείνων, ἅτινα συνεβούλευσέ μοι ἡ ἐπιτροπεία διὰ τῆς ἐπιστημονικῶς καὶ πάνυ εὐγενῶς συντεταγμένης ἐκθέσεως αὐτῆς. Οὕτω δὲ μεταβαλὼν καὶ διορθώσας τὸ ἔργον μου παρέδωκα αὖθις τῇ ῥηθείσῃ ἐπιτροπείᾳ, ἥτις διεξελθοῦσα καὶ εὑροῦσα αὐτὸ μετερρυθμισμένον συνῳδὰ τῇ ἐκθέσει αὐτῆς ὑπέβαλε τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ καὶ αὖθις ὁριστικὴν γνώμην πρὸς ἔγκρισιν τοῦ πονήματός μου. Ἡ δὲ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπείας ἐξέδωκε τὴν ἀπὸ τῆς 15 Μαΐου ἐνεστ. ἔτους ἔγκρισιν Αὐτῆς.

Φρονῶν δὲ ὅτι πολλὰ τῶν ἐν ἰδιαιτέροις βιβλίοις ἐκδεδομένων ᾀσμάτων καταχωριζόμενα ἐν τῷ πονήματί μου τὰ μέγιστα θέλουσι συντελέσῃ πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν κυρίων ἐκτελεστῶν μουσικῶν τῆς χρήσεως πολλῶν βιβλίων ἔπραξα τοῦτο καταχωρίσας ὅλην τὴν λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων, τῶν ᾀσμάτων τῆς ὁποίας τινὰ μέν εἰσιν ἀρχαῖα, τινὰ δὲ παρ' ἐμοῦ μεμελοποιημένα. Ἔτι δὲ κατεχώρισα τὰ ἀργὰ Ἰδιόμελα τῶν Κυριακῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς Ἰακώβου Πρωτοψάλτου διὰ τὸ κοινὸν τῆς χρήσεως αὐτῶν καίπερ ἔχων ἴδια ἀργοσύντομα.

Πρὸς τοῖς Δοξαστικοῖς δὲ καὶ ἰδιομέλοις τῆς Μεγάλης ἑβδομάδος κατεχώρισα ἅπασαν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου καὶ τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου μετὰ τῶν ἀργῶν Εἱρμῶν τῶν κανόνων Πέτρου

Λαμπαδαρίου εἰλημμένων ἐκ τῆς α'. ἐκδόσεως τοῦ Εἱρμολογίου ὑπὸ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος, ὧν τὸ γνήσιον οὐδαμῶς ἀμφιβάλλεται. Ὡσαύτως δὲ ἐν τῇ τῆς Μεγάλης Πέμπτης ἀκολουθίᾳ κατεχώρισα ἅπασαν τὴν λειτουργίαν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου ὡς κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἔχει μηδὲν παραλιπὼν τῶν κατὰ ταύτην ψαλλομένων. Τὸ δὲ «Φῶς Ἱλαρὸν» διήρησα εἰς πόδας ἀνὰ τέσσαρας χρόνους, ἅτε ὂν ἐμμέτρως μεμελοποιημένον, ἐξ οὗ δῆλον γίγνεται ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἐμελοποίουν ἀείποτε ἐπὶ τῇ βάσει ὡρισμένων ῥυθμικῶν νόμων καὶ μουσικῶν κανόνων καὶ οὐχὶ εἰκῇ καὶ ὡς εἰκὸς ὡς ταυτὸν πολλοὶ τῶν μελοποιούντων πράττουσιν.

Ἐπειδὴ δὲ πολλάκις ὑπάρχουσι περιστάσεις, καθ' ἃς ἐπιδιώκεται πολὺ τὸ σύντομον τῶν ἀκολουθιῶν, κατ' αἴτησιν πολλῶν κατεχώρισα πρὸς τῇ ὑπαρχούσῃ τῶν Παθῶν ἀκολουθίᾳ καὶ τὴν ὑπὸ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου μεμελοποιημένην Εἱρμολογικὴν εἰλημμένην ἐκ τῆς παλαιᾶς ἐκδόσεως τοῦ Δοξαστάριου Πέτρου Λαμπαδαρίου. Τελευταῖον δὲ κατεχώρισα τὸ Χερουβικὸν καὶ Κοινωνικὸν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου.

Ἐν πᾶσι δὲ τοῖς ᾄσμασί μου ἐτήρησα τὸν χρόνον καὶ ῥυθμόν, τὸ ἁπλοῦν καὶ ἀπέριττον τῶν μουσικῶν περιόδων, ἵν' οὕτω καταστῶσι ταῦτα ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τῇ Ἐκκλησίᾳ προσήκοντα.

Διὸ ἔχων ἤδη ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ μουσικὸν τοῦτο πόνημά μου συνταχθὲν κατὰ τὰς εἰρημένας ἀρχὰς καὶ βάσεις θέλει τύχῃ τῆς εὐμενοῦς ὑποδοχῆς πάντων τῶν φίλων συναδέλφων καὶ τῶν λοιπῶν φιλομούσων καὶ ζηλωτῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν μουσικῆς, ἐπικαλοῦμαι τὴν ἀρωγὴν καὶ συναντίληψιν αὐτῶν.

Ἐν τέλει δ' ἐπιτραπήτω μοι νὰ ἐκφράσω εὐσεβάστως τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην καὶ ἀφοσίωσίν μου πρός τε τὴν Αὐτοῦ Σεβασμιότητα τὸν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν Κύριον Κύριον Γερμανόν, ᾧ ἀφιερῶ τὸ πόνημά μου, καὶ πρὸς ἅπαντα τὰ σεβαστὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος, ἥτις μετὰ μητρικῆς ὄντως στοργῆς ἐμερίμνησε περὶ τῆς ἐκδόσεως καὶ εὐοδώσεως τοῦ ἔργου μου τούτου, καὶ τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε συνδράμοντάς μοι εἰς τὴν ἐπίπονον καὶ πολυ πανον ταύτην ἐργασίαν.

Καθῆκον δὲ εὐγνωμοσύνης ἐκπληρῶν ἐκφράζω δημοσίᾳ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μου τοῖς ἀξιοτίμοις κυρίοις Ἀθανασίῳ Σακελλαριάδῃ καθηγητῇ ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ῥιζαρείῳ Σχολῇ, Εὐστρατίῳ Βαφειάδῃ Ἰατρῷ καὶ τῷ λογίῳ Πρωτοψάλτῃ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐν Πειραιεῖ Νικολάῳ Παπαϊωάννου, μέλεσι τῆς κρινάσης τὸ πόνημά μου ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπείας, ἐπὶ τῇ σοφῇ καὶ ἐπιεικεῖ αὐτῶν εἰσηγητικῇ ἐκθέσει πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον περὶ τοῦ ἔργου μου, ἥτις τὰ μέγιστα συνεβάλετό μοι εἰς διόρθω-

σιν αὐτοῦ. Ἔτι δ' εὐχαριστῶ τοῖς ῥηθεῖσι κυρίοις διά την μέριμναν αὐτῶν καὶ ἐπιμέλειαν τοῦ ἔργου μου κατὰ τὴν τύπωσιν αὐτοῦ.

Τελευτῶν δ' ἐξαιτοῦμαι τὴν εὐμένειαν καὶ ἐπιείκειαν τῶν κυρίων μουσικῶν διά τινα τῶν ἐν τῷ πονήματί μου ἴσως πλημμελῶς ἔχοντα ἐνθυμουμένων ὅτι καὶ τῷ Θεῷ ἱρεστόν ἐστι τὸ κατὰ δύναμιν πράττειν.

Ἔγραφεν ἐν Μιτυλήνῃ, τῇ 5 Ἰουλίου 1891.

ΣΙΜΟΣ ΑΒΑΓΙΑΝΟΥ
Πρ. πρωτοψάλτης τῆς Ἀθήνησι Μητροπόλεως

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΕΝ ΤΩ, Α ΤΟΜΩ.

Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ..... σελ 1
Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου ..... » 9
Σαββάτῳ τῶν κεκοιμημένων ..... » 17
Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω ..... » 22
Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου ..... » 30
Προκείμενα τοῦ Ἑσπερινοῦ Π. Λαμπαδαρίου ..... » 42
Ἔλαμψεν ἡ χάρις σου. Ἰδιόμελον Α τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς Ἰακ. Πρωτ. » 43
Τετάρτῃ τῆς Α ἑβδομάδος τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς ..... » 51
Ἡ Θεία λειτουργία τῶν Προηγιασμένων ..... » 55
Παρασκευῇ τῆς Α ἑβδομάδος ..... » 68
Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας ..... » 77
Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν. Ἰδιόμελ Ἰακ. Πρωτοψ. ..... » 148
Τετάρτῃ τῆς Β ἑβδομάδος καὶ τῇ Παρασκευῇ .... » 84
Κυριακῇ Β τῶν Νηστειῶν ..... » 86
Χαλινοὺς ἀποπτύσας. Ἰδιόμελον Β Ἰακ. Πρωτοψ. .... » 150
Τετάρτῃ τῆς Γ ἑβδομάδος καὶ τῇ Παρασκευῇ ..... » 93
Κυριακῇ Γ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ..... » 96
Ἀτένισαι τὸ ὄμμα. Ἰδιόμελον Ἰακ. Πρωτοψ. ..... » 152
Τετάρτῃ Δ ἑβδομάδος καὶ τῇ Παρασκευῇ ..... » 102
Κυριακῇ τῆς Δ ἑβδομάδος ..... » 108
Ὁ τὸν ἀμπελῶνα φυτεύσας καὶ Λησταῖς λογισμοῖς. Ἰδιόμελα Ἰακ. Πρωτ. » 153
Τετάρτῃ τῆς Ε ἑβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ, τῇ Παρασκευῇ καὶ τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου ..... » 117
Κυριακῇ τῆς Ε ἑβδομάδος ..... » 126
Θαυμαστὴ τοῦ Σωτῆρος. Ἰδιόμελον Ἰακ. Πρωτ. ..... » 158
Τετάρτῃ τῆς ς'. ἑβδομάδος καὶ τῇ Παρασκευῇ τῶν Βαΐων ..... » 132
Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου ..... » 141
Κυριακῇ τῶν Βαΐων .... » 161

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Ἁγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάδι εἰς τὸν Νυμφῶνα .... » 177
Ἁγία καὶ μεγάλη Δευτέρα ..... » 182
Ἁγία καὶ Μεγάλη Τρίτη ..... » 197
Ἁγία καὶ Μεγάλη Τετάρτη..... » 206
Ὅτε οἱ ἔνδοξοι ἀργὸν καὶ σύντομον ..... » 425
Ἁγία καὶ Μεγάλη Πέμπτη..... » 230
Λειτουργία Βασιλείου τοῦ Μεγάλου..... » 252
Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν Ἀντίφωνα, ὑπὸ τοῦ ἐκδότου..... » 258
Ἀντίφωνα εἰρμολογικά. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου, κλπ..... » 287
Τῇ Μ. Παρασκευῇ εἰς τὰς Ὥρας στιχηρὰ κλπ. ..... » 338
Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ..... » 361
Μεγαλυνάρια τοῦ Μ. Σαββάτου, Εὐλογητάρια κλπ. ..... » 385
Μεγαλυνάρια τοῦ Μεγ. Σαββάτου Π. Λαμπαδαρίου ..... » 428
Κεκραγάρια ἀργοσύντομα διὰ τοὺς ἑσπερινοὺς τῶν Κυριακῶν καὶ Πρωηγιασμένων..... » 447

Ἀριθ. Πρωτ. 639
Διεκπ. 647

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαΐου 1891.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν κύριον Σίμωνα Ἀβαγιανὸν Μουσικοδιδάσκαλον καὶ μελοποιόν.

Ἀπαντῶσα ἡ Σύνοδος εἰς τὴν ἀναφορὰν ὑμῶν ἀπὸ 2 Νοεμβρίου π. ε. γνωρίζει ὑμῖν ὅτι, κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν τῇ Συνόδῳ ὑποβληθέντων ὑμῶν ἔργων ὑπ' αὐτῆς διορισθείσης ἐπιτροπείας, μετ' ἐπαίνων ἐπιδοκιμασάσης ταῦτα, ἄσμενος ἐγκρίνει τὸ μετὰ πολλῆς φιλοπονίας μελοποιηθὲν ἄριστον ὑμῶν ἔργον χρήσιμον εἰς ὑμνῳδίαν καὶ αἶνον τοῦ Ὑψίστου ἡμῶν Θεοῦ.

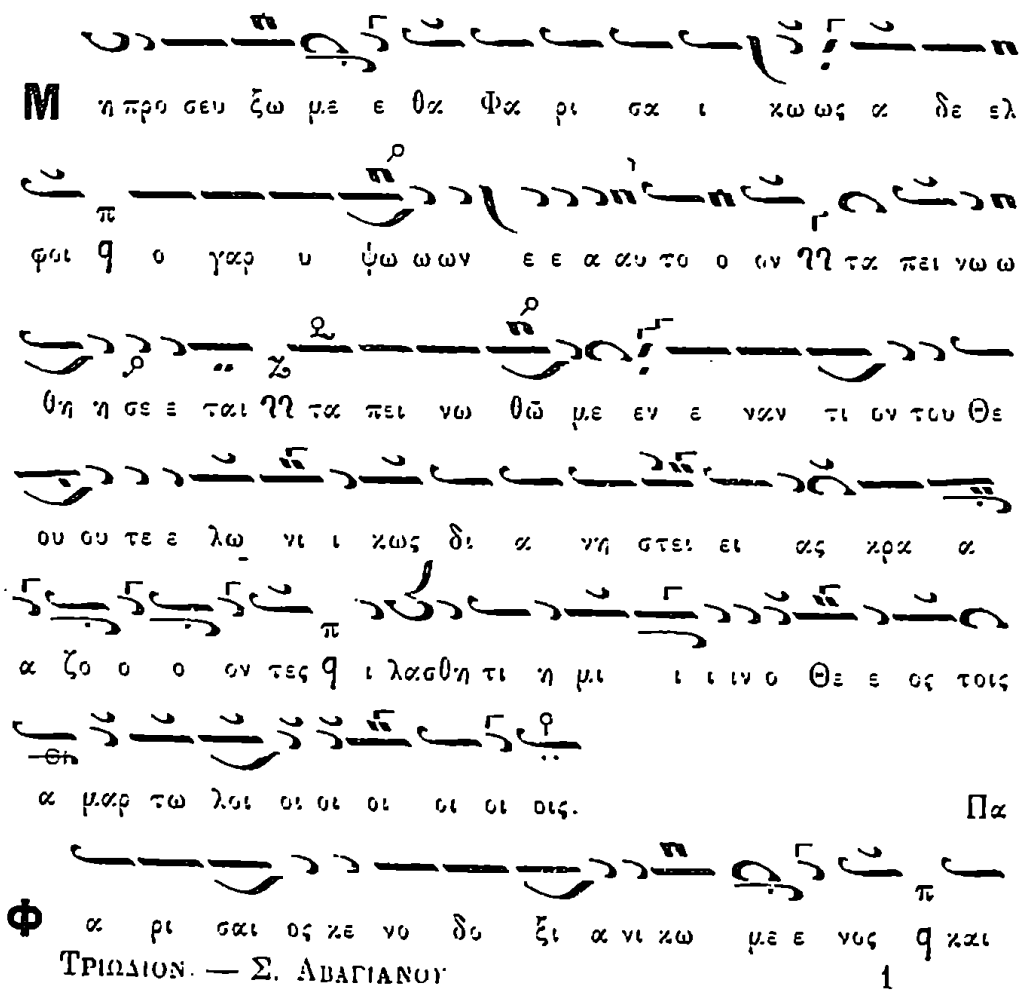
† Ὁ Ἀθηνῶν ΓΕΡΜΑΝΟΣ Πρόεδρος
† Ὁ Ζακύνθου ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
† Ὁ Κερκύρας ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ
† Ὁ Πατρῶν καὶ Ἠλείας ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ
† Ὁ Καρυστίας ΜΑΚΑΡΙΟΣ

Ὁ γραμματεὺς
ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν Ἰδιόμελα. Ἦχος ά. Πα.

Δόξα. Ἦχος λ π ϱ Νη.

Εἰς τὸν στίχον.
Δόξα. Ἦχος πλ. α'. Πα.

Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ δ'. Νη.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἦχος γ'. Πα.

Δόξα. Ἦχος λ Νη.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν Ἰδιόμελα. Ἦχος ά. Πα.

Δόξα. Ἦχος δ΄.

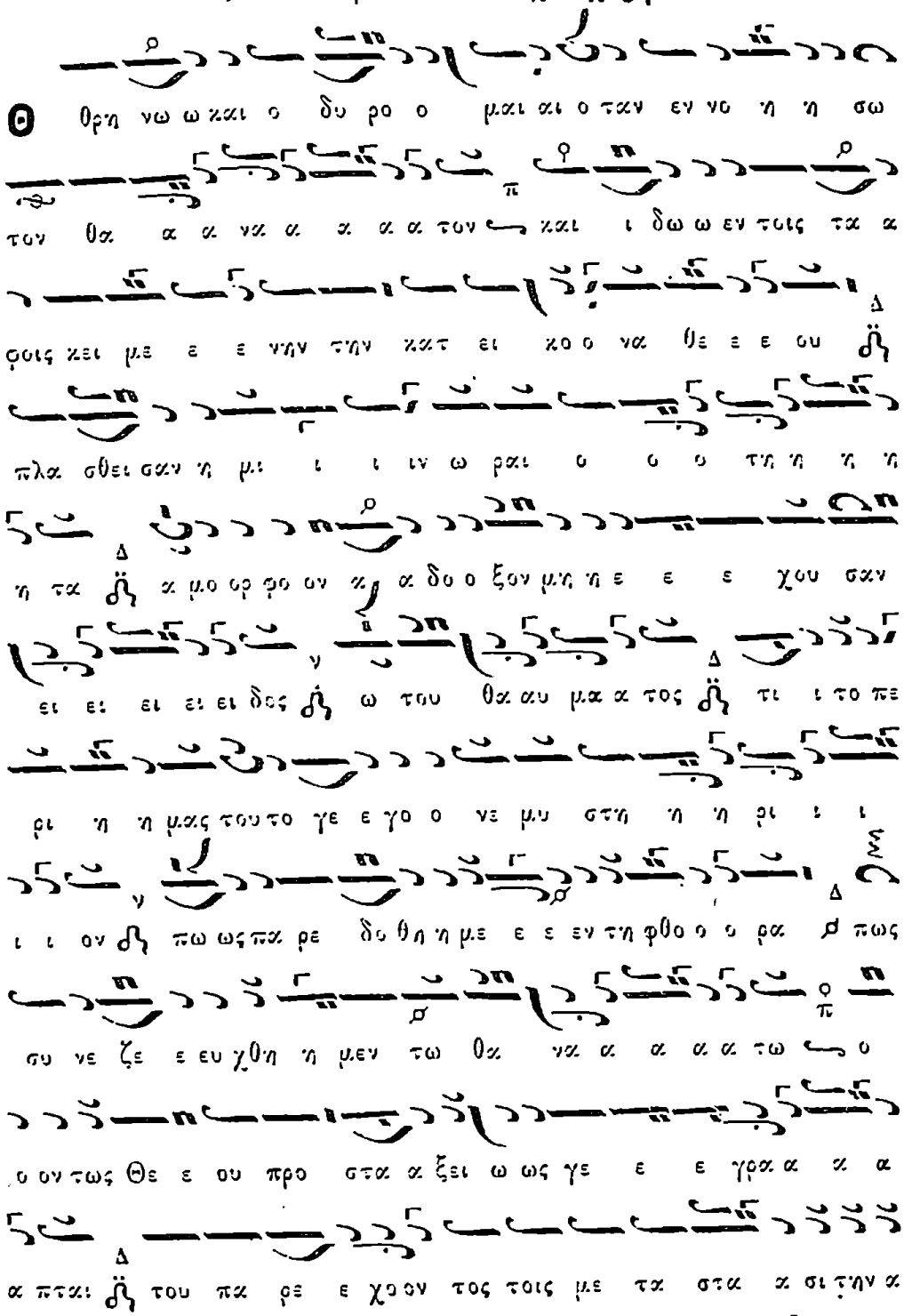
τα Σω τη ηρ και αι σω ω ω σο ο ο ον με.

Ἦχος δ Πα.

Ω ς ο α σω ω το ος υι υι ος η η ηλθο ον κα γω ι
κτι ι ι ιρ μον ο τον βι ον ο ο ο λο ον δα πα νη
σας εν τη α πο ο δη η μι ι ι ι α ε
σκορπι σα το ον πλουσιου το ον ο ο ον δε ε δω κας μοι Πα α
α α α τερ ε δε ξαι με με τα νο ουν τα α ο Θε ε ος δη
και ε λε ε ε η η σο ο ον με Ἦχος λ δη Νη.
Δ α πα νη σας α σω τως της πα τρι κης ου σι ας το
ον πλου του τον γε και κα τα να λω ω ω σας ε ρη
μο ο ος γε γο ο νά με ν τη χω ρα ι κη σας των πο νη
ρω ω ων πο ο λι ι των δη και μη χε τι ι φε ε

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι ΤΩΝ ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΩΝ

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν Δόξα Ἦχος λ π δη Νη.

να α α α α πα α αυ σιν. Εἰς τὸν στίχον Δόξα Ἦχος Πα.

Α ρ χή μοι καὶ υ πο υ στα α σις το πλαστουρ γον σου

γε ε ε γυ ο νε προ ο στα αγ μα βου λη θεις γαρ εξ α

ο ρα α του ου τε καὶ ο ρα τῆς με ζω ον συμ πη ή ξαι φυ

υ σε ε ως γή θεν μου το σω ω ω μα δι ε πλα α σα ας ᾗ

δε δωκας δε ε μοι οι οι ψυ υ χήν τη θει ει α α σου

καὶ ζω ο ποι ω ω εμ πνε ε ε ευ σει δι ο Σω

τήρ τους δουλους σου εν χω ω ω ρα α ζω ω ων των σ εν

σκη ναις δι καὶ αι ω ων α να α α πα α α α αυ σον.

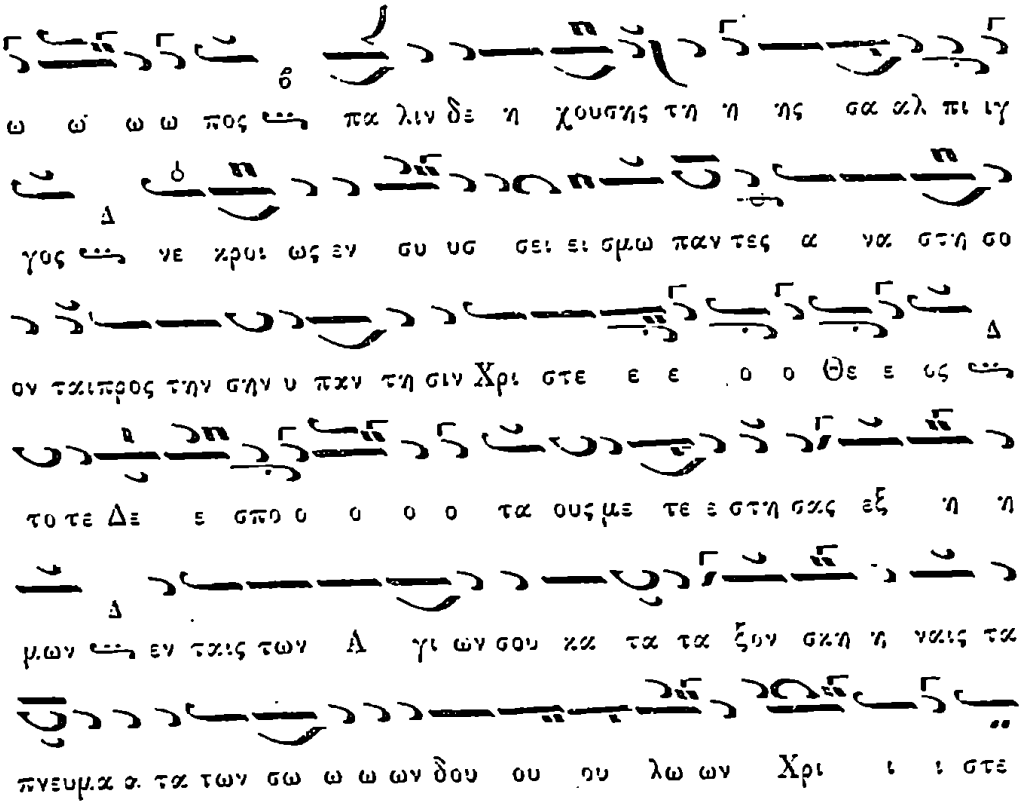
Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Νη

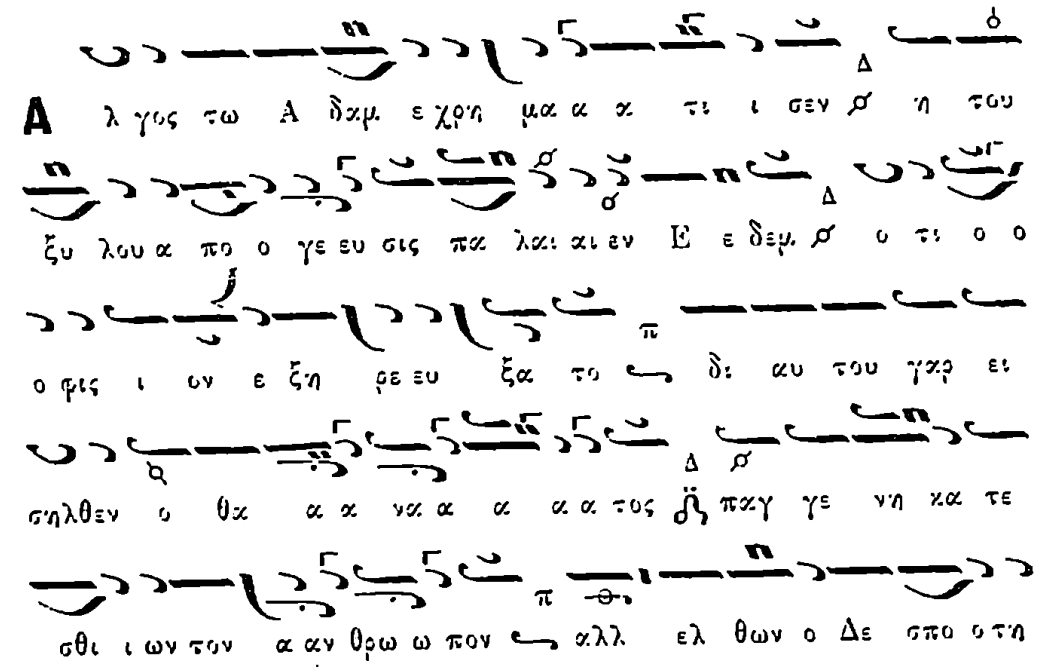
Ο βα θη σο φι ας φι λαν θρω πως παντα οι κο νο μων ᾗ

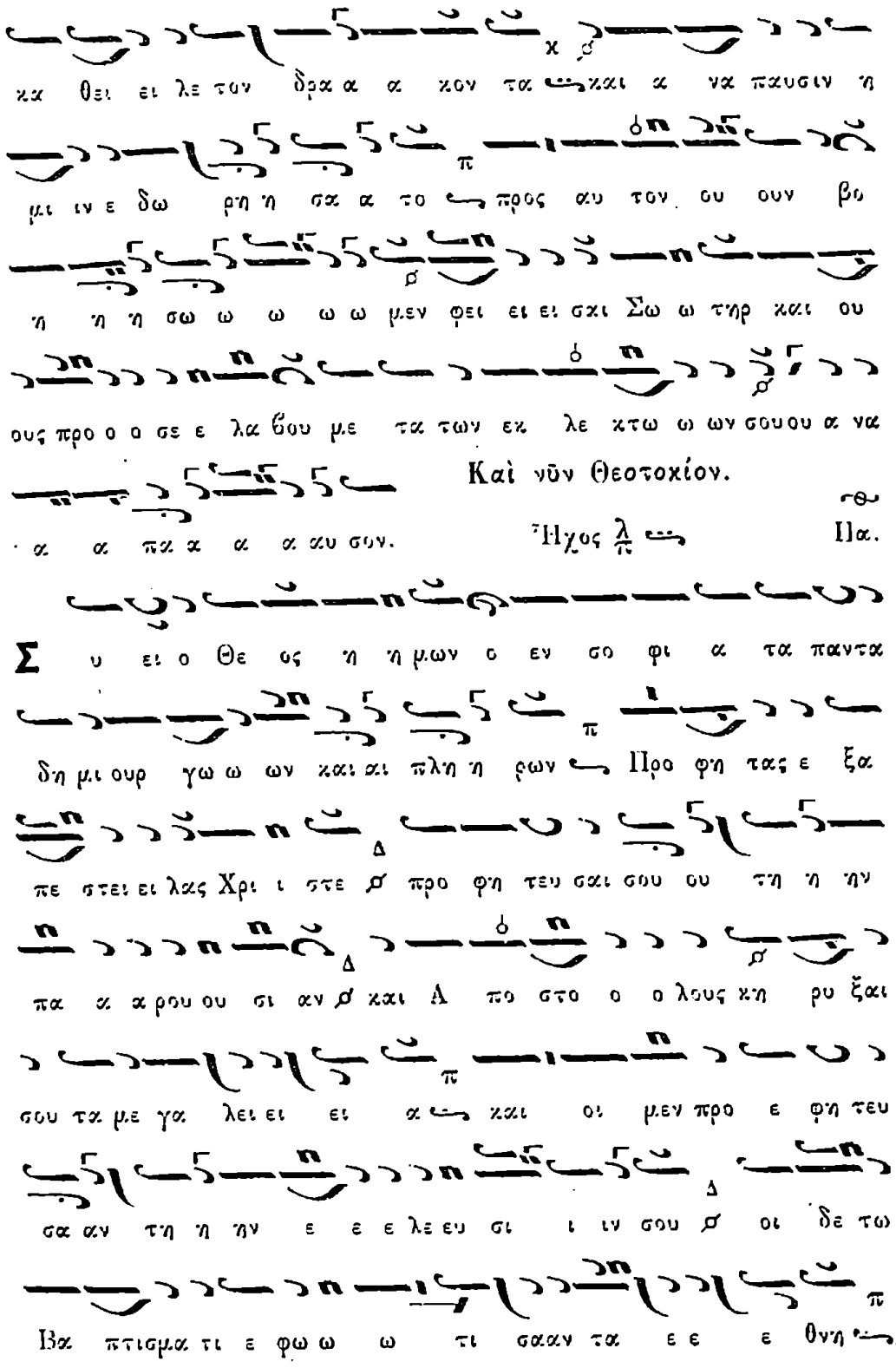
καὶ το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μυ νε Δη μι ουρ γε ᾗ α

Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος Δι.

Εἰς τὸν στίχον τῶν Αἴνων. Δόξα Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ Πα.

κα θει ει λε τον δρα α α κον τα και α να παυσιν η
μι ιν ε δω ρη η σα α το προς αυ τον ου ουν βο
η η η σω ω ω ω ω μεν φει ει ει σαι Σω ω τηρ και ου
ους προ ο ο σε ε λα βου με τα των εκ λε κτω ω ων σου ου α να
Καὶ νῦν Θεοτοκίον.
· α α πα α α α αυ σον. Ἦχος λ πλ. Πα.
Σ υ ει ο Θε ος η η μων ο εν σο φι α τα παντα
δη μι ουρ γω ω ων και αι πλη η ρων Προ φη τας ε ξα
πε στει ει λας Χρι ι στε προ φη τευ σαι σου ου τη η ην
πα α α ρου ου σι αν και Α πο στο ο ο λους κη ρυ ξαι
σου τα με γα λει ει ει α και οι μεν προ ε φη τευ
σα αν τη η ην ε ε ε λε ευ σι ι ιν σου οι δε τω
Βα πτισμα τι ε φω ω ω τι σαν τα ε ε ε θνη.

ΤΗι ΚΥΡΙΑΚΗι ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν Δόξα Ἦχος ♯ δή Νη.

Εἰς τὸν στίχον. Δόξα Ἦχος λ̇ Νη.

Εἰς τοὺς Αἴνους Ἰδιόμελα. Ἦχος

Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα Ἦχος α΄. Πα.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν Δόξα Ἦχος Πα.

Εἰς τὸν στίχον Δόξα. Ἦχος λ Πα.

του κ και των α γα θων παν τοι ω ω ω ων ε στε ε ρη η
η η μαι Πα ρα δει σε α γι ω ω τα α τε ο δι
ε με πε ε ε φυ υ υ τευ με ε ε νος και δι α
την Ε ευ α αν κε ε κλει σμε ε ε ε ε νος ι κε τε
ευ ε τω σε ποι η η η σαν τι κα με ε ε πλα α
α σα αν τι ο πως των σων αν θε ω ω ω ων πλη σθη
η σο ο ο ο ο μαι Δι ο και προς αυ το ο ο ον ο Σω
ω τήρ κ το ε μον πλα α ασ μα συ θε ε λω ω ω α
α α πο ο λε σθαι κ αλ λα βου λο μαι του το σω ω ζε ε σθαι
και εις ε πι γνωσιν α λη θει ει ει ει α ας ε ελ θειν
ο τι τον ερ χο ο με ε ε νο ον προ ο ος με ου μη
ε εκ βα α αλ λω ε ε ε ε ε ξω

Εἰς τοὺς Αἴνους Ἰδιόμελα. Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ α΄. Πα

ει αν η τι ις ε εκ τε μνει α πο καρ δι ι ι ι ας πα σαν
κα κι ι ι αν Ο ποι ω ων τα αυ τα τον α λη θι
νον κο μι ζεται στε φα α νον πα ρα του παμ βα σι λε
ε ω ως Χρι ι στου ἐν τῇ η με ρα α τῆς κρι ι σε ως

Ἦχος λ΄ Πα.

Α δαμ του Πα ρα δει σου δι ω ω κε ε ται αι σ τρυ
φῆς με τα λα βω ων ως πα ρῆ η κο ος Μω σῆς Θε ο
πτης ἐχρημα τι ι σε σ νη στει α τα ομμα τα τῆς ψυ χῆ ης
κα θη ρα α με νος Δι ο του Πα ρα δει ει σου οι κή το
ρες γε νε ε σθαι αι ε ε ε πι ι ι πο ο θουν τες σ α παλ
λα γω ω μεν τῆς α λυ σι τε λου ους τρο ο φῆς και Θε
ον κα θο ραν ε φι ε ε με ε νοι σ Μω σα ι κως τὴν τε

τρα δατης δε κα α δος νη στε ευ σω ω μεν προ σευ χη
καιτη δε η η η σει ει λι κρι νω ως προ ο ο σκα α αρ
τε ε ρουν τες σ κα τευ να σω μεν της ψυ χης τα πα θη η η
μα α τα σ α πο σο θη σω μεν της σαρ κο ος τα οι δη
η μα τα κουροι προς την α νω πο ρει ει α αν με
τι ι ι ι ω ω ω ω ω μεν ο που αι των Αγ γε
λω ω ων χο ο ρει αι σ α σι γη η τοι οι σις φω ω ναις
την α δι αι ρε τον α νυ μνου σι ι Τρι α α α δα
α κα θο ρων το α μη χα νον καλλος και δε σποτι ι ι κον
Ε κει α ξι ω σον η μας Υι ε Θε ου ου ζω ω ω
ο ο δο τα σ τους ε πι σοι πε ποι θο ο ο τας συγ χο
ρευ σαι ταις των Αγ γε ε λων στραα τι ι αις ταις της τε

Δόξα Ἦχος λ Πα.

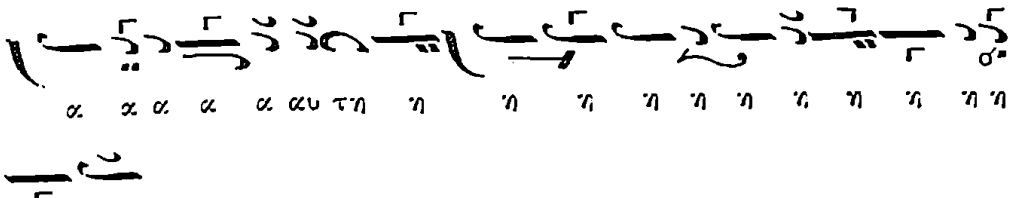
Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Ἰδιόμελα Δι.

εκ ζη τη η η η σωω ω μεν και λη θην της κα
κι ας παν τε λη ποι η σω ω ω με ε εν βο ω ων τες
η μαρ το με εν εν σοι σω σον ως πα λαι Νι νευ ι τας
Χρι στε ε βα σι ι λευ και κοι νω νους η η μα ας ου ρα νι
ου βα σι λει ας ποι η σο ον ε ε ευ σπλαα α α αγ χνε
E μαυ τον α πελ πι ζω εν νθ ων τα ε ερ γα σου Κυ
υ υ ρι ε τα πα σης τι μω ρι ι ας ε πα α ξι
α ι δου γαρ πα ρα βλε ψας τα σε πτα σου Σω ω τερ εν
τα α αλ μα τα α σω ω τως τον βι ι ον η να α
λω σα δι ο καθι κε τε ε ευ ω με τα νοι ας
ομ βροις με και α θα α ρας νη στει α και δε η η η σει ως
μο νος. ε λε η η η η μων εκ λα α α αμ πρυ υ υ υ

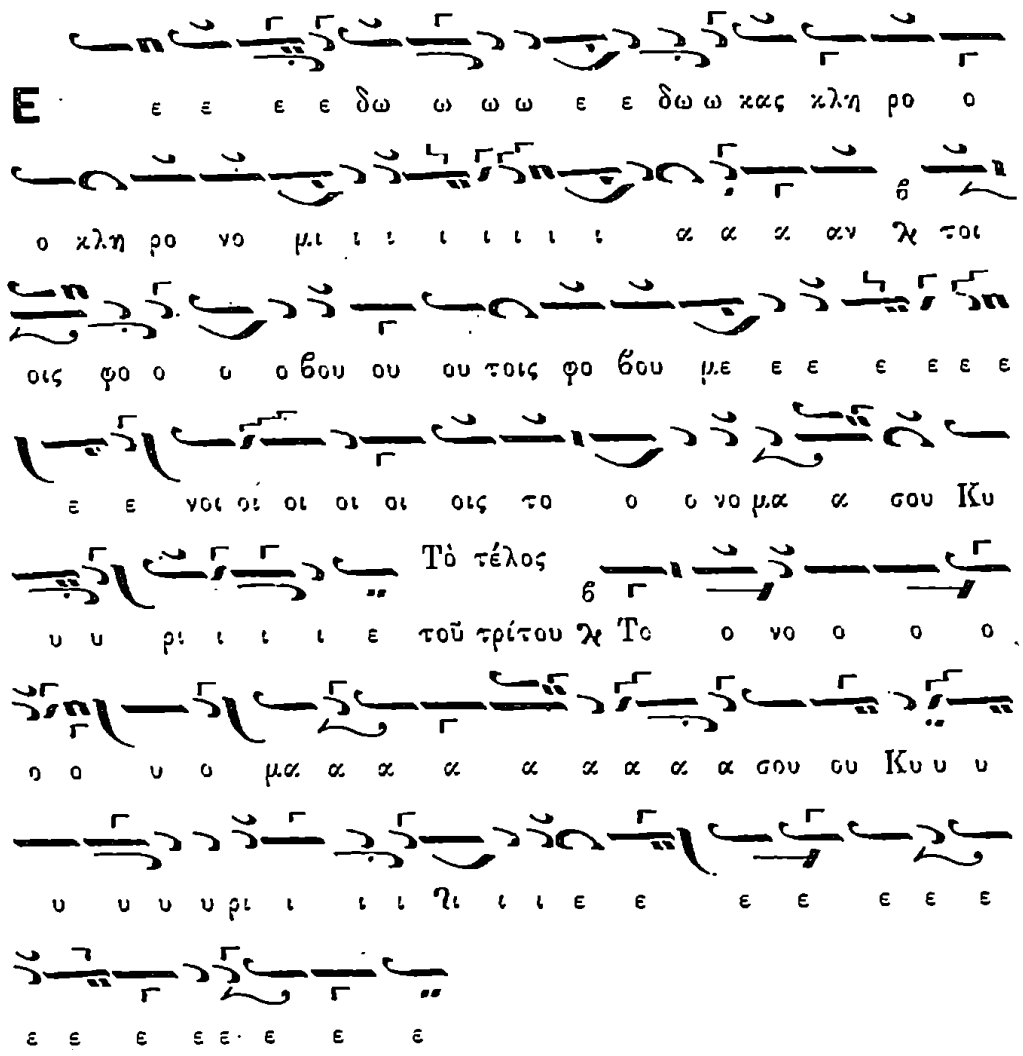
νον και μη βδε λυ υ ξη η με ευ ερ γε τα των α
παν των και υ πε ε ρα α α γα α α α α θε
Τον της νη στει ας καιρον φαι δρω ως α παρ ξω ω ω με
θα προς α γωνας πνευ μα α τι ι κους ε αυ του ους υ πο
βα αλ λον τες α γνι σω μεν την ψυ χην την σα α α
αρ κα κα θα α α α ρω ω ω ω μεν νη στευ σωμεν ω
σπερ εν τοις βρω μα σιν εκ παν τος πα α α θους τας α ρε τας
τρυ φω ω ω ων τες του Πνε ε ε ευ μα α α α τος
εν αις δι α τε λου ου ου ουν τες πο ο θω α ξι ω θει
η μεν παν τες κα τι δειν το παν σε ε ε πτουν πα θος Χρι στουτου
Θε ε ου και το α γι ον Πασχα πνευ μα τι κως ε
να γαλ λιω. ω ω ω με ε ε ε ε νοι.

Προκείμενα τοῦ ἑσπερινοῦ Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ δ΄. Νη.

Μη απο στρε ε ε ε ε ε ε ψη ης ζ το προ
ο ο το προ σω πο ο ο ο ο ο ο ον σου ου ου ου λ
α α πο ο ο του ου ου ου ου παι δο ο ο ο ο ο ο
ο ος σου ου ου ου ου ου ου ο ο ο ο ο ο τι
θλι ι ι

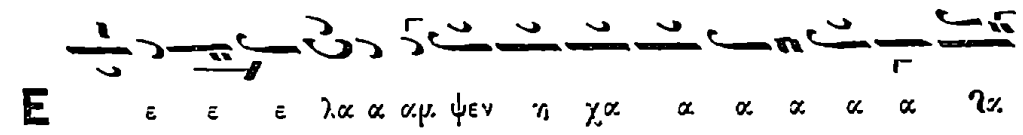

Ἕτερον ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ δ'. Νη.

Τὸ τέλος

Ἰδιόμελα τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς Ἰακώβου Πρωτοψ.
τῇ α'. Κυρ. τῶν Νηστειῶν. Ἦχος δ'. Πα.

Εἰς τὸν στίχον Ἰδιόμελα Ἦχος δ Πα.

Ἦχος λ π α'. Πα

Θ ε ο το ο κε Παρ θε ε νε χαι ρε κε χα ρι τω με ε
νη Μα ρι α ο Κυ υ υ ρι ος με τα σου ἡ Ευ λο γη με
νη ἡ συ εν γυ ναι ξι και ευ λο γη με νος ο καρ πο ος της
κοι λι ας σου ἠ ο τι Σω τηρα ε τε ε κεςτων ψυ χων η μων ἢ

Β α πτι στα α του Χρι στου παν των η μων μνη σθη τι ι να
ρυ σθω μεντων α νο μι ων ημων ἡ οι γαρ ε δο θη χα
ρις πρε σβε ευ ειν υ περ η μων ἢ

Ι κε τευ σα τε υ περ η μων ηη α γι οι Α πο στο λοι
κας α α γι οι Πα αν τες ηη ι να ρυ σθω μεν κιν δυ νων
και θλι ψε ων ἡ η μας γαρ θερ μους προστα α τας προς τον Σω
τη ρα κε κτη με ε θα·

Προσόμοια ἀργά· ἦχος δ΄.

Ἕτερον Ἦχος α'. Πα.

Τῇ τετάρτῃ τῆς πρώτης ἑβδομάδος

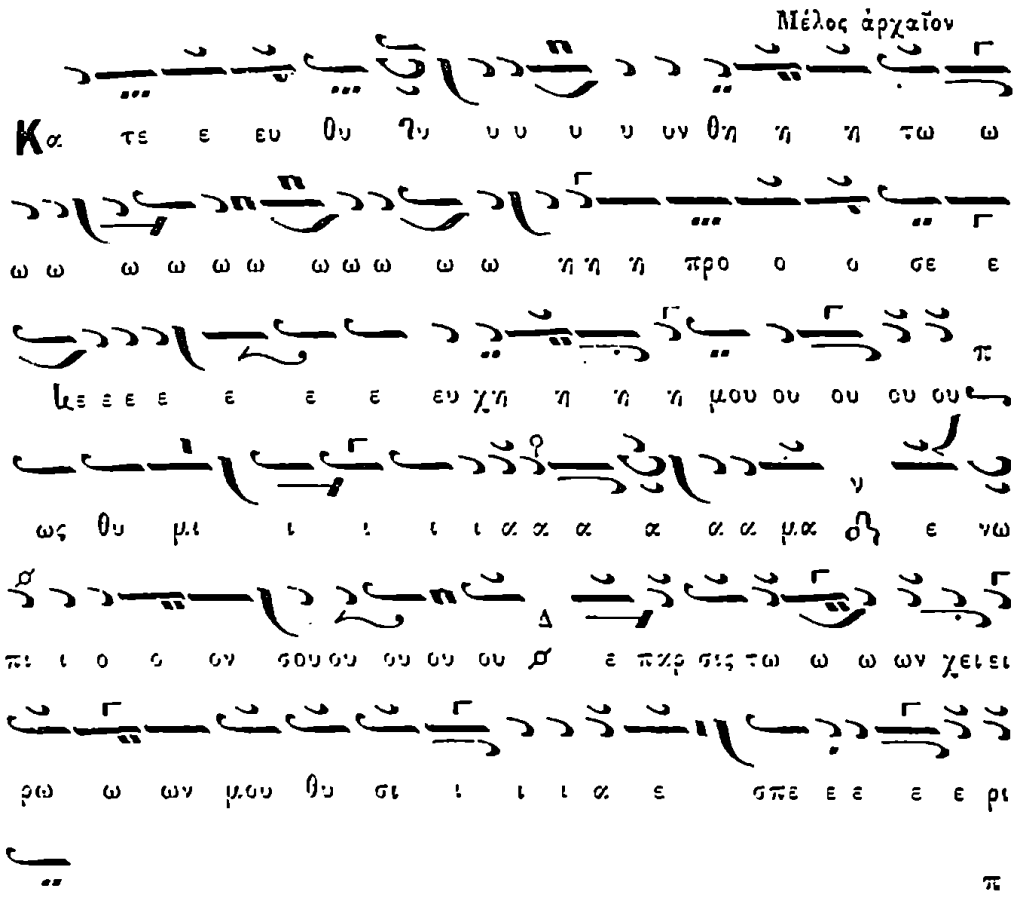
αι αι αι Εἰς τὸν ἑσπερινὸν Ἰδιόμελα Ἦχος λ̇ π̇ δ̇ Νη.

Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ α'. Πα.

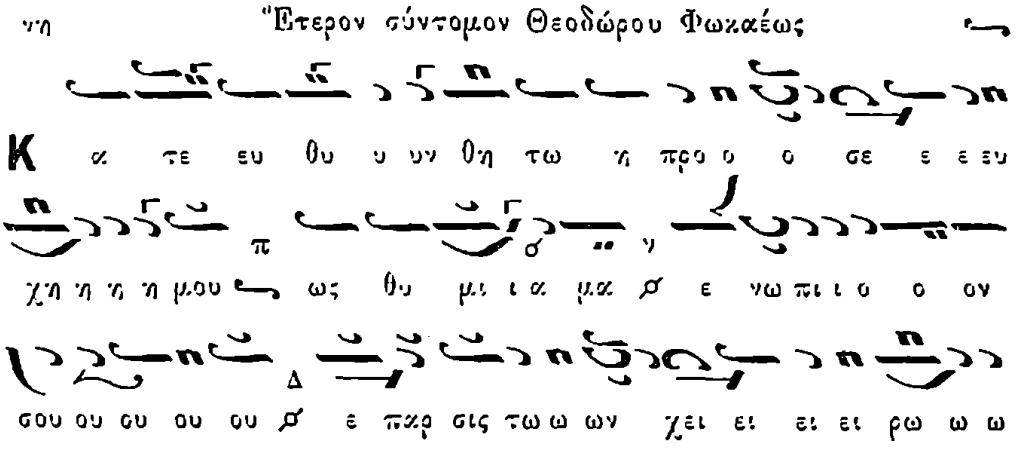
Η ΘΕΙΑ ΚΑΙ ΙΕΡΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Ἦχος λ Πα

Μέλος ἀρχαῖον

Ἕτερον σύντομον Θεοδώρου Φωκαέως

Ἕτερον Πέτρου Λαμπαδαρίου Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ ά. Πα.

Ἕτερον τοῦ ἐκδότου ὁ αὐτός.

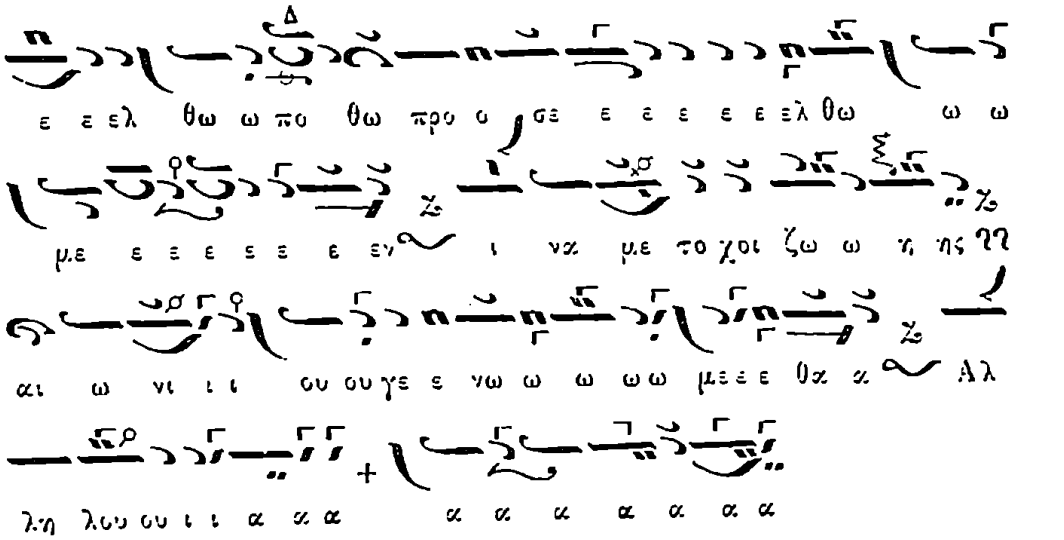
ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗΣ

Τὸ παρὸν τοῦ ἐκδότου. Ἦχος α΄ ἐκ τοῦ Κε.

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου. Ἦχος δ΄. Δι.

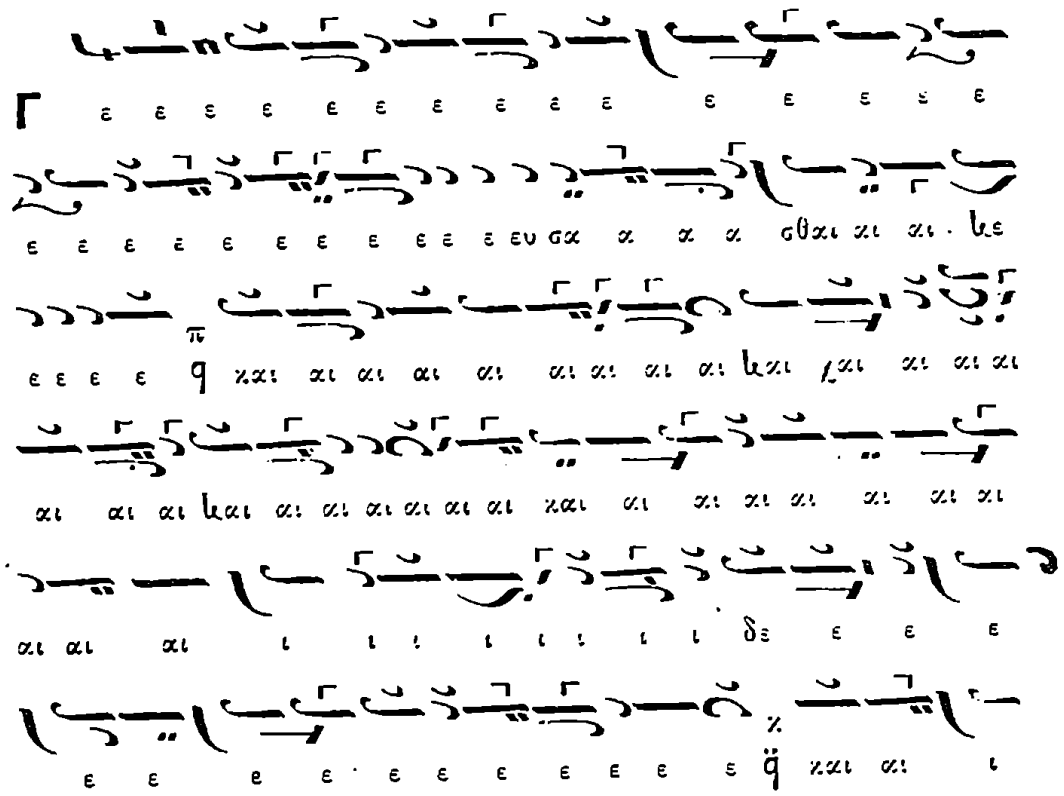
Ἕτερον Πέτρου Λαμπ. Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ Πα.

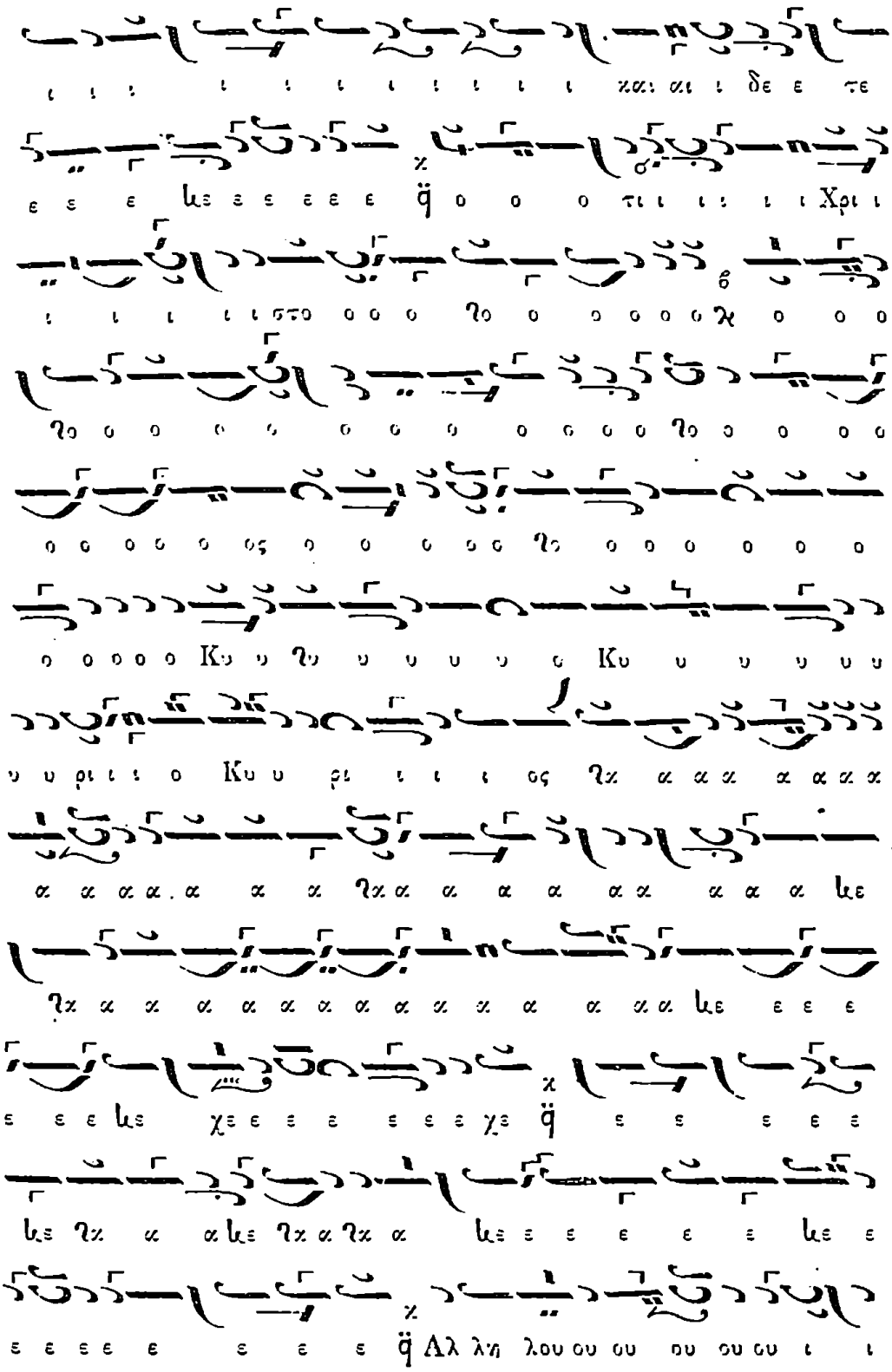
Θεοδώρου Φωκαέως. Ἦχος Βαρὺς Ζω.

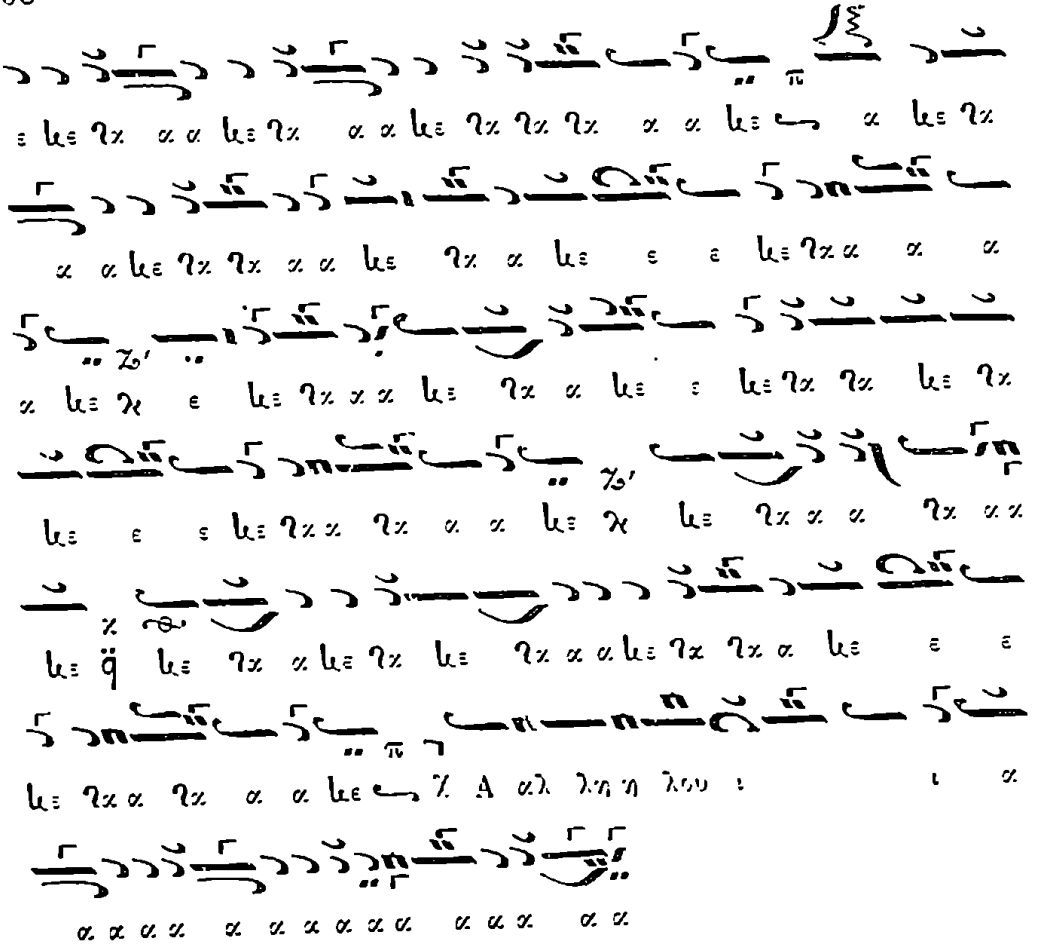
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗΣ

Τὸ παρὸν Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ, συντμηθὲν παρὰ Ἰωάν. Πρωτοψάλτου τοῦ Τραπεζουντίου. Ἦχος ά. Κε.

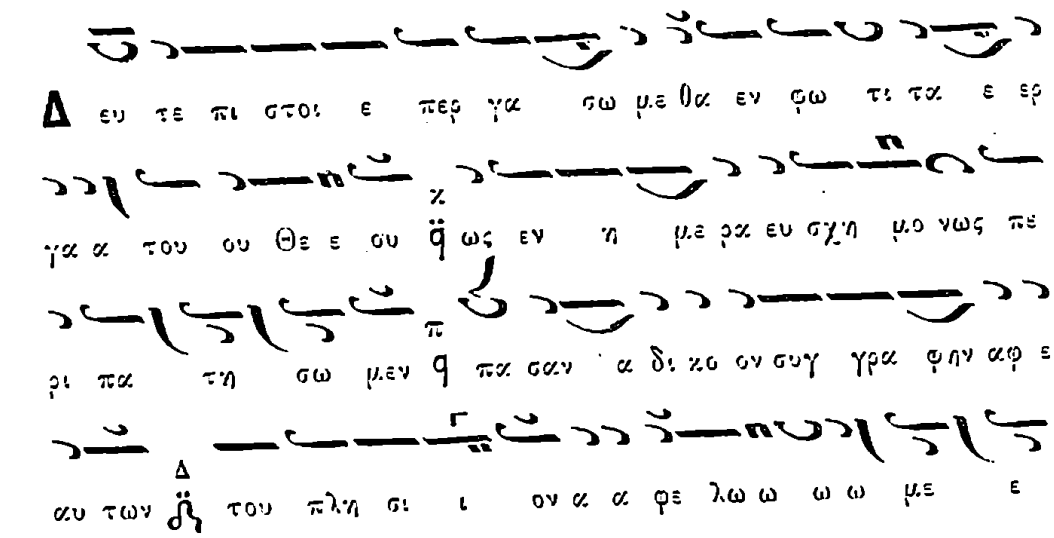

και δε τε
Χρι
Κυ
Κυ
ος
Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι

Ἕτερον τοῦ ἐκδότου Ἦχος λ΄ Πα

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Α' ἑβδομάδος ἑσπέρας Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. α'. Πα

Ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Ἦχος Δι.

Δόξα ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ Πα.

πτωνβ και το α το πον του εγ χει ρη μα τος υ πο ο δη

η λων και δη σοι χα ρι στη ρι α θυ υ ο ον τες σω

τη ρα ε πι γρα φο ο με ε θα β ε τη σι ον α να α

α μνη η σιν του γε νο με ε νου ποι ου ου με νοι

και το λοι πον ε ξαι του ου με ε νοι των ε πι νοι

ων του ου πο νη η ρου α βλα βει εις πε ε ρι σω

ω ω ω ζε ε ε ε σθαι ΔΗ ταις προς Θε ο ον σου ου ου

πρεσβει ει ει αις μαρ τυς Θεο υ ο δωω ω ω ω ρε

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ΄ Δι

Με γα λα τα της πι στε ως κα τορ θω μα τα εν

τη πη γη της φλο γος ως ε πι υ δα τος α να παυ σε

ως ο α γι ος μαρ τυς Θε ο δω ρος η γα αλ λε

Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ Πα

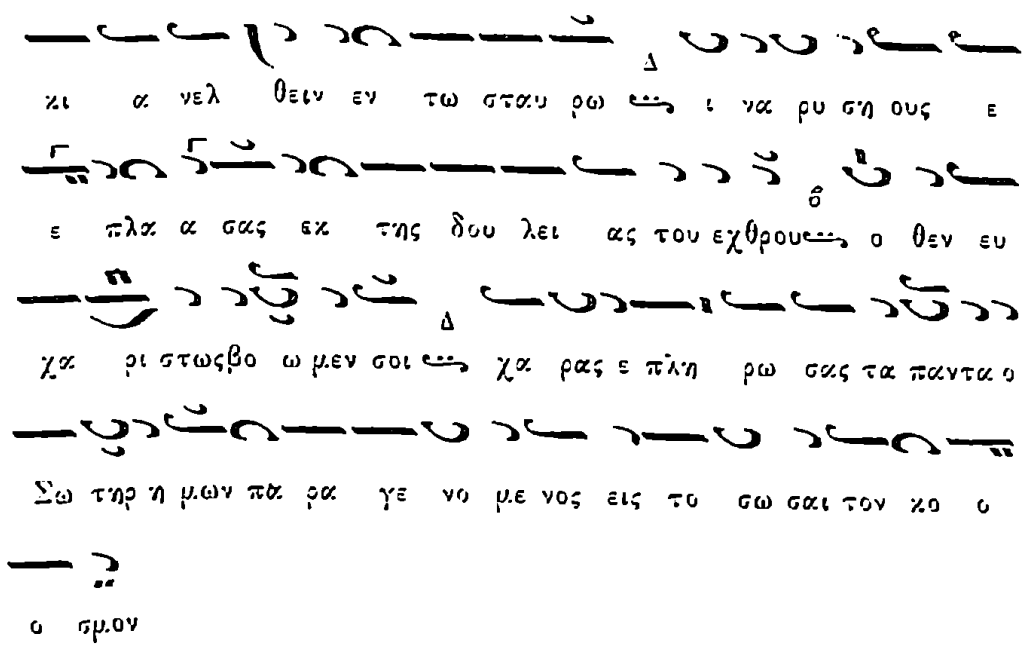
Α γι ω συ νη ης δω ρε ε α ρ καὶ πλουτος θει ει
ει α ας ζω ω η ης πε φα νε ε ρω ω σαι τω κο ο
ο σμω Θε ο ο δω ω ρε Χρι στο ο ος γα αρ σου
σο ο φε τὴν μνή η μὴ ην ε δο ο ξα α σεν εν
η συ υμ φω νω ως οι πι ι στοι γε γη θο ο ο τες
ο μνου ου ου μεν τους α γω ω ω

ΤΗι ΚΥΡΙΑΚΗι ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

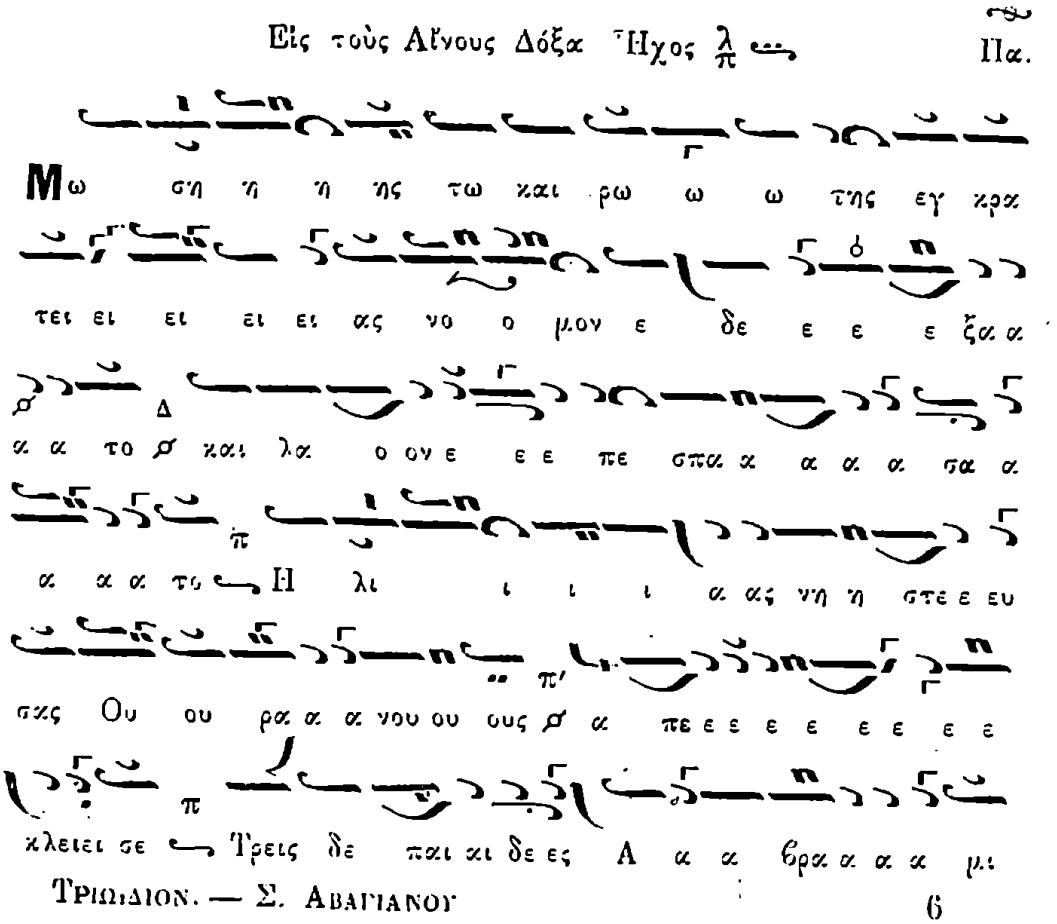
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν Δόξα Ἦχος πλ. Δ.

Εἰς τὸν στίχον Δόξα Ἦχος Δι.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος Δι.

Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος λ Πα.

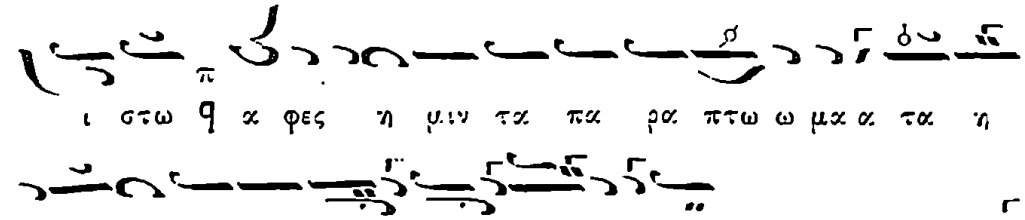

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας Ἰδιόμελον Ἦχος λ΄ Βου.

Εἰς τὸν στίχον Ἰδιόμελον. Ἦχος λ Νη.

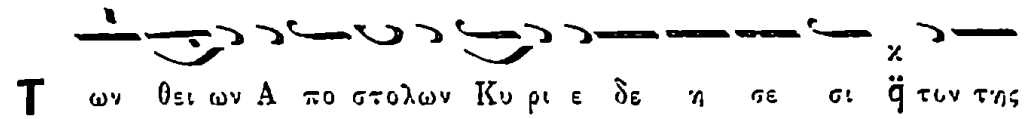
Δ ε ευ τε ε εχ κα θα ρω ω μεν ε αυ του ους
ους λε εν ε λε ε η μο ο συ υ υ ν ναι αι αις και οι
μη η η η

Τῇ Τετάρτῃ τῆς Β'. ἑβδομάδος Ἰδιόμελον. Ἦχος α'. Πα.

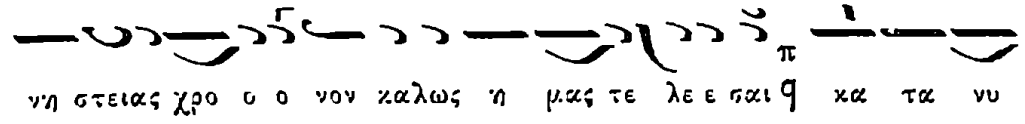

ι στω q α φες η μιν τα πα ρα πτω ω μα α τα η

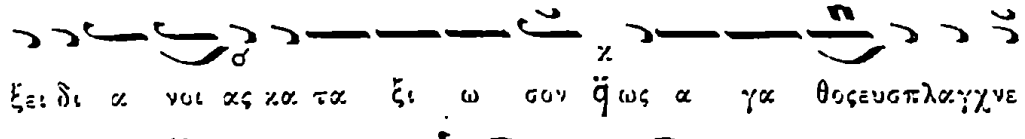
η μων ως φι λα α ανθρω ω ω ω ω πος. Ἦχος γ΄. Πα. Χ

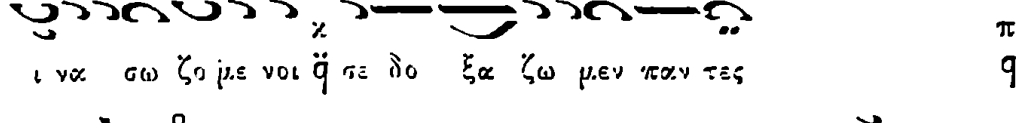
Των θει ων Α πο στολων Κυ ρι ε δε η σε σι q τον της

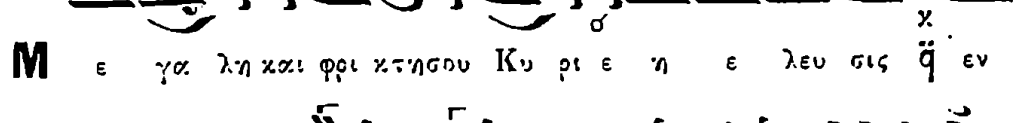
νη στειας χρο ο ο νον καλως η μας τε λε ε σαι q κα τα νυ

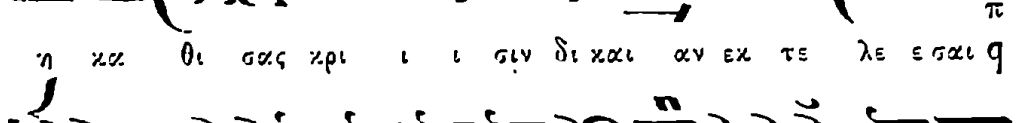
ξει δι α νοι ας κα τα ξι ω σον q ως α γα θοςευσπλαγχνε

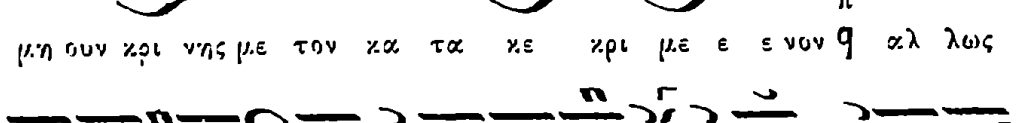
ι να σω ζο με νοι q σε δο ξα ζω μεν παν τες q

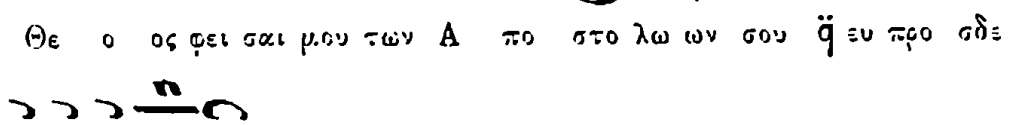
Με γα λη και φρι κτησου Κυ ρι ε η ε λευ σις q εν

η κα θι σας κρι ι ι σιν δι και αν εκ τε λε σαι q

μη συν κρι νης με τον κα τα κε κρι με ε ε νον q αλ λως

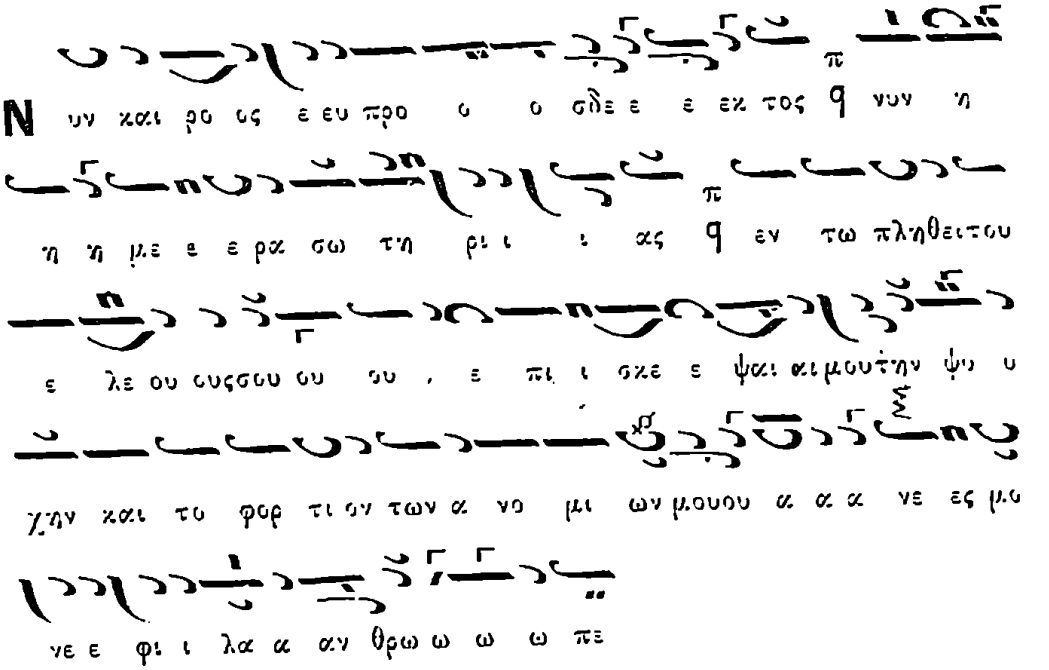

Θε ο ος φει σαι μου των Α πο στο λω ων σου q ευ προ σδε

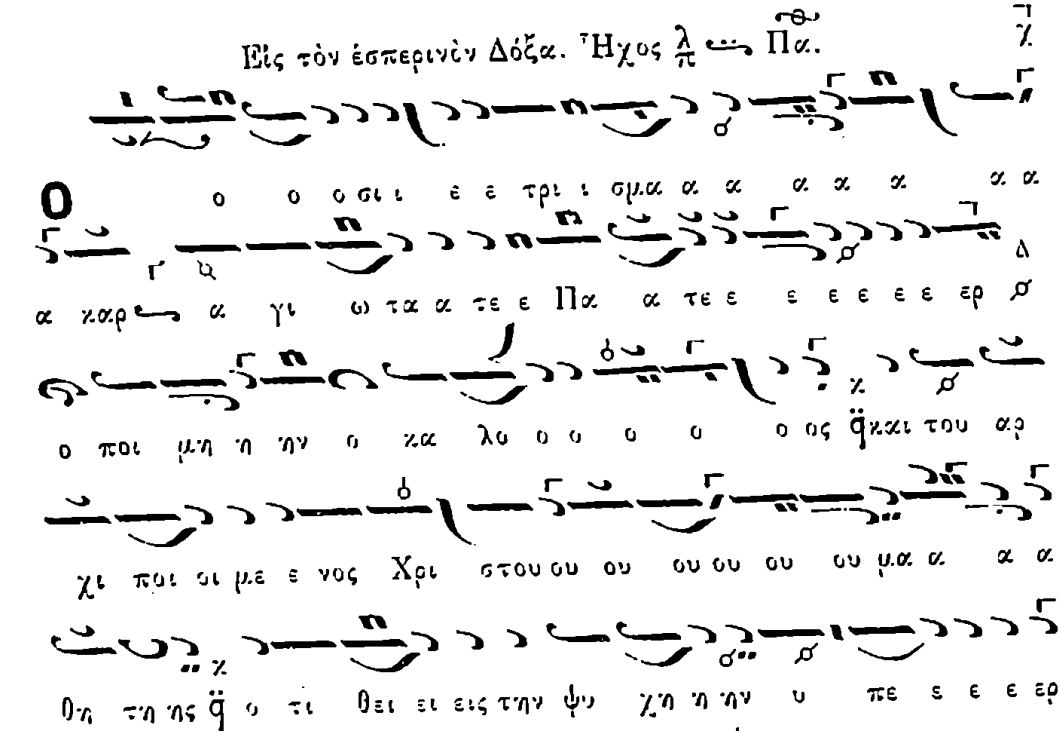
εκτοιςπρε σβει αις

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Β΄ ἑβδομ. Ἰδιόμελον. Ἦχος δ Πα.

ΤΗι Β΄ ΚΥΡΙΑΚΗι ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν Δόξα. Ἦχος λ Πα.

Εἰς τὸν στίχον Δόξα. Ἦχος λ Νη.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος λ π δ̈ Νη. Γα

Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος λ Πα χ

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας Προσόμοια. Ἦχος λ̇ ν̇η Νη.

Εἰς τὸν στίχον Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. Νη.

Τῇ Τετάρτῃ τῆς Γ'. ἑβδομάδος. Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. Πα.

Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

ω πος Τῇ Παρασκευῇ τῆς Γ΄. ἑβδομάδος. Ἦχος βαρύς. Γα.

ΤΗι Γ' ΚΥΡΙΑΚΗι ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ

Δόξα καὶ νῦν Ἦχος πλ. Πα.

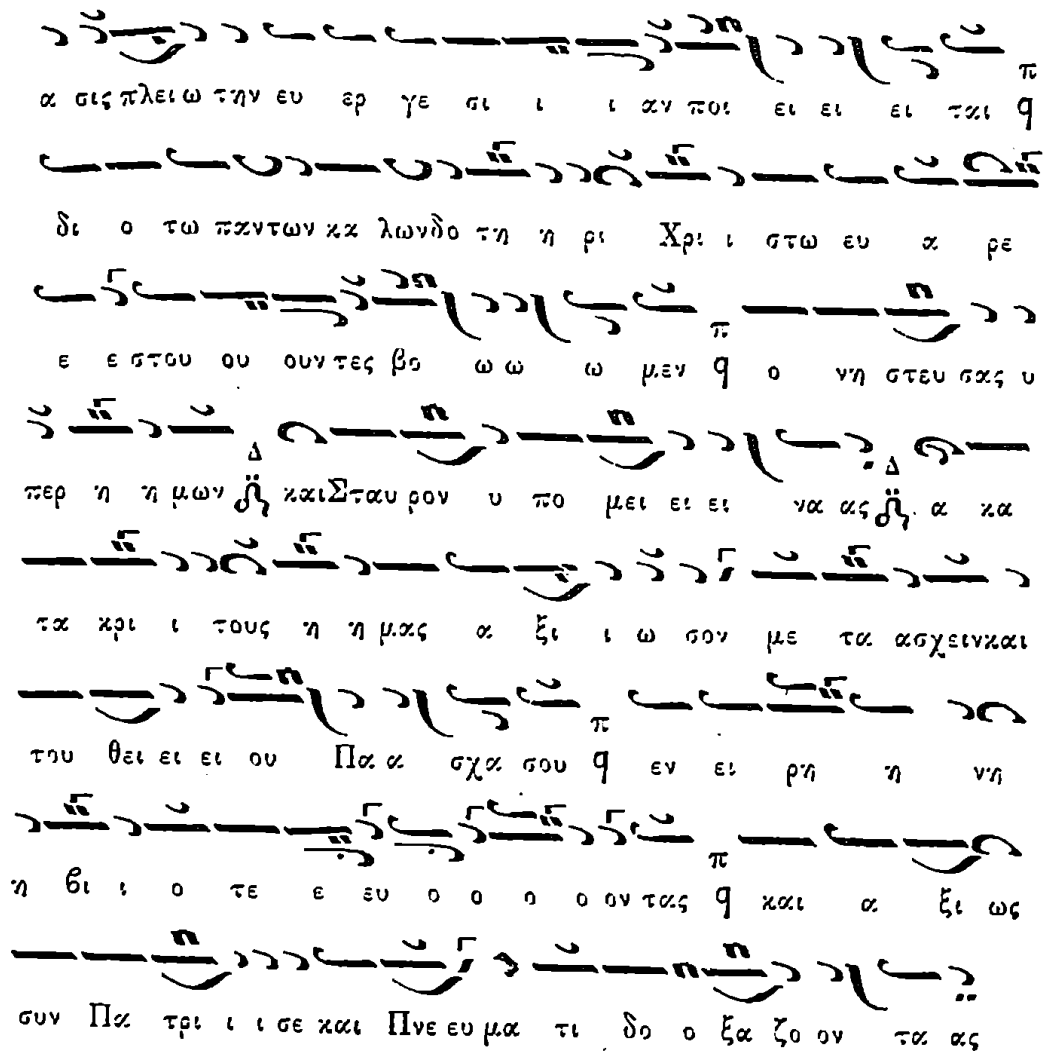
Εἰς τὸν στίχον Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος δ Πα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Δόξα Ἦχος ἀ πλ. Νη.

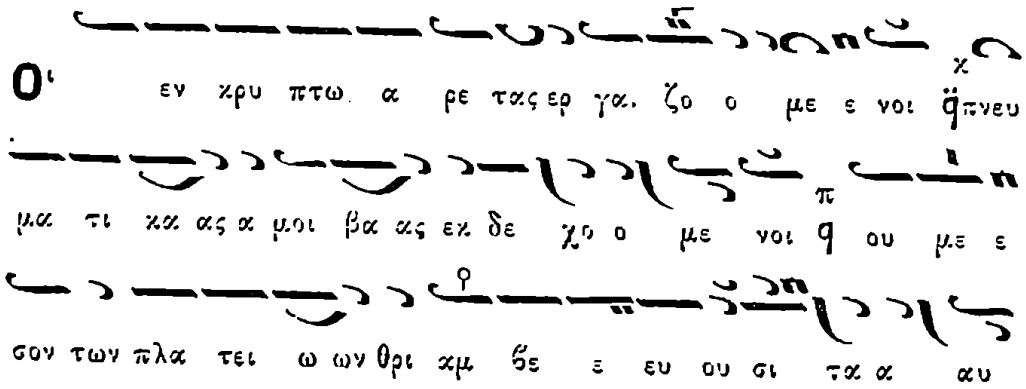
Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Ἰδιόμελον. Ἦχος γ' Πα. χ

Εἰς τὸν στίχον Ἰδιόμελον. Ἦχος λ̲ δ̲ Νη. χ̄

Τῇ Τετάρτῃ τῆς τετάρτης ἑβδομάδος. Ἰδιόμελα. Ἦχος δ Πα.

α σις πλει ω την ευ ερ γε σι ι ι αν ποι ει ει ει ται
δι ο τω παντων κα λωνδο τη η ρι Χρι ι στω ευ α ρε
ε ε στου ου ουν τες βο ω ω ω μεν ο νη στευ σας υ
περ η η μων καιΣταυ ρον υ πο μει ει ει να ας α κα
τα χρι ι τους η η μας α ξι ι ω σον με τα ασχεινκαι
του θει ει ει ου Πα α σχα σου ε εν ει ρή η νη
η βι ι ο τε ε ευ ο ο ο ο ον τας και α ξι ως
σων Πα τρι ι ι σε και Πνε ευ μα τι δο ο ξα ζο ον τα ας

Ἦχος λ πλ. α. Πα.

Ο ι εν κρυ πτω α ρε τας ερ γα. ζο ο με ε νοι ἅπνευ
μα τι κα ας α μοι βα ας εκ δε χο ο με νοι ου με ε
σον των πλα τει ω ων θρι αμ βε ε ευ ου σι τα α αυ

Μαρτυρικόν Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἦχος Βαρύς. Γα.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος λ πλ δ Νη. χ

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Δ΄ ἑβδομάδος Ἰδιόμελον Ἦχος Βαρύς. Γα.

ΤΗι ΚΥΡΙΑΚΗι ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Δόξα Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ ά. Πα.

Εἰς τὸν στίχον Δόξα. Ἦχος Δι.

Τον ε πι ι γη ης αγ γε ε λον και εν ου ρα α

νοις α α αν θρω ποον Θε ε ου του χο ο σμου τη ην

ευ χο σμι ι ι α αν την τρυ φην των α γα α θων και

των α α ρε ε τωων των α σκη των το ο χαυχη η μα

Ι ω α α α αν νην τι μη η η ω σω ω ω ω ω

μεν πε φυ τευ με ε ε νος γαρ εν τω οι οι χω ω

του Θε ε ου ε ξην θη σε δι ι και αι αι αι ω ως και

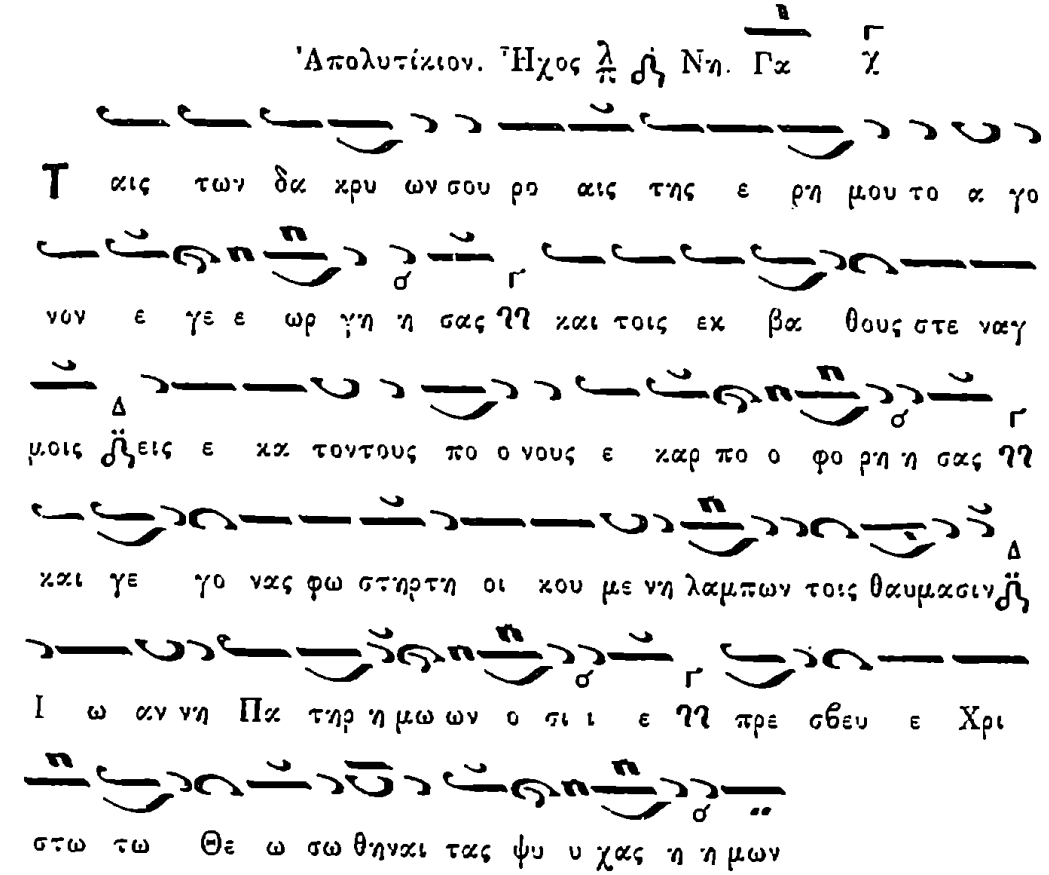
ω σει ει χε δρος εν ε ε ρη η η μω ε πλη θυ υ νε τα

ποι μνι ι α Χρι ιστουου τωνλο γι κων προ βα α α των εν

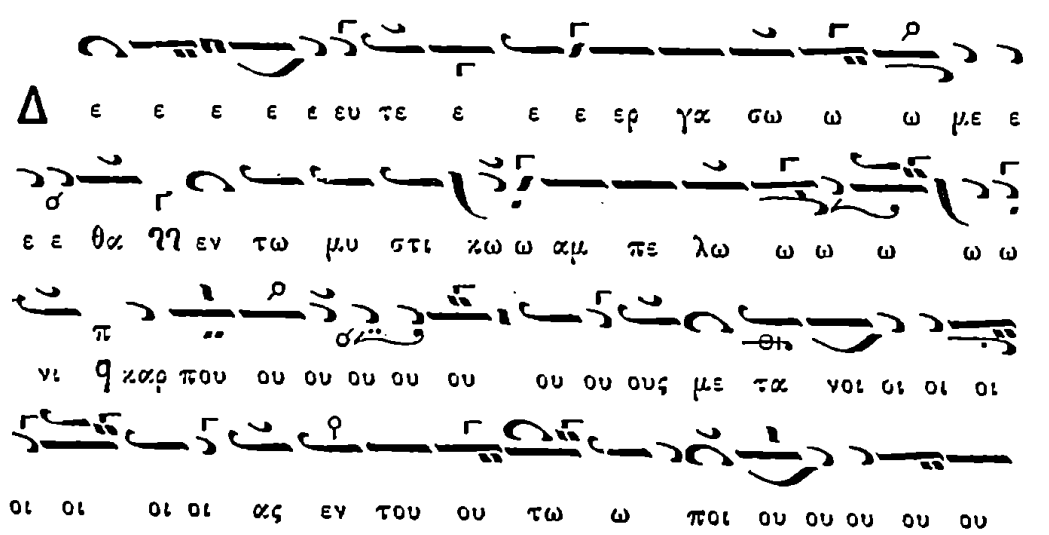
ο σι ο ο τη η η τι και δι και ο ο συ υ υ υ

υ νη

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος λ ϛ Νη. Γα

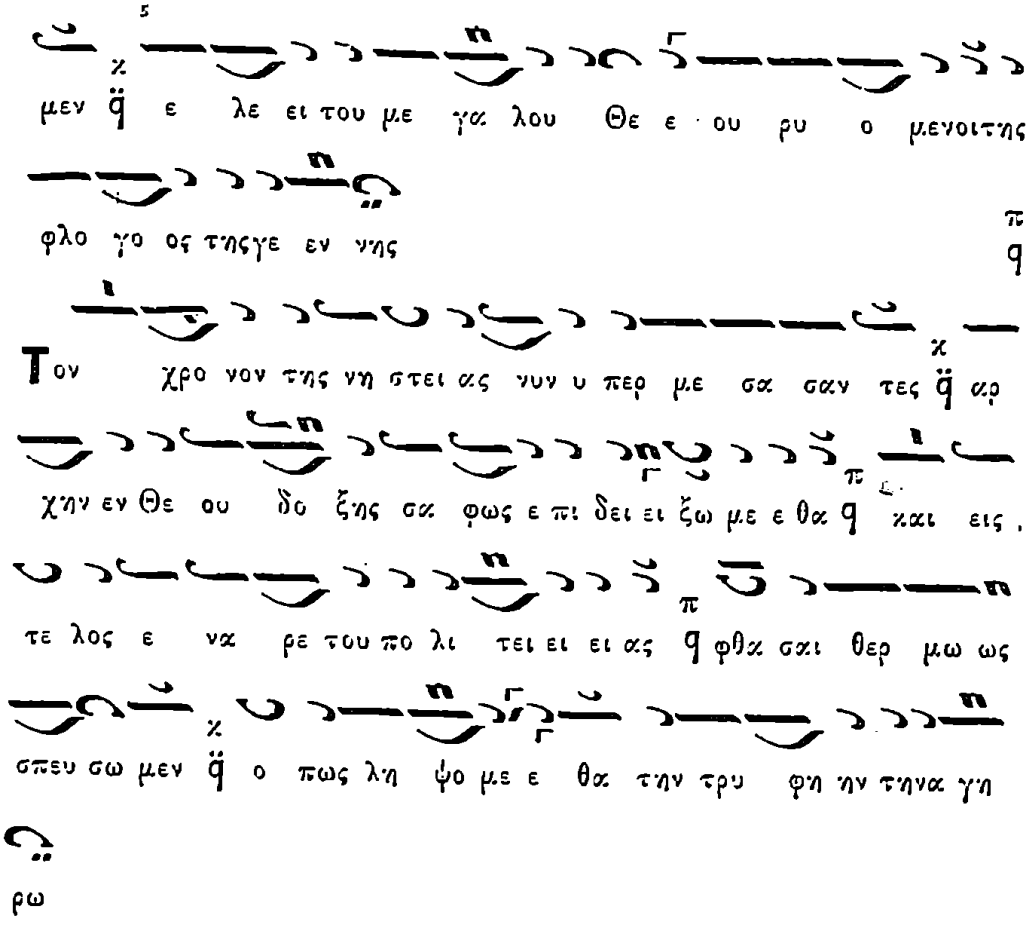
Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος ά. Πα.

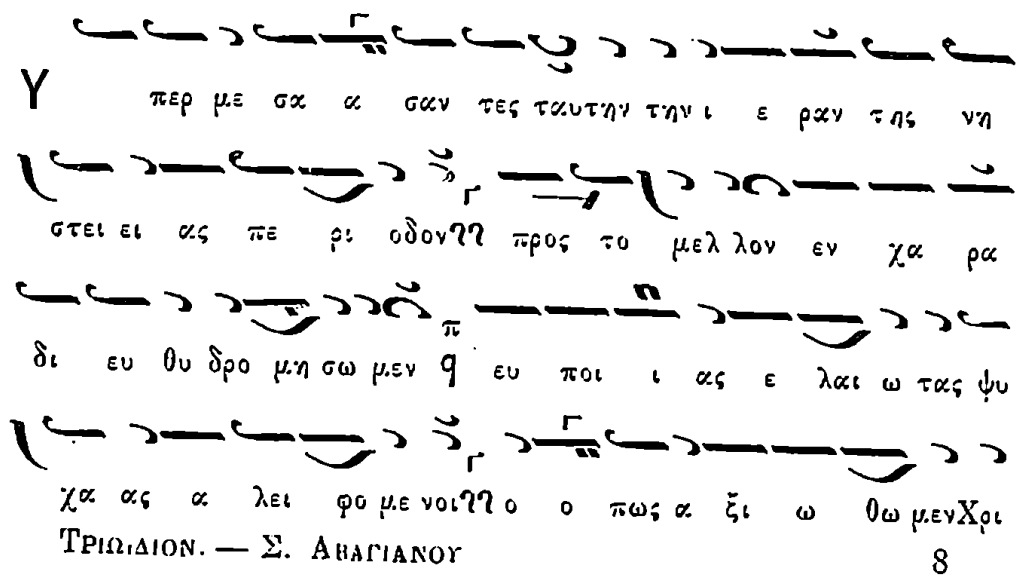
Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας Προσόμοια Ἦχος γ'. Πα. χ

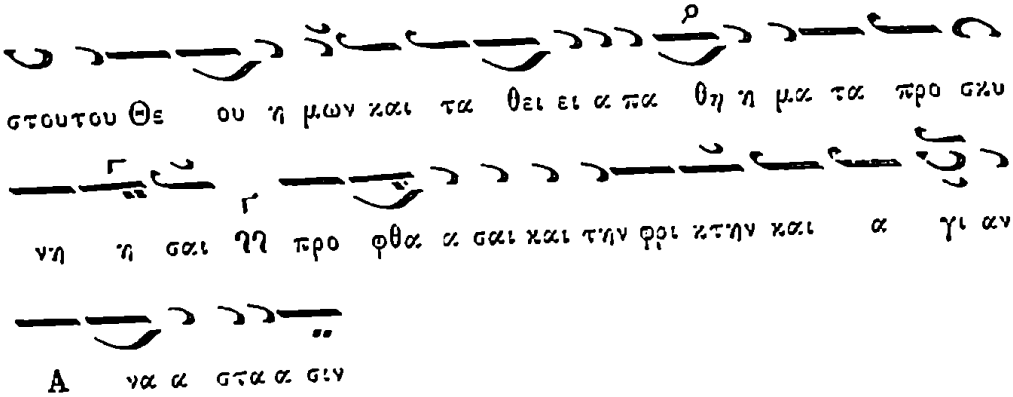
M ε γιστους εν χαι ρω πι στοι ε πι δει ξω με θα της εγ

χα τει ας πο νους β ο πως με γι στης δο ξης ε πι του χω

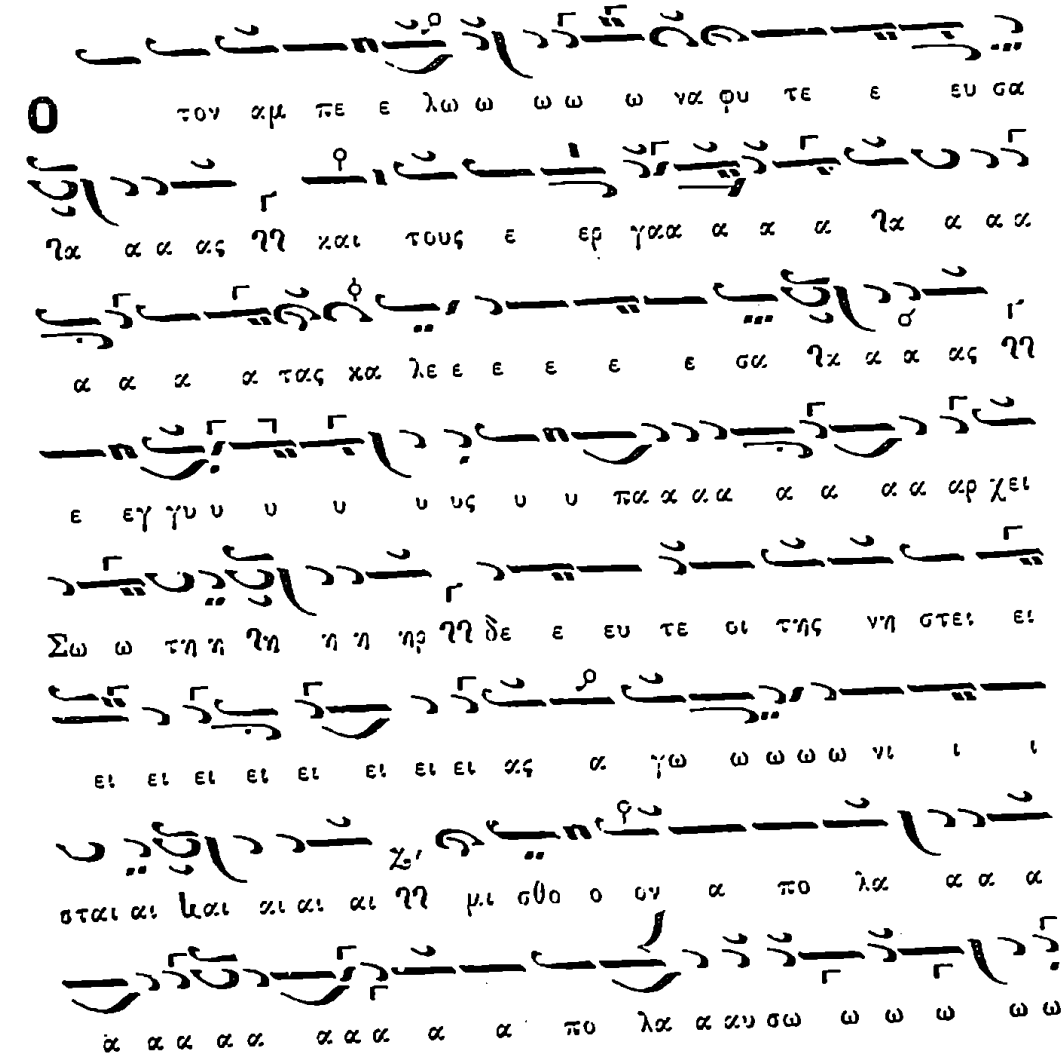

Ἦχος Βαρὺς Γα.

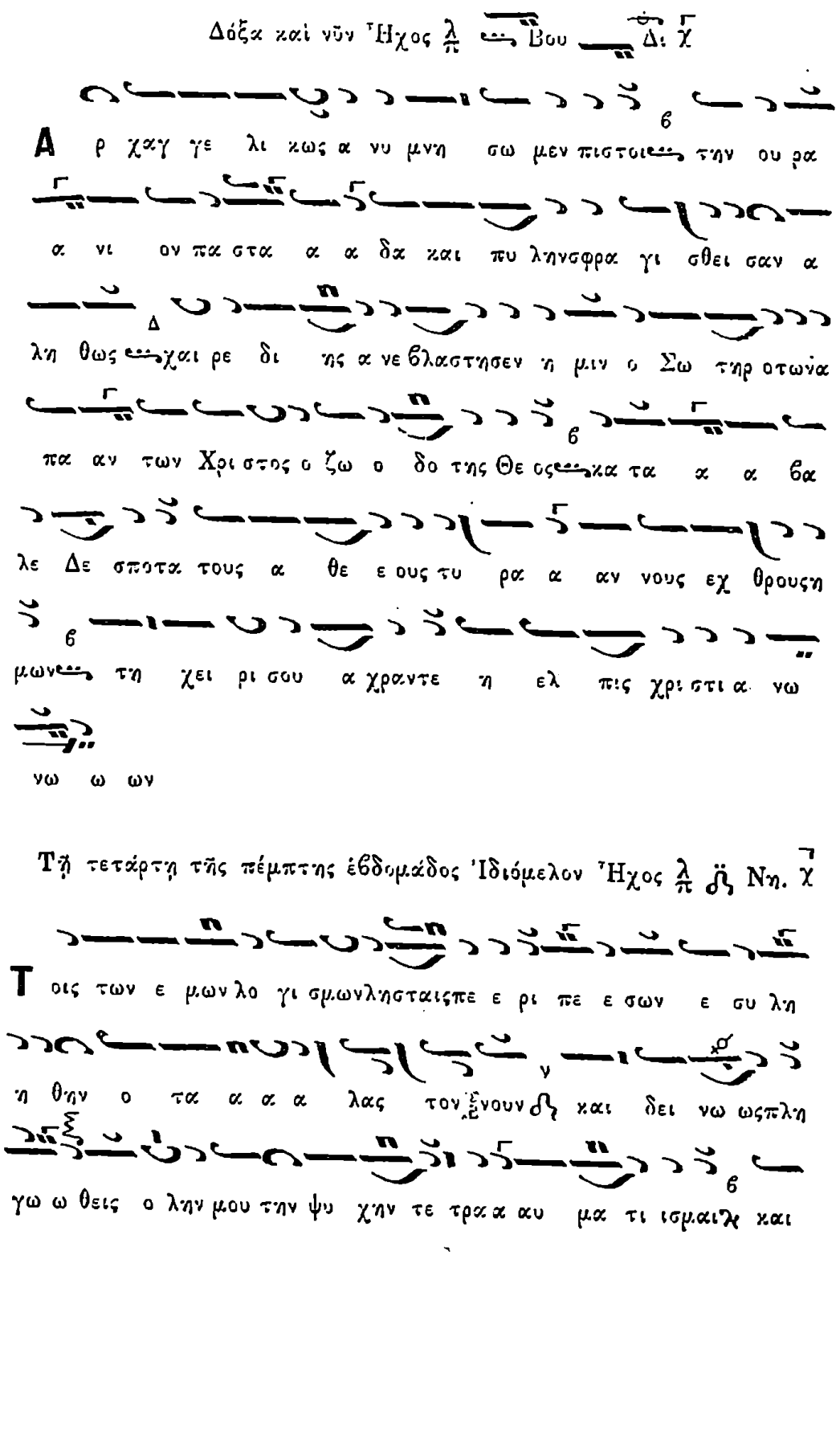

Εἰς τὸν στίχον Ἰδιόμελα Ἦχος Βαρύς Γα. χ

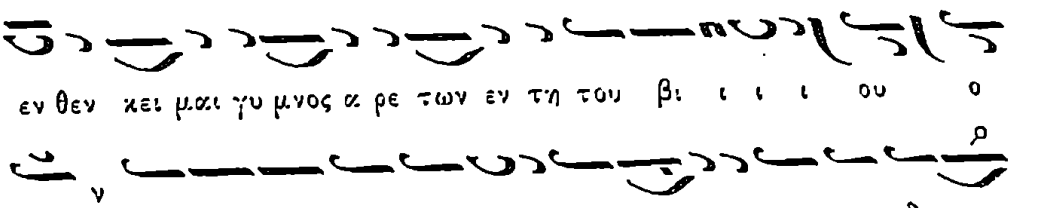

Ἦχος λ Πα.

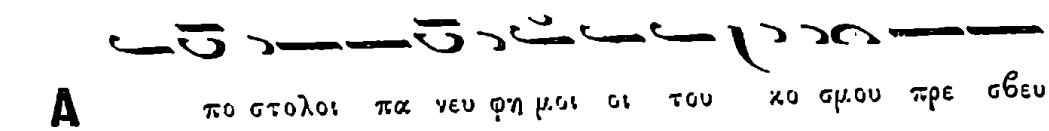
Δόξα καὶ νῦν Ἦχος

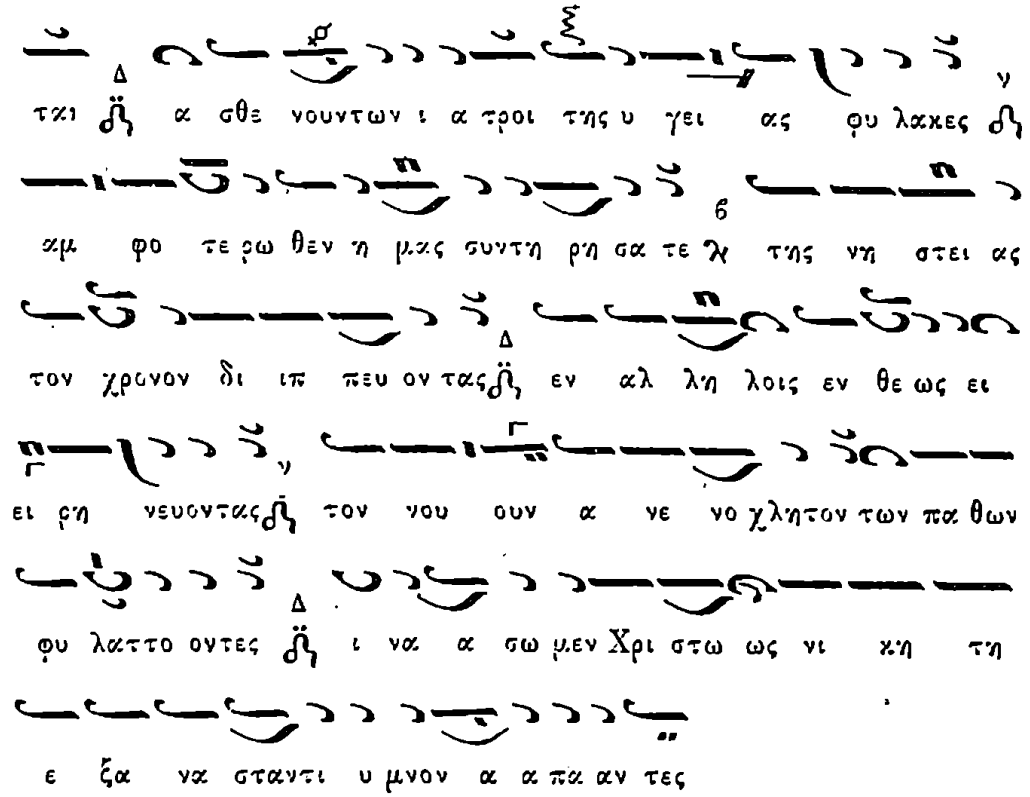

Τῇ τετάρτῃ τῆς πέμπτης ἑβδομάδος Ἰδιόμελον Ἦχος Νη.

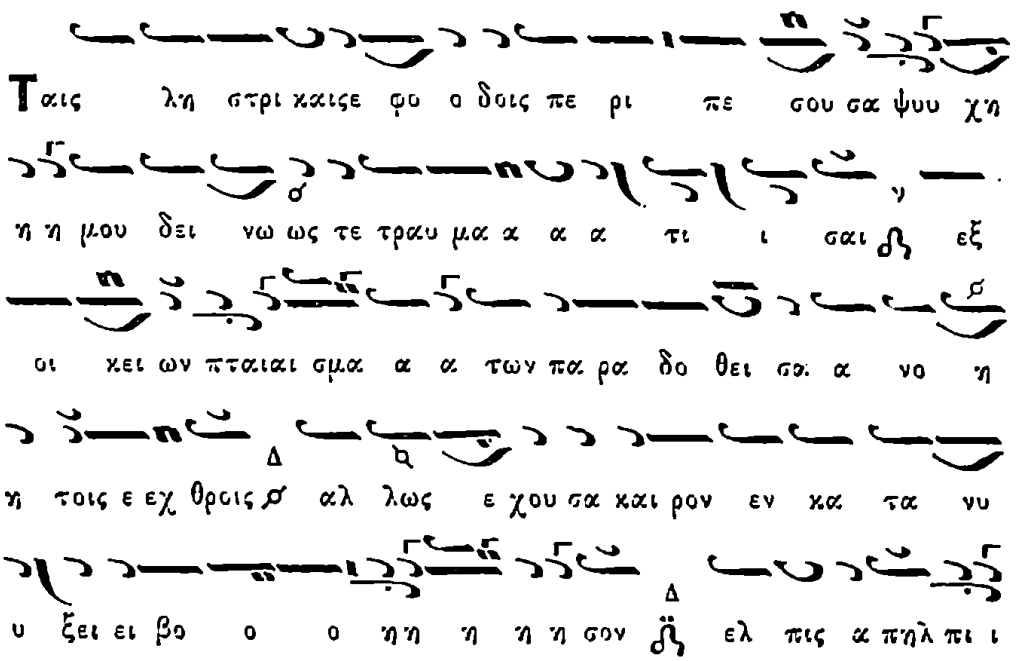
Προσόμοιον Ἦχος λ̇ πλ. δη Νη. γ̇

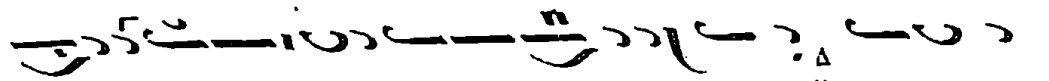

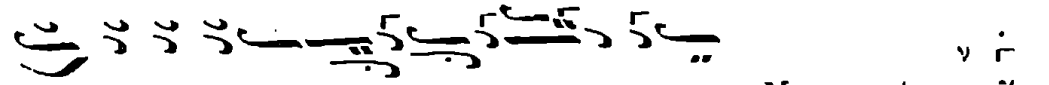

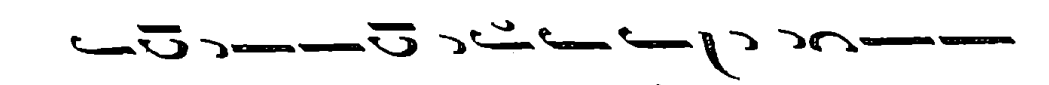
Εἰς τὰ Ἀπόστοιχα τῶν Αἴνων του Μεγάλου Κανόνος

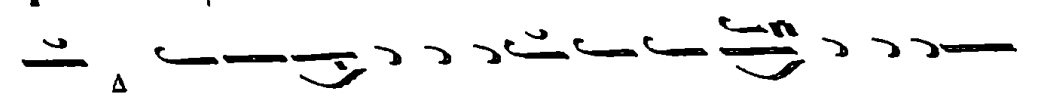
Ἰδιόμελον Ἦχος λ ϗ Νη. χ

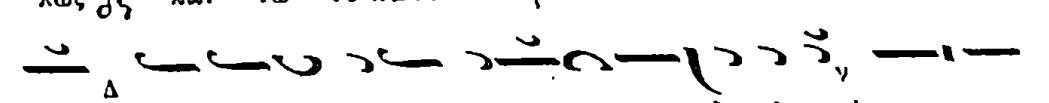

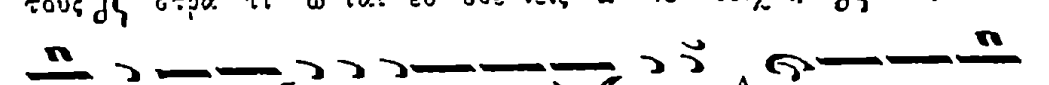

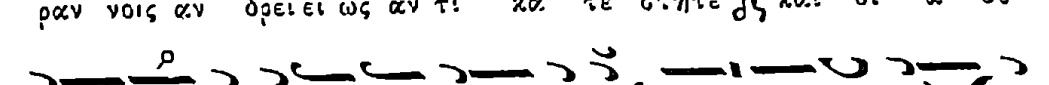

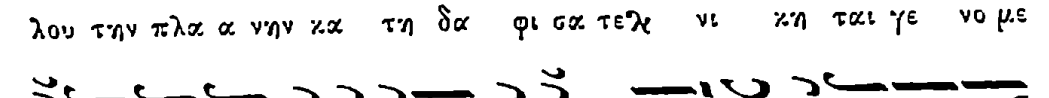

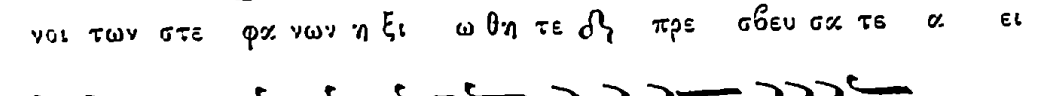

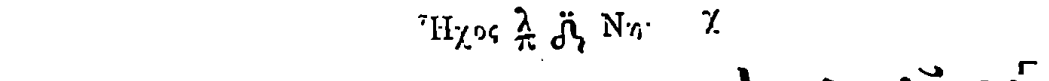

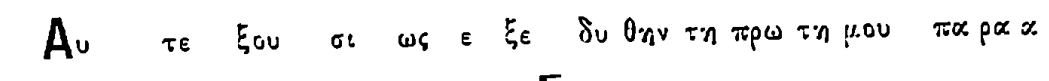

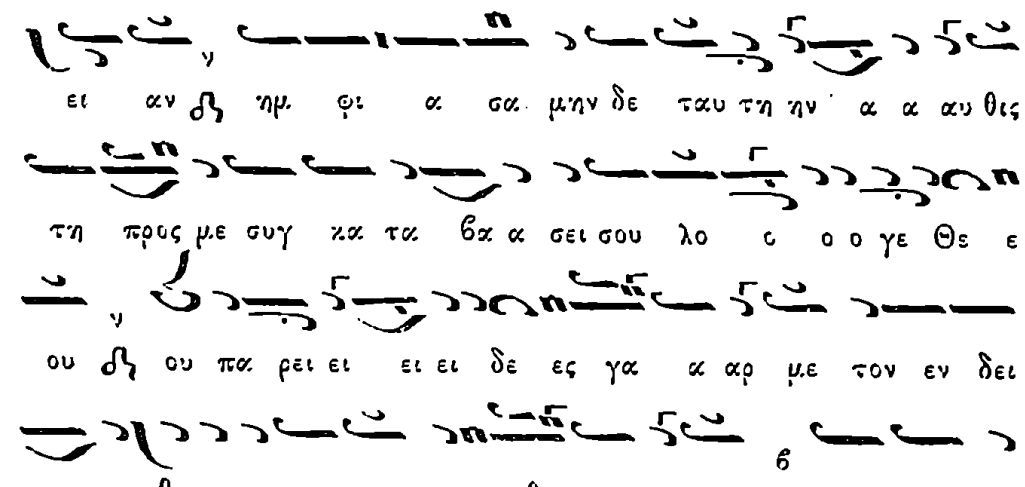

Τῇ Πέμπτῃ τῆς ε΄. ἑβδομάδος Ἰδιόμελον.

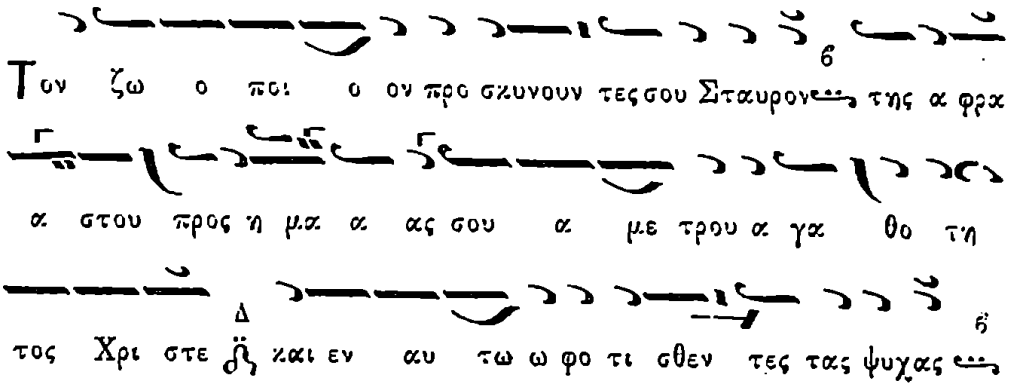
Ἦχος

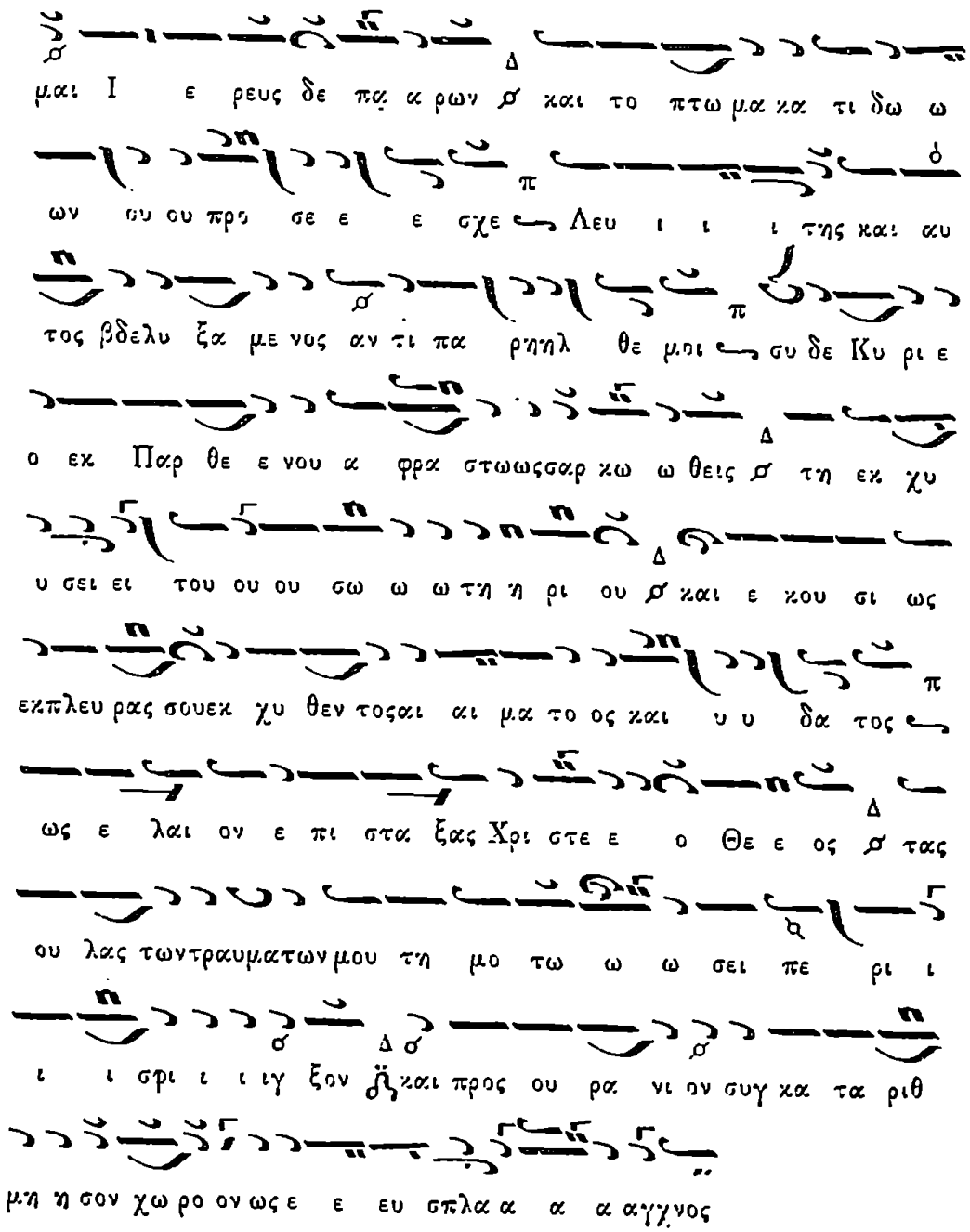

Προσόμοιον Πα. Βου χ

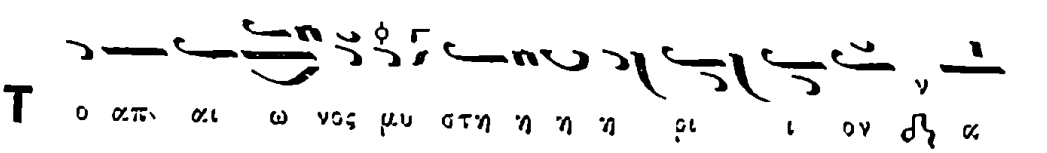

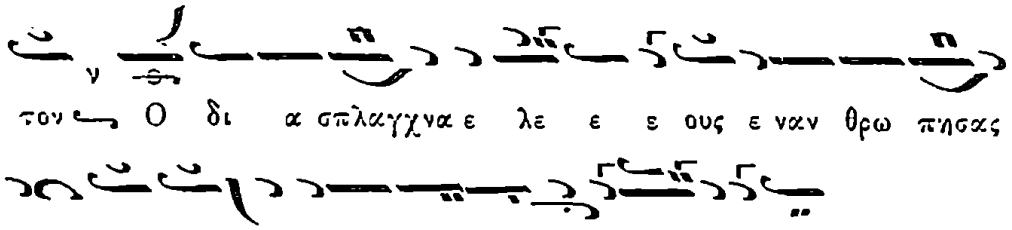
Τῇ Παρασκευῇ τῆς ε'. ἑβδομάδος Ἰδιόμελον

Ἦχος λ Πα. χ

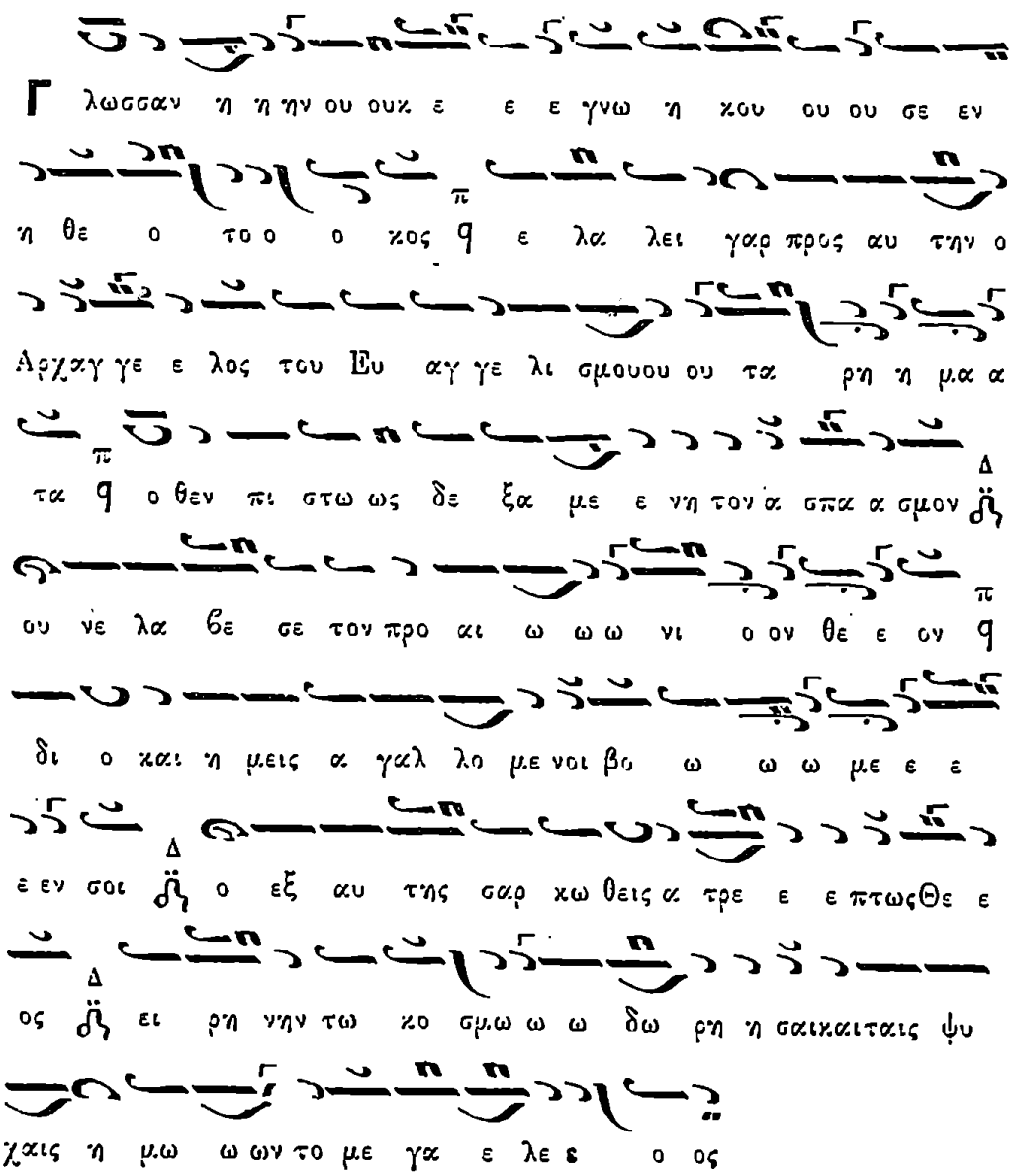
Δόξα καὶ νῦν Ἦχος Δι.

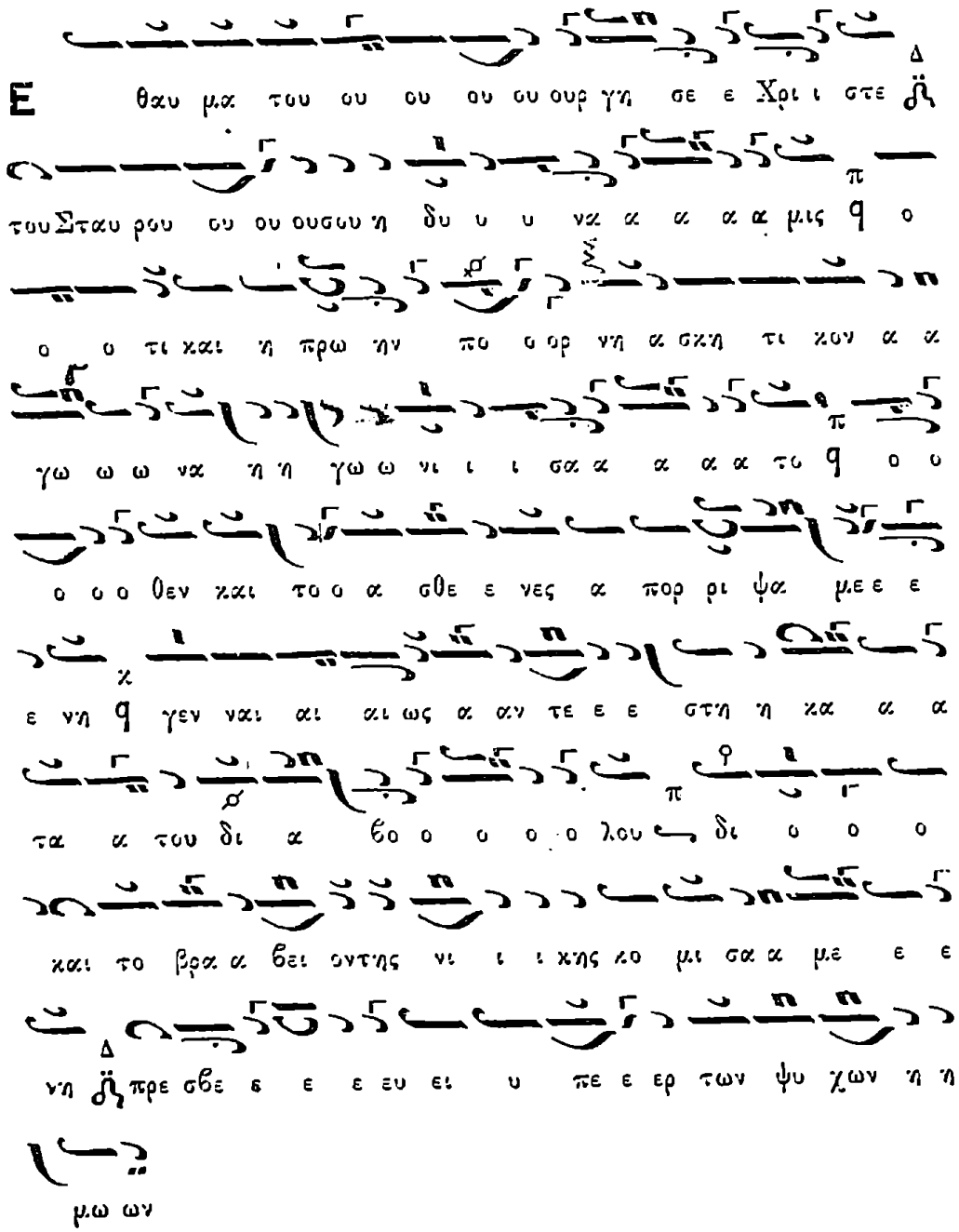
Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου. Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα καὶ νῦν

Ἦχος δ Πα.

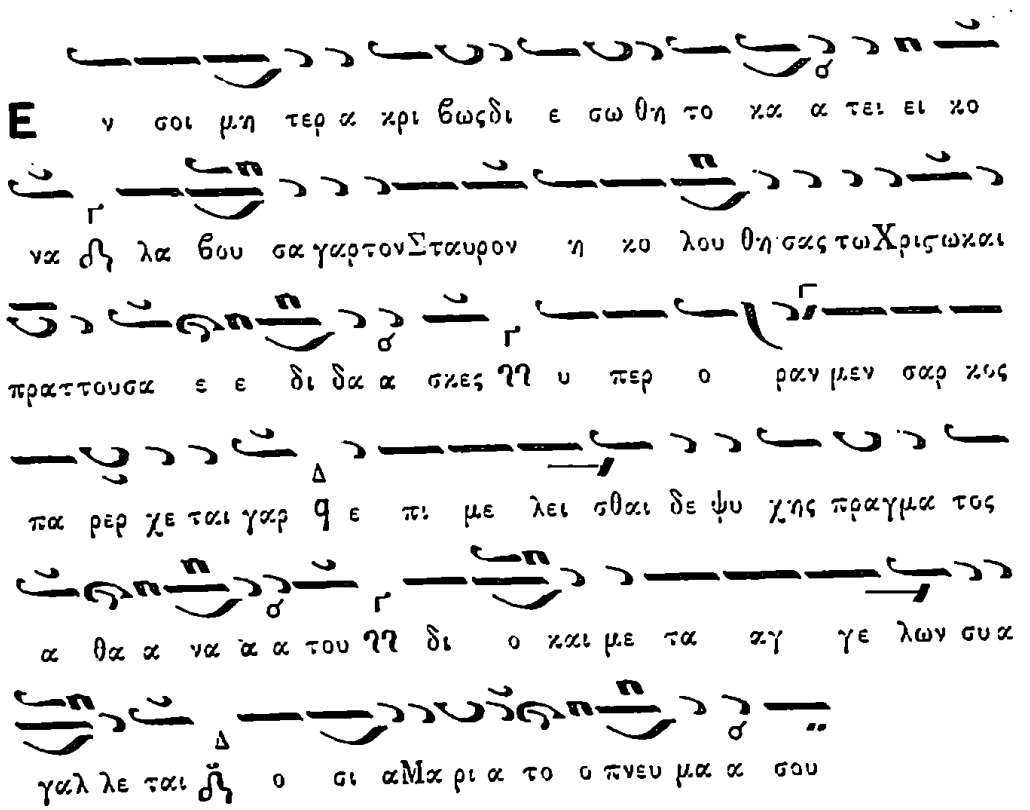
ΤΗι ΚΥΡΙΑΚΗι ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν Δόξα Ἦχος Πλ.

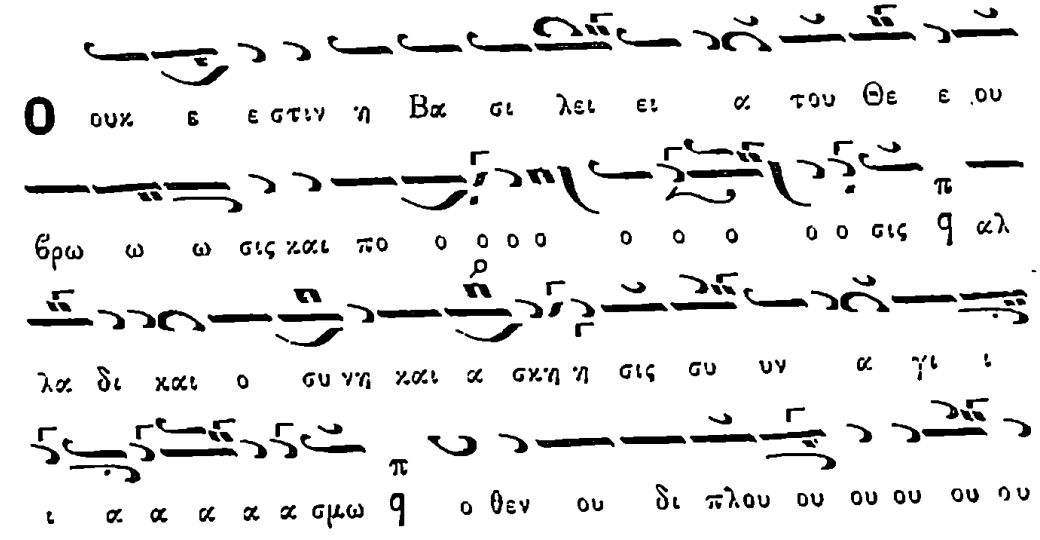

Εἰς τὸν στίχον Δόξα Ἦχος Δ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος λ ὄ Γα

Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος α΄. Πα.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας Προσόμοιον Ἦχος α'. Πα.

Την ἐκ τὴν τῶν σε πτῶν νή στει ων ε βδο μα α δα προ

θυ μως α παρ χό με νοι ϙ Κυ ρι ω προ ε ορ τι ον υ ν

μνον ΔΫ των Βα ϊ ων α σω μεν πι στοι ΔΫ ερχό με νω εν

δο ο ξη δυ να α μει Θε ο τη τος ΔΫ ε πι τὴν Ι ε

ρου σα λὴμ νε χρωω σας των θα να τον ϙ δι ο ε τοι

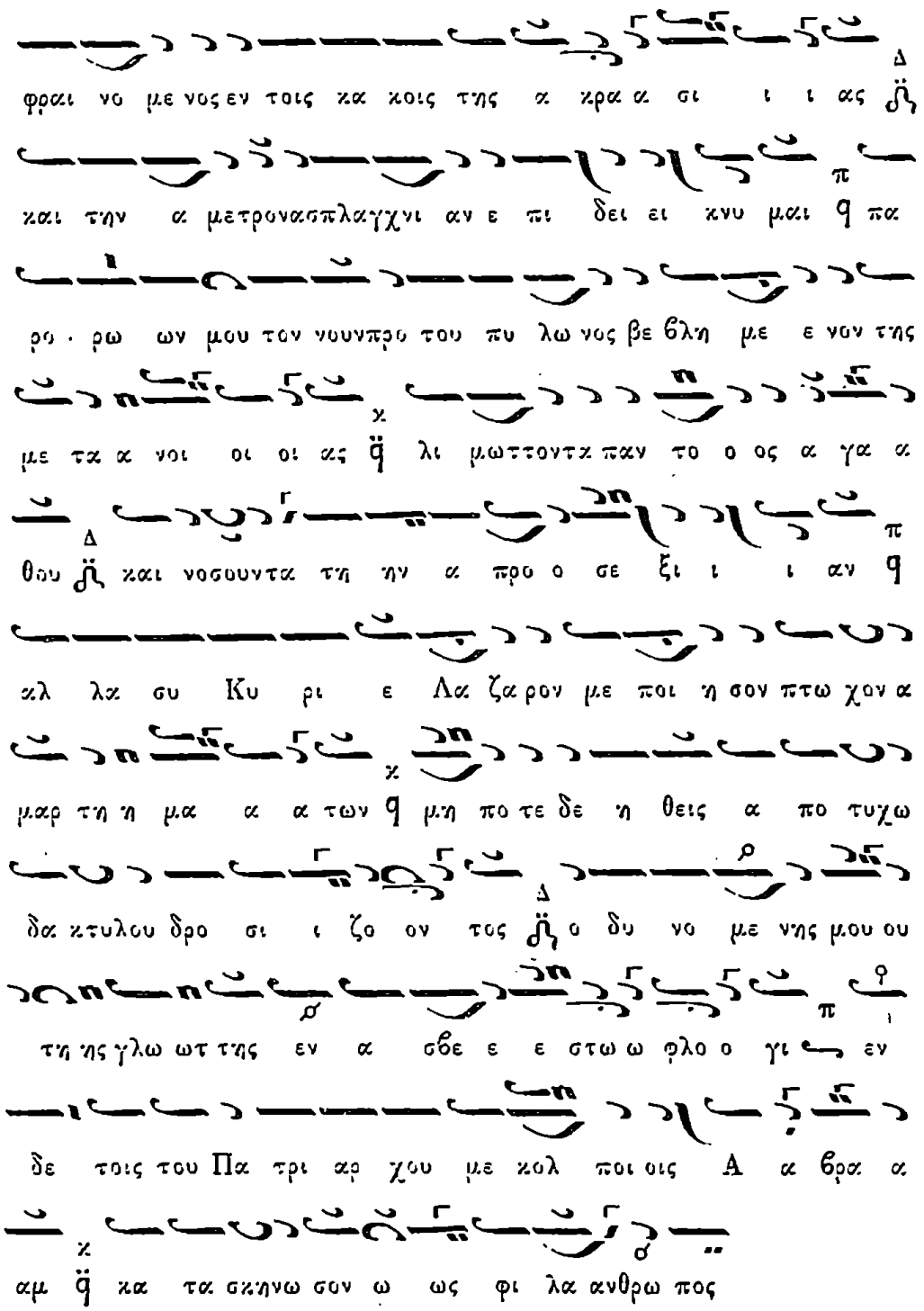
μα α σω μενευ σε βως τα τὴς νι κὴς συμ βο λα τους κλαδουςτωνα

ρε των ΔΫ τῶ Ω σαν να εκ βο η η σκι τω ποι η τὴ η

του παντος

Εἰς τὸν στίχον Ἰδιόμελον Ἦχος α΄. Κε.

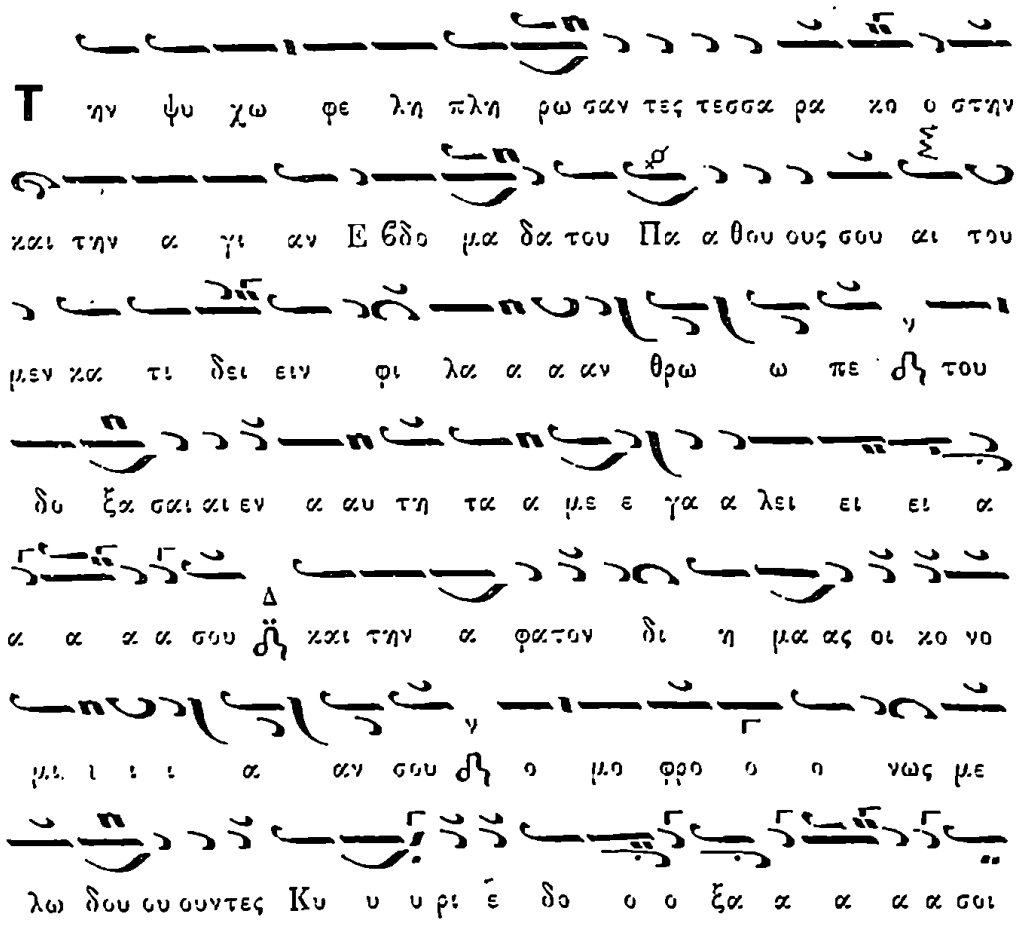
Τῇ Τετάρτῃ τῆς ἕκτης ἑβδομάδος Ἰδιόμελα Ἦχος λ α'. Πκ.

φραι νο με νος εν τοις κα κοις της α κρα α σι ι ι ας
και την α μετρονασπλαγχνι αν ε πι δει ει κνυ μαι θ πα
ρο · ρω ων μου τον νουνπρο του πυ λω νος βε βλη με ε νον της
με τα α νοι οι οι ας ἅ λι μωττοντα παν το ο ος α γα α
θου ἅ και νοσουντα τη ην α προ ο σε ξι ι ι αν θ
κλ λα συ Κυ ρι ε Λα ζα ρον με ποι η σον πτω χον α
μαρ τη η μα α α των θ μη πο τε δε η θεις α πο τυχω
δα κτυλου δρο σι ι ζο ον τος ἅ ο δυ νο με νης μου ου
τη ης γλω ωτ της εν α σβε ε ε στω ω φλο ο γι εν
δε τοις του Πα τρι αρ χου με κολ ποι οις Α α βρα α
αμ ἅ κα τα σκηνω σον ω ως φι λα ανθρω πος

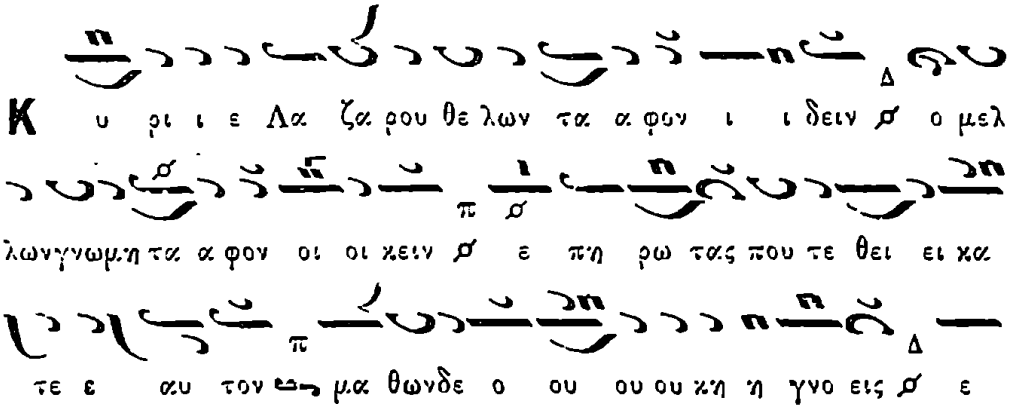
Ἦχος λ Πα

Δι ἡ με ρευ ει Λα ζα ρος εν τω τα α φω σ τους α
παι ω νος βλε ε ε πει ει θα νε ε εν ταις ε
κει τε θε α ται δη μα τα α ξε ε να σ πλη θυν α να
ριθ μη η τον Α α α δυ κρα του με ε νην τοι οι οις δε ε ε
σμοις δι ο αι συγ γο νοι θρη νου σι πι ι κρως
προ βλε που σαι τον τα α α φο ον α αυ του Χρι
στος δε η η κει ει ει ζω ω ω ω σαι τον φι ι ι λο ο
ον α αυ του σ του μι α α αν πα α α ρα α παν των ε
πι τε λει ει σθαι συ υμ φω νι ι ι αν ευ λο γη
με νο ος ει Σω ω τηρ ε λε ε ε η σο ον η η μας

Τῇ Παρασκευῇ τῶν Βαΐων. Ἦχος πλ. δ Νη.

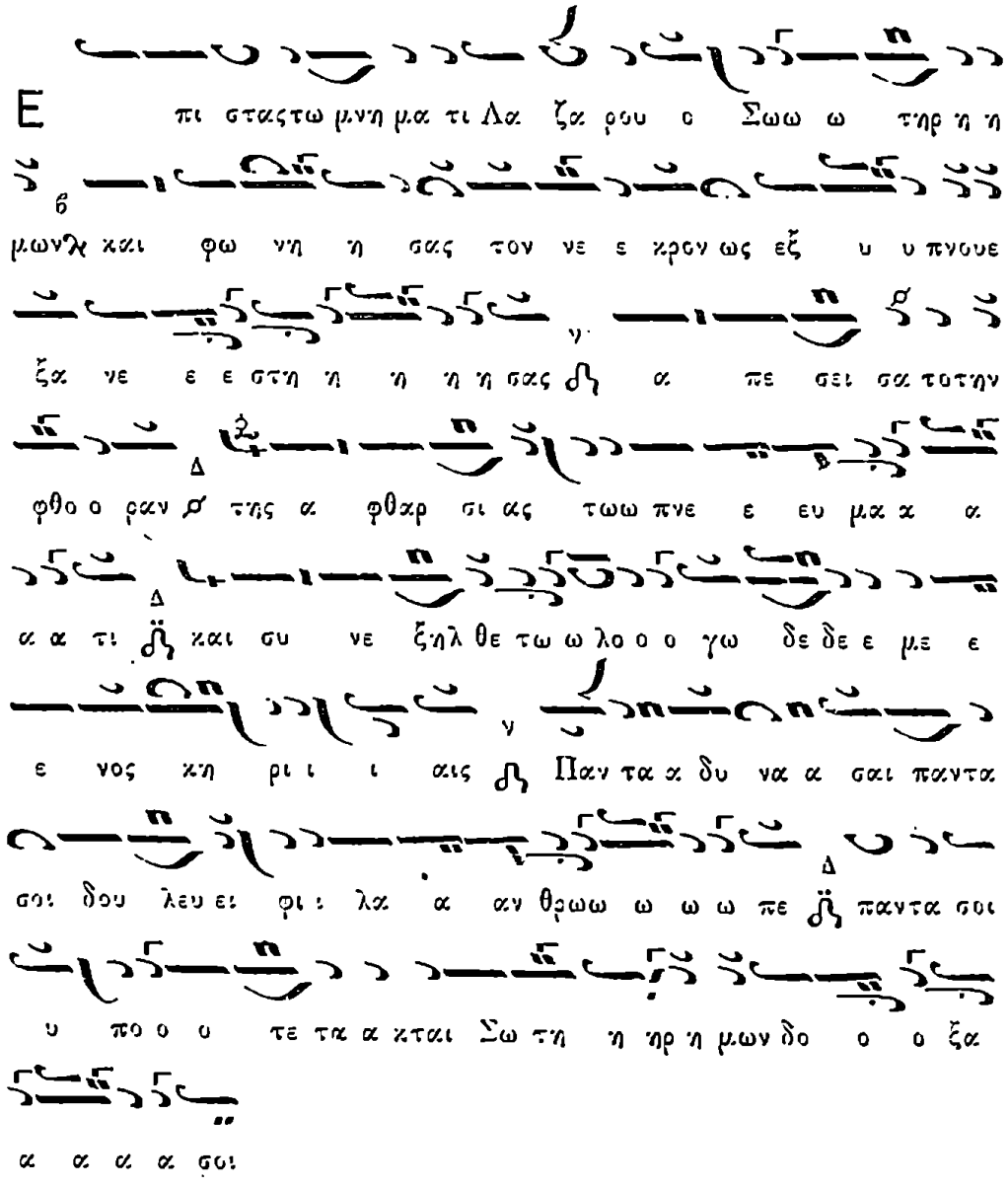

Ἦχος πλ. Πα.

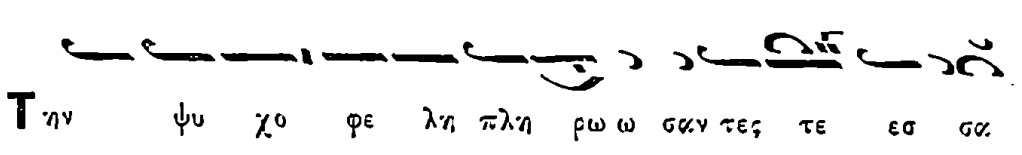

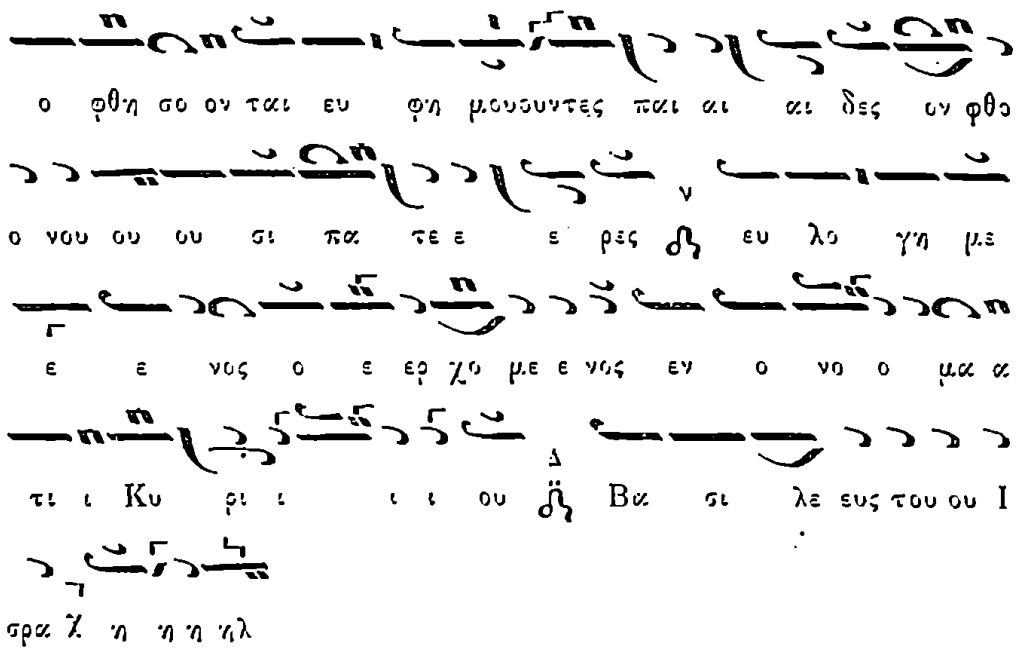
σου υμ φω νι ι ι α ευ λο γη με νο ος ει ει Σωω
τηρ ε λε ε η σο ον η η μας
Κ υ ρι ε η φω νη σουκα τε ε λυ υ σε του
Α δου τα βα σι ι ι λει α και ο λο γος της ε
ξου σι ας σου η η γει ει ει ει ει ρεν εκ τα φου τε τρα
η η με ρων και γε γο νεν ο Λα ζα ρος της πα λιγ
γε νε σι ι ι ας προ οι μι ον σω τη η ρι ι ον Πανν
τα δυ να τα α σοι Δε ε ε ε σπο ο τα ϊ τω παν
των Βα σι ι λει δω ρη σαι τοις δου λοι σου ι λα
σμον καιτο με γα ε ε ε λε ε ε ε ος
Κ υ ρι ε πι στω σαι θε ε λω ων του ου ους μα α α θη η
τα σου την εκ νε κρω ων σου ε ε ε ε γε ερ σιν

Δόξα Ἦχος Ν.η.

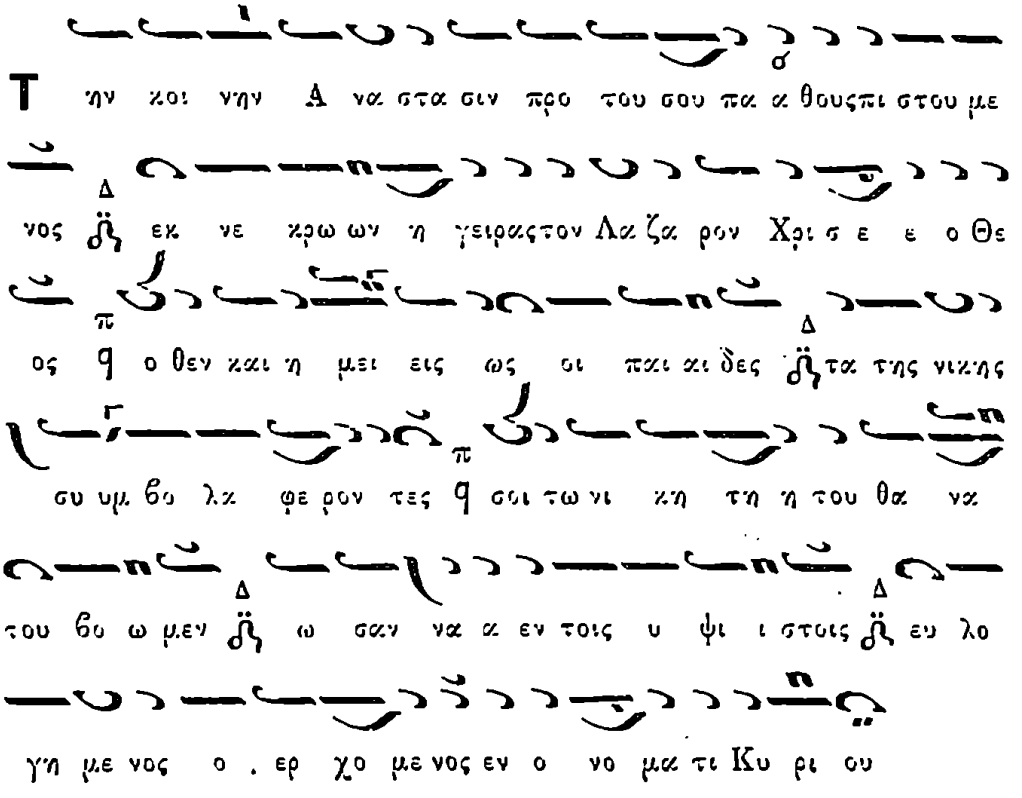
Καὶ νῦν Ἦχος Ν.η

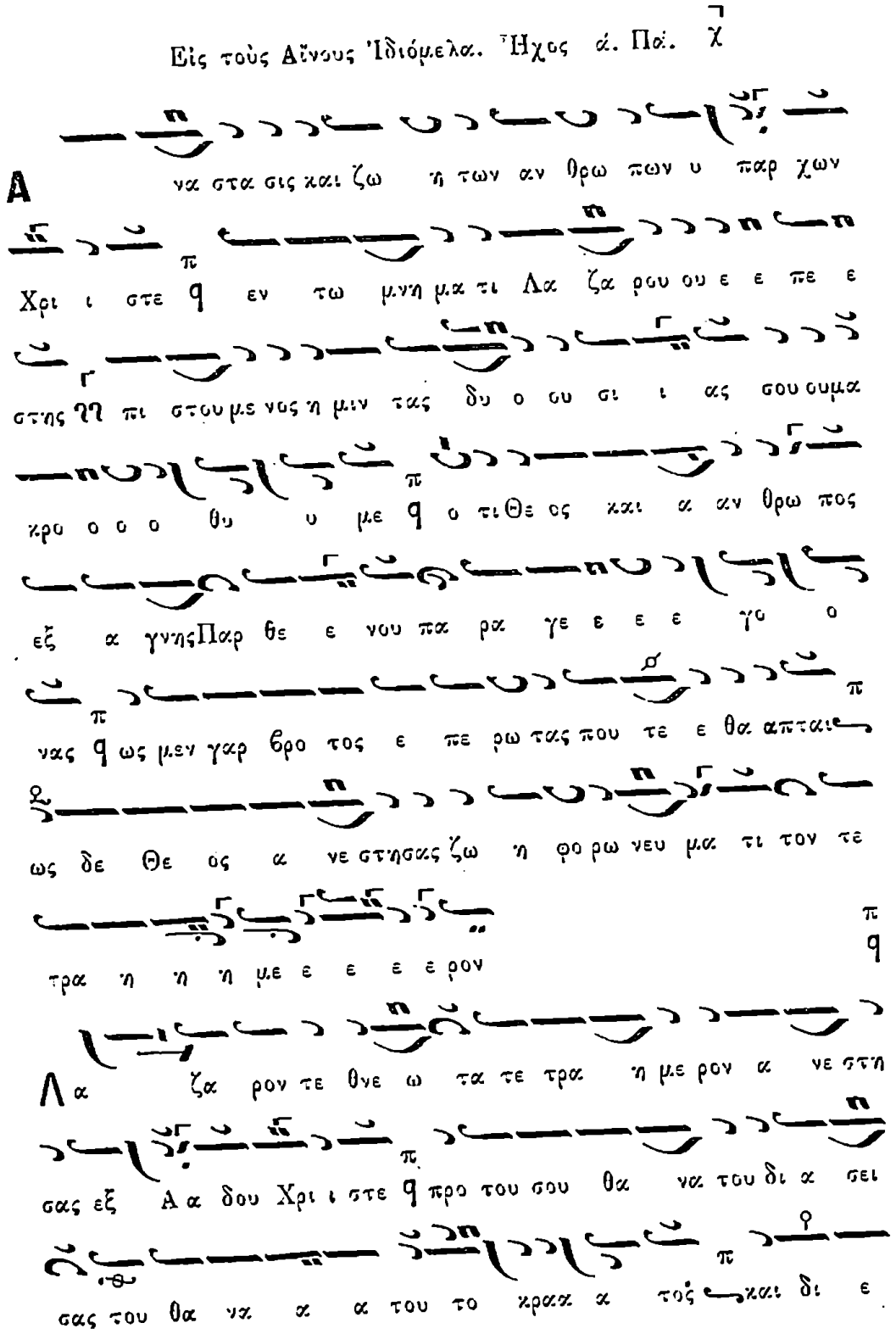

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ

Ἀπολυτίκιον Ἦχος ά. Πα. χ

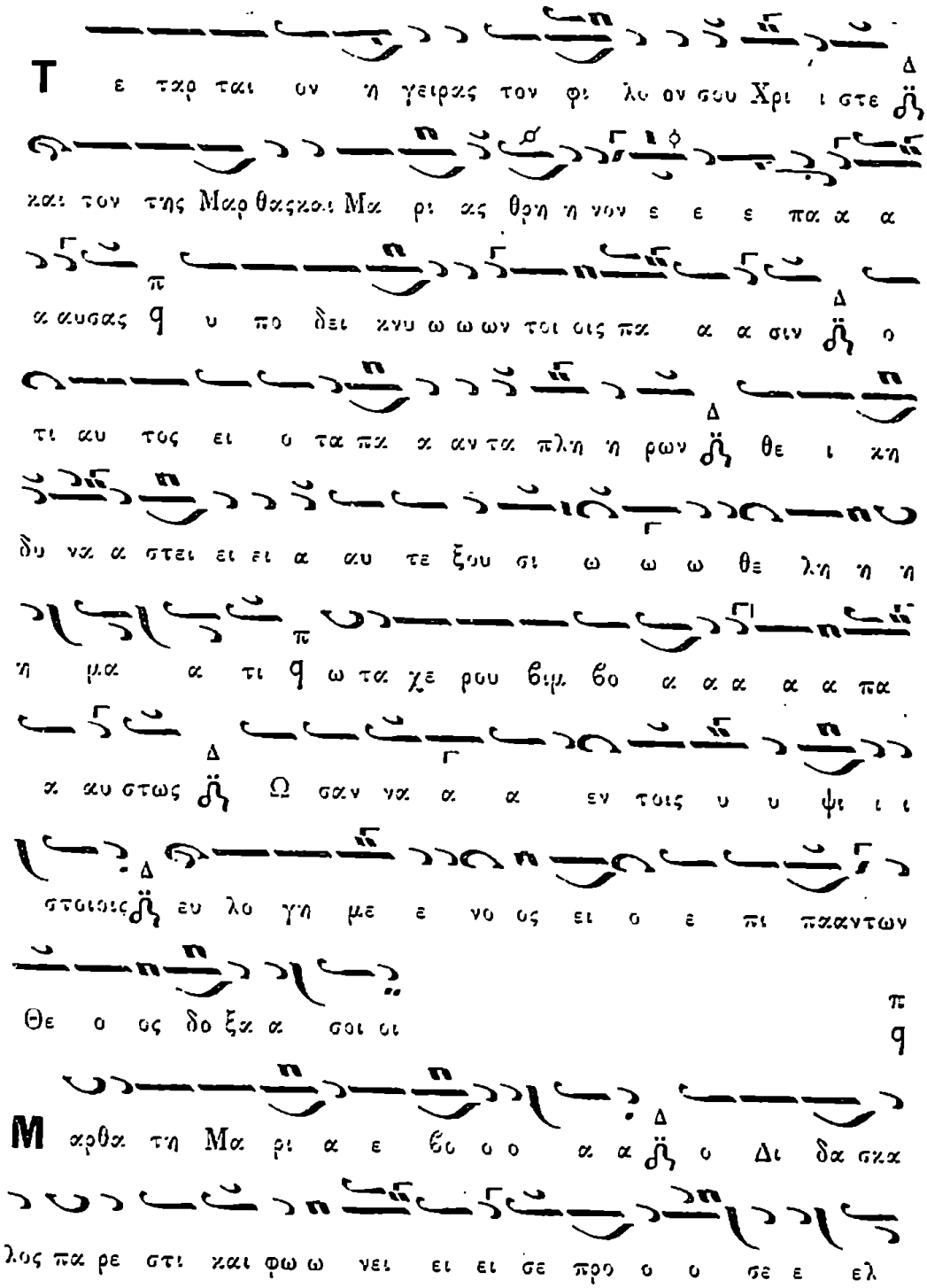

Εἰς τοὺς Αἴνους Ἰδιόμελα. Ἦχος ά. Παΐ. χ

χα α α ας η η μων
Της Θε ο τη το ο ος σου Χρι ι στε ηη πα ρε χων τοις
Μα θη ται αις σου ου τα συ υ υ υμ βο ο λα ηεν
τοις ο χλοις ε τα πει ει νου σε α αυ τον ηα πο κρυ
ψαι τα αυ τη ην βου λο ο ο ο με ε ε ε νος η δι ο τοις
Α πο στο λοις ως προ γνω στη ης και Θε ε ος ηητουΛα ζα
ρου τον θα α να α τον προ η γο ο ο ο ρε ευ σας ηεν
Βη θα νι α δε πα ρω ω ωντοις λα α οις ηη του φι λου
σουτον τα φον α γνο ων μα θειν ε ζη η τει εις ως α α α αν
θρω ω πος η αλ λο δι α σου τε τρα η με ρος α
ναστας ηη το θει ον σου κρα τος ε δη η λω ω σε η Παν το
δυ υ να α με ε Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α σοι

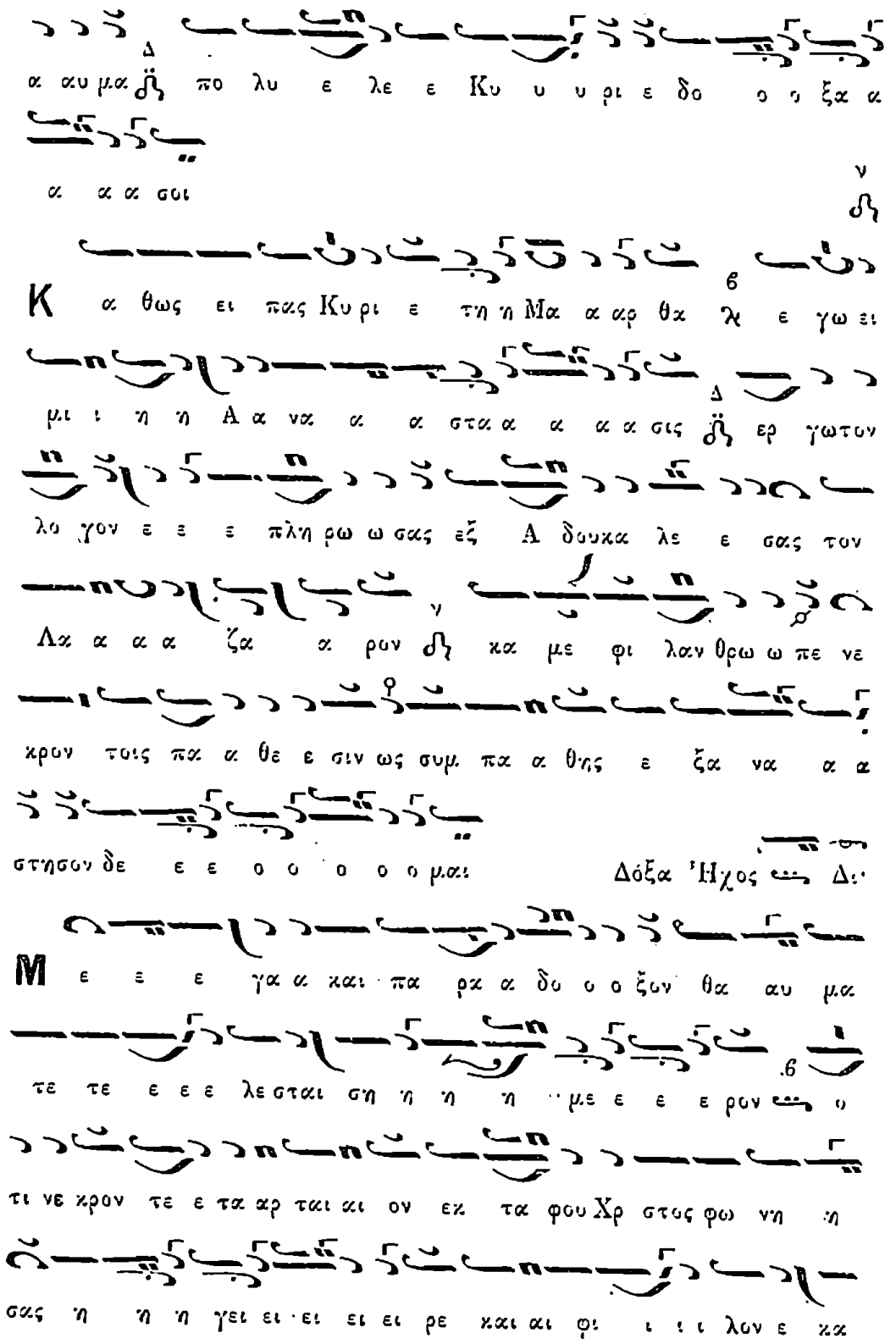
Ἦχος δ Πα.

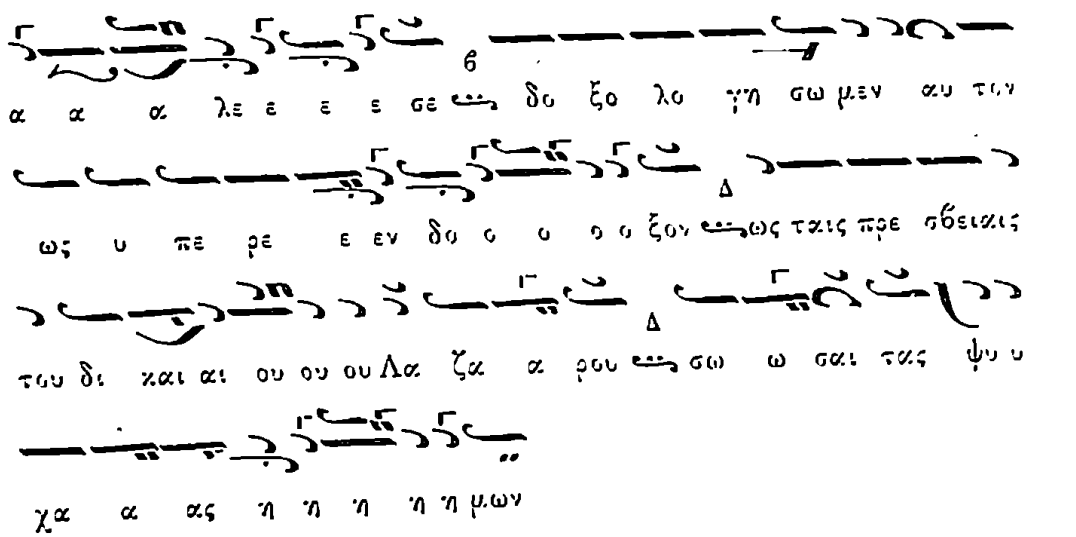

Τε ταρ ταιι ουν η γειρας τον φι λο ον σου Χρι ι στε δ
και τον της Μαρ θαςκαι Μα ρι ας θρη η νον ε ε ε πα α α
α αυσας q υ πο δει κνυ ω ω ων τοι οις πα α α σιν δ ο
τι αυ τος ει ο τα πα α αν τα πλη η ρων δ θε ι κη
δυ να α στει ει ει α αυ τε ξου σι ω ω ω θε λη η η
η μα α τι q ω τα χε ρου βιμ βο α α α α α πα
α αυ στως δ Ω σαν να α α εν τοις υ υ ψι ι ι
στοισδ ευ λο γη με ε νο ος ει ο ε πι παντων
Θε ο ος δο ξα α σοι οι
π
q
Μ αρθα τη Μα ρι α ε βο ο ο α α δ ο Δι δα σκα
λος πα ρε στι και φω ω νει ει ει σε προ ο ο σε ε ελ

θε q Η δε δρο μαι α ελ θουσα οπου ην ε στω ως ο οΚυ
ρι ι ος ; δου ου σα α α νε ε βο ο ο η η
η σε q πε σου ου σα α προ ο σε κυ νη σε Δ και τους
α χραντους πο δαςσου κα τα φι λου ου σα ε ε ε λε ε
ε ε γε q Κυ ρι ε ει ης ω ω ω δε λ ουκ αν α
πε θα νεν η η μων ο ο α δε ελ φο ος.

Ἦχος λ ; Νη.

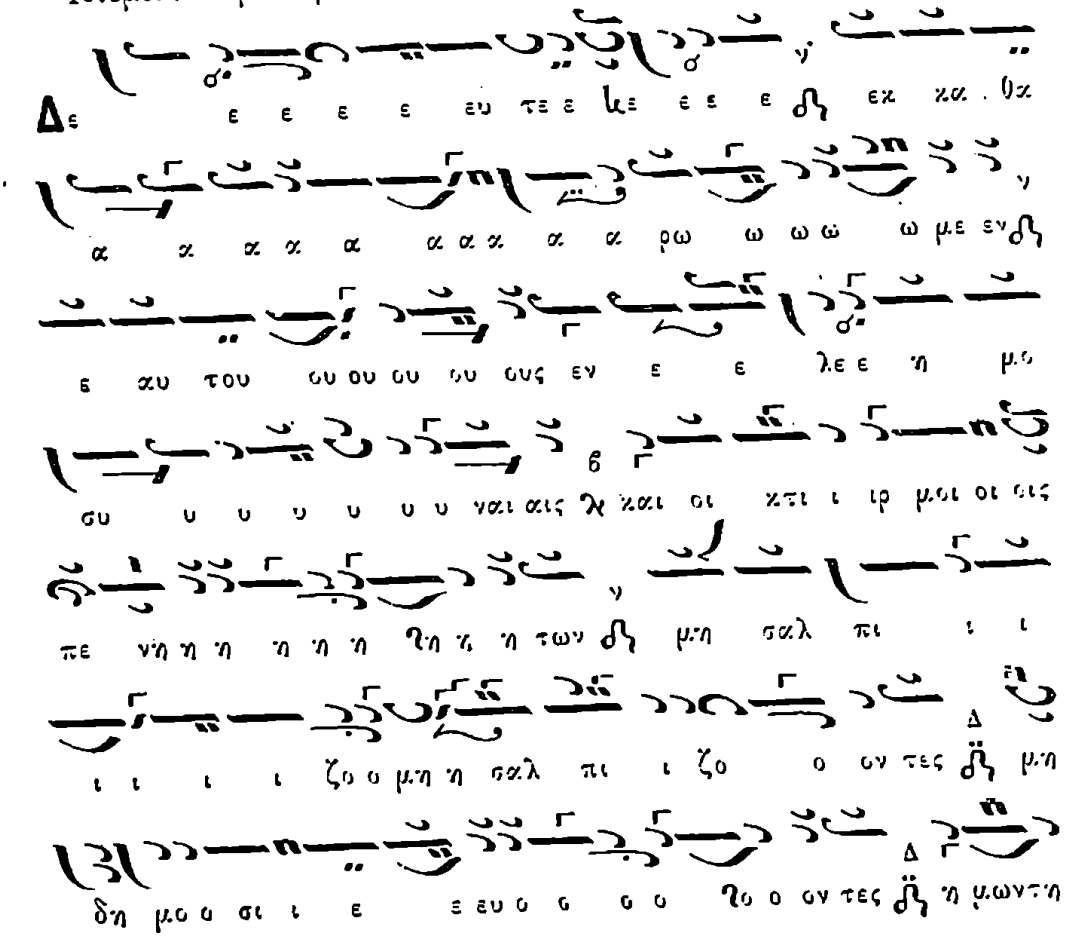
Λ α ζαρον τε θνε ω τα εν Βη θα νι α η γει ειρας
τε τρα η η η με ε ρον ; μο νονγαρ ως ε πε
στης τω μνη μα τι λ η φω νη ζω η τω τε θνε ω τι ι
γε ε ε γο ο ο ο ο νε ; και στε να α ξας ο ο Α α
α δης α πε ε ε λυ σε φο ο ο βω ; με γα το θα

α αυ μα ῆς πο λυ ε λε ε Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ξα α
α α α σοι
Κ α θως ει πας Κυ ρι ε τη η Μα α αρ θα λ ε γω ει
μι ι η η Α α να α α στα α α α α σις ῆς ερ γωτων
λο γον ε ε ε πλη ρω ω σας εξ Α δουκα λε ε σας τον
Λα α α α ζα α ρον ῆς κα με φι λαν θρω ω πε νε
κρον τοις πα α θε ε σιν ως συμ πα α θὴς ε ζα να α α
στησον δε ε ε ο ο ο ο ο μαι Δόξα Ἦχος δ΄.
Μ ε ε ε γα α κα ι πα ρα α δυ ο ο ξον θα αυ μα
τε τε ε ε ε λε σται σῃ η η η με ε ε ε ρον ο
τι νε κρον τε ε τα αρ ται αι ον εκ τα φου Χρ στους φω νη η
σας η η η γει ει ει ει ρε κα ι αι φι ι ι ι λον ε κα

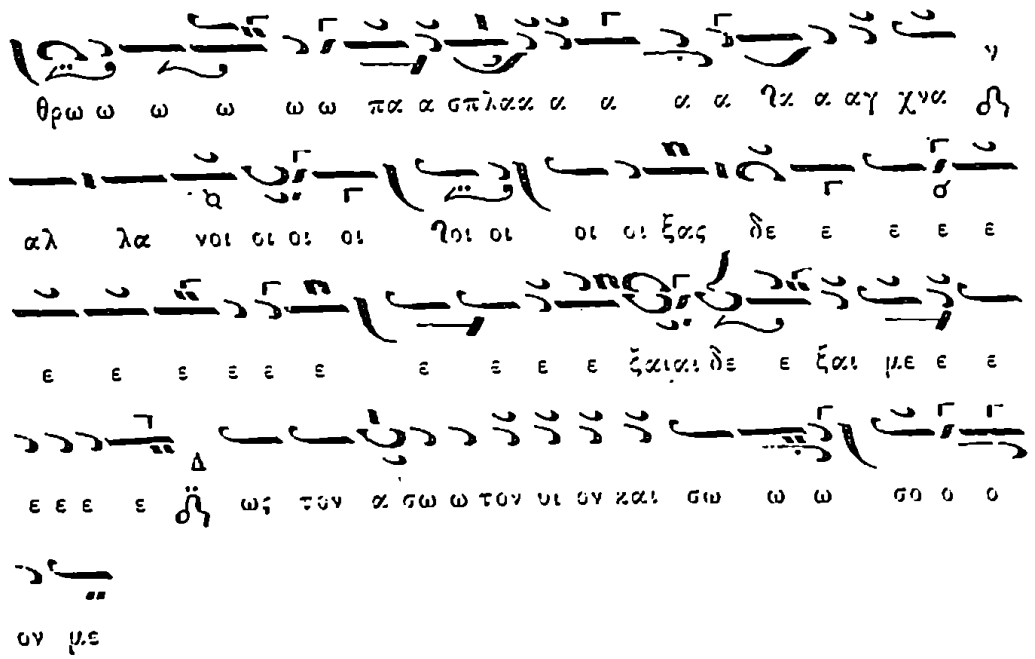

ΤΗι Β΄ ΚΥΡΙΑΚΗι ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

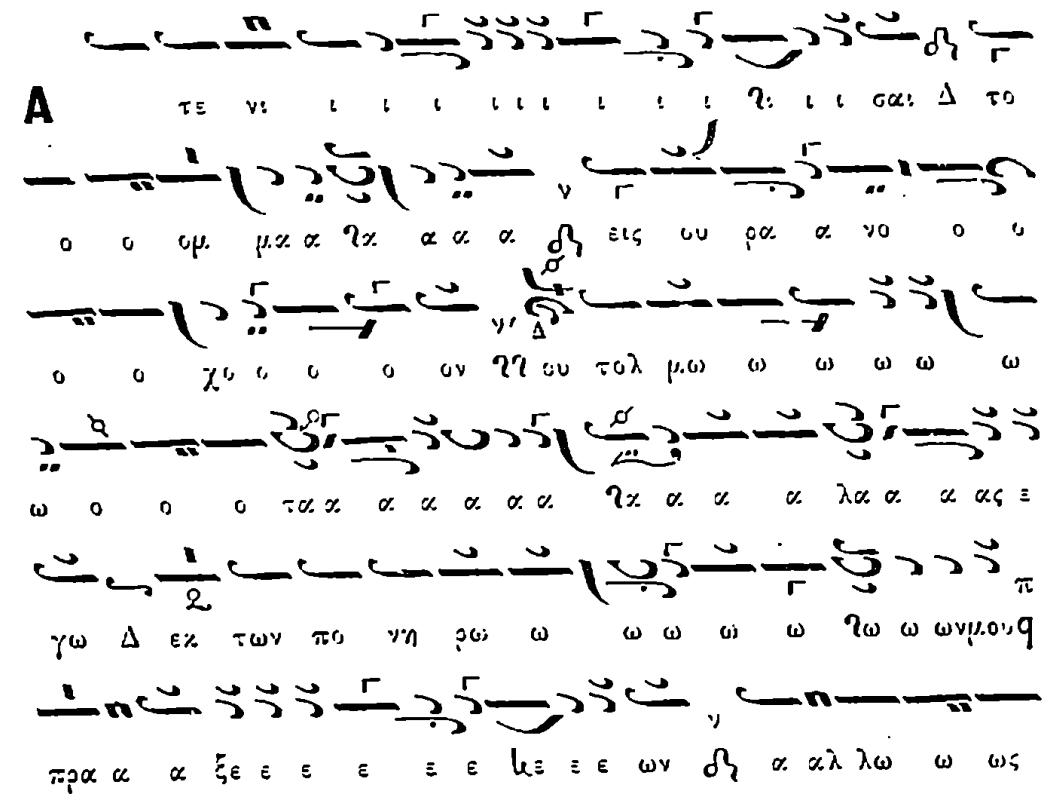
Ἰδιόμελα παραλειφθέντα Ἰακώβου πρωτοψάλτου. Ἦχος λ δ΄. Νη.

Τῇ γ΄. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν. ἦχος λ δ΄. Νη.

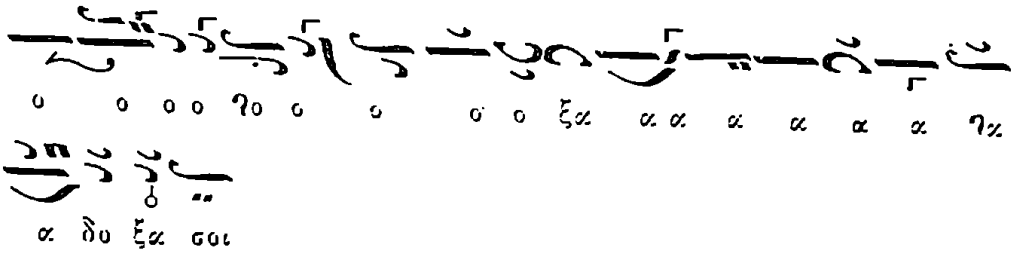
Τῇ δ'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν. Ἦχος λ̲ δ'. Νη.

Τῇ ε΄. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν. Ἦχος βαρὺς Γα.

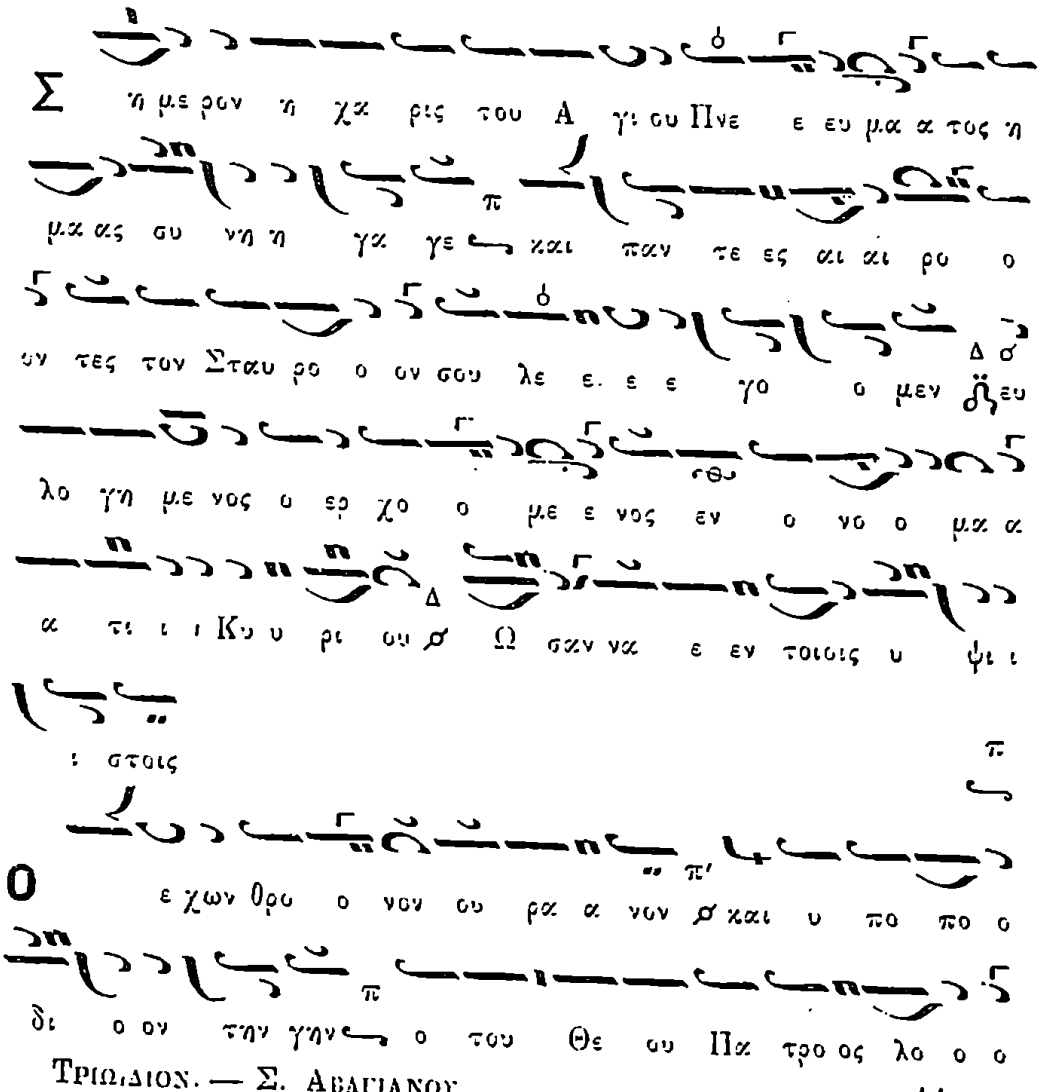
Ἕτερον Ἦχος λ β'. Πα.

Τῇ ς΄. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν. Ἦχος α΄. Κε.

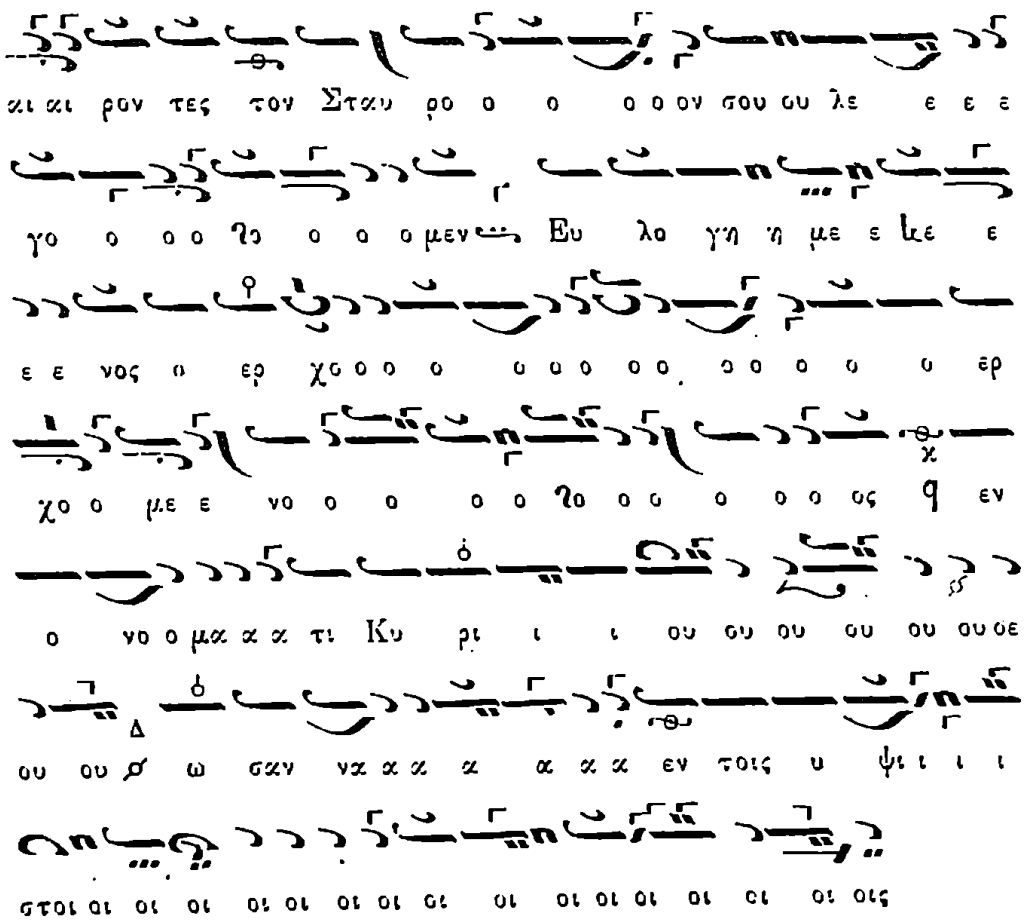

ΤΗι ΚΥΡΙΑΚΗι ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

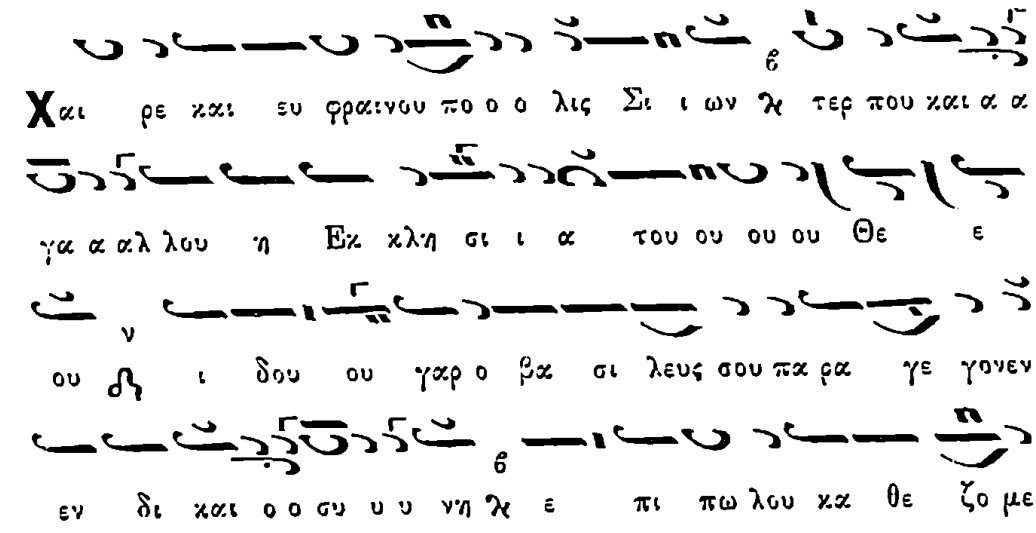
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν Ἰδιόμελα Ἦχος λ Πα.

Δόξα καὶ νῦν Ἦχος λ Πα.

Εἰς τὸν στίχον Ἰδιόμελον. Ἦχος λ ϗ Νη. χ

Δόξα καὶ νῦν Ἦχος πλ. δ΄ Πα.

Ση με ε ε ρον η χα α α ρις του Α γι ου Πνε ευ

νος ε λε η η μων και φι λα α αν θρω ω ω ω ω πος

ου ου ου με ε νος δη Δο ξαα σοι Χρι ι στε ε ε ο μο

υ υ που δη εξ α πι στι ας ει εις πι ι ι στιν με τα τοι ου

ε θνων η κα θε δρα του πω ω λου προ ο ε ε του υ υ

σφημουν πα ρα α νο ο ο μως λ του α κα θεκ κτον των ε

θε ο ο ο πρε ε ε πω ωςδη Ι ου δαι οι ε βλα

λου δαυ ι τι κωως α γα α θε δη και παιδες σε α νυ υ μνουν

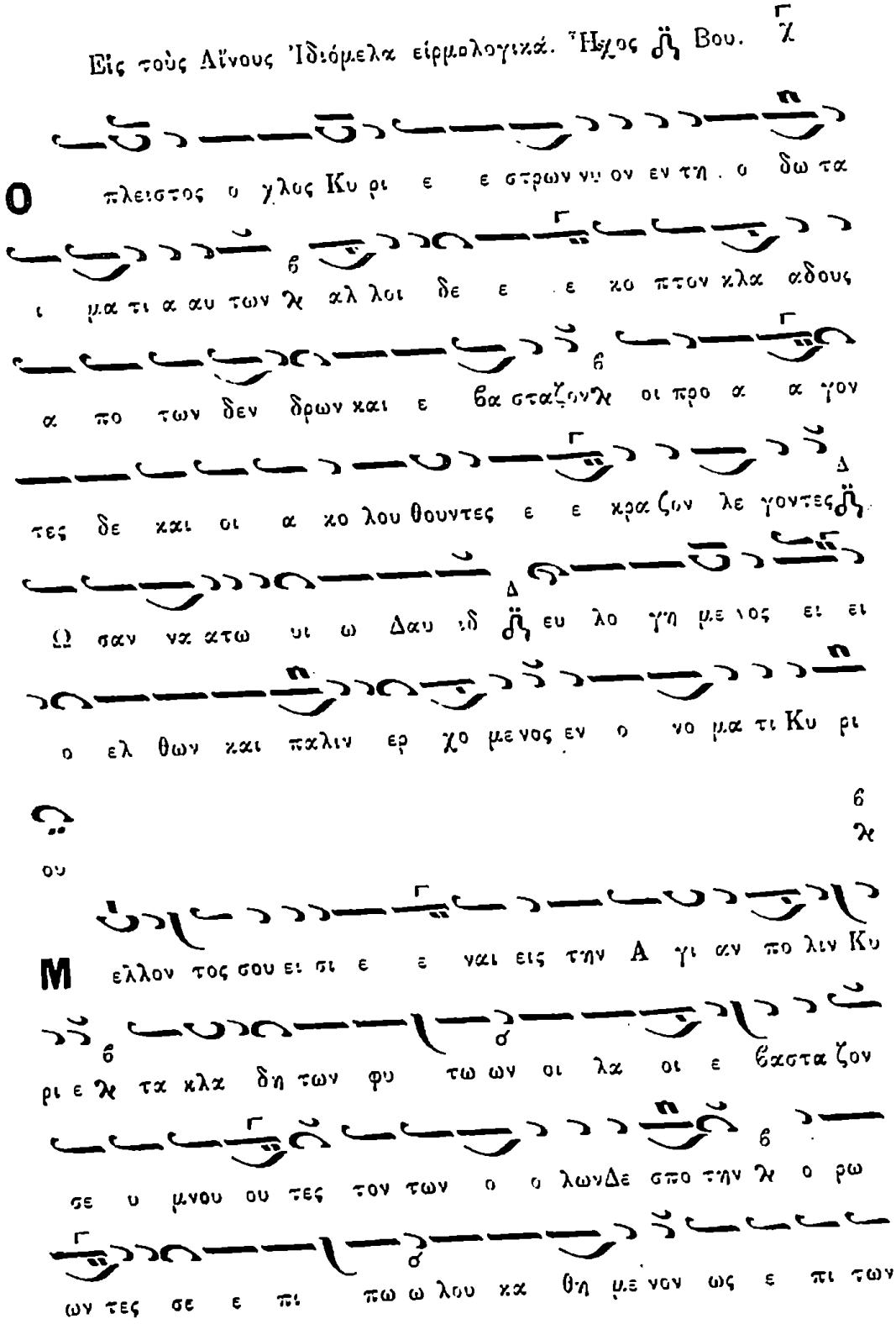
θ ος υ υ πο ο των Σε ρα φει ειμ δη ε πε βης ε πι πω

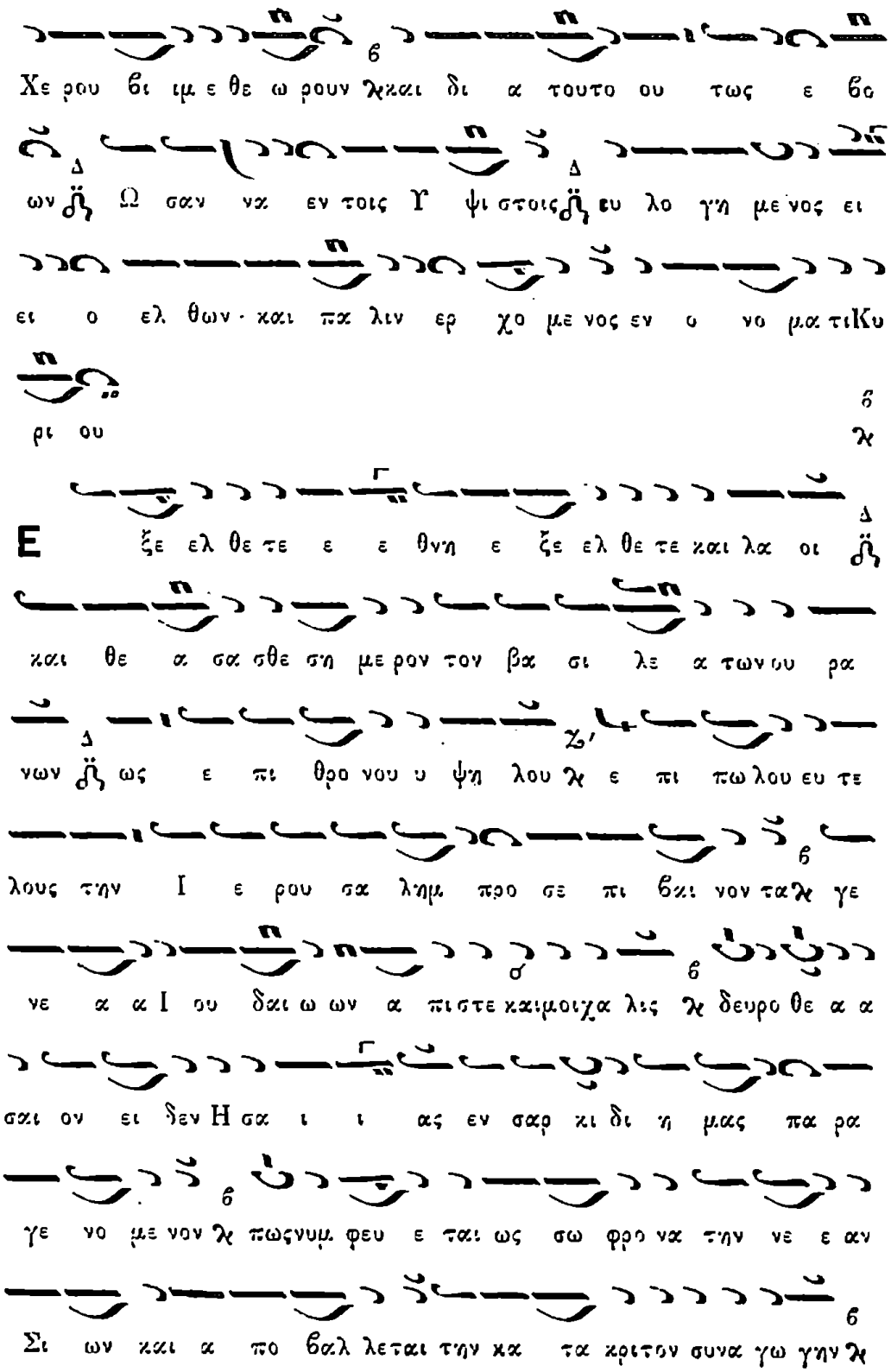
Ο τοις Χε ρου βιμ ε πο χου με ε νος και υ μνουμε νο

η σο ο ον η η η η μας

Μετὰ τὸν Ν. Δόξα καὶ νῦν Ἦχος Δι

Εἰς τοὺς Αἴνους Ἰδιόμελα εἱρμολογικά. Ἦχος δ Βου.

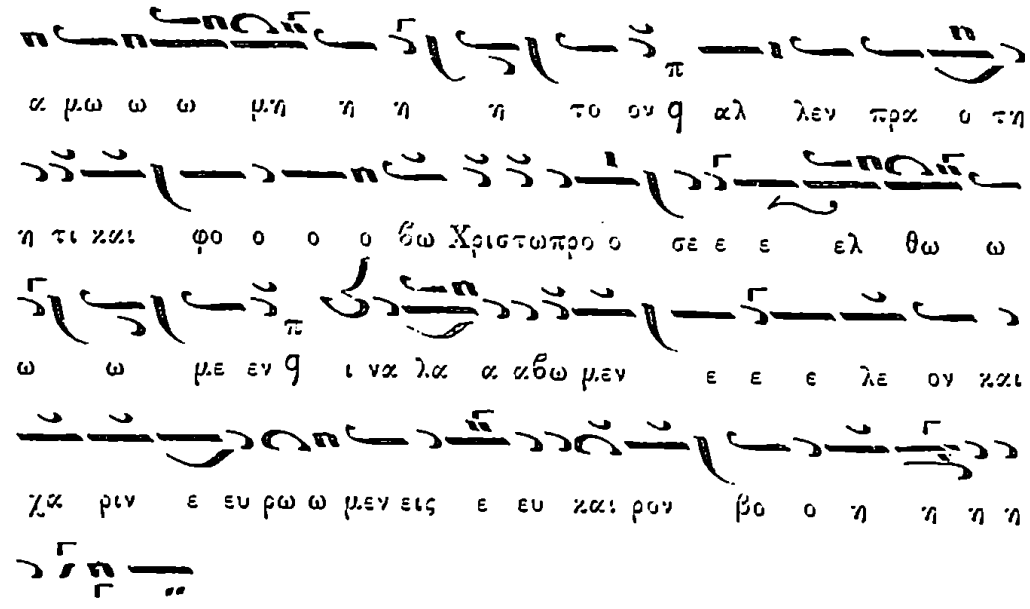

Χε ρου βι ιμ ε θε ω ρουν λκαι δι α τουτο ου τως ε βο
ων ΔΔ Ω σαν να εν τοις Υ ψι στοις ΔΔ ευ λο γή με νος ει
ει ο ελ θων· και πα λιν ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου
ξε ελ θε τε ε ε θνη ε ξε ελ θε τε και λα οι Δ
και θε α σα σθε σή με ρον τον βα σι λε α των ου ρα
νων ΔΔ ως ε πι θρο νου υ ψη λου λ ε πι πω λου ευ τε
λους την Ι ε ρου σα λημ προ σε πι βαι νον τα λ γε
νε α α Ι ου δαι ω ων α πι στε καιμοιχα λις λ δευρο θε α α
σαι ον ει δεν Η σα ι ι ας εν σαρ κι δι ή μας πα ρα
γε νο με νον λ πωςνυμ φευ ε ται ως σω φρο να τήν νε ε αν
Σι ων και α πο βαλ λεται την κα τα κριτον συνα γω γην λ

Δόξα καὶ νῦν Ἦχος λ Πα. χ

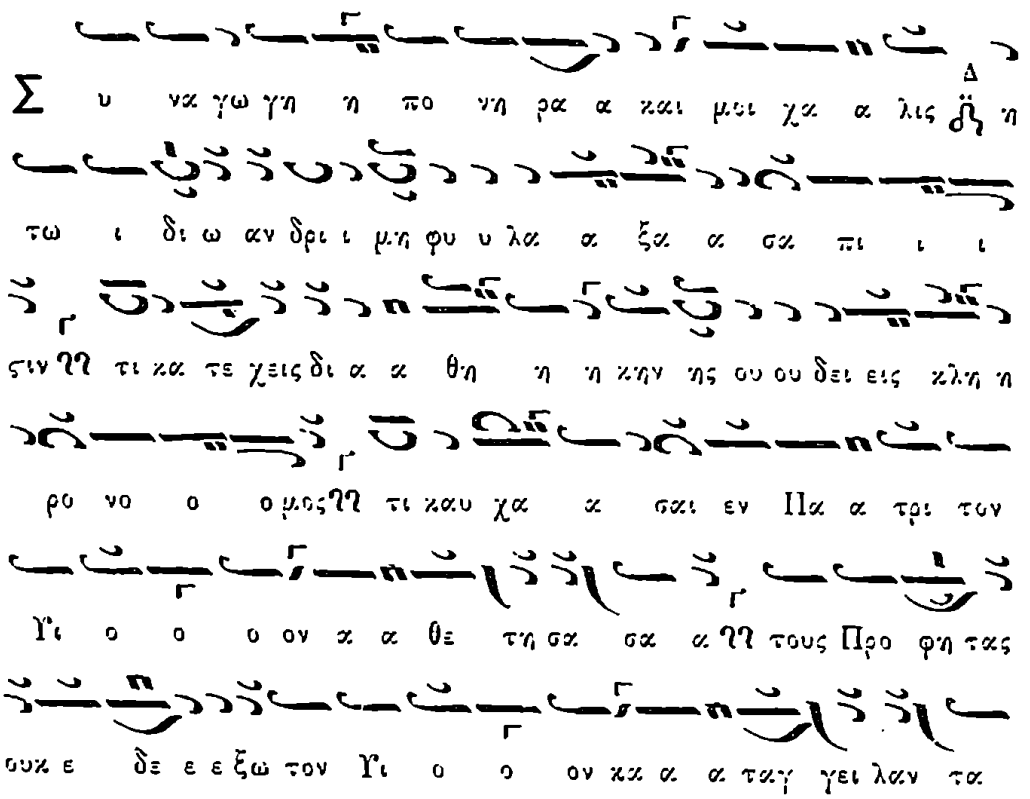
Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας Εἰς τὸν στίχον Ἰδιόμελα.

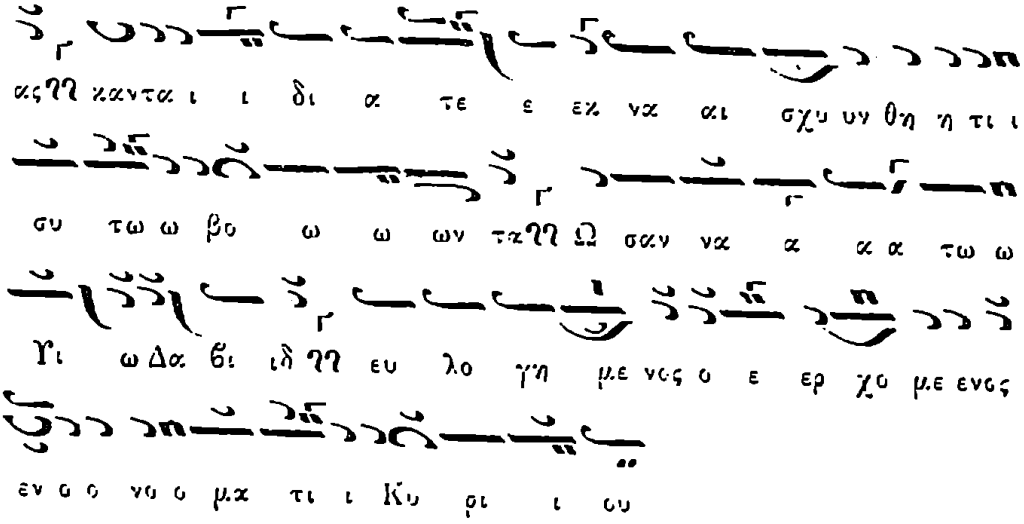
Ἦχος δ΄.

Ἦχος γ΄. Γ'α

Ἦχος Βαρύς. Γα.

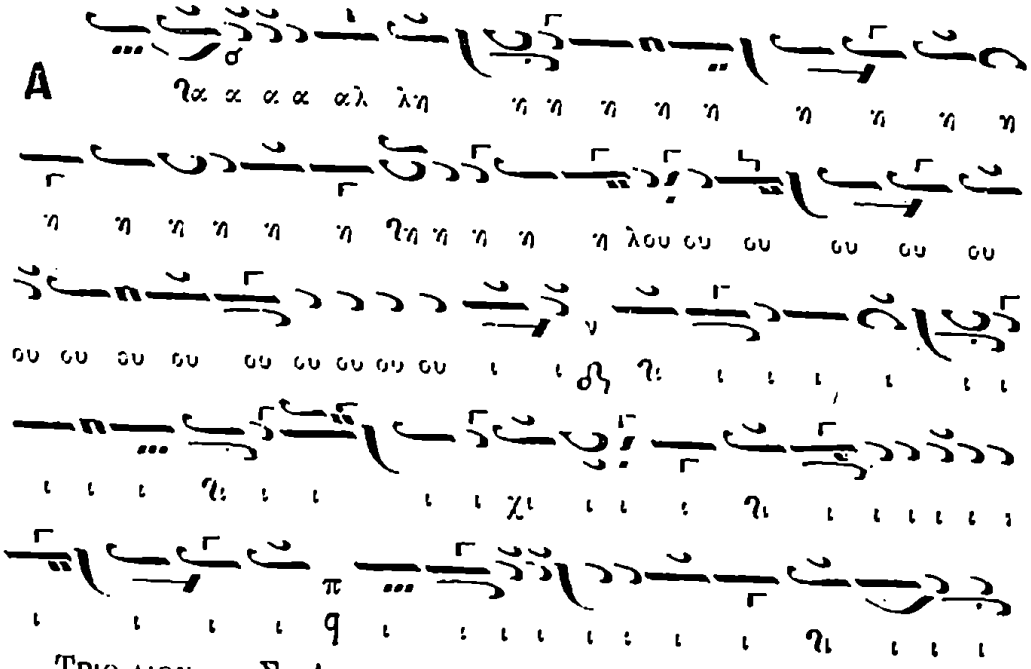

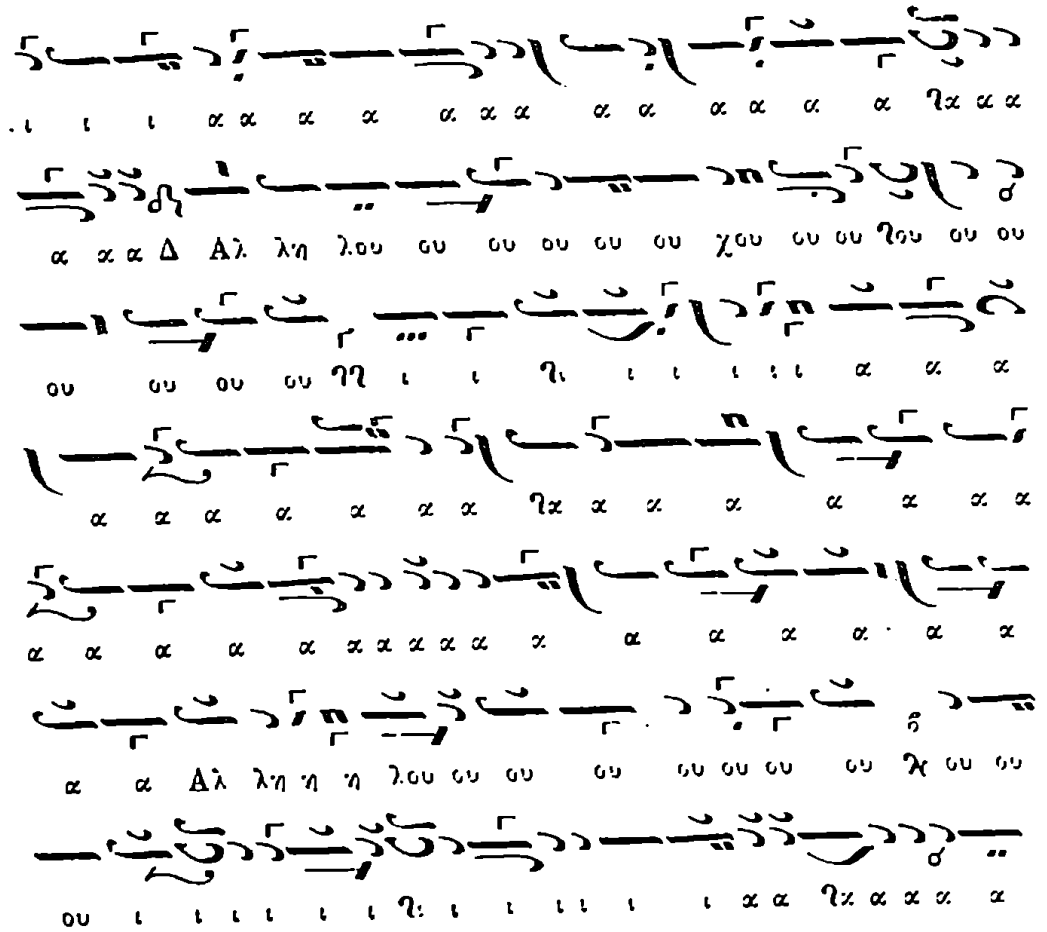

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

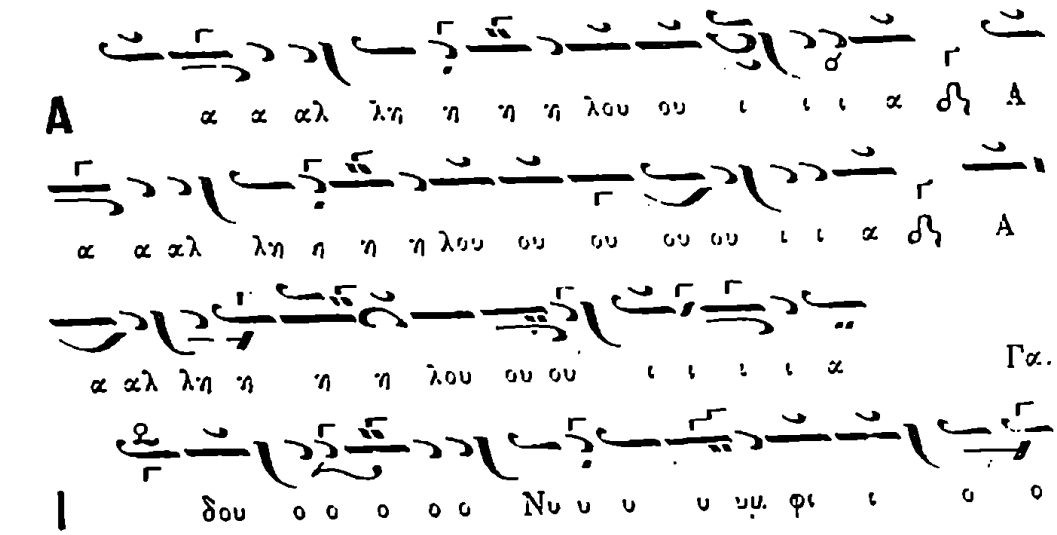
Εἰς τὸν Νυμφῶνα. Μέλος ἀρχαῖον παρ' ἀνωνύμου.

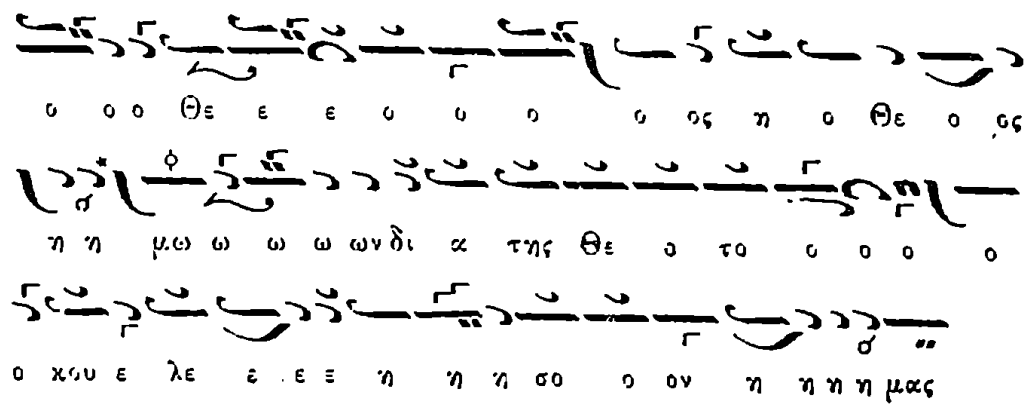
Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ δ' Νη. $\overline{\chi}$

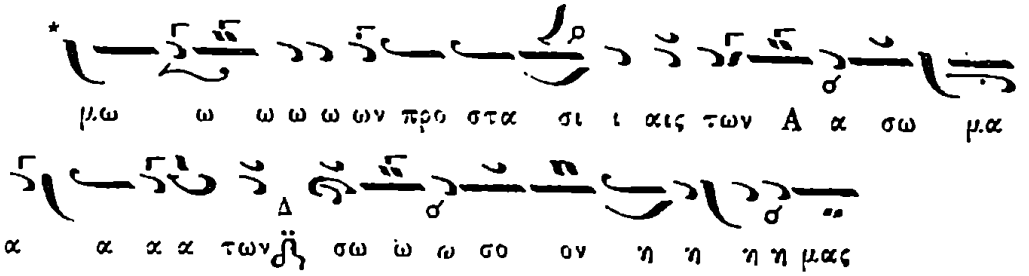

Σύντομον. Ἦχος δ'. Νη

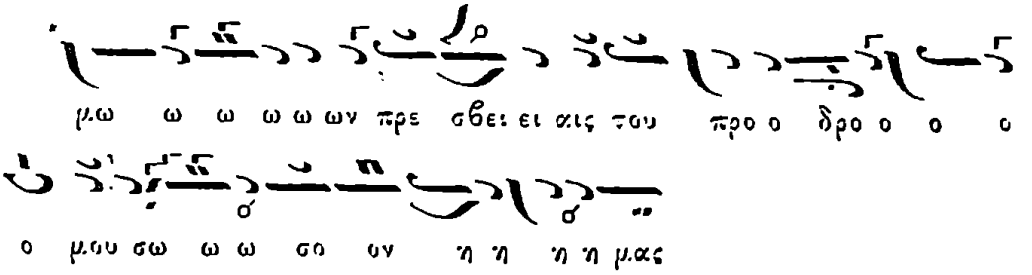

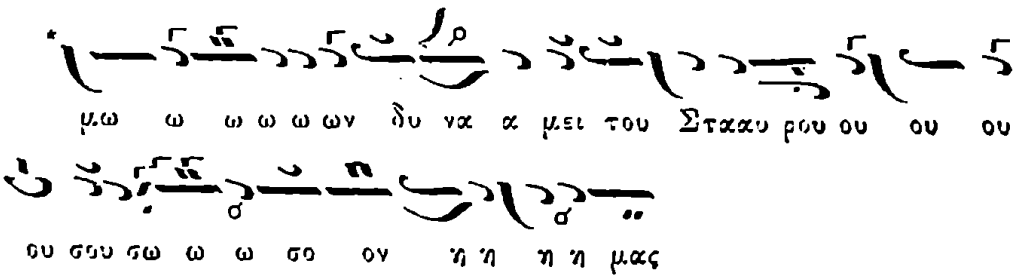
Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Τῇ δευτέρᾳ ἑσπέρας.

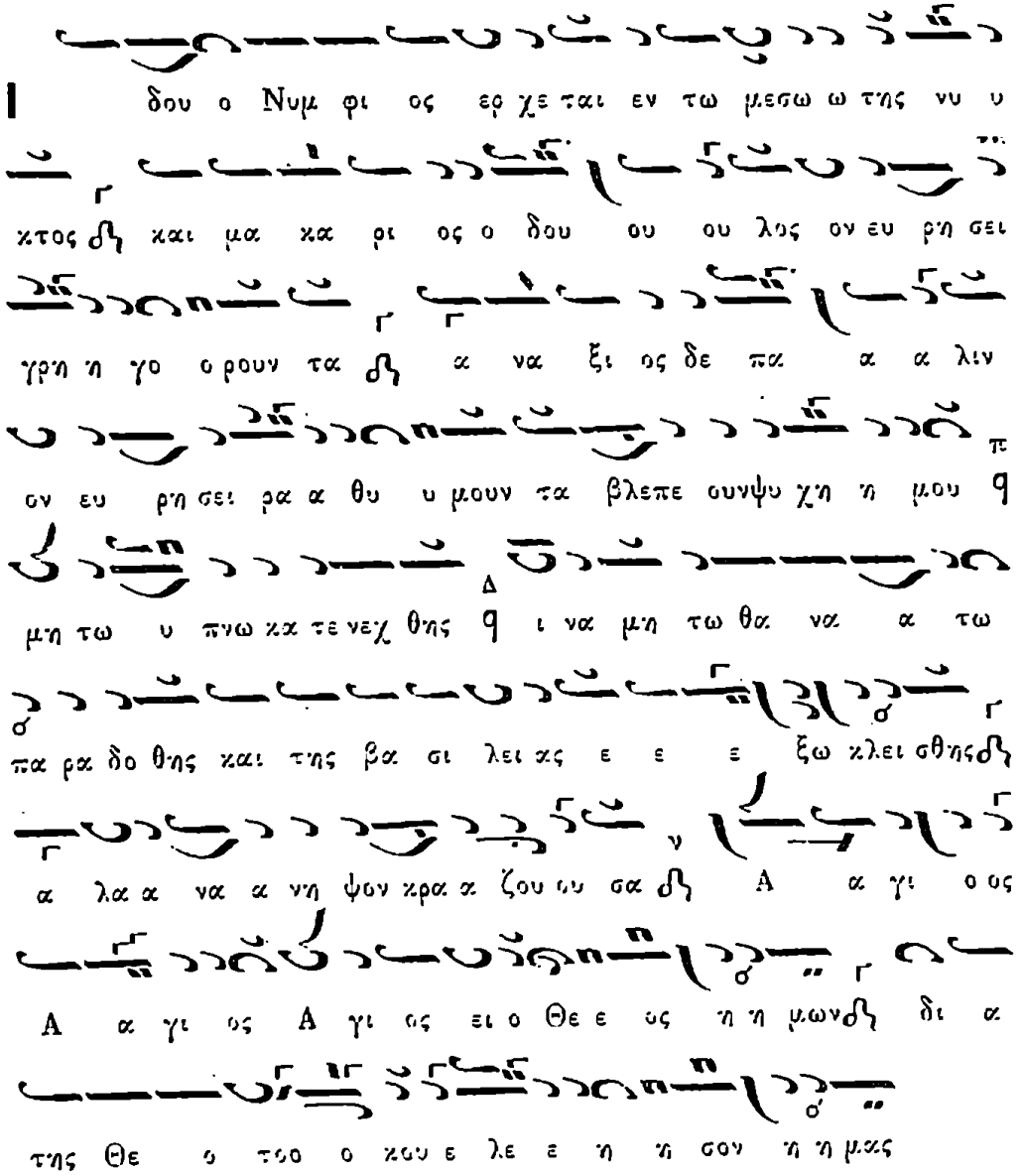

Τῇ τρίτῃ ἑσπέρας.

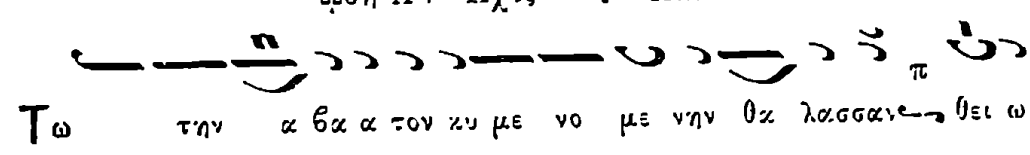
Ἕτερον σύντομον εἱρμολογικὸν Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

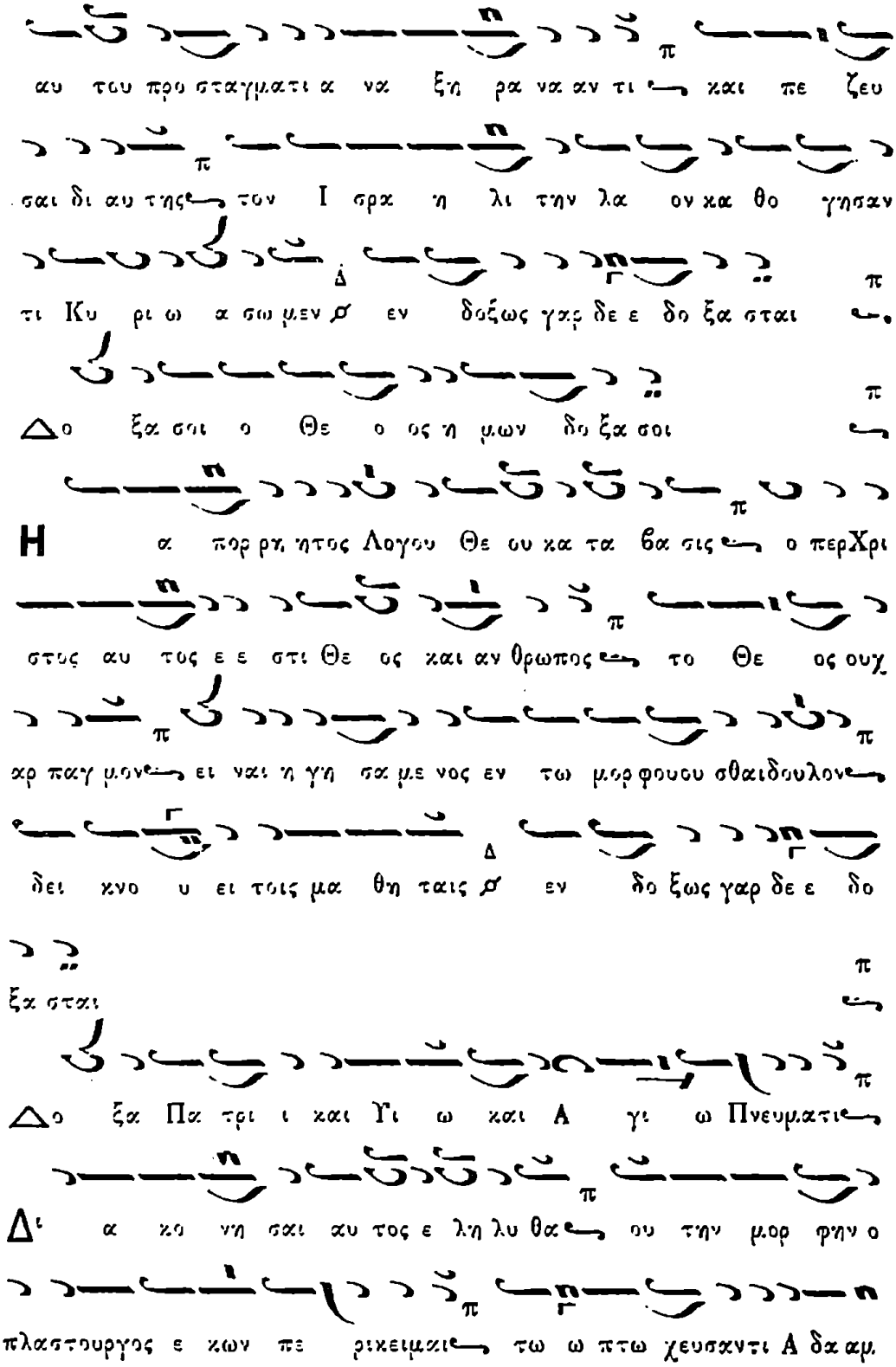
Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ δ'. Νη. χ

ΤΗΙ ΑΓΙΑΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ

Ὠδὴ Α'. Ἦχος $\frac{\pi}{\pi}$ Πα. χ

αυ του προ σταγματι α να ξη ρα να αν τι και πε ζευ
σαι δι αυ της τον Ι σρα η λι την λα ον κα θο γησαν
τι Κυ ρι ω α σω μεν σ εν δοξω γαρ δε ε δο ξα σται
Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι
Η α πορ ρη τος Λογου Θε ου κα τα βα σις ο περΧρι
στους αυ τους ε ε στι Θε ος και αν θρωπος το Θε ος ουχ
αρ παγ μον ει ναι η γη σα με νος εν τω μορφουου σθαιδουλον
δει κνο υ ει τοις μα θη ταις σ εν δο ξως γαρ δε ε δο
ξα σται
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευματι
Δι α κο νη σαι αυ τος ε λη λυ θα ου την μορ φην ο
πλαστουργος ε κων πε ριειμαι τω ω πτω χευσαντι Α δα αμ

ο πλου των Θε ο τη τι θει ναι ε μην τε αυ του ψυ χη
αν τι λυ τρον ο α πα θης Θε ο τη τι
Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ὁ Εἱρμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου
Τω τη την α βαα το ον κυ ριαι νυ με νη η την θα
λα σσαν θει ω αυ του προ ο σταγμα α τι α να ξη ρα ι
ναν τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι πε ζευσαι
αι δι ι α α αυ τους τον Ι σρα η η λι ι ι ι
τη την λα ον καα θο ο δη γη σαν τι ι Κυ ρι
ω α σω ω μεν εν δο ο ξως γα αρ δε δο ξα σται αι
Ὠδὴ Η΄.
Ε φρι ξε παι δων ευ α γω ων το ο μο στο λον ψυχης

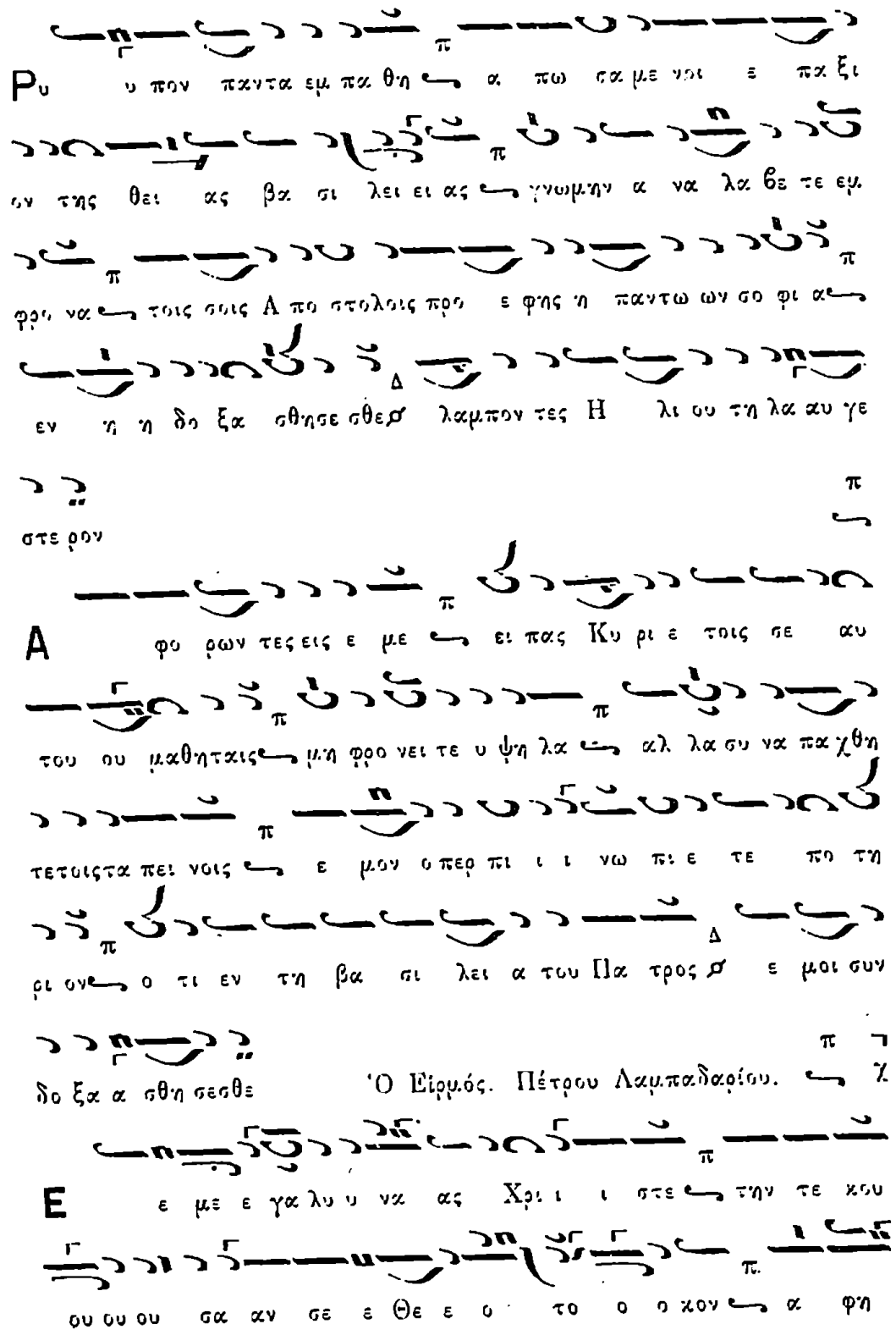
α σπι λον σωω μα και ει ξε το τρα φε εν α πει ρω υ
λη α κα ματονπυρ Α ει ζω ου δε εκ μα ραν θει ει
σης φλο γος σ δι αι ω νι ζων υ μνος α νε μελπε
το τον Κυ ρι ι ον παντα τα ερ γα α υ μνειτε και υ πε
ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω ω νας
μας μου το τε μαθη τα ας παν τες γνω σονται ει τας
ε μας εν το λας τη ρησε τε φη σι ιν ο Χρι
στος τοις φι λοις προς παθος μυλων Ει ρη νευ ε τε εν ε
αυ τοις και πασι και τα πει να φρονουντες α νυ ψωθη
η τι και Κυ ρι ον γι νω σκοντεςμε ε υ μνει τε και υ πε
ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω ω νας
Τα α ξε ως εμ πα λιν υ μιν ε θνι κης ε στω το κρα

α τος ο μογενων ου κλη ρος γαρ ε μος του ραν νις δε
γνω ω μη αυ θαι ρε τος Ο ουν προ κρι ι τους εν υ μιν
ει ει ναιθελλων των αλ λων ε στω παντων ε σχα τοτε
ρος Και κυ ρι ε ον γι νω σκοντες υε υ μνειτε και υ πε
ρου ψου τε εις παν τας τους αι ω ω νας
Αι νου μεν ευ λο γου μεν προ σκυ νουου με εν τον Κυ
ρι ι ον Ὁ Εἱρμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Ε ε ε φρι ι ξε ε παιδωων ε ευ α α α γων
το ο μο ο στο λον ψυ υ χην ης α α σπι ι λον
σω ω ω μα και ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ξε ε του τρα α α α α φε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν σ εν α πει ει

ρω υ υ υ λη η α κα α α α μα α το ο ον
πυρ α ει ζω ω ου ου δε σ εκ μα ρα αν θει ει
ει ει ση ης φλο ο ο γος δι αι ω νι ι ζω ων υ υ υ
μνος α νε ε με ελ πε ε το τον Κυ υ ρι ι ι ι
ι ου υ υ μνει ει τε ε ε τα ε ε ερ γα και υ πε
ρυ υ ψου ου τε εις πα αν τας τουους αι ω ω ω νας

Ὠδὴ Θ'. χ

Ε ε με γα λυνας Χρι στες την τε κου ου σαν σε Θε
ο τοο κον αφ ης ο πλαστης η μων ο μοι ο πα θε εςπε
ρι ε ε θου σω μα το των η με τε ρων λυ τη ρι
ον α γνο η μαα των ταυτην μα κα ρι ζοντες σ παται γε
νε αι σε με γα α λυ νο μεν

Ρυ υ πον παντα εμ πα θη α πω σα με νοι ε πα ξι
ον της θει ας βα σι λει ει ας γνωμην α να λα βε τε εμ
φρο να τοις σοις Α πο στολοις προ ε φης η παντω ων σο φι α
εν η η δο ξα σθησε σθε λαμπον τες Η λι ου τη λα αυ γε
στε ρον
Α φο ρων τες εις ε με ει πας Κυ ρι ε τοις σε αυ
του ου μαθηταις μη φρο νει τε υ ψη λα αλ λα συ να πα χθη
τετοιςτα πει νοις ε μον ο περ πι ι ι νω πι ε τε πο τη
ρι ον ο τι εν τη βα σι λει α του Πα τρος σ ε μοι συν
δο ξα α σθη σεσθε
Ὁ Εἱρμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Ε ε με ε γα λυ υ να ας Χρι ι ι στε την τε κου
ου ου ου σα αν σε ε Θε ε ο το ο ο κον α φη

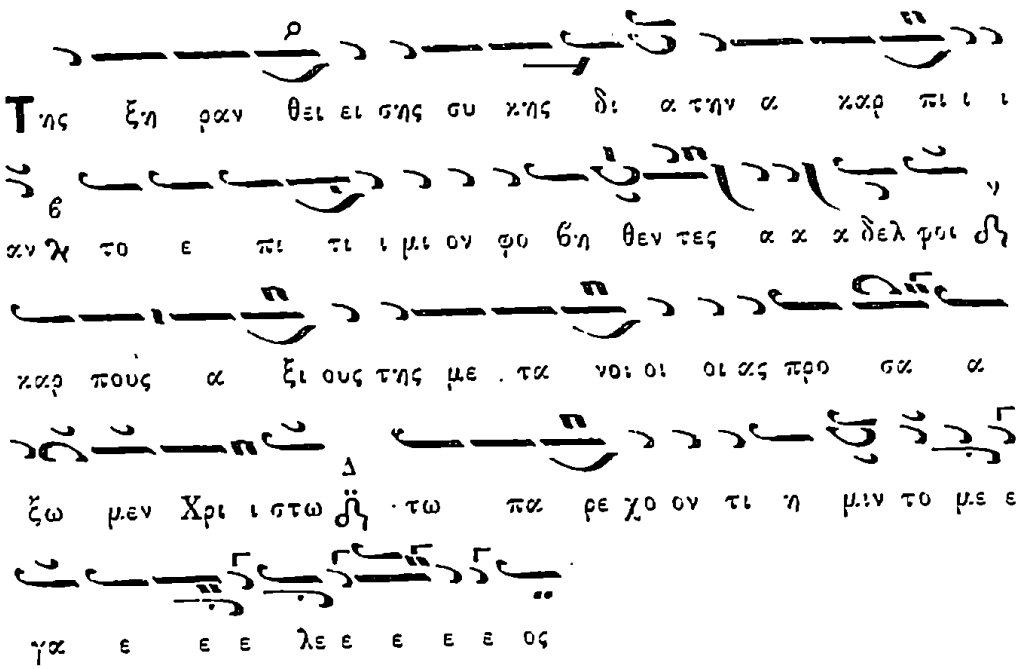
Ἐξαποστειλάριον Ἦχος γ΄. Γα

Εἰς τοὺς Αἴνους Ἰδιόμελα. Ἦχος α΄ Πα. Χ

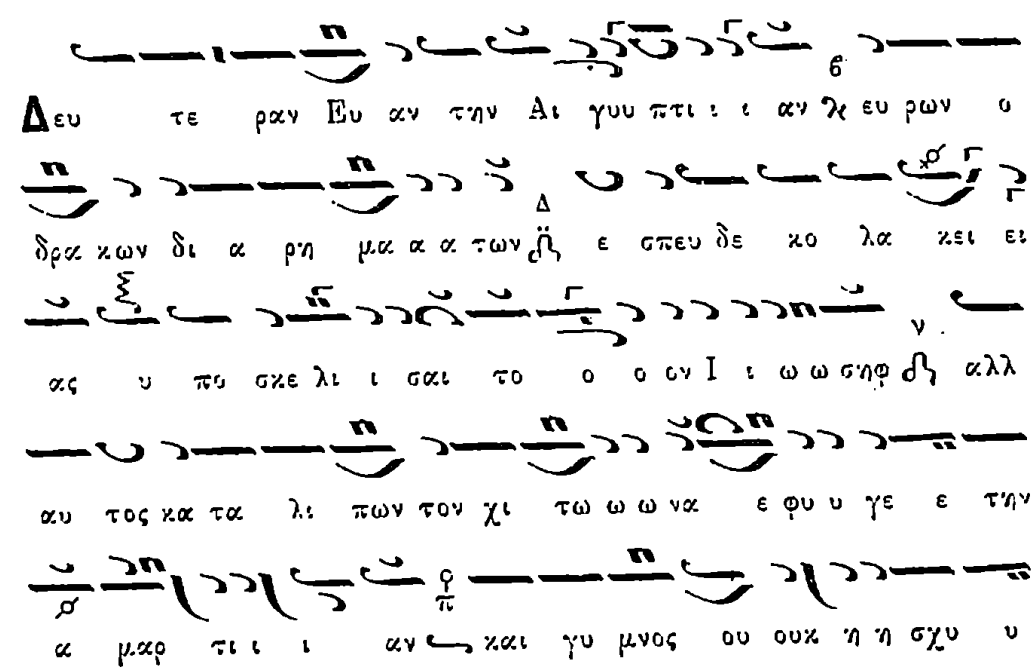
Ε ρ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε κου ου σι ο ον πα
α α α θυς τοις Α πο στολοις ε λε γε εν εν τη η η
η ο ο δω q : δου α να βαι νο μεν εις Ι ε ρυ
σα λυ μα ηη και πα ρα δο θη σε ται ο Υι ος του ου
α αν θρω ω που ηη κα θω ως γε γρα πται περι ι ι ι
α αυ του q Δευ τε ουν και η μεις κε κα θαρ με ναι ζδι
α α νοι οι οι αις q συμπο ρευ θω μεν αυ τω και συ σταυ
ρω θω ω ω μεν και νε κρω θω μεν δι αυ τον ταις του βι
ου ου η η δο ο ναι αις q ι να και συ ζη σω μεν αυ τω και α
κου σωμεν βο ω ω ων τος α αυ του ηη.ν κε ε τι εις την ε
πι γει ον Ι ε ρου σα λημ δι α το πα α θειν σαλ λα
α να βαι νω προς τον Πα τε ρα α μου και Πα τε ρα

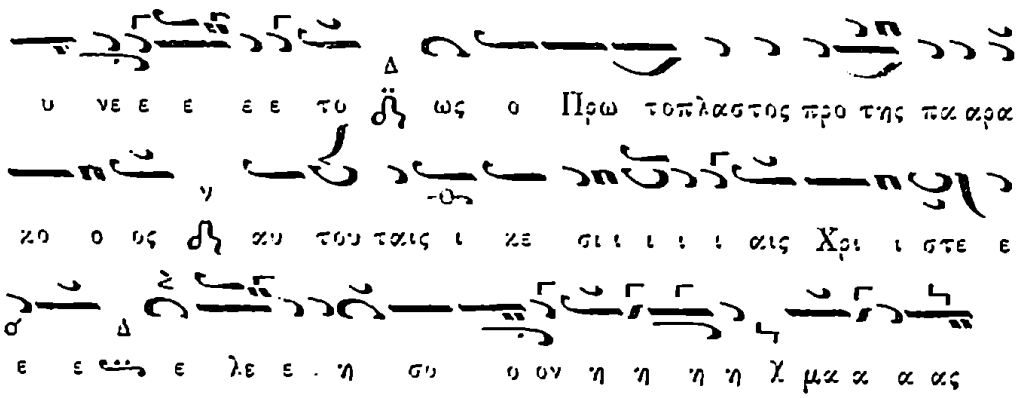
Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος λ α'. Πα.

Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ δ'. Νη.

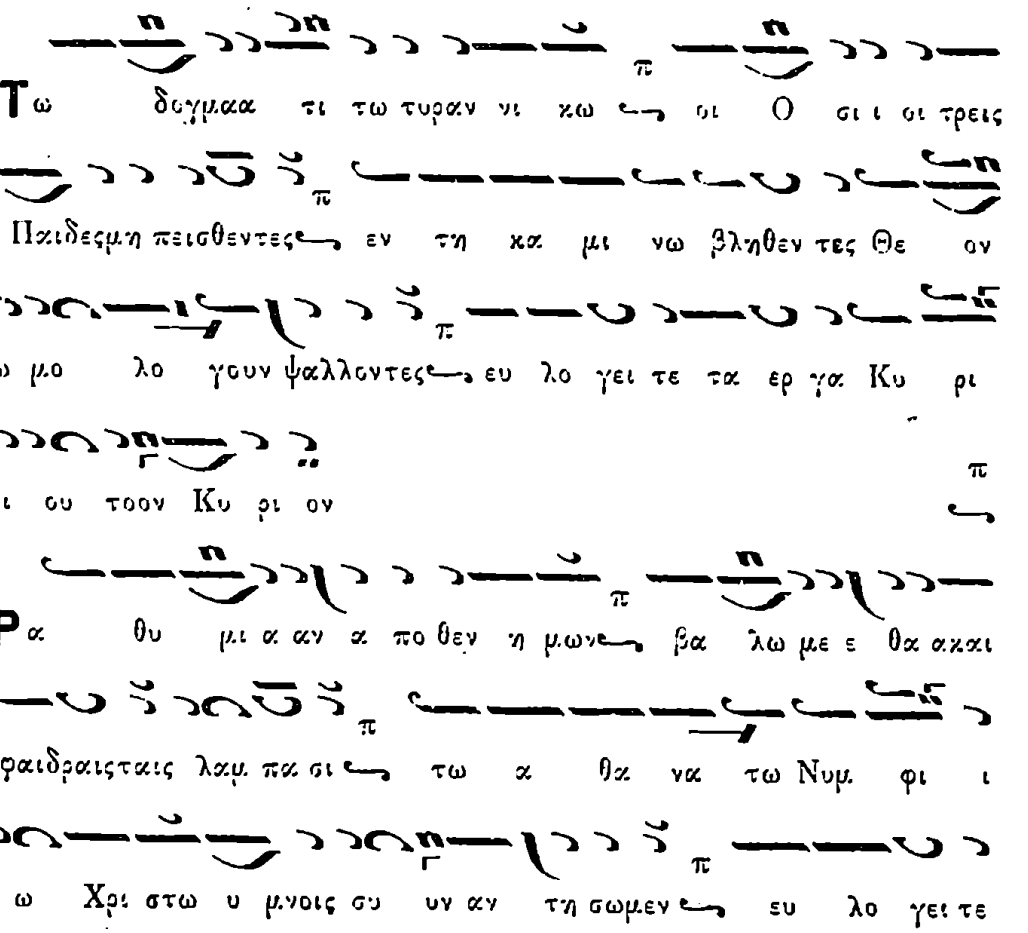
Δόξα καὶ νῦν Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ δ'. Νη.

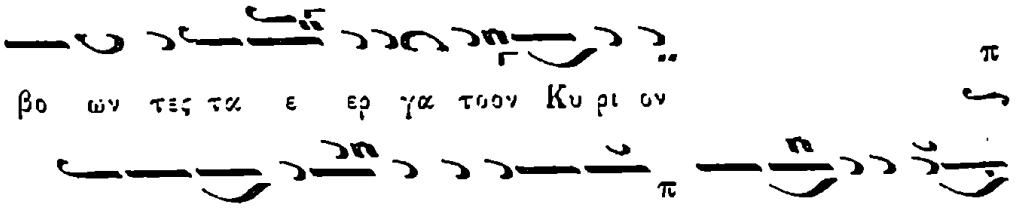

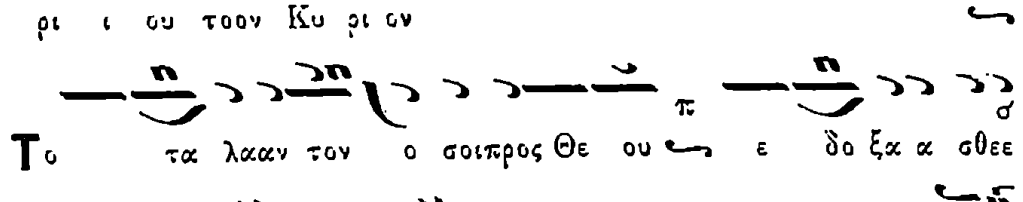

Τῇ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ

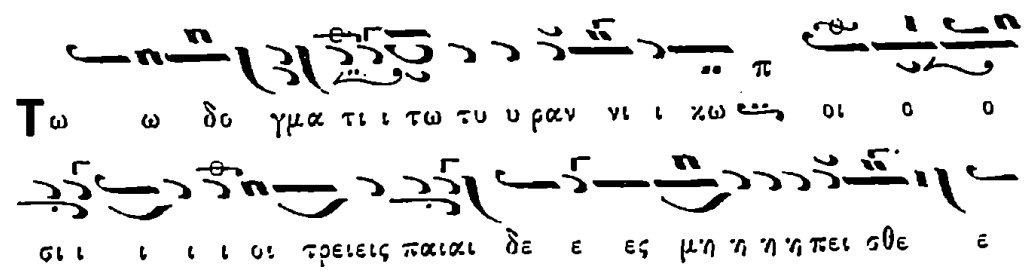
Ὠδὴ Η'. Ἦχος Πα. χ

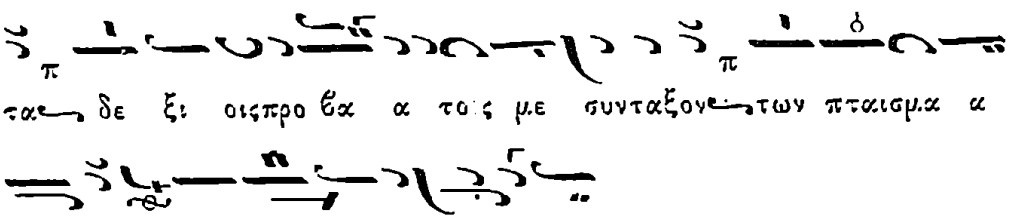

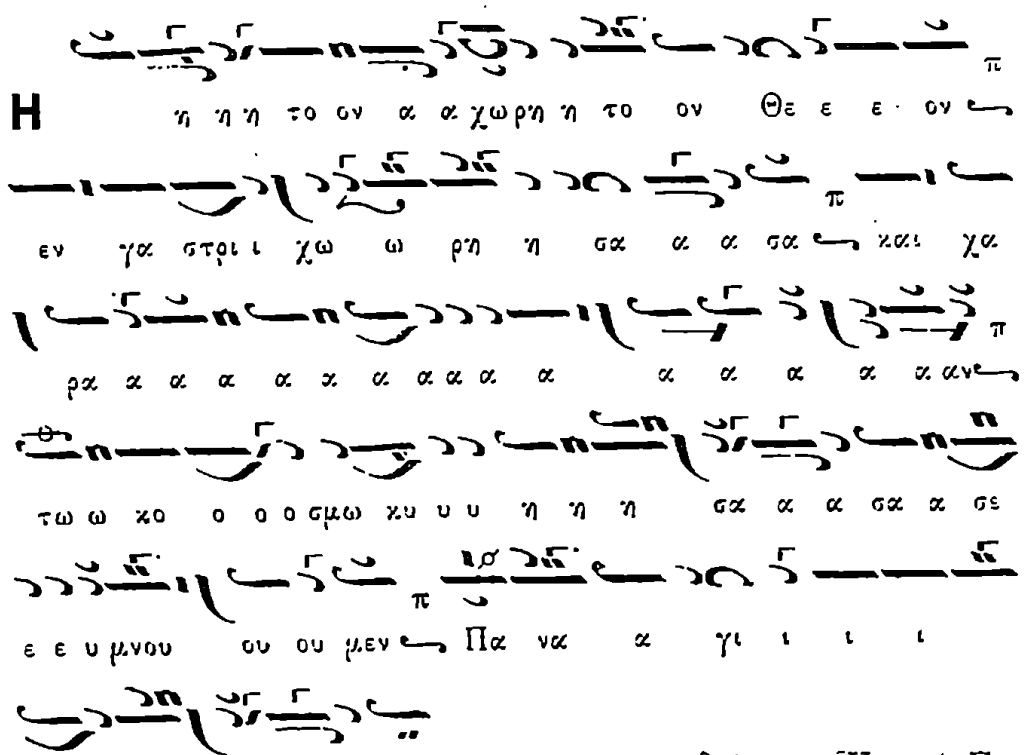
Ὁ Εἱρμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἐν τῇ ἠδεῦ τε ρᾶ σου φρι κτῇ ἡ πα ρου σι α Δεσπο
Τοις Μα α θη ταις ο α γα θο ος γρή γο ρει τε ε φησας
ἡ γαρ ω ρα ἠ ξει ο Κυ ρι ος καὶ α γνο ει ει ει τε
α πο δου ναι ε κα α στω
Ου μεν Πα να γι α Παρ θε νε
σας καὶ χα ραν τω κο ο σμω κυ ήσασας, σε υ μνουσι
Η το ον α χω ρή τον Θε ο ον εν γα στρι χω ρήσα
Ὠδὴ Θ' Πα. χ
υ υ υ υ υ υ ρι ον
τε κτα ε ε ερ γαα Κυ ρι ι ι ι ου το ον Κυυ
ου ουν ψα α αλ λο ο ον τε ες ε ε ευ λο γει ει ει
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ω ω μο ο ο ο λο γου

Ὁ Εἱρμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου

ων με ε λε ε εγ γει ο τι ουκ ε ε ε στι του γα α
α μου q και δε σμι : ος εκ βα λου μαι υ πο των Αγ
γε ε ε λων· και θα α ρι σον Κυ ρι ε τον ρυ υ πο ο
ον τα η της ψυ χης μου· και σω σον με ως ρι λα α α αν
θρω ω πος Ἦχος δι.
της ψυ χης σα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου κεκτη
μαι Νυμ φι ι αι Χρι ι στε και ο με νην λαμ πα α δα α
την εξ α α α ρε ε ε των και νε α ν. σιν ω μοι
ω θην μω ω ραις εν και ρω της ερ γα σι ι ι ι ας
ρεμ. βυ υ ο ο με ε ε νος τα σπλα αγχνα των οι
κτιρ μω ω ων σου μη κλει εις μοι Δε ε ε σποτα
αλλ εκ τι να α ξα ας μου τον ζο φε ρο ο ον υ υ

σοι Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος βαρὺς Πα.

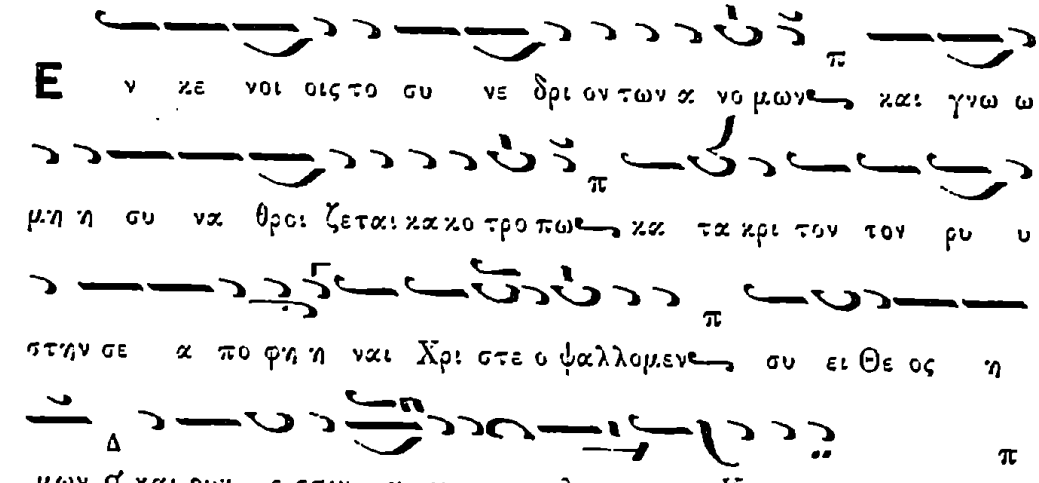
Εἰς τὸν στίχον Ἰδιόμελα. Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ Πα.

Ω Νυμ φι ος ο καλλει ω ραι ος πα ρα πα αν τα ακς
σον με ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω ω πος
μαρ τι ι ι ι α α σύν α πο λε ε σης αλ λα
τοις εκ δε ξι ων συ να ρι θμή ή σα α ας προ βα τοις σω
νυ μφι μη ουν ε ρι ι φοι οις με τον τρα χυν τή α
ας γαρ οι δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν αι ευ ω ω
ε δι α α χω ρι ι ι σης ο δου ους δε ξι α α
ι α χρι ι ι ι σε ε ως μή με Ποι μήν α γα θε
ων ή και κα θι ισης ε εν θρο ο υ νω Ι ή σου δι
Ω ταν ελ θης εν δυ ζή μεν Δγ γε λι κωνδυ να α με ε
ω ω πος
ω ω σον Χρι στε ο Θε ος ω ωςφι λα α αν θρω ω ω

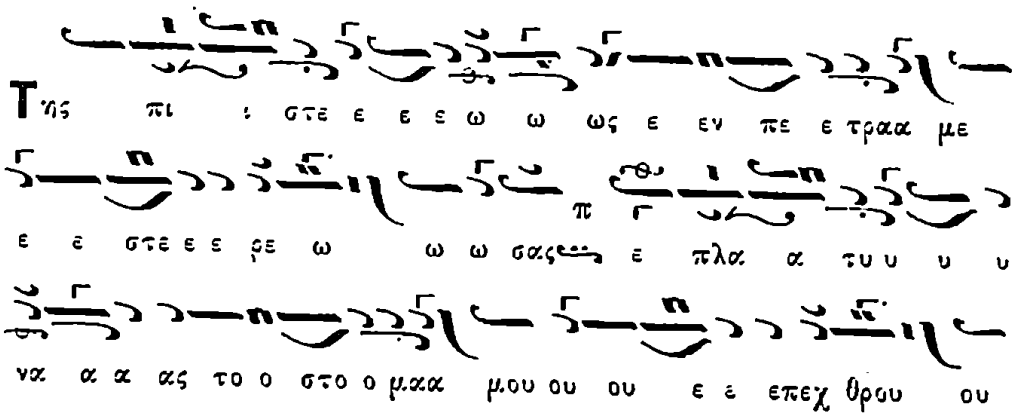
Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος Βαρύς. Γα.

ΤΗι ΑΓΙΑι ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗι ΤΕΤΑΡΤΗι

Ὠδὴ γ'. Ἦχος πλ. α.

Ὁ Εἱρμὸς Πέτρου Λαμπαδαρίου. π χ

Ὠδὴ Η΄. Πα. χ

κή και θει ει α φρι κτη κο ρυ φή Χρι στε των ι χνων
σου ε ε πε λαβετω των α χραντωνκε χρα με νικαις πα
λαμαις και ε βο α παντα τα ερ γα Κυ ρι ι ουτον
Κυ ρι ον υ μνειτε σ και υ πε ρυ ψου τε εις παν τας
τους αι ω ω νας
Δα κρυ σι πλυνει τους πο ο δας υ πευ θυ νους α μαρ
τι αις του πλα σαντος και εκ μασσει θρι ξι δι υ των
εν βι ω ου δι ημαρ τε πε πραγ με ε ε νων της α
πο λυ τρω σεως αλλ ε βο α παντα τα ερ γα Κυ ρι
ι ου τον Κυρι ον υ μνει τε σ και υ πε ρυ ψου τε εις
παν τας τους αι ω ω νας
ε ρουρ γει τε το λυ υ τρον ευ γνω μο νι εκ σω

Ὁ Εἱρμός. Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου.

ο ο ο ο ο ο ω ων πα αν τα τα ε ε ερ γα
Κυ υ ρι ου ου τον Κυ υ ρι ι ο ο ον υ μνει ει ει τε
και υ πε ρυ υ ψου ου ου ου τε ε εις πα αν τας του ους αι
ω ω ω νας
Ὠδὴ Θ'.
Ψ υ χαι αις κα θα ραις και αρ ρυ πω τοις χει λε σι δευτε
με γα λυ νω μεν την α κη λι δω ω τον και υ πε ραγνον
Μη τε ρα τουΕμμα νου ηλ δι ι αυ τῆς τω εξ αυ τῆς προσ
φε ρον τες πρεσβει αν τεχ θε εν τι φει σαι των ψυ χων η μων
Χρι στε οΘε ος και σω σον η μας
A γνω ω μων φα νεις και πο νη ρος ζη λοτυπος δρα
ρον α ξι ο θε ον λο γο πρα γει δι ου ου ο φει λε σι
ον ε λυ υ θη α μαρ τη ματων και α πη λευ ων ο δει

νος Ι ου δας την φι λο ο θε ον χα α ριν φει σαι των ψυ
χων η μων Χρι στε ο Θε ος και σω σον η μας
Λε γει πο ρευ θεις τοις παρα νο μοις αρχουσι τι μοι δου
ναι θε λε τε κα γω Χριστον υ μιν τον ζη του με νον τοις
θε ε λου σι πα ρα δω σω οι δε και ο τητα Χριστου
Ι ου δας αν τω σα με νος χρυσου Φει σαι των ψυ χων η μων
Χρι στε ο Θε ος και σω σον η μας
Ω πη ρω τι κης φι λαν θρω πι ας ασπονδε λη θης ο
θεν ε τυχες ο τι ψυ χης ου δος ι σο στα σι ος ο
Κο σμος ως ε δι δα α χθης α α πο γνωσει γαρσαν
των ε βρο χι σας α ναξ ψας προ δο ο τα Φειδαιτων ψυ χων η
μων Χρι στε ο Θε ος και σω σον η μας

Ὁ Εἱρμὸς Πέτρου Λαμπαδαρίου

Εἰς τοὺς Αἴνους Ἦχος α΄. Πα.

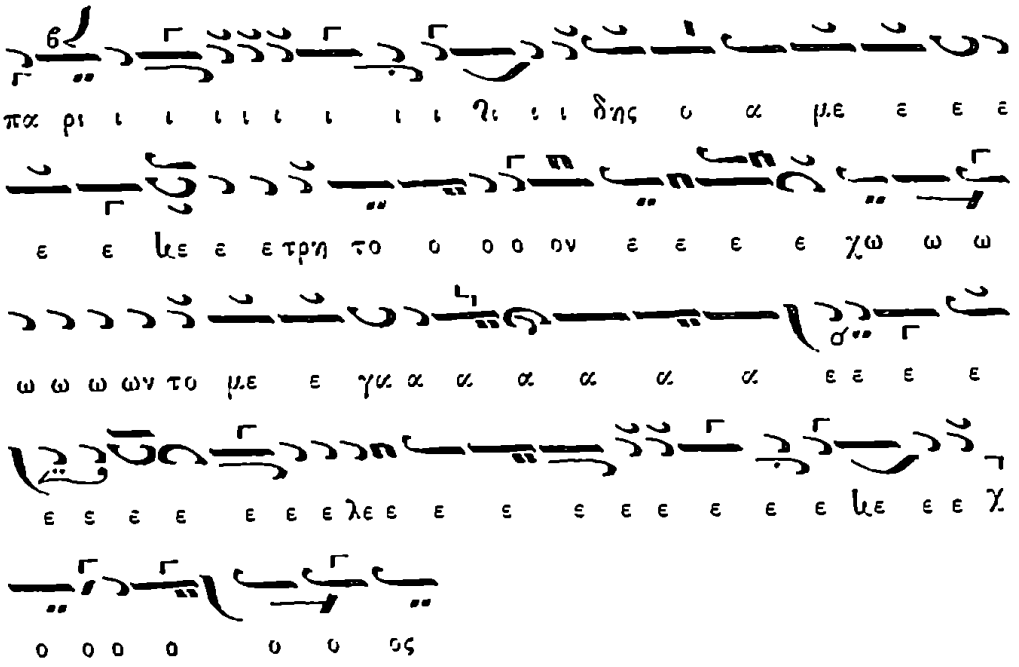
Δόξα Ἦχος Δ΄.

Καὶ νῦν Ἦχος λ Πα.

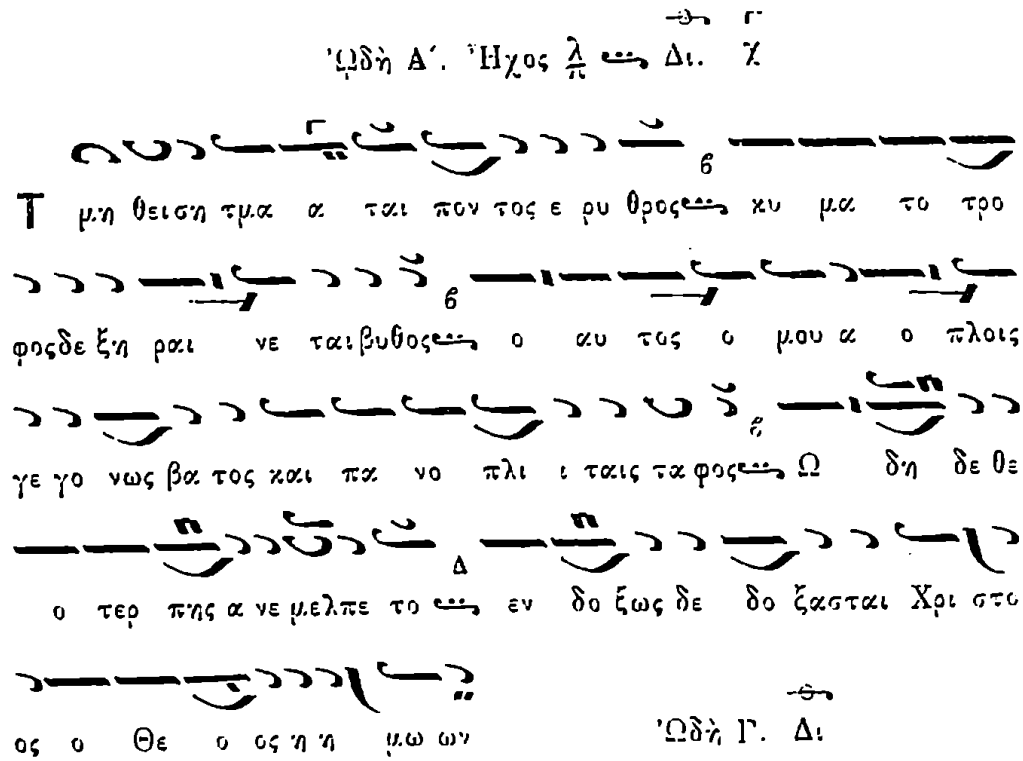
Εἰς τὸν στίχον Ἰδιόμελα Ἦχος λ Πα.

γα α σου ε ε ε λε ε ε ε ε ος Δόξα καὶ νῦν Ἦχος
Ν
ε Δο ο ξα Πα α τρι ι ι ι καὶ Υι υι ω ω ω ω λ

Ἕτερον Πέτρου Λαμπαδαρίου. Δόξα καὶ Νῦν. Ἦχ. $\frac{\lambda}{\pi}$ δ'. Νη.

ΤΗι ΑΓΙΑι ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗι ΠΕΜΠΤΗι

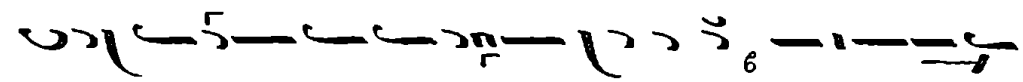

Κυριος ων παντων καικτιστηςθεος το κτιστον
απαθης πτωχευσας σεαυτω ηνωσαςκαι το Πασχαοις
εμελλεςθανειν αυτους ωνσεαυτον προ ετι θησφαγε
ται βων το σωμα μουκαι πιστει στερεω θηησε
σθε
'Ωδὴ Δ'. Δι.
Προφητηςτουμυστηριου σου το α
πορρητον Χριστεπρου αανεφωνησενε θυκραται αν α
γαπησιν ι σχυος Πατερ οικτιρμωντον μονογε
νη Υιον γαρ αγαθεις λαομονειςτον κοσμον α
πεστειλας
'Ωδὴ Ε'. Δι.
Τοσουτος δεσωτης αγαπης συνδε οοο μενοι
οι Αποστολοιτω δεσποζοντιτων ολων εαυ

Ὠδὴ ς'. Δι.

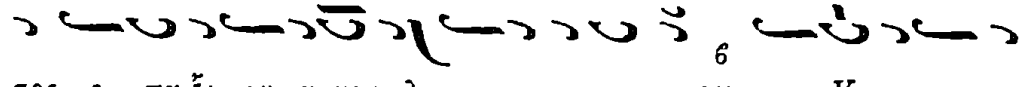
Ὠδὴ Ζ. Δι.

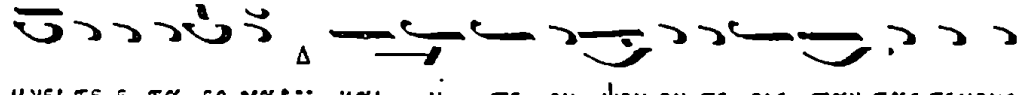
Ὠδὴ Η'. Δι.

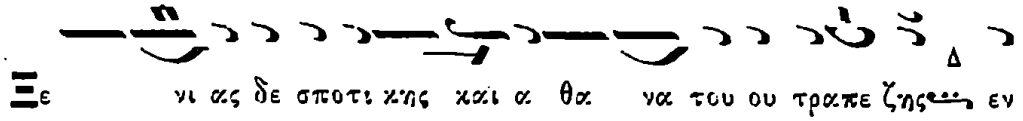

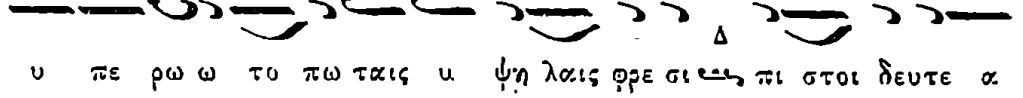

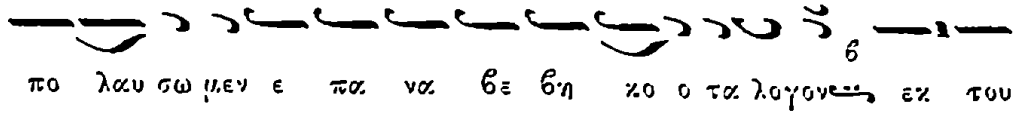

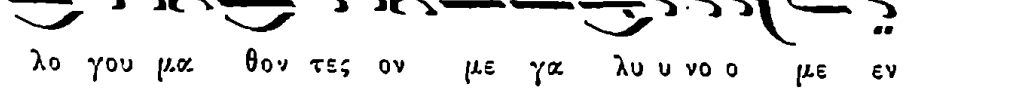

Ὠδὴ Θ'. Δι.

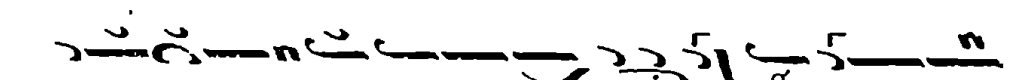

Εἰς τοὺς Αἴνους Ἰδιόμελα. Ἦχος Δι. χ

ι ι ουου δαι ων ρ ι να τον Δη μι ουρ γον και Κτιστην των α α
παα αν των Πι λα τω ω ω παα α α ρα δω ω σή ω
των α α νο ο ο μωνς ω των α α α πι ι ιστωνς ο τι
τον εφ χο με νον χρι ναι ζωντας και νε εκρουςς ει εις χρι σι
ι ι ι ευ τρε πι ι ι ι ζου ου ου ου σις τον ι
ω με ε ε νο ο ον ταα παθη προς πα α θος ε ε του
μα α ζου σις Κυ ρι ε μα κρο θυ υ με με γα σου το ε λε
ος δο ο ο ξα α α α σοι ς
ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ ρι ε ς
ο βα ψας εν τω δει πνω τηην χει ει ει ρα εν τω τρυ
βλι ι ι ι ω με ε τα α σου ους ε ξε τει νεν α νο
μωσταας χει ει ει ρας του λα βει ειν αρ γυ υ υ υ ρι

χε ε τοι οι οις πα α α ρα α νο ο ο μοις ως προ βατον
ε πι σφα γή ην ου ου τω ω ως η η η κο λου ου θει
ο α μνος ο του Θε ου ο Υι ος ο του Πα τρος ο μο ο
νος πο λυυ ε ε ε λε ε ε ε ε ος
ου δας ο δου λος και δε λι ος ο μα θη τή ης
και ε πι ι ι βου λος ο φι λος και δι α βο λος
εκ των ε ερ γω ω ων α α α πε φα αν θη η κο
λου θει γαρ τω Δι δα σκαα α λω και καθ ε αυ το ον ε
με λε τη σε ε τη η ην προ ο ο δο ο σι ι ι αν ε
λε γεν εεν ε αυ τωωΐΐ πα ρα δωσω του ου ου τον και κερ δή
σω τα συ να χθε εν τα χρήη μα τα ε πε ζη τει
δε και το μυ ρον πρακα θη η η ναι και τον Ι η η σου

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος δ΄.

Εἰς τὸν στίχον Ἰδιόμελα. Ἦχος λ πδ Νη.

ο ο ξα α α α α σοι
Μ η δει εις ω πι στοι του Δε σπο τι κου δει πνου α α
α μυ η ητις λε μη δεις ο λως ως ο Ι ου ου ου δας
δο λι ι ως προ σι ι τω τη τρα. πε ε ε ζη δη ε
κει νος γαρ τον ψω μον δε ε ζα α α με ε ε ε ε
νος δη κα τα του χρ του ε χω ρη η σε λε σχη μα τι μενων
Μα θη της πραγ μα τι δε πα ρω ω ων φο νει ευ της δη τοις μεν
Ι ου δαι ος συ υ να α γα αλ λο ο ο με ε ε
ε νος δη τοις δε Α πο στο υ ο λοις συναυ λι ζο ο ο ο
με ε νός δη μι σων ε ε φι ι ι λει φι λων ε πω
ω ω λει ει δη τον ε ξα γο ρα σαντα η μα ας τη ης κα
α τα α α α α ρας δη τον Θε ο ον καιΣω τη ρατων ψυ

χω ω ων η η η η η μων

Δόξα ζήτει ἐν σελ. 241. Ὁ τρόπος σου δυλιότητος γέμει.
Καὶ νῦν. Ἦχος $\overset{\lambda}{\pi}$ ά. Πα.

Μ υ στα γω γωνσου Κυ ρι ε τουςμα θη τας ε δι ι ι

δα α σκες λε ε ε γων q ω φι ι λοι ο ο ρα α α

τε ϕ μη δεις υ μας χω ρι ι σει μου φο βος ϑ ει γαρ

πα σχωω αλ λυ υ πε ερ του κο ο ο σμου q μη συνσκαν

δα λι ι ζε σθε ε ε ε εν ε ε ε ε ε μοι ϕ ου γαρ ηλ

θονδι α κα νη θη η η ναι αλ λα δι α α κο ο νη η σαι ϑ

και θει ναι τη ν ψυ χην μου λυ υ υ τρο ον υ πε ε ερ του

κο ο ο σμου q ει ουν υ μει εις φι ι λοι οι μου ου ε

στε ϕ ε με ε μι μει ει ει ει ει σθε ϕ ο θε λων πρω
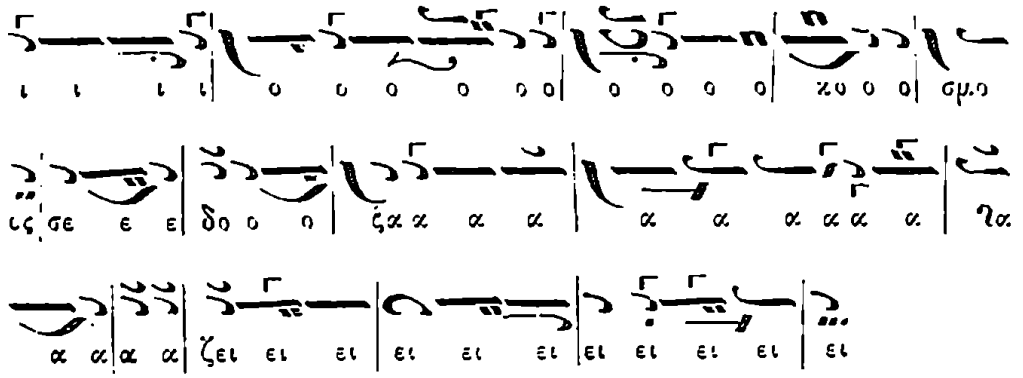
του ς ει ει ει ναι ε ε ε στω ε ε σχα α τος q ο Δε

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος λ Πα.

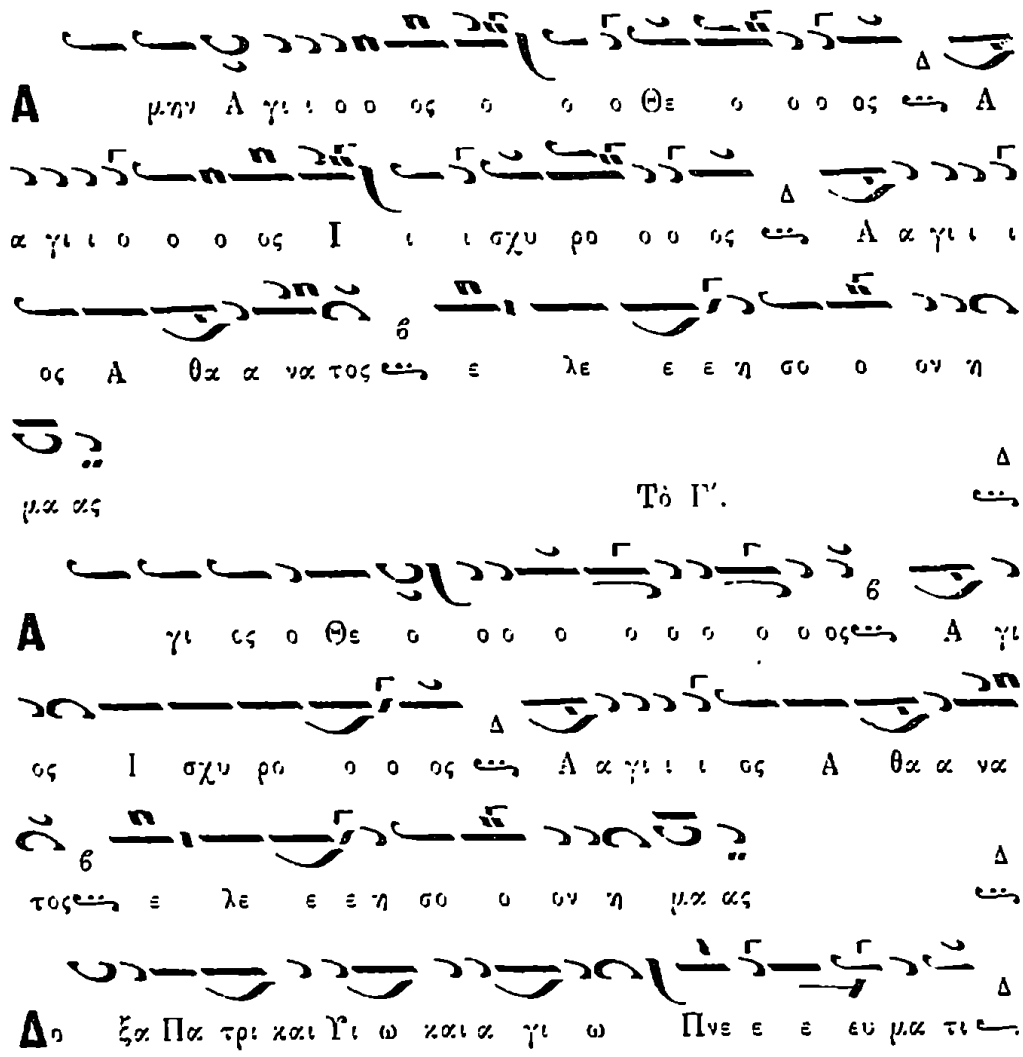
Ἦχος πλ. δ΄.

Μέλος ἀρχαῖον

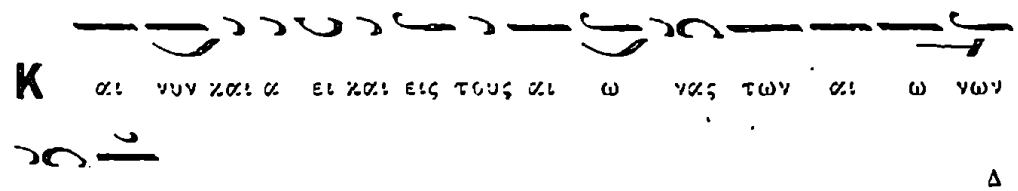
* Ἀποχωροῦσιν οἱ ἱερεῖς

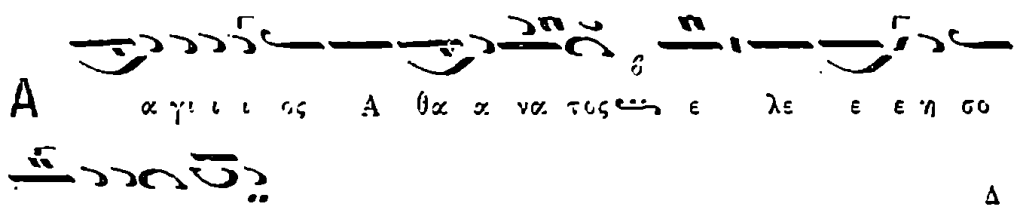

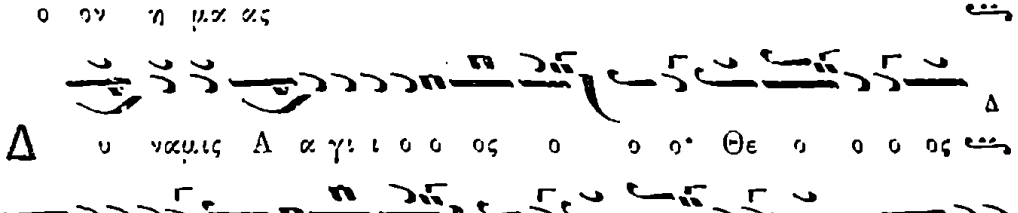
Τρισάγιον. Ἦχος δι

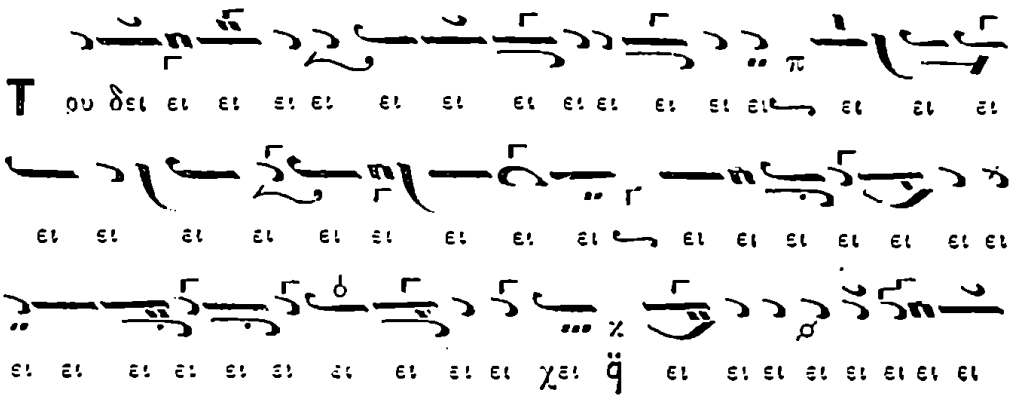
Τὸ Γ'.

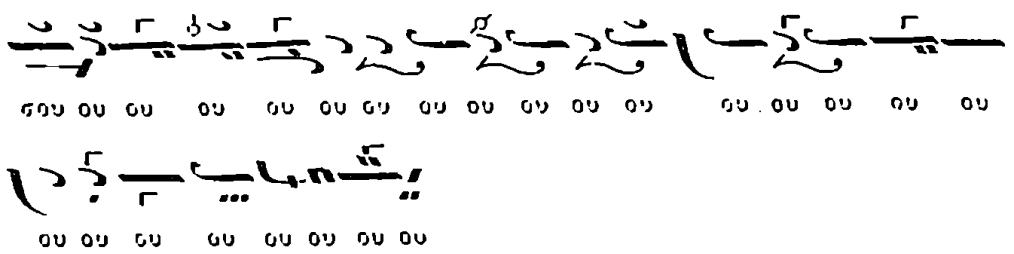

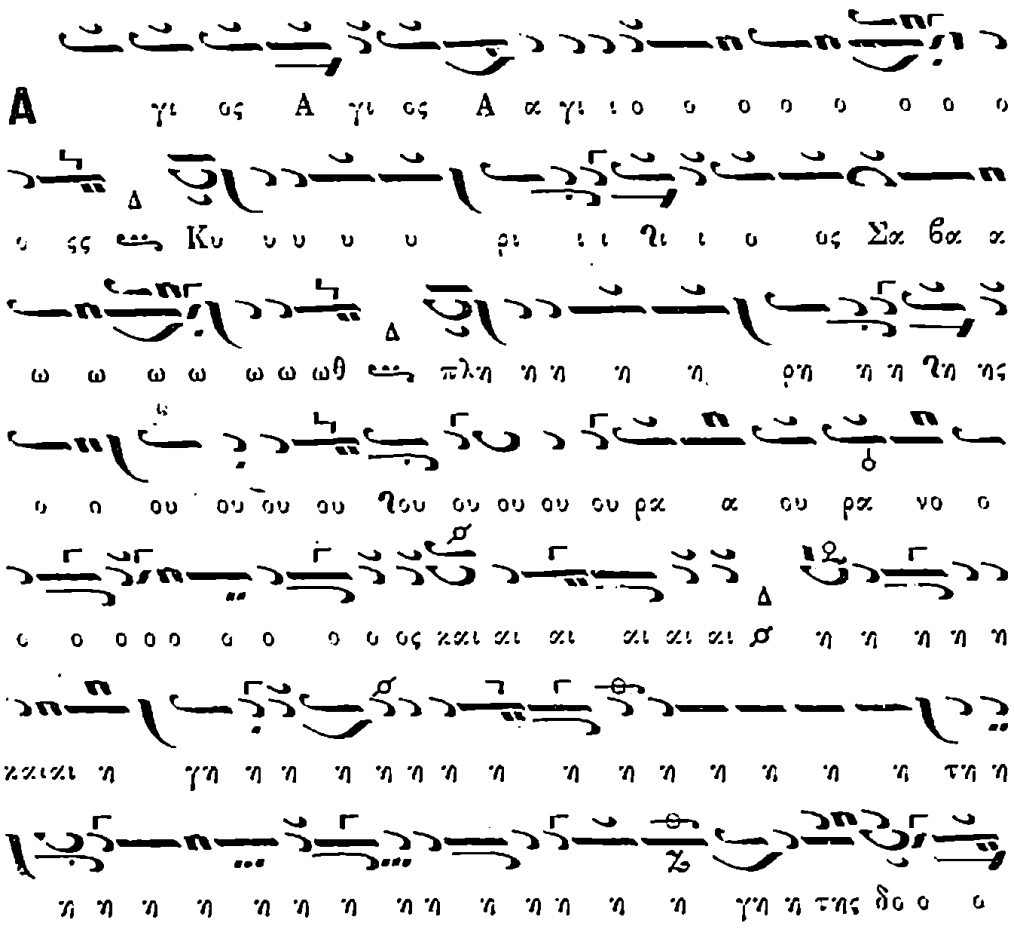
Τὸ παρὸν ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ ὕμνου καὶ τοῦ Κοινωνικοῦ· μελοποιηθὲν παρὰ τοῦ ἐκδότου. Ἦχος λ Πα.

Τὰ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου λειτουργικά, μελοποιηθέντα παρὰ Ἰωάννου πρωτοψάλτου τοῦ Γλυκέως, συντμηθέντα δὲ παρὰ Ἰωάννου τοῦ Τραπεζουντίου, πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ἦχος

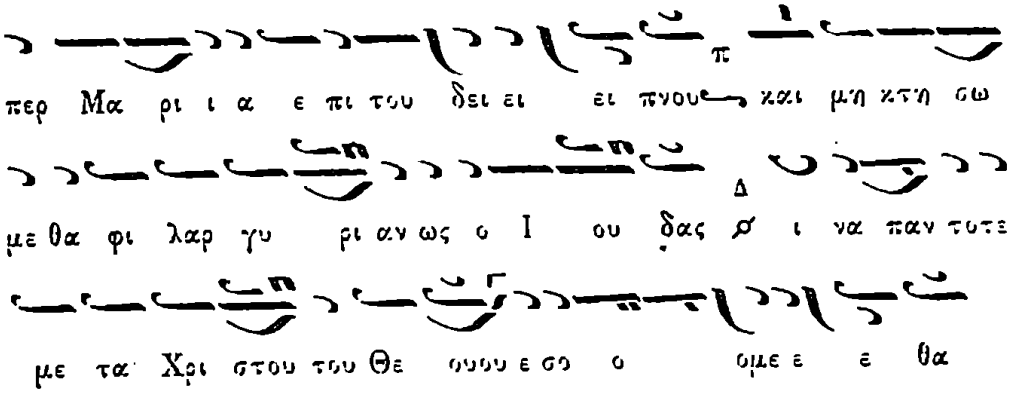
* Ἐτέθη ἡ αὐτὴ μουσικὴ περίοδος συντετμημένη συντομίας χάριν.

Ἦχος ᾱ τετράφωνος Κε.

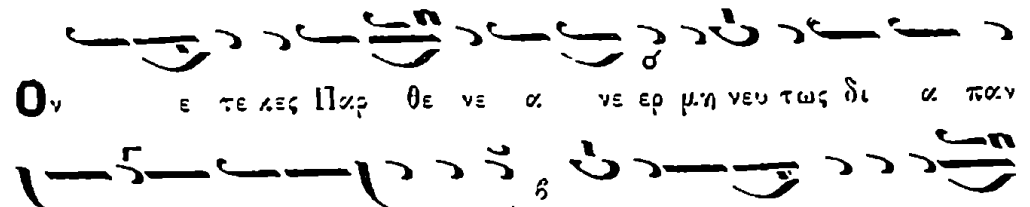
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΘΩΝ

Ἀντίφωνον α. Ἦχος λ Νη. γ

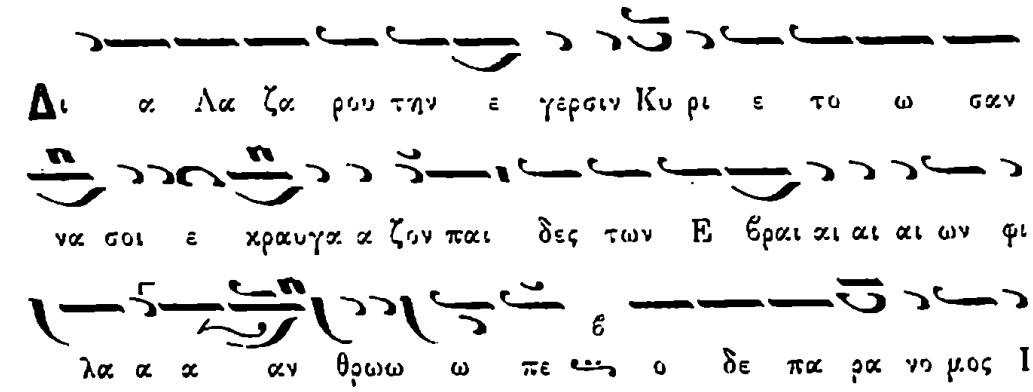
Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος λ Πα.

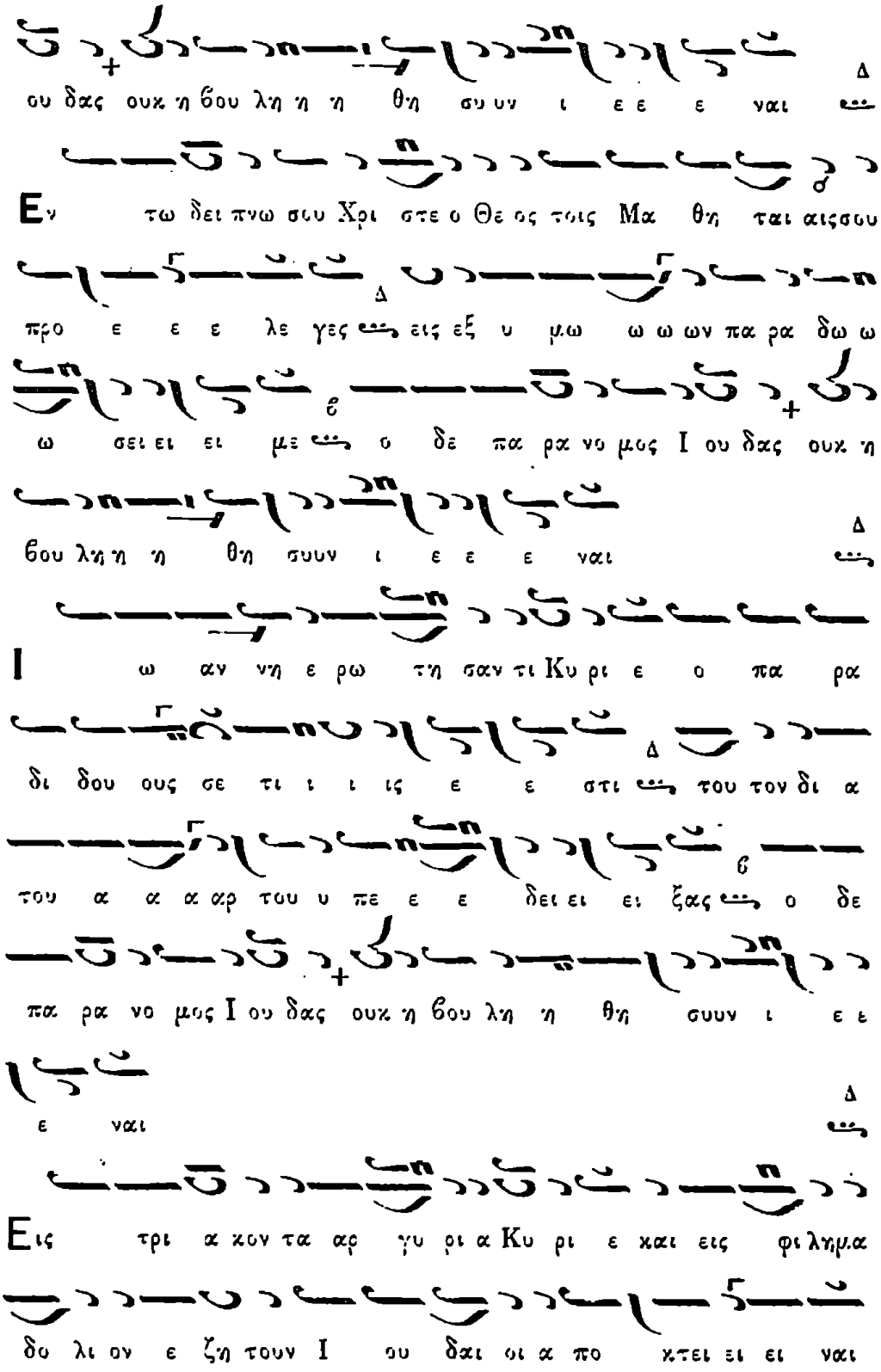

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον $\frac{\Delta\iota}{-\theta}$

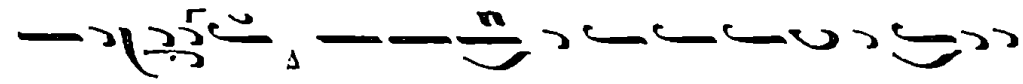

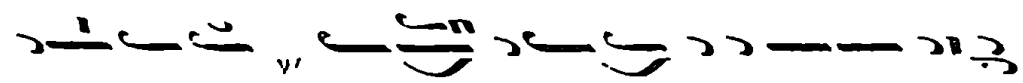
Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος $\frac{\pi}{-\theta}$ Δι.

ου δας ουκ ή βου λή ή θή συ υν ι ε ε ε ναι
Εν τω δει πνω σου Χρι στε ο Θε ος τοις Μα θή ται αιςσου
προ ε ε ε λε γες εις εξ υ μω ω ω ων πα ρα δω ω
ω σει ει ει με ο δε πα ρα νο μους Ι ου δας ουκ ή
βου λή ή θή συυν ι ε ε ε ναι
Ι ω αν νη ε ρω τη σαν τι Κυ ρι ε ο πα ρα
δι δου ους σε τι ι ι ις ε ε στι του τον δι α
του α α α αρ του υ πε ε ε δει ει ει ξας ο δε
πα ρα νο μους Ι ου δας ουκ ή βου λή ή θή συυν ι ε ε
ε ναι
Εις τρι α κον τα αρ γυ ρι α Κυ ρι ε και εις φι λημα
δο λι ον ε ζή τουν Ι ου δαι οι α πο κτει ει ει ναι

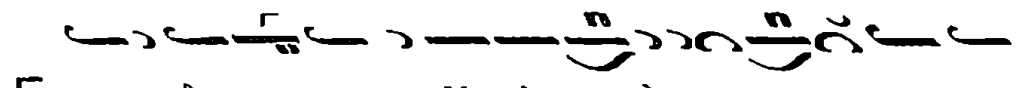
σε ὁ δε πα ρα νο μος Ι ου δας ουκ η θου λη η θη σου
αν ι ε ε ε ναι
Εν τω Νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ος τοις Μα θη ταις
σου προ ε ε ε τρε πες ου τω ποι ει τε ε ως
περ ι ι ι δε ε ε τε ὁ δε πα ρα α νο ο ο
μο ο ος Ι ι ου δας ουκ η θου λη η η θη σου αν ι ε
ε ε ναι
Γρη γο ρει τε και προσευ χε σθε ι να μη η πει ει ρα σθη
η τε τοις Μα θη ταις σου ο Θε ο ο ος η μων ε ε
ε λε ε ε γες ὁ δε πα ρα α νο ο ο μο ο ος
Ι ι ου δας ουκ η θου λη η η θη σουν ι ε ε ε ναι
Δι α σω σον α πο κιν δυ νων τους δου λους σου

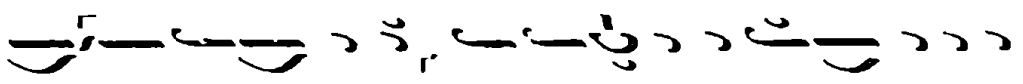

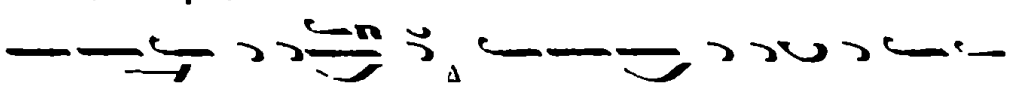
Κάθισμα. Ἦχος Βαρύς Γα.

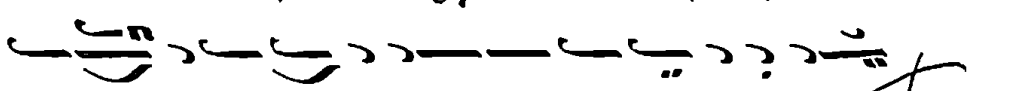

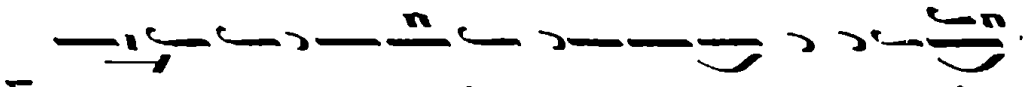

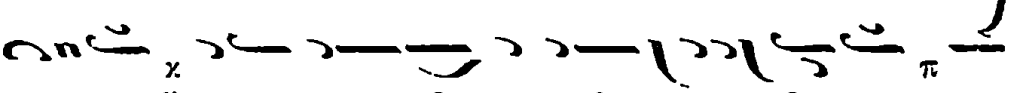

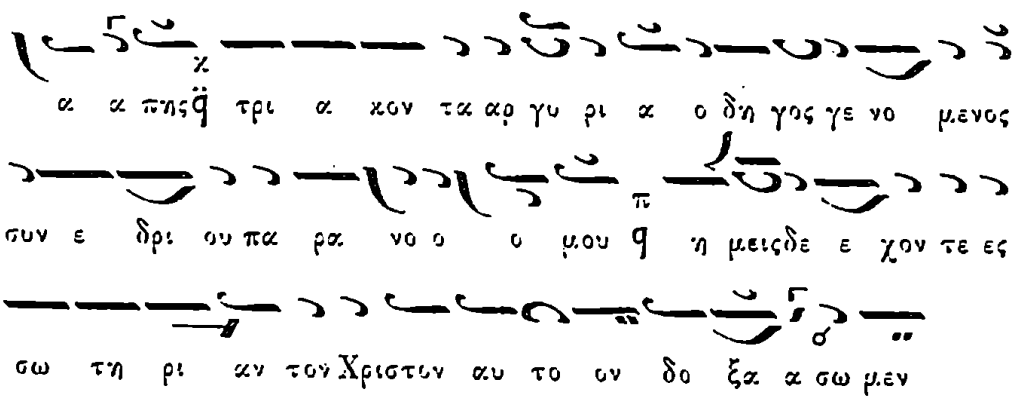

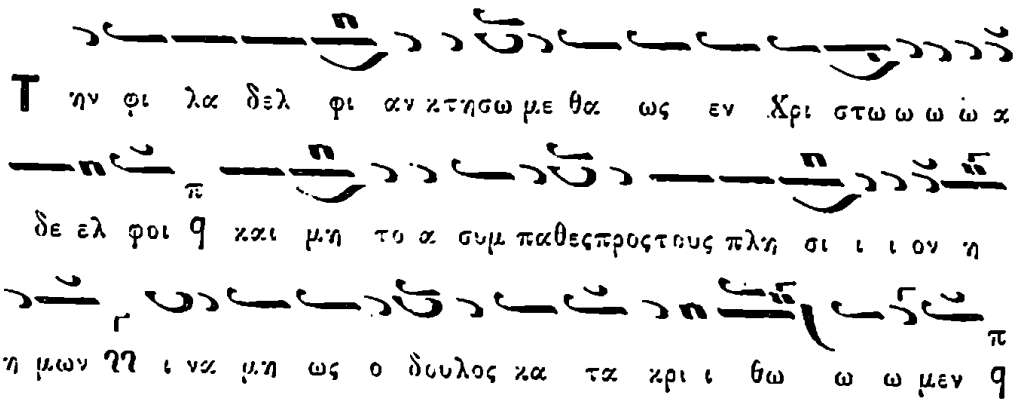
Ἀντίφωνον Δ'. Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ α'. Πα.

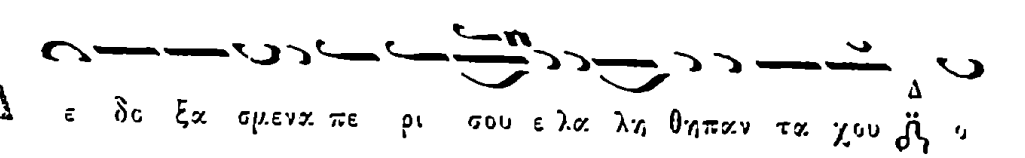

Ἦχος α΄. Πα.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον $\frac{\text{Δι.}}{\text{Δ}}$

τι ε κυ ή σαρσαρ κι τοντων ο λων ποι ητην θε ο το

κε Μα ρι α πα νυ μνή τε και α πει ρο ο γα α με

Ἀντίφωνον Ε'. Ἦχος λ Πα.

Ο μα θη της του Δι δα σκαλου συ νε φω νει ει την τι

μην και τρι α κον ταρ γυ ρι οις πε πρακε τον Κυ υ ρι

ον φι λημα τι δο λι ω πα ραδους α αυ τον τοις α νο

μοις εις θα α α να α α τον

Σ η με. ρον ε λε γεν ο Κτιστης ου ρα νου και γης

τοις ε αυ του ου ου Μαα θη ταις μη γι κεν η η ω ρα

και ε φθασεν Ι ου δας ο πα ρα δι δου ους με μη

τις με αρ νη ση ται βλεπων με εν τω στα ου ρω εν μεσω

δυ υ υ ο ο λη στων παρ σχω γαρ ως αν θρω ω πος και

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον

Ἀντίφωνον ς'. Ἦχος Βαρὺς Γα.

πε προ κε τον μαν να χορ τα σαντα τον α αν θρω ω πον

Σ η η με ρον τω Σταυ ρω προ σή λω σαν Ι ου δαι αι οι

τον Κυ ριονη τον δι α τε μον τατην θα λασ σαν ρα βδωϊ

τον δι α γα γο ον τα αυ του ους εν ε ρή η μω η σημε

ρον τη λογ χη την πλευ ραν αυ του ε κεν τησανϊ του πλη

γαις μα στιξαν τος υ περ αυ των την Αι γυπτονηκαι χο λην ε

πο τι σαντων μαν να τρο φην αυτοις ομ βρι ι σα αν τα

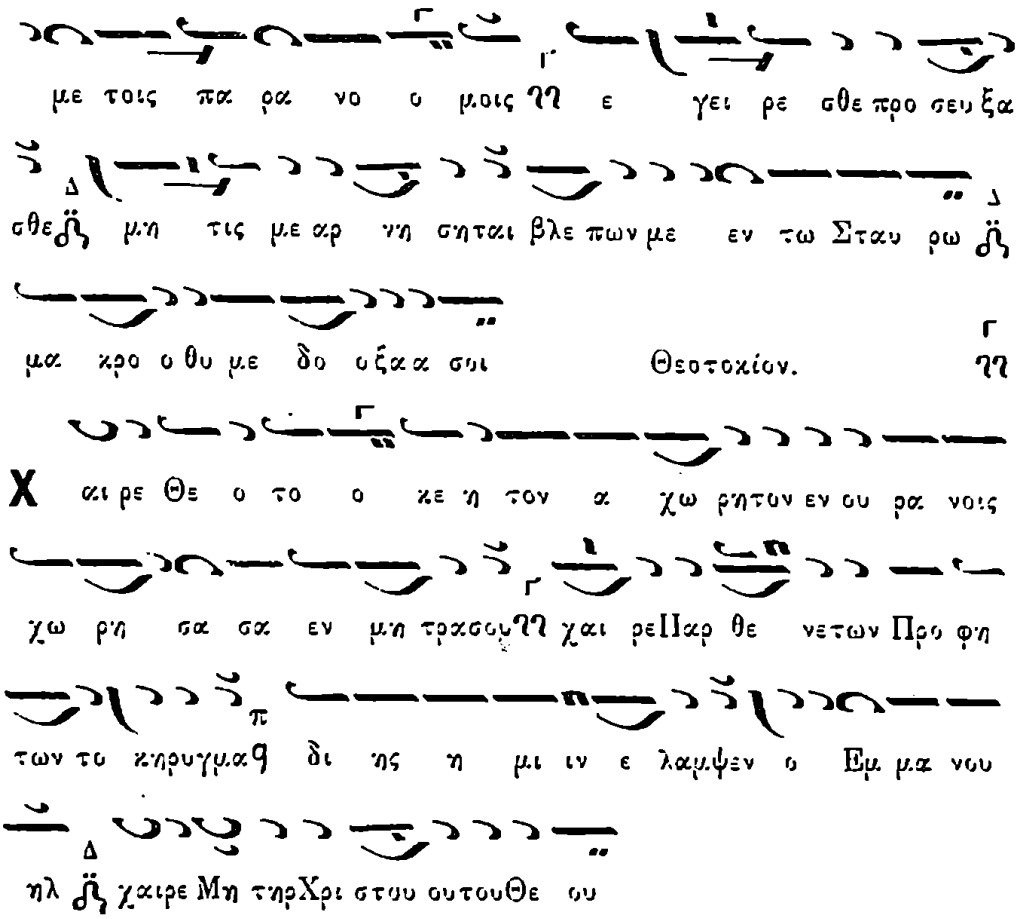
Κ υ ρι ε ε πι το πα θος το ε χου σι ον πα ρα γε

νο μενος ε βο ω ας τοις μα θή ται αις σουη καν μι αν

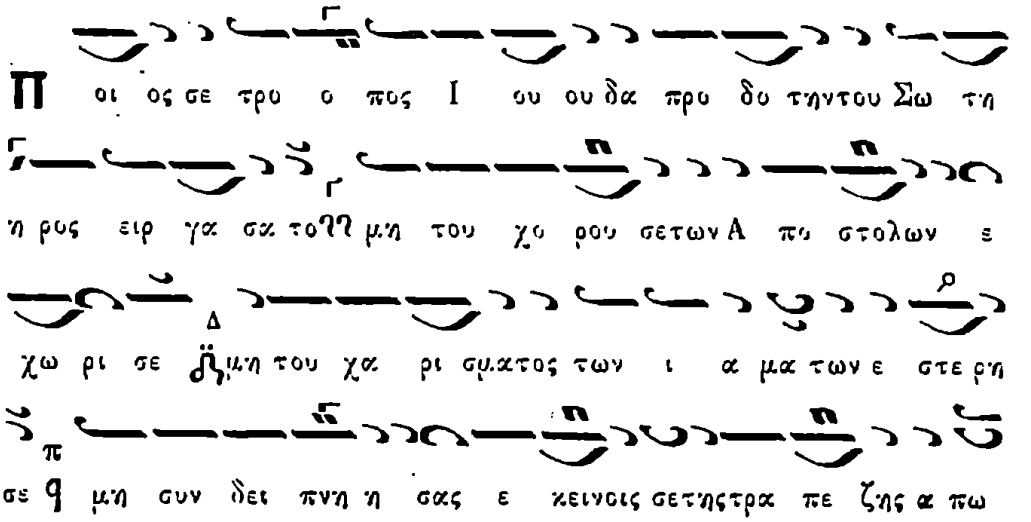
ω ρανουκ ι σχυ σα τε α γου πνη σαι μετ ε μου ϊ πως επηγ

γει λα τε α πο θνησκειν δι ε με η καν τον Ι ου ου δαν θε

α σα τε πως ου κα θε ευ δει q αλ λα σπου δα ζειπρο δουναι

Κάθισμα. Ἦχος Βαρὺς Γα.

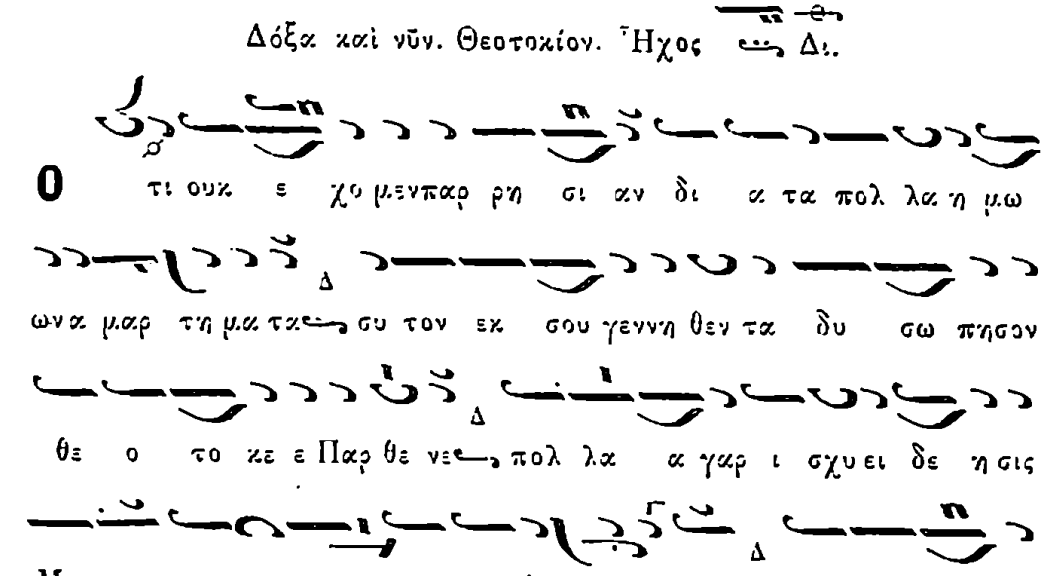

'Αντίφωνον Ζ'. Ἦχος λ ού Νη.

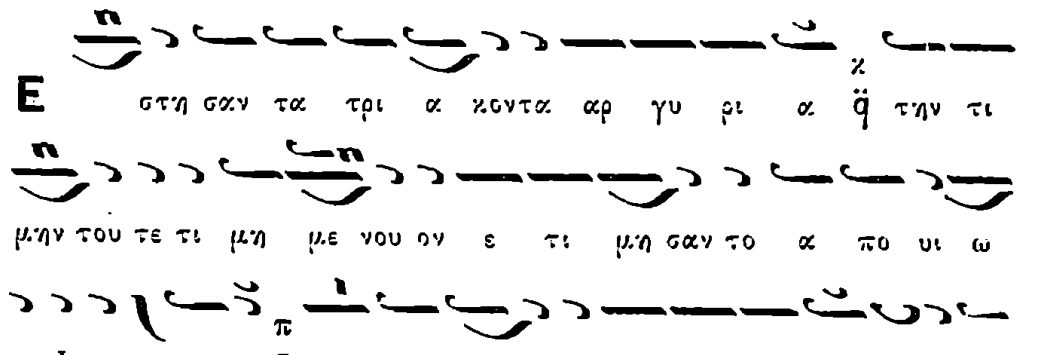
Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀντίφωνον Η'. Ἦχος δ.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος Δι.

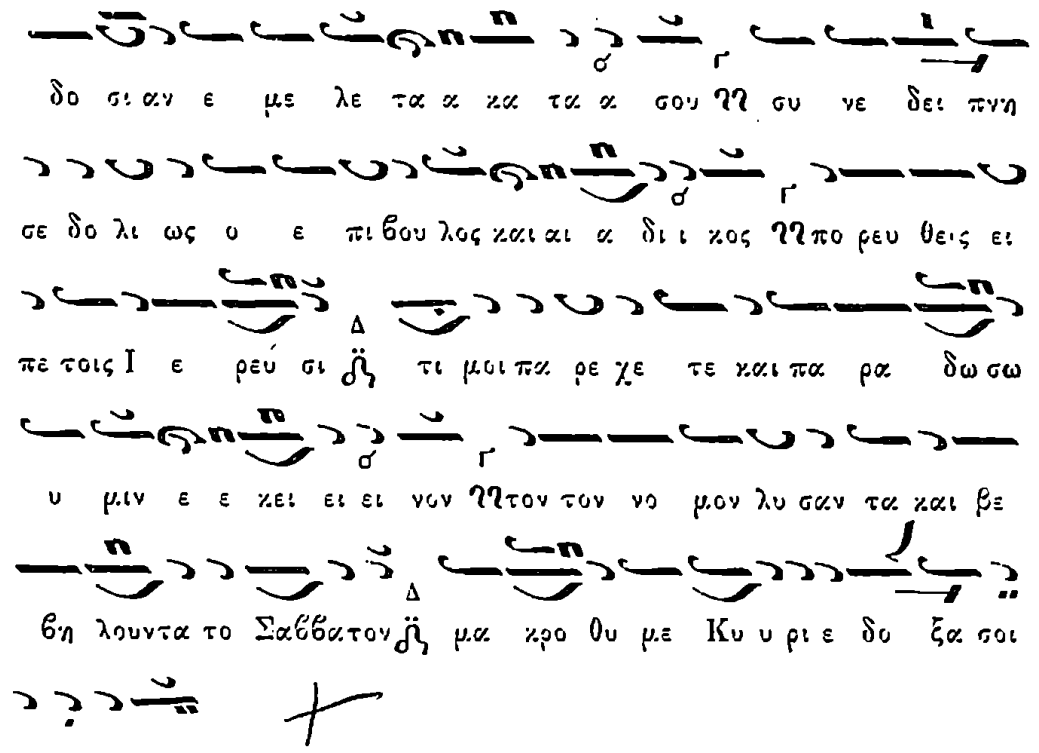

Ἀντίφωνον Θ'. Ἦχος γ'. Γα.

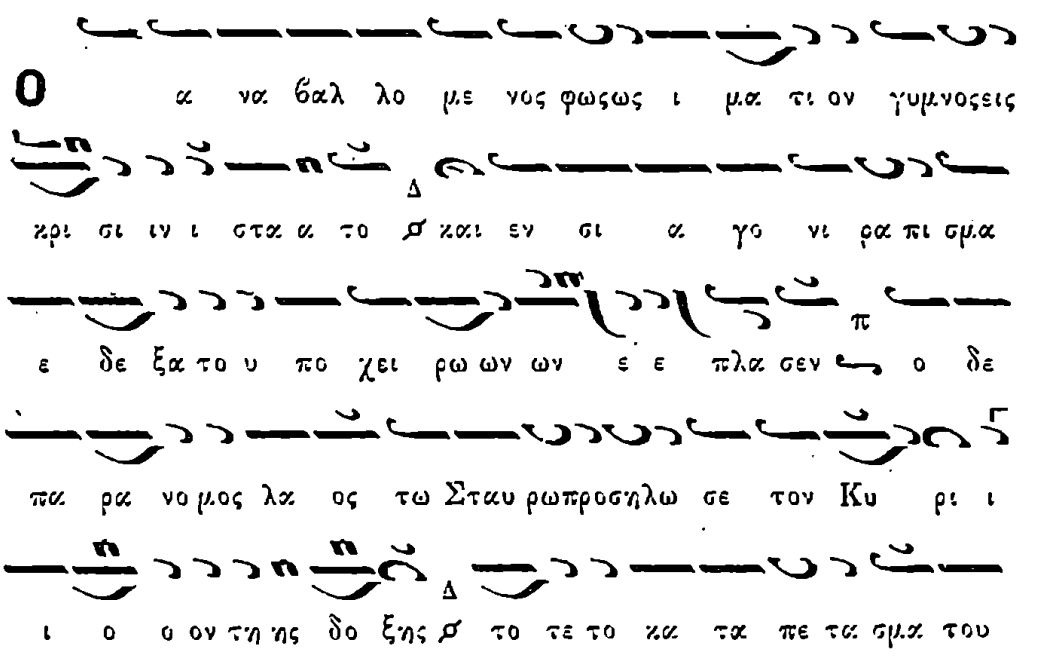

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος γ'. Γα Πα.

Κάθισμα. Ἦχος Νη. Γα.

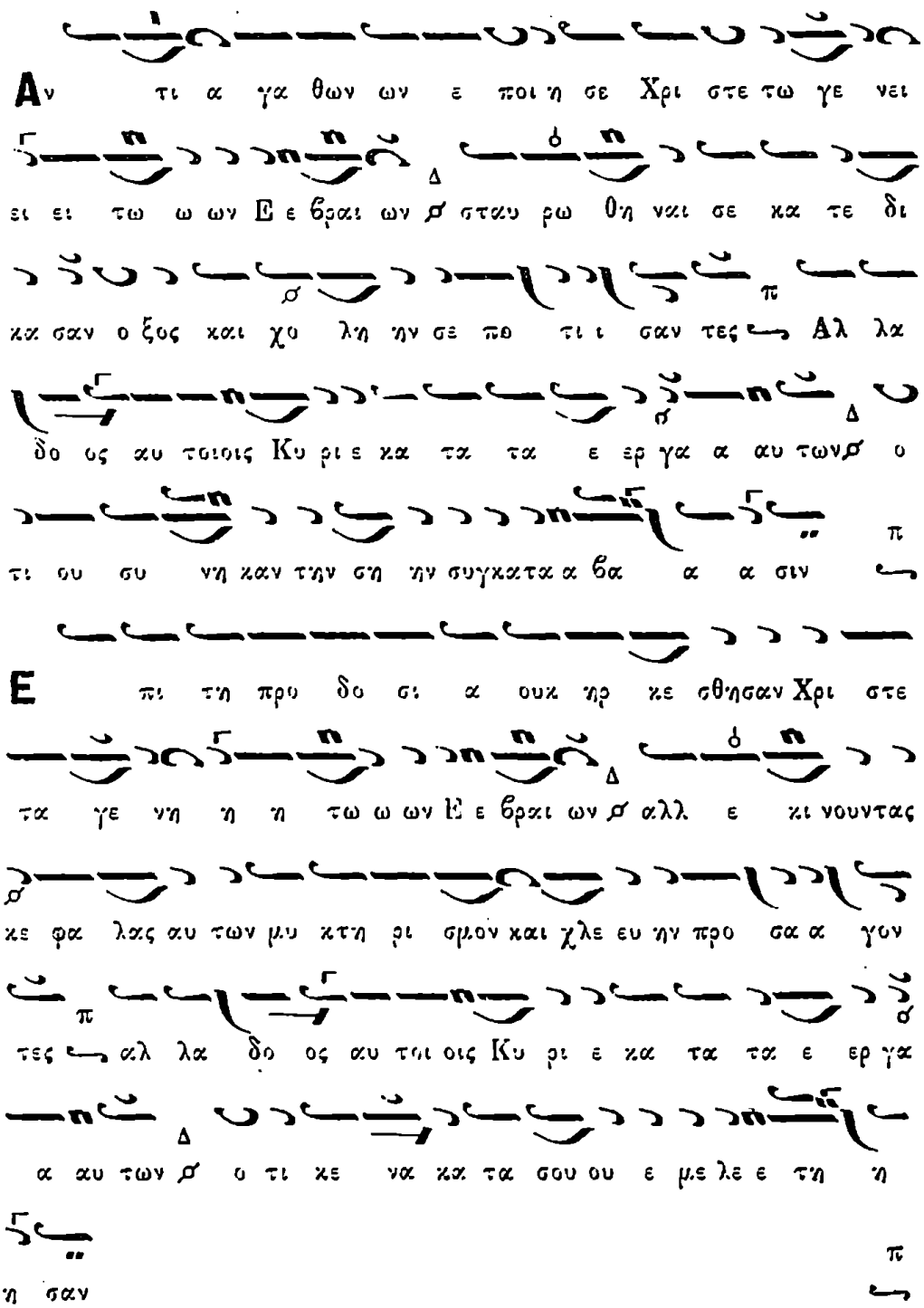

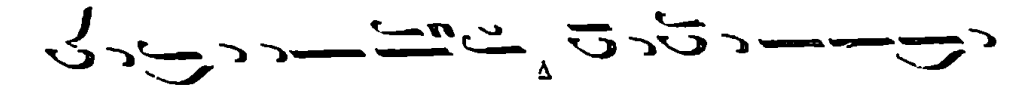
Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος λ Πα.

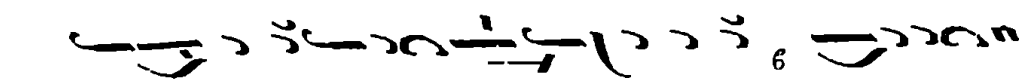
Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος λ Πα

Ἀντίφωνον ΙΑ΄. Ἦχος ἅ ⸗ Πα.

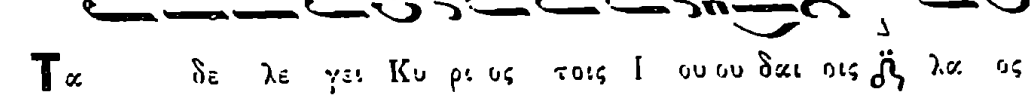

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἦχος λ Πα

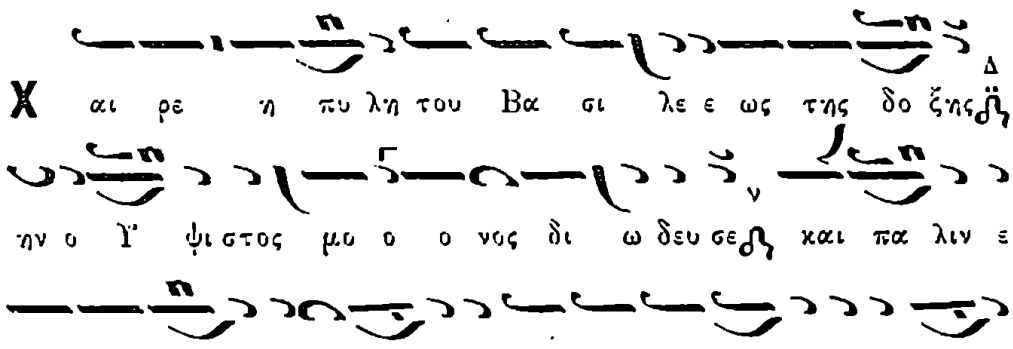
Ἀντίφωνον ΙΒ'. Ἦχος λ ζή Νή.

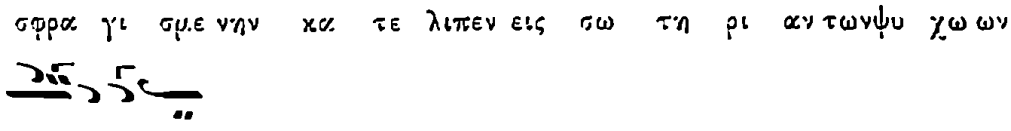

χον ρη γνυ υ ται ἀι των πα ρα νο ο ο μων ϐ και τας
ι δι ας α κτινας ο η λι υ ος κρυ υ υ πτει γ Δε σπο
την ο ρω ων σταυ ρου ου ου ου με ε νον ϐ
Ο ι νό μο θε ταιτου Ι σρα ηλ Ι ου δαι οι και Φα
ρι σαι αι αι οι γ ο χο ρος των Α πο στο λων βο α α
προ ος υ υ υ μας ϐ ι ι δε να ος ον υ μεις ε ε ε
λυ σα α τε γ ι ι δε α μνος ον υ μει εις ε σταυ ρω ω ω
ω σα α τε ϐ τα φω πα ρε δω κα α τε ε Δ αλ ε
ξου σι ι α α ε ε αυ του α νε ε στη ϐ Μηπλανα
σθε Ι ου δαι αι αι οι οι ϐ αυ τος γαρ ε στιν ο εν θα λασ
ση σω ω ω σας και αι ε εν ε ρη μω θρε ε ψας ϐ
αυ τος ε στιν η ζω η η και αι το ο φως ϐ και η ε

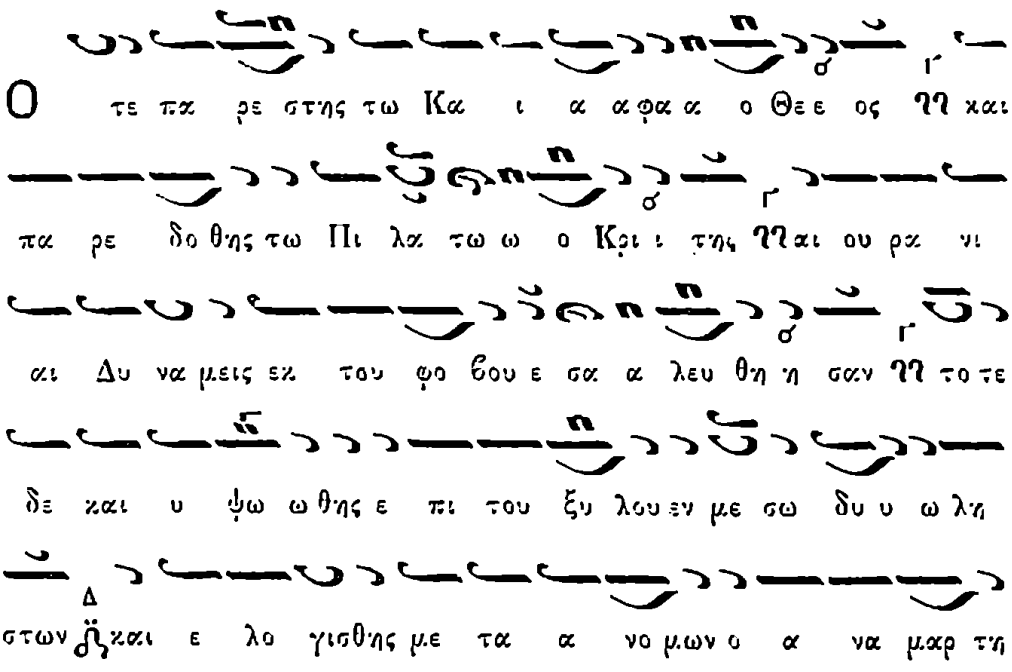

Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον. Ἦχος λ ϗ Νη.

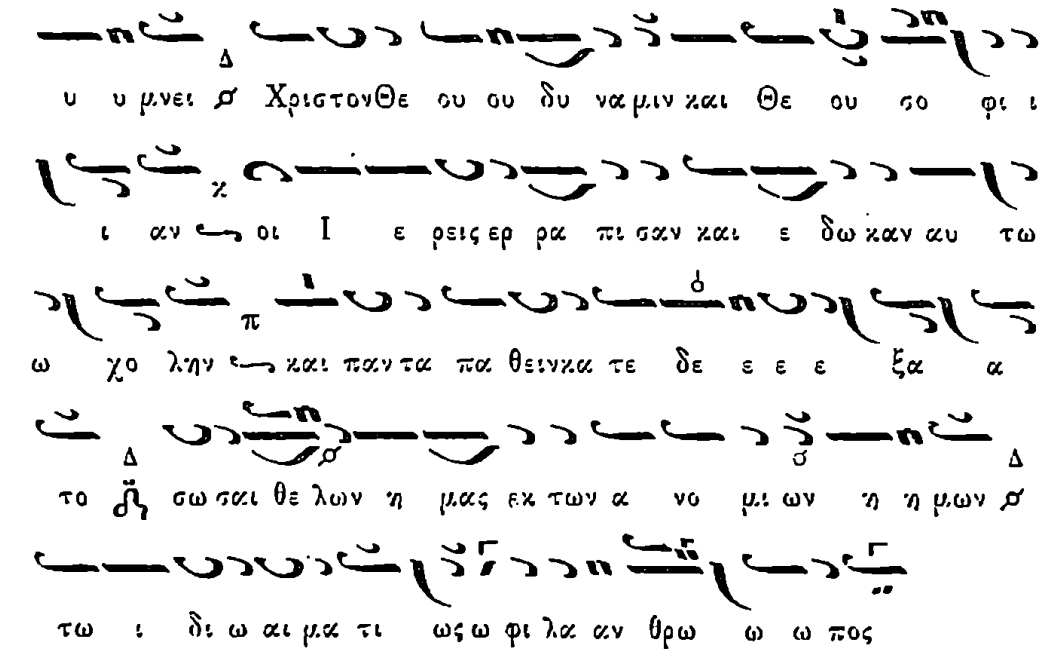

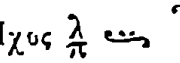

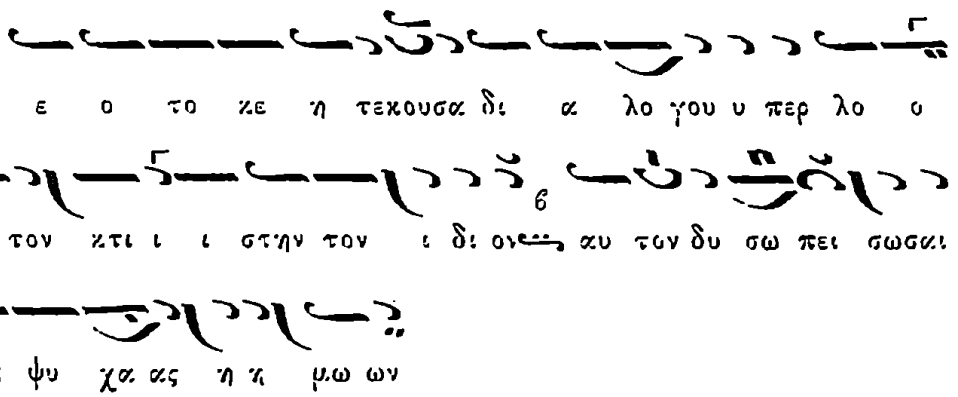
Κάθισμα. Ἦχος λ ϗ Νη Γα

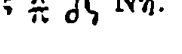

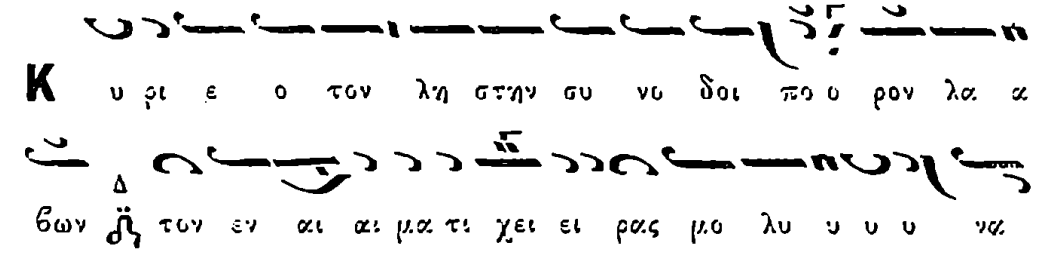
Ἀντίφωνον ΙΓ'. Ἦχος λ̲ Πα.

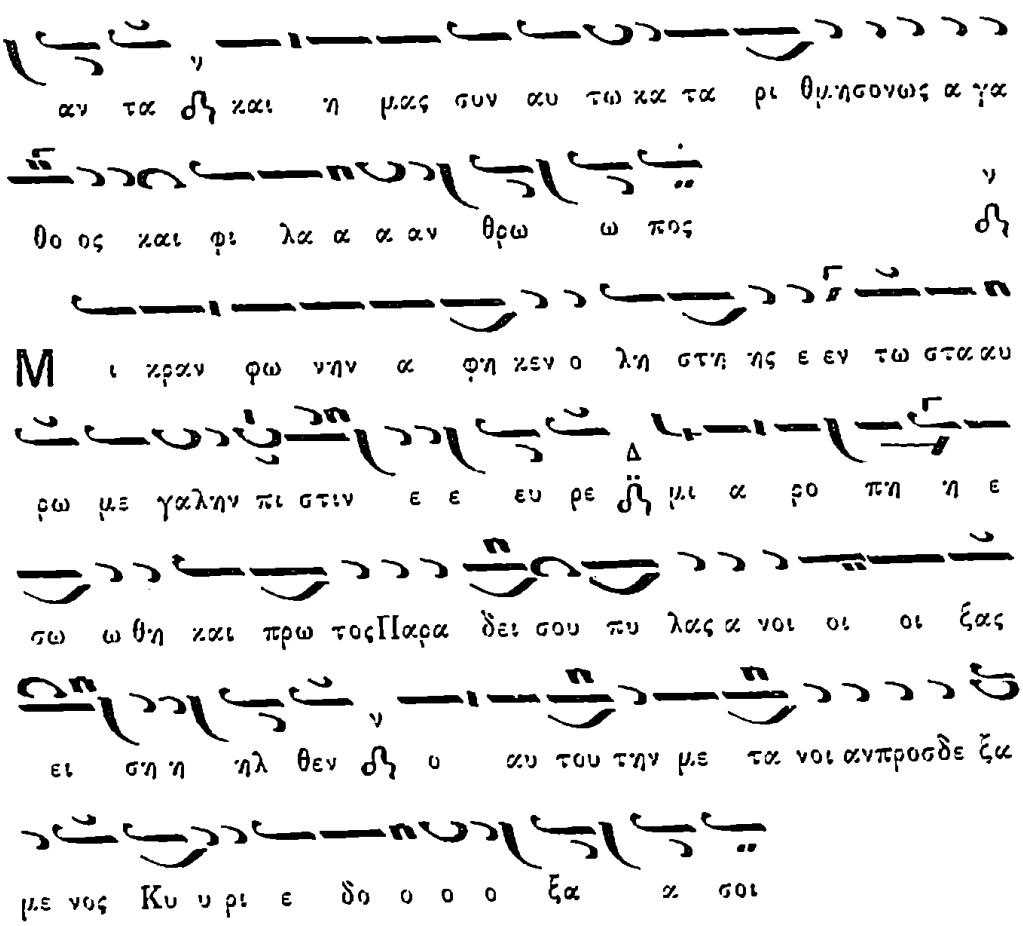

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος

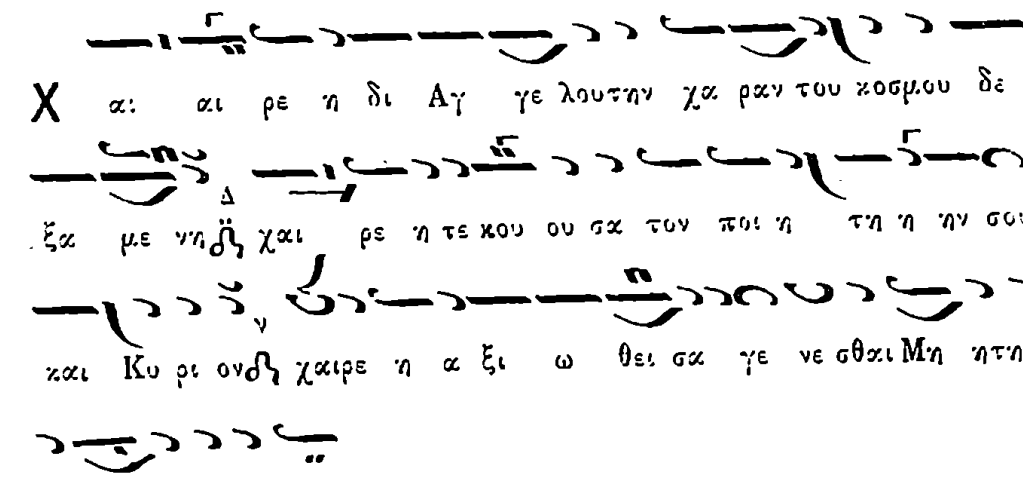

Ἀντίφωνον ΙΔ'. Ἦχος

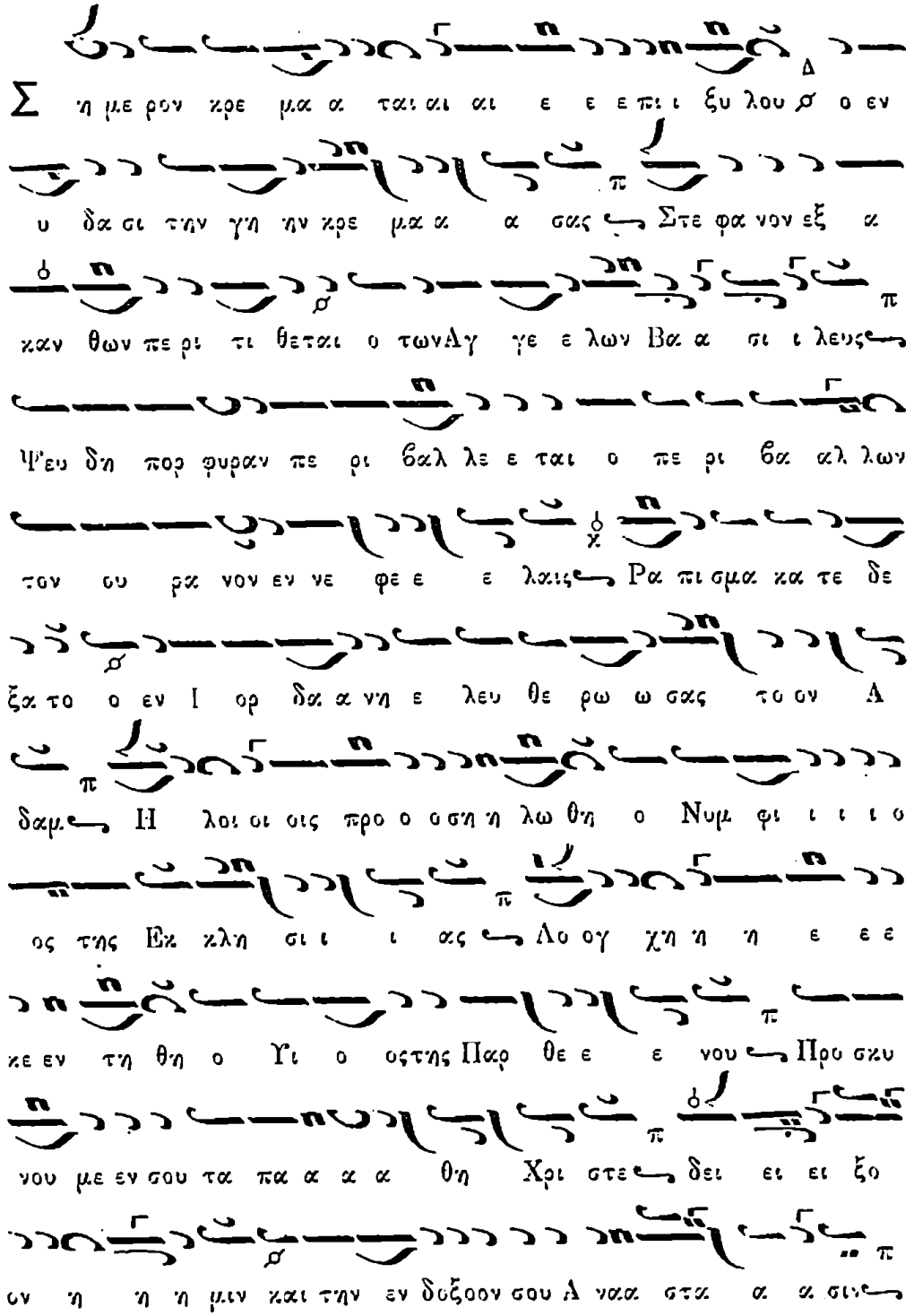

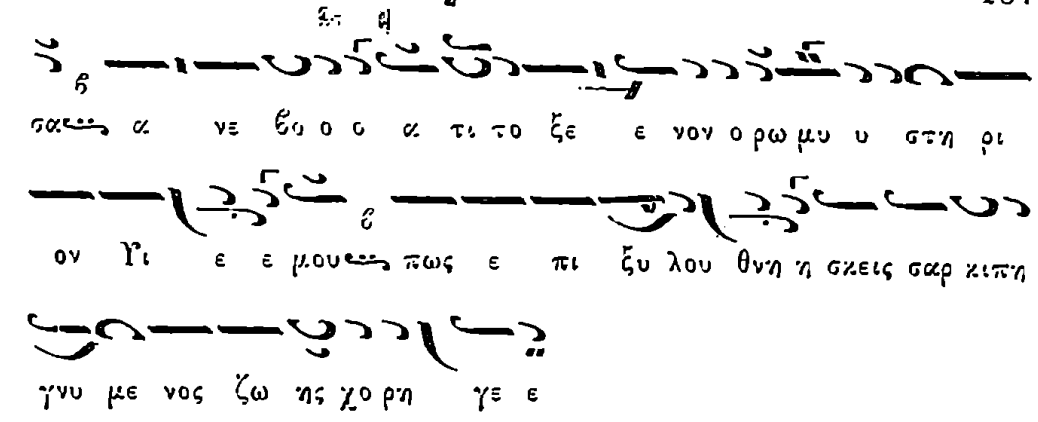
Δόξα καί νῦν Θεοτοκίον. Ἦχος λ δη Νη.

Ἀντίφωνον ΙΕ'. Ἦχος λ Πα.

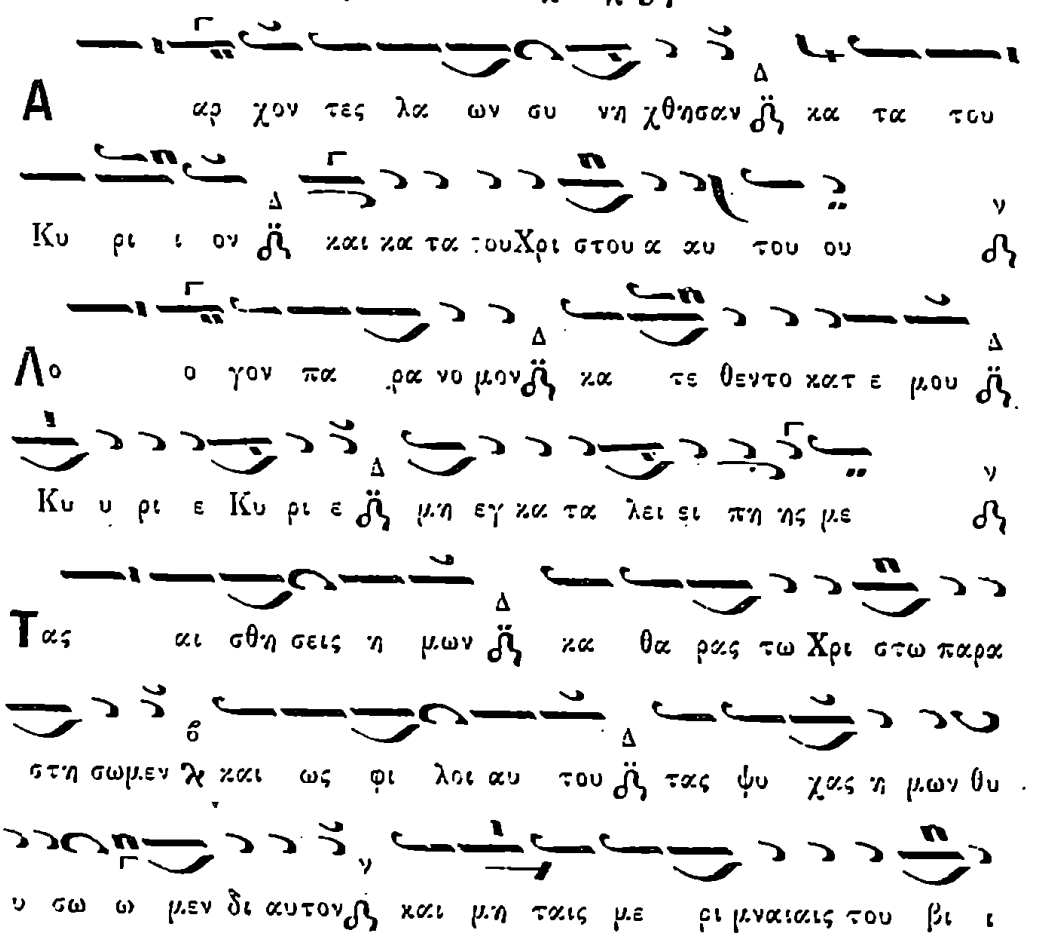
Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον. Ἦχος

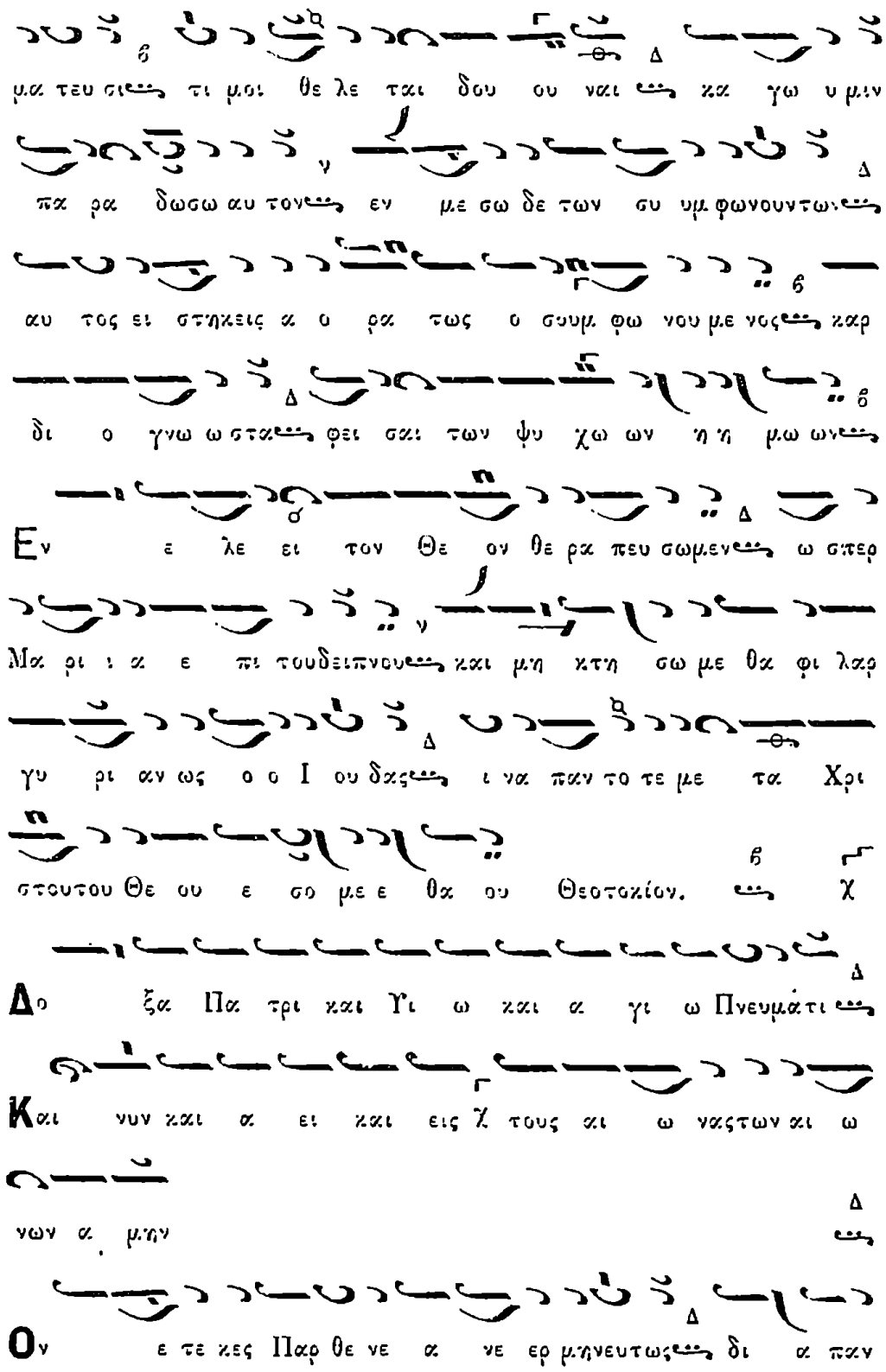
ΕΤΕΡΑ ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΕΙΡΜΟΛΟΓΙΚΑ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ

Ἀντίφωνον α'. Ἦχος λ̇ π̇ δ̇ Νη. χ

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος Δι.
Θεοτοκίον

μα τευ σι τι μοι θε λε ται δου ου ναι κα γω υ μιν
πα ρα δωσω αυ τον εν με σω δε των συ νμ φωνουντων
αυ τος ει στηκεις α ο ρα τως ο συμ φω νου με νος καρ
δι ο γνω ω στα φει σαι των ψυ χω ων η η μω ων
Εν ε λε ει τον Θε ον θε ρα πευ σωμεν ω σπερ
Μα ρι ι α ε πι τουδειπνου και μη κτη σω με θα φι λαρ
γυ ρι αν ως ο ο Ι ου δας ι να παν το τε με τα Χρι
στουτου Θε ου ε σο με ε θα ου Θεοτοκίου. χ
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμάτι
Και νυν και α ει και εις χ τους αι ω ναςτων αι ω
νων α μην
Ον ε τε κες Παρ θε νε α νε ερ μηνευτως δι α παν

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος Πα.

Ι ω αν νη ε ρω τη ση σαν τι Κυ ρι ε σ ο

πα ρα δι δους σε τις ε στι σ του ου τον δι α του αρ

του ου υ πε δειξας ⌐ ο δε πα ρα νο μος Ι ου δας σ

ουκ η βου λη θη συ νι ε ναι π

Εις τρι α κον τα αρ χυ υ ρι α Κυ ρι ε σ και

εις ρι ι λη μα δο λι ον q ε ζήτουν Ι ου δαι οι α πο

κτειναισε⌐ ο δε πα ρα νο μος Ι ου δας σ ουκ η βουλη

θη συ νι ε ε ε ναι π

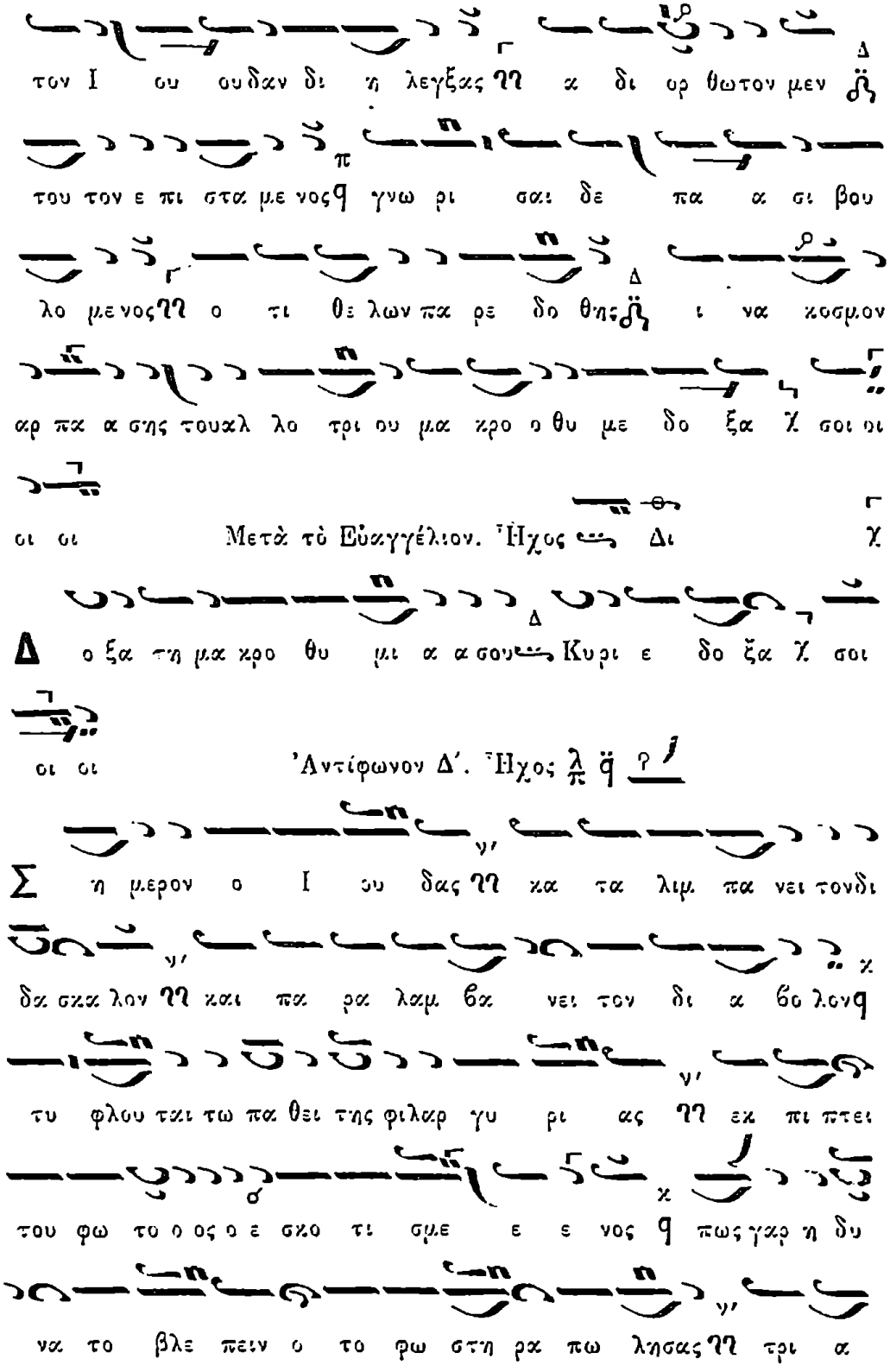
Εν τω νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ος ⌐ τοις μα θη τάις

σου προ ε τρε πες σ ου τω ποι ει τε ωσπερ ει δε τε⌐ ο δε

πα ρα νο μος Ι ου ου ου δας ⌐ ουκ η βουλη θη

συ νι ε ναι π

Κάθισμα. Ἦχος Βαρὺς Γ'α.

τον Ι ου ουδαν δι η λεγξας ΠΠ α δι ορ θωτον μεν
του τον ε πι στα με νος γνω ρι σαι δε πα α σι βου
λο μενος ΠΠ ο τι θε λων πα ρε δο θης ι να κοσμον
αρ πα α σης τουκλ λο τρι ου μα κρο ο θυ με δο ξα χ σοι οι
οι οι Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον. Ἦχος Δι χ
Δ ο ξα τη μα κρο θυ μι α α σου Κυρι ε δο ξα χ σοι
οι οι Ἀντίφωνον Δ'. Ἦχος
Σ η μερον ο Ι ου δας ΠΠ κα τα λιμ πα νει τονδι
χ δα σκα λον ΠΠ και πα ρα λαμ βα νει τον δι α βο λον
του φλου τοι τω πα θει της φιλαρ γυ ρι ας ΠΠ εκ πι πτει
του φω το ο ος ο ε σκο τι σμε ε ε νος πως γαρ η δυ
να το βλε πειν ο το φω στη ρα πω λησας ΠΠ τρι α

σω μεν Ἦχος δ΄ Πα.

Τ ην φι λα δελ φι αν κτη σω με θα ως εν Χρισ-

α δελ φοι και μη η το α συμ πα θες προς τους πλη σι

ι ον η μων ι να μη ως ο δου ου λος κα τα χρι θω

μεν ο α νε λε η μων δι α τα δη να ρι ι α α

και ως ο Ι ου δας με τα με λη θεν τες μη δεν ο φε λη

η σω ω ω μεν Θεοτοκίον

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Δ ε δο ξα σμε να πε ρι σου ου ε λα λη θη παν τα χου

ό τι ε κυ ή σας σαρ κι τον των ο λων ποι ητην Θε ο το

κε Μα ρι α π α νυ μνη τε και α πει ρο ο γα α με

Δι.

Ἀντίφωνον Ε'. Ἦχος λ

Ο μα θη της τον δι δα σκα λου συν ε φω νει τη ντι μη

και τρι α κοντα α αρ γυ ρι οις πε πρα κε ε τον Κυ ρι

ον φι λη μα τι δυ λι ω πα ρα δους αυτον τοις α

νο μοις εις θα να α το ον

Σ η με ρον ε λε γεν ο κτι στης ου ρα νου και γης τοις

ε αυ του ου μα θη ται ην γι κε εν η ω ρα και ε φθα

σεν Ι ουδας ο πα ρα διδους με μη τις με α αρ νη σηται

βλε πωμε εν τω σταυ ρω εν με σω δυ ο ωλησων

πα σχω γαρ ως αν θρωπος και σω ζω ως φι λανθρωπος τους

εις ε με πι στευ ο ον τα ας Θεοτοκίον

Δ ο ξα πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς χ τοὺς αἰ ῶ νας τῶν αἰ ῶ

νων ἀ μήν

Ἡ ρῴ δη τως ἐπ ἐσχάτων συ υλ λαβοῦσα καὶ τε κου

σαι τας ψυ χὰ ς ἡ ἡ μῶ ων Ἀντίφωνον δ'. Ἦχος β' Γ'α.

Σ ὴ με ρον γρή γο ρεῖ ὁ Ἰ ουδας πα ρα δοῦ ναι τον

Κύ ριον τὸν προ τῶν αἰ ῶ νωνΣῶ τὴ ρα τοῦ κο

σμου τὸν ἐκ πεν τε ἀ ρτωνχορ τασαν τα πλη θη

σὴ με ρον ὁ ἀ νομος ἄρ ναι ται τὸν δι δα σκαλον μα

θη τὴς γε νο μενος Δε σπο τὴν πα ρε δω κεν ἀρ

γυ ρι ῳ πεπρα κε ναι τὸν μὲν ἑαυτὸν ἀ ποθ

ρῶ ῳ πον

Θεοτοκίον Χ Γα.

Κάθισμα. Ἦχος Γα.

Ἀντίφωνον Ζ'. Ἦχος δ'. Νη.

νε χο με νος ου τως ε βο ας Κυ ρι ε ϐη ει και ε πα

τα ξα τε τον ποι με να ϐη και δι ε σκορ πι σατε τα δω δε

καλ προ βατα τους μα θη τας μου ϐη η δυ να μην πλειους

η δω δε κα α λε γε ω νας ϐη πα ρα στη η σαι Αγ γε

λων ϐη αλ λα μα κρο θυ μω ι να πλη ρω θη ϐη α ε δηλω

σα υ μιν δι α των προ φη τω ων μου ϐη α δη λα και

κρυ φι ι α Δ Κυ ρι ε δο ο ξα σοι ϐη

Τρι ι τον αρ νη σα με νος ο Πε τρος ϐη ευ θε

ως το ρη θεν αυτω συν η κεν ϐη αλ λα προ ση γα γε σοι

δα κρυ α με τα νοι οι οι αι ... ο Θε ος ι λα σθη τι

ι μοι και σω ω σον με Θεοτοκίον χ ϐη

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ϐη

Καὶ νυν καὶ α ει ει καὶ εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ὡς που υ λην σω τη ρι ον λ καὶ πα ρα δει σοντερ

πνυνδηκαι φω τος α ι δι ι ι συδη νε φε ε λην υ

παρ χουσανδη την α γι ι αν Παρ θε νον δη υ μνη σω

μεν α παν τεςδη λε γοντες το χαι ρε α γνη

Ἀντίφωνον Η΄. Ἦχος πλ. Πα.

Ει πατε πα ρα νο μοι οι τι η κου σα τε πα ρα του Σω

τη ρος Χρι στουδ ου νο μον ε ξε θε το δ καὶ των προ φη

των τα δι δαγματα πως ουν ε λο γι σασθε Ιι λα τω

πα α ρα δουναι τον εκ Θε ον Θε ον λο γον δ καὶ λυ

τρω τη ην τωνψυ χων η μων

Σταυ ρω θή τω ε κραζονε οι των σων χα ρι σμα των

α ει ει εν τρυφων τες και κα κουργον αντ ε ευ ερ γε του

ή του το λα βειν σ οι των δι και ων φο νευ ται ε

σι ω πως δεΧρι στε φε ρων ου των την προ πετει αν

πα θειν θε λων σ και σω ω σαι ή μα ας ως φι ι λαν

θρωπος Θεοτοκίον χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ωΠνευμα τι σ

Κ αι νυν και α ει Χ και εις τους αι ω ναςτων αι ω νων

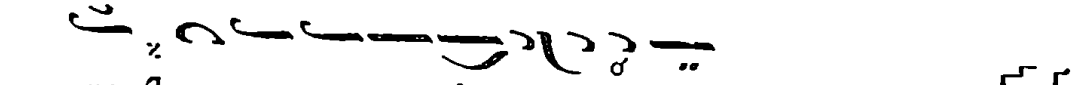
α μην

Ο τι ουκ ε ε χομεν παρ ρη σι αν σ δι α τα πολ λα

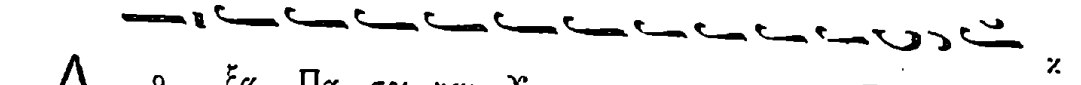
ή μω ων α μαρ τή ματα συ τον εκ σου γε εν νή θεν τα δυ

σω πή σαν σ Θε ο το κε Παρ θε ε νε πολ λα γαρ ι σχυει

'Αντίφωνον Θ'. Ἦχος πλ. Γ'α.

με q και αν τα πο δω ω σω αυ τοις Θεοτοκίον χ ηη

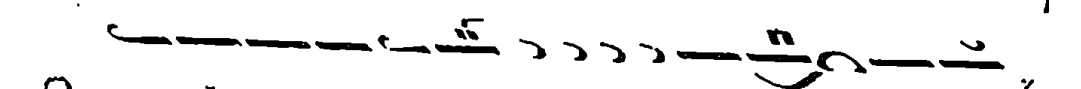

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι

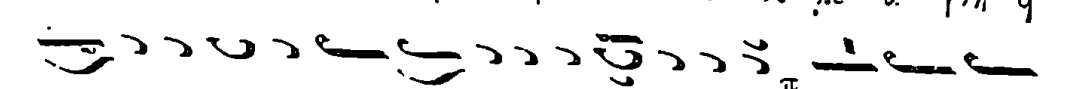

Κ αι νυν και α ει χ και εις τους αι ω ναςτωναι ω νων

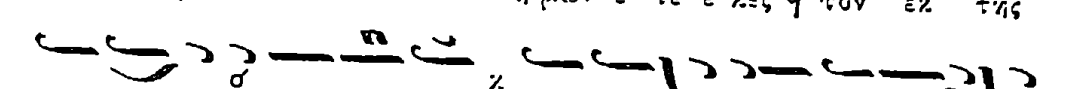
α μην

Ο ι εξ ε θνων υ μνου ουμεν σε Θε ο το κε α γνη

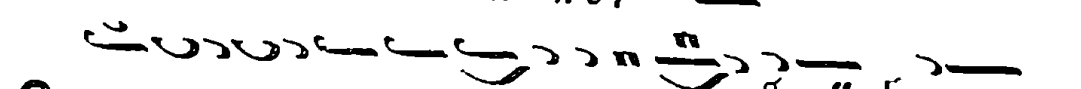
ο τι Χριστοντον Θε ο ον η μων ε τε ε κες q τον εκ της

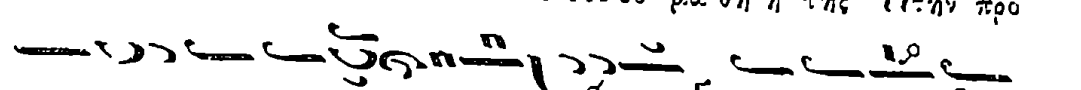
κα τα ραςτους αν θρω πους q δι α σου ε λευ θε ρω ω σα

αν τα

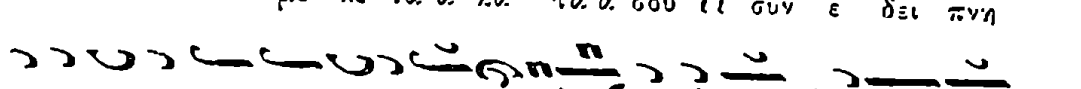
Κάθισμα. Ἦχος λ Νη Γα

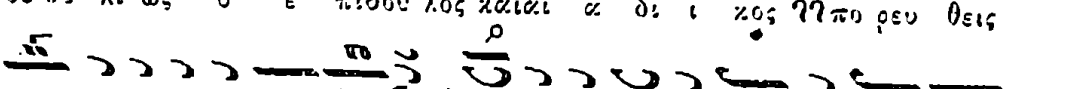
Ω πως Ι ουδας ο πο τε ε σου ου μα θη η τής ηη την προ

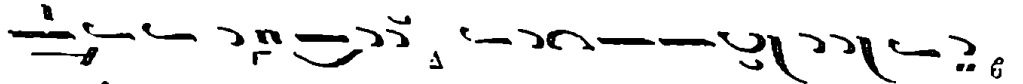
δο σι αν ε με λε τα α κα τα α σου ηη συν ε δει πνη

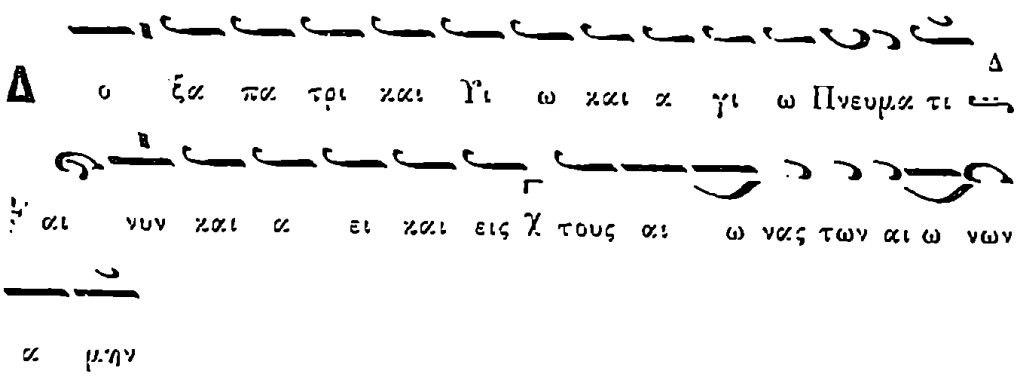
σε δο λι ως ο ε πιβου λος καιαι α δι ι κος ηη πο ρευ θεις

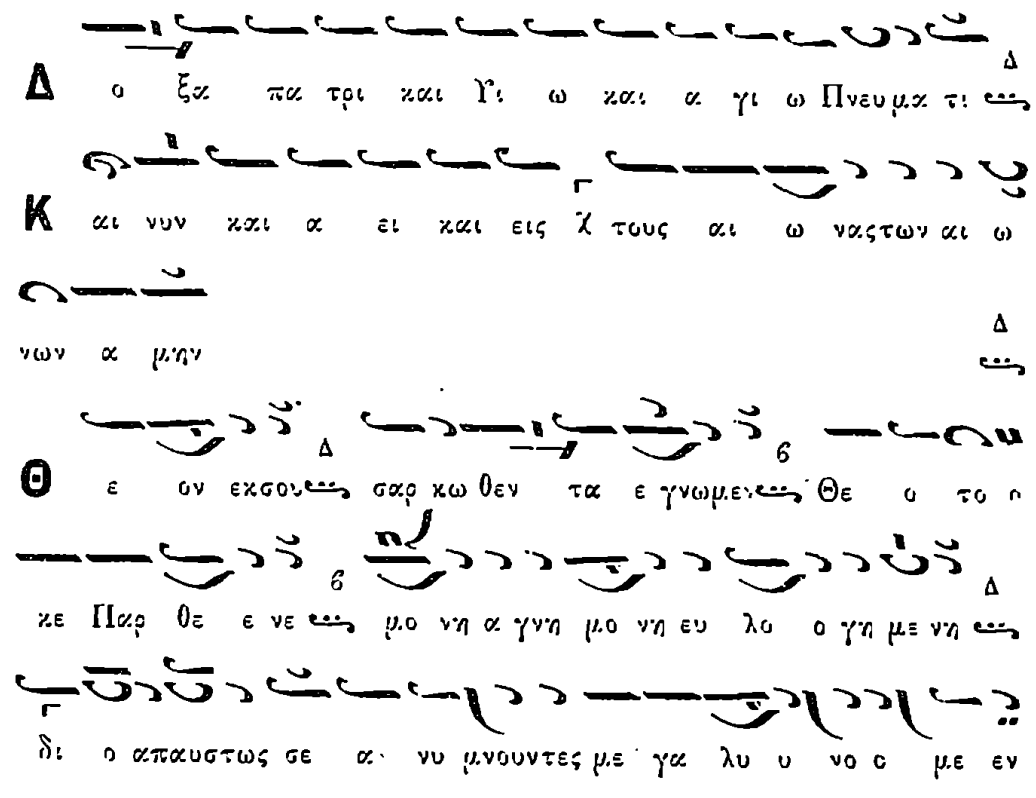
ἐι ει πε τοις Γραμμα τευ σι τι μοι πα ρε χε τε και πα ρα

μνη σθη τι μου ου Κυ ρι ε εν τη βα σι λει α α σουου

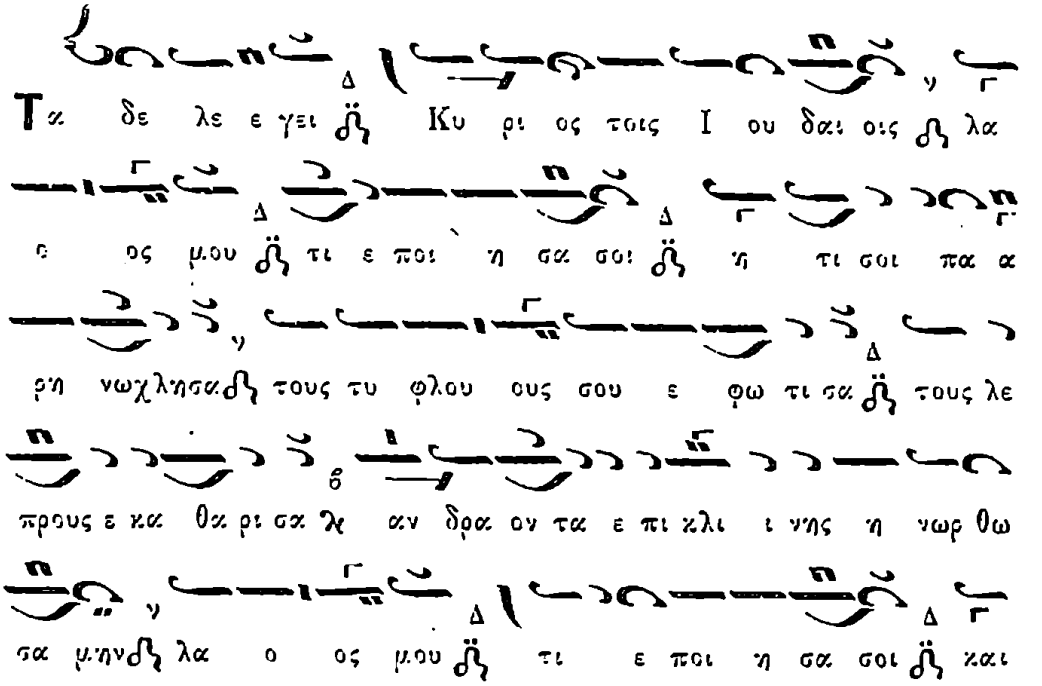
Θεοτοκίον. Χ

Δ ο ξα πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι
αι νυν και α ει και εις χ τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Ε ι ρη νευ σο ον τον κοσμον ο εκ Παρ θε ε νου κα τα δε
ξα α α με νος Κυ ρι ε σαρκα φο ρε σαι υ υπερδουλων
ι να συμφωνως σε δο ξο λο γω ω μεν φι λα αν θρω ω
πε ε
Ἀντίφωνον ΙΑ΄. Ἦχος λ Δι.
Α ν τι α γα θων ων ε ποι η σας Χρι στε το γε
νει τω ων Ε βραιων σταυ ρω θη ναι σε κα α τε δι κασαν
ο ζος και χο λην σε πο τι σαντες αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι

ε κα τα τα ε ερ γα αυ των ο τι ου ου συν ηκαν τ ην
σ ην συγ κα τα α βα α σι ιν
Ε πι τη προ δο σι ι α χ ουκ ηρ κε σθησαν Χριστε
τα α γε νη των Ε βραιων αλλ ε κι ι ι νουν τας κε φα
λας αυτων μυ κτη ρι σμον και χλευ υ ην προ σαγοντες αλ
λα δος αυτοις Κυ ρι ε κα τα τα ε ερ γα αυ των ο
τι κε να κα τα σου ου ε με λε τη η σα αν
Ο υ τε γη ω ως ε σεισθη ου τε πε τραι ως ερ ρα γησαν
Ε βραι ους ε πεισαν ου τε του να ου το κα τα πε τασμα
ου τετων νε κρω ω ων η α ναστασις αλ λα δος αυ
τοις Κυ ρι ε κα τα τα ε ερ γα αυ των ο τι κε να κα
τα σου ου ε με λε τη η σα αν Θεοτοκίον χ

Ἀντίφωνον ΙΒ'. Ἦχος λ̇ Νη.

τι μοι α αν τα πε δωκας ἡ αν τι του μαν να χο λην ἧ

αν τι του υ υ δα τος ο ξος ἧ αν τι του α γα πα αν

μεν ἧ σταυ ρω με προ ο σκη λωσα τε ἧ ουκ ε τι φε ρω λοι

πον ἧ κα λε σω μου ου τα ε ε ε θνη ἡ κα κει να με δυ ξα

σου σι συν τω Πα τρι και Πνευματι ἡ κα γω αυ τοις δω

ρη σο ο μαι ἡ ζω η ην την αι ω ω νι ι ον ἡ

Ση η με ρον του να ου το κα τα πε τα σμα ἧ εις

ε λε εγ χον ἧ ρη γνω ται των πα ρα νο μων ἡ και τας

δι ι ι ας α κτι νας ἧ ο η η λι ος κρυ υ πτει ἧ Δε

σπο την ο ρωνσταυρου ου με ε νον ἡ

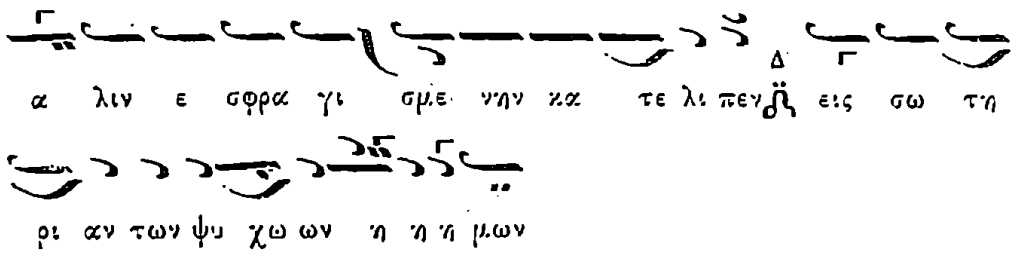
Οι νο μο θε ται του Ι σρα ηλ ἧ Ι ου δαι οι και

Φα ρι σαι οι ἡ ο χο ρος των Α πο στο λων βο α προς

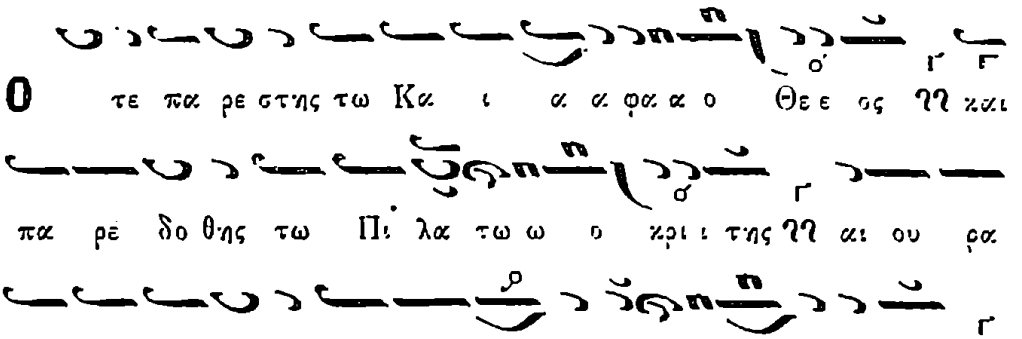
υ μας ι ι δε να ος ον υ μεις ε λυ σατε λε ι δε
α μνος ον υ μεις ε σταυ ρω σα τε τα φω πα ρε δω κα
α τε ε Δ αλλ ε ξου σι α ε αυ του α νε στη μη πλα
να σθε ι ου δαι αι αι οι αυ τος γαρ ε στιν ο εν
θα λασ ση σω ω σας και εν ε ρη μω θρε ψας αυ τος ε
στιν η ζω η και τοφως και η ει ρη νη του κο σμου

Θεοτοκίον. χ

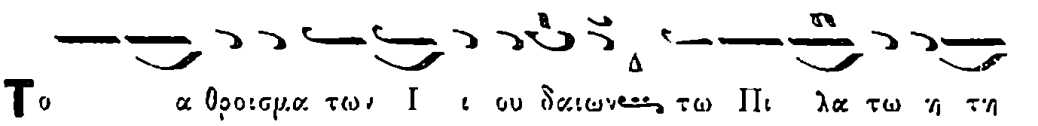
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω
νων α μην
Χαι αι ρε η πυ υ λη του Βα σι λε ε ως της δο
ο ξης ην ο Υ ψι στος μο νος δι ω δευσε και πα

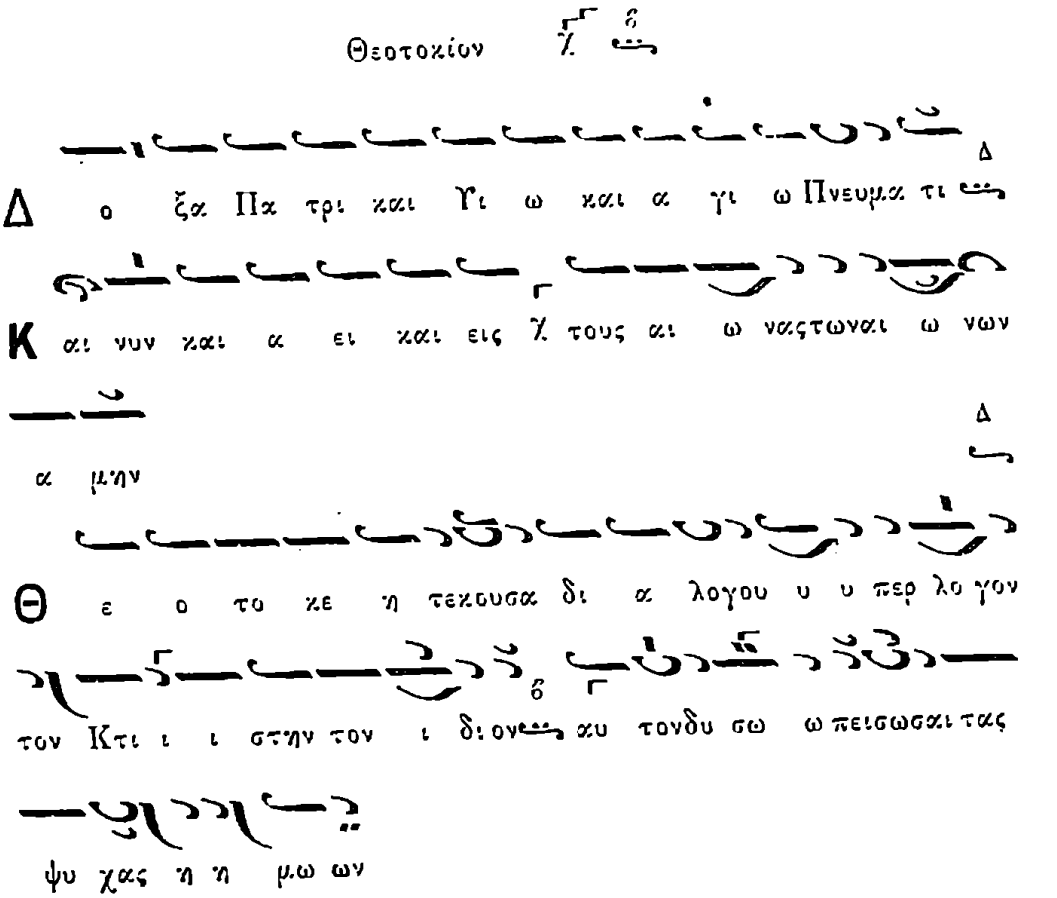
Κάθισμα. Ἦχος ἅ Νη Γα.

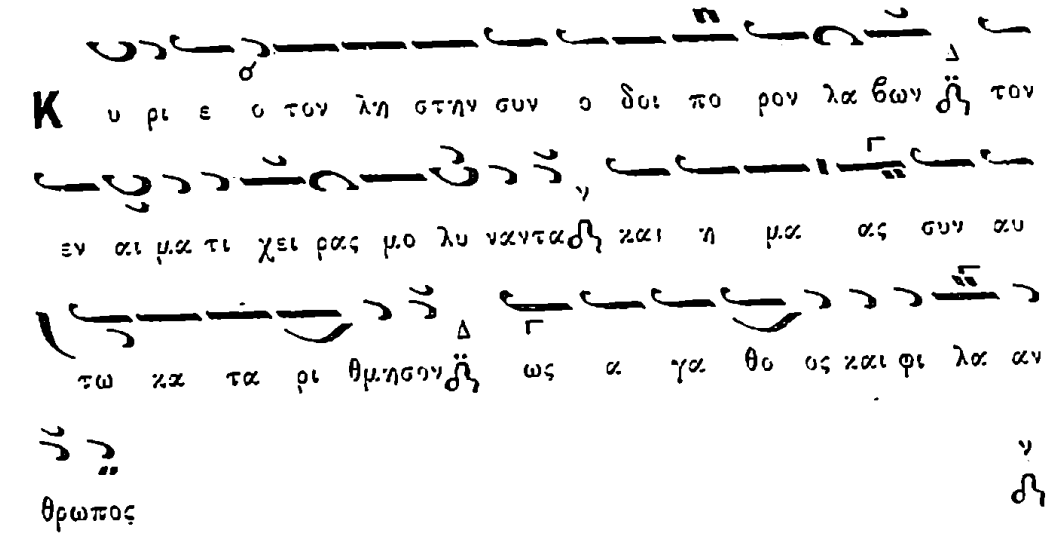
Ἀντίφωνον ΙΓ'. Ἦχος ἅ Δι.

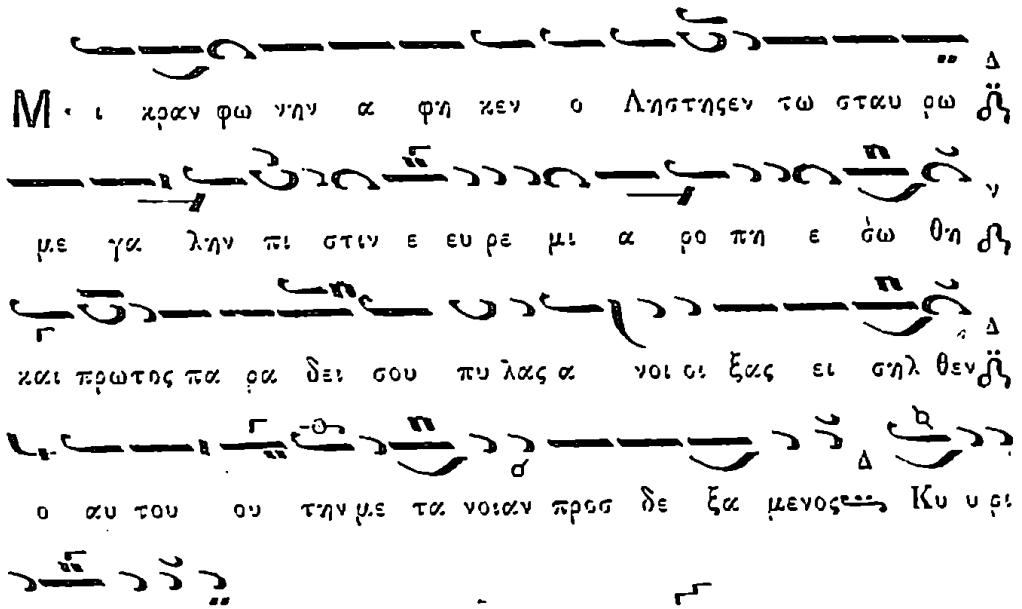

Θεοτοκίον

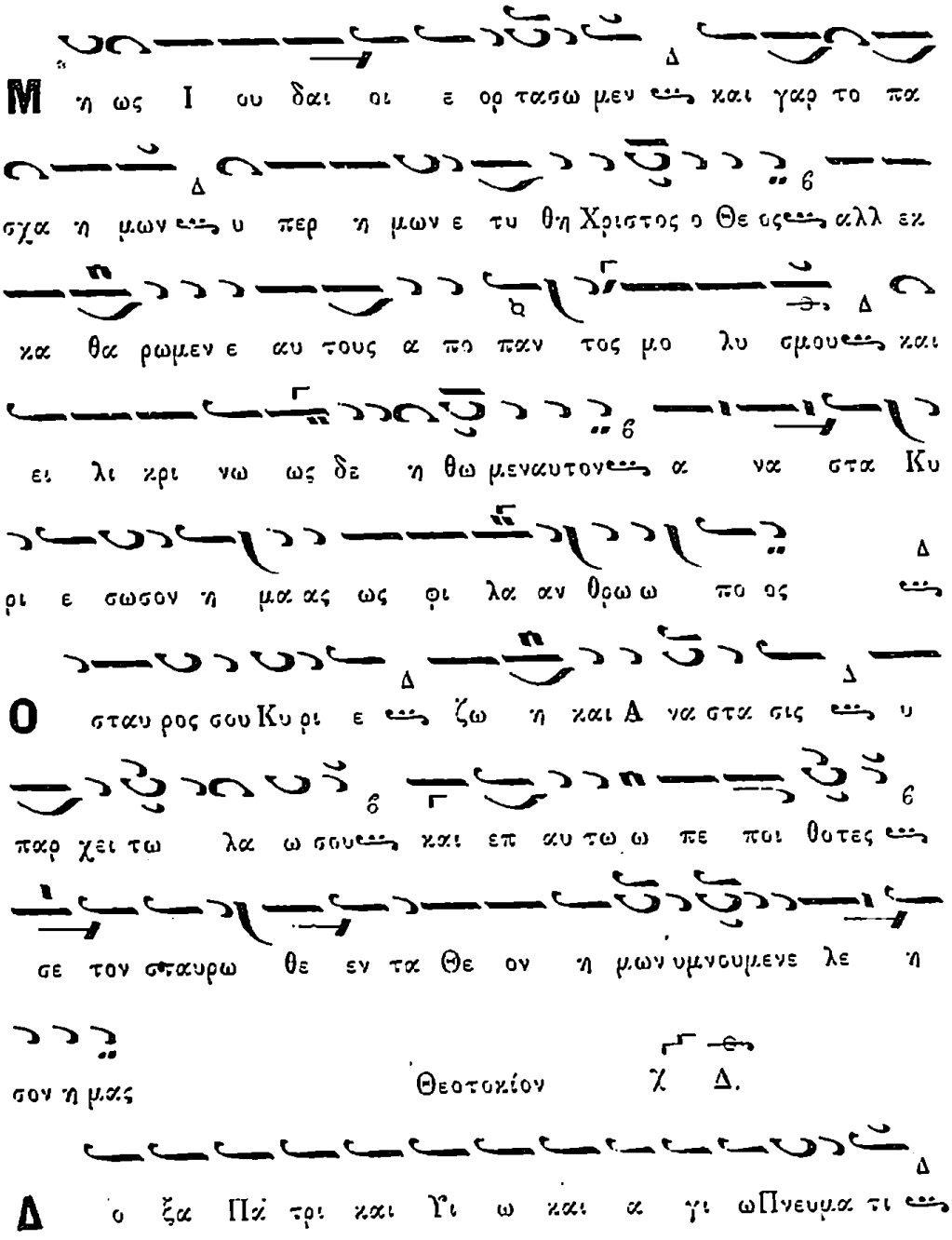
Ἀντίφωνον ΙΔ'. Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ δ'. Νη.

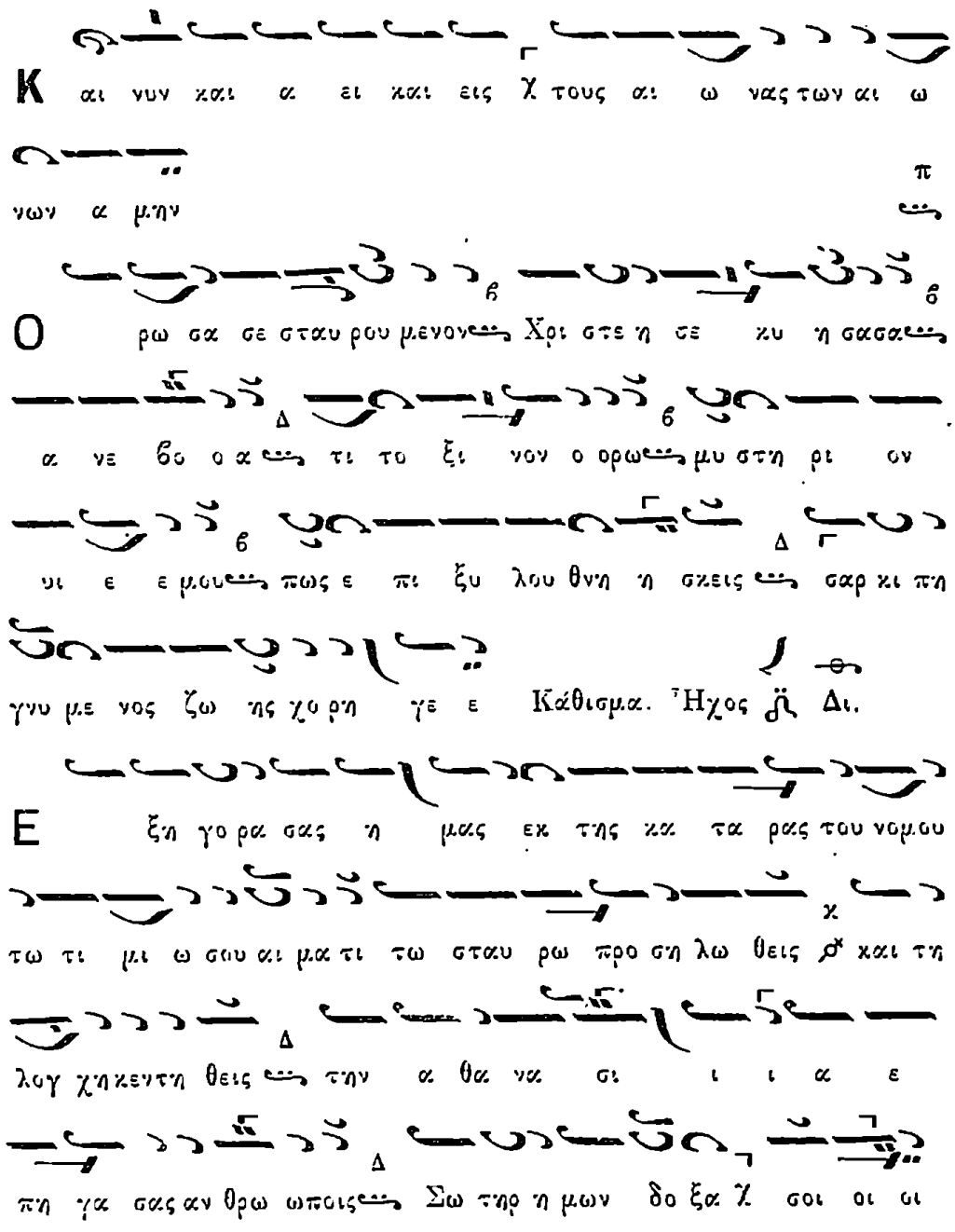

Μι κραν φω νην α φη κεν ο Λησταρχης τω σταυ ρω
με γα λην πι στιν ε υ ρε μι α ρο πη ε δω θη
και πρωτος πα ρα δει σου πυ λας α νοι ξας ει σηλ θεν
ο αυ του ου την με τα νοιαν προσ δε ξα μενος Κυ ρι
ε δυ ο ξα σοι
Θεοτοκίον Χ Νη.
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναςτων αι ω ωνων
α μην
Χαι ρε η δι αγ γε λου την χα ραν του κοσμου δε ξα
με ε νη χαι ρε η τε κου ου σα τον ποι ητην σου και Κυ ρι
ονχαι ρε η α ξι ω θει σα γε νεσθαι μη η τηρ Χριστου ου του
Θε ου

Ἐνταῦθα ἐξέρχεται ἐκ τοῦ ἱεροῦ βήματος ὁ τίμιος Σταυρὸς παρὰ τοῦ ἱερέως βασταζόμενος καὶ τὸ «Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου» λέγοντος καὶ προσπήγνυται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

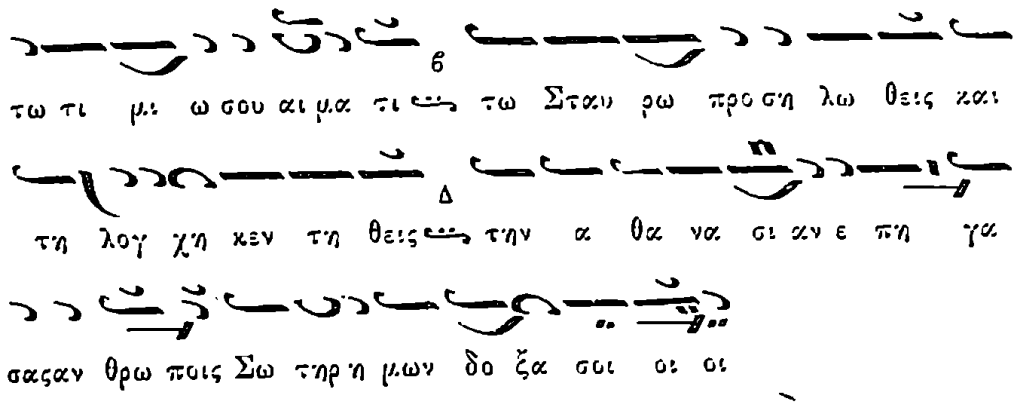
Ἀντίφωνον ΙΕ'. Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ Δι.

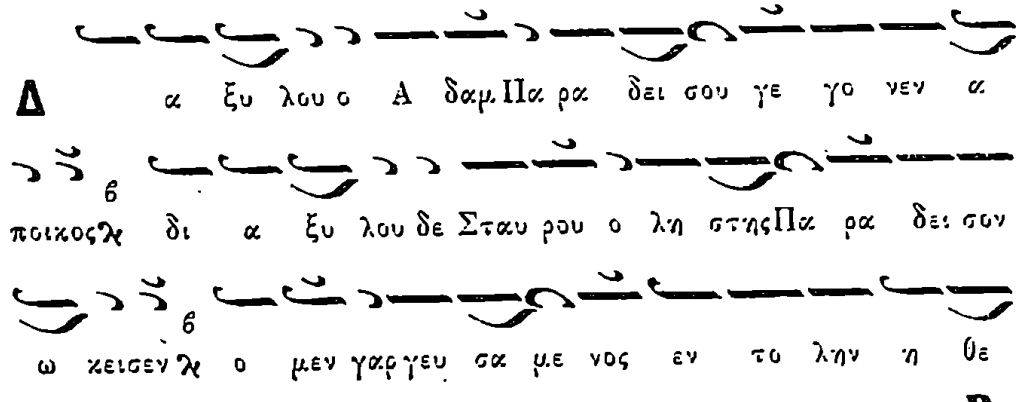

Κάθισμα. Ἦχος λέγετος Βου (τοῦ ἐκδότου). Δι.

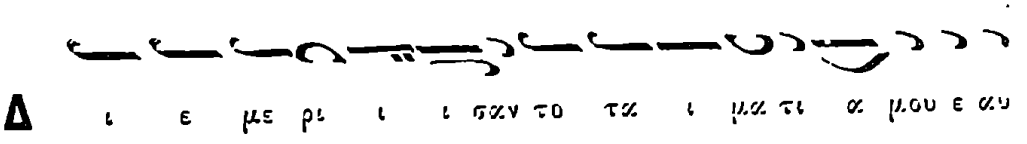

Οἱ Μακαρισμοί. Ἦχος λέγετος Βου. χ

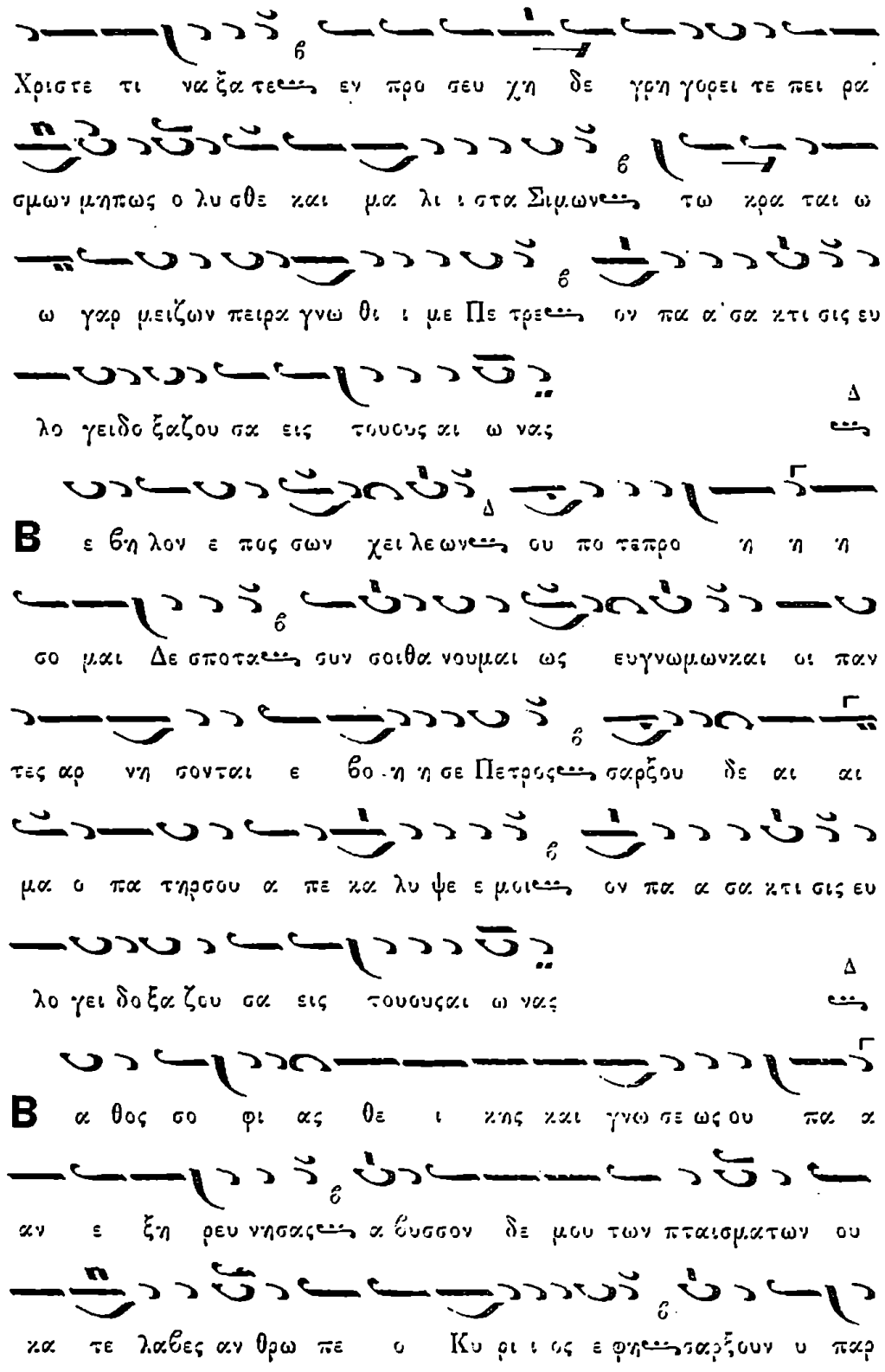
Προκείμενον. Ἦχος δ̈ή Δι.

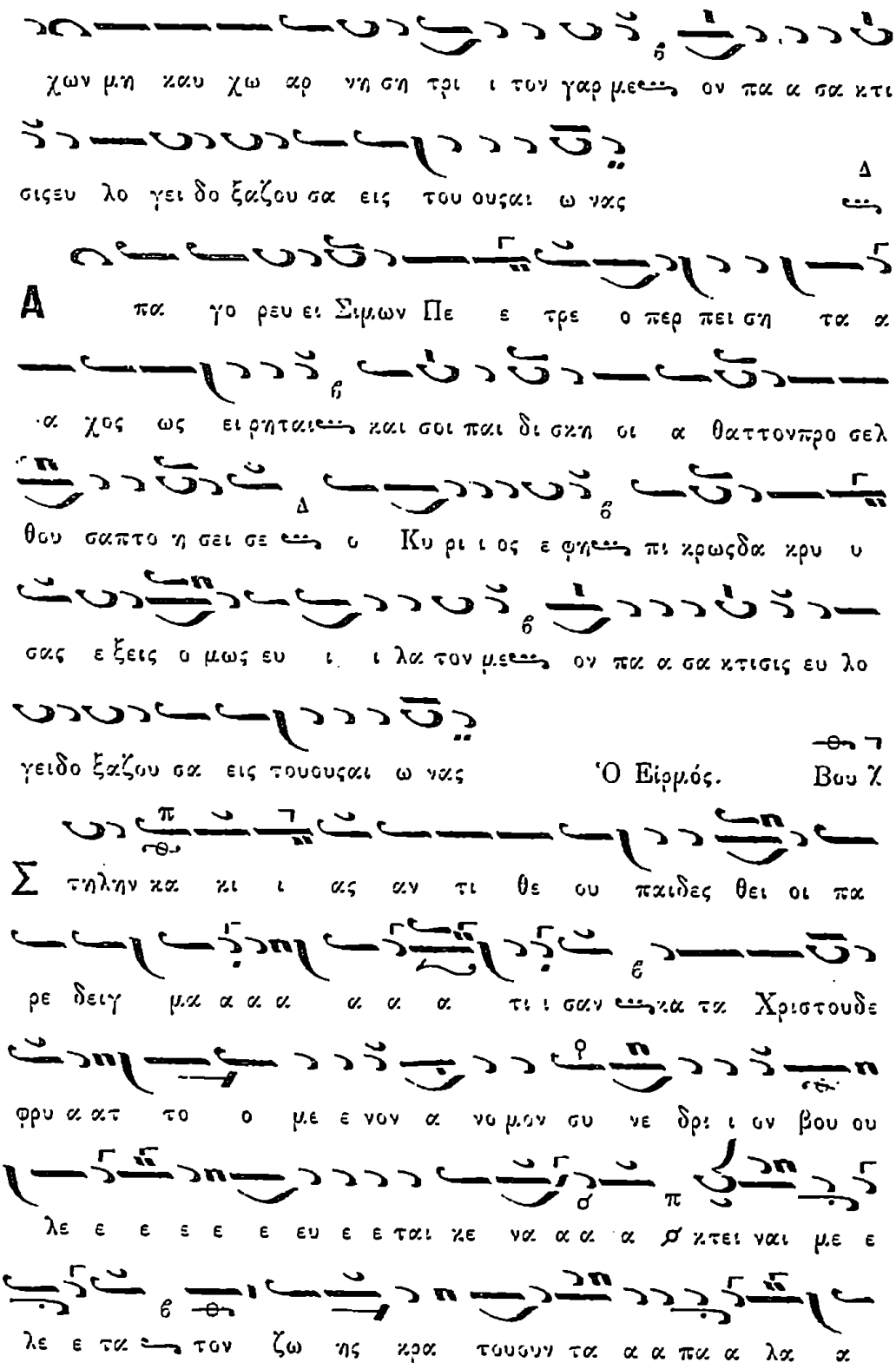

τοις και επι τον ιμα τι σμον μου εβα λον κλη
ρον
Εἰς τὸν Ὄρθρον Ὠδὴ Ε'. Ἦχος λ Βου
Προ σε ορθρι ι ζω τον δι ευ σπλαγ χνι ι ανε σε αυ τον
τω πε σον τι κε νω σαν τα α κατεπτως και με χρι πα θων
α πα θως υ πο κυ ψαντα λο γε Θε ου την ει ρη η νην
πα ρα σχου μοι φι λα ανθρω ω πε ε
Ρυ φθεντες πο ο δας και προ κα θαρ θε εντες μυ στη
ρι ου με θε ε ξει του θει ου νυν Χρι στε σου οι υ υπη
ρε ται εκ Σι ων ε λαι ω νος με γα προς ο ρος συ υ να νηλ
θον υ μνουν τες σε φι λα ανθρω ω πε ε
Ο ρα τε ε ε φης φιλοι μη θρο ει ει σθε νυν γαρ ηγ
γι κεν ω ρα λη φθη ναι με κταν θηναι χερ σι ιν α νομων παν τες

Ὁ Εἱρμός. Δ Ζ

Ἕτερος Π. Λαμπαδαρίου. $\frac{\lambda}{\pi}$ Βου.

Χριστε τι ναξατε εν προ σευ χη δε γρη γορει τε πει ρα
σμων μηπως ολυσθε και μα λι ι στα Σιμωνι τω κρα ται ω
ω γαρ μειζων πειρα γνω θι ι με Πε τρε ον πα α σα κτι σις ευ
λο γειδο ξαζου σα εις τουους αι ω νας Δ
B ε βη λον ε πος σων χει λεωνι ου πο τεπρο η η η
σο μαι Δε σποτα συν σοιθα νουμαι ως ευγνωμωνκαι οι παν
τες αρ νη σονται ε βο η η σε Πετρος σαρξου δε αι αι
μα ο πα τηρσου α πε κα λυ ψε μοι ον πα α σα κτι σις ευ
λο γει δο ξα ζου σα εις τουουςαι ω νας Δ
B α θος σο φι ας θε ι κης και γνω σε ως ου πα α
αν ε ξη ρευ νησας α ξυσσον δε μου των πταισματων ου
κα τε λαβες ανθρω πε ο Κυ ρι ι ος ε φη σαρξουν υ παρ

χων μη καυ χω αρ νη σή τρι ι τον γαρ μεσ ον πα α σα κτι
σιςευ λο γει δο ξαζου σα εις του ουςαι ω νας
Α πα γο ρευ ει Σιμων Πε ε τρε ο περ πει σή τα α
α χος ως ει ρηται και σοι παι δι σκη οι α θαττονπρο σελ
θου σαπτο η σει σε υ Κυ ρι ι ος ε φη πι κρωζδα κρυ υ
σας ε ξεις ο μως ευ ι ι λα τον μεσ ον πα α σα κτισις ευ λο
γειδο ξαζου σα εις τουουςαι ω νας Ὁ Εἱρμός. Βου χ
Σ τηλην κα κι ι ας αν τι θε ου παιδες θει οι πα
ρε δειγ μα α α α α α α τι ι σαν κα τα Χριστουδε
φρυ α ατ το ο με ε νον α νο μον συ νε δρι ι ον βου ου
λε ε ε ε ε ευ ε ε ται κε να α α α σ κτει ναι με ε
λε ε τα τον ζω ης κρα τουουν τα α α πα α λα α

Ἕτερος Π. Λαμπαδαρίου. Ἦχος

ξα ζου ου σα εις του ου ου ους αι αι ω ω ω νας

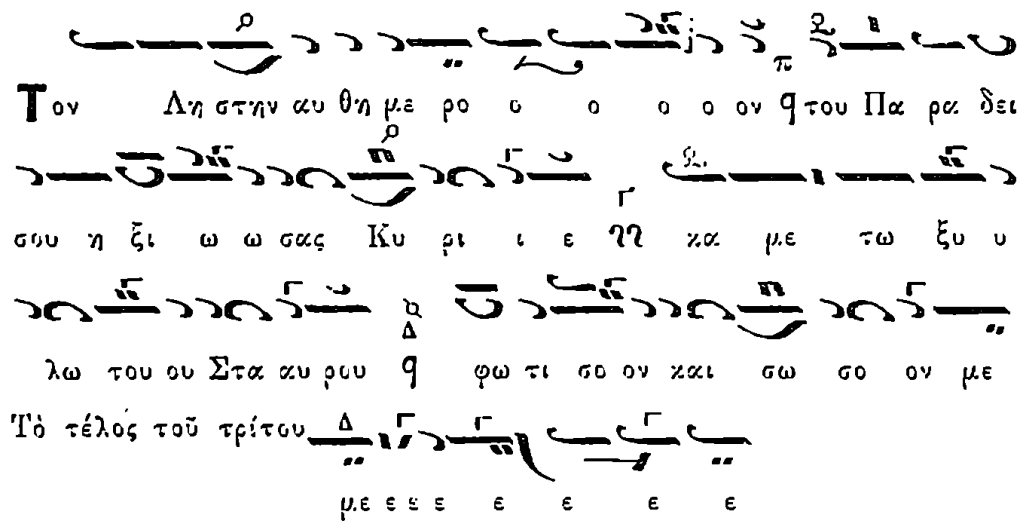
Ὠδὴ Θ'. χ

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ κκι εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ραφιμ την α δι
α φθο ρως θε ον λο γο ον τεκουσαν την ο ο οντως θε ο
το κον σε με γα λυ υ νο ο με εν
Ο λε θρι ος σπει ει ρα θε ο στυ γων πο νη ρευ ο
με νων θε ο κτο ο ο νων συ να γωγή ε πε στη Χρι
στε ε σοικαι ως α δι ι κον ειλ κε τον κτι ι ι στην των α
πάν των με γα λυ υ νο ο με εν
Ν ο μον α γνο ου ουν τες οι α σε βεις φω νας Προ
φή των τε με λε τω ω ων τες δι α κενης ως προβα τον

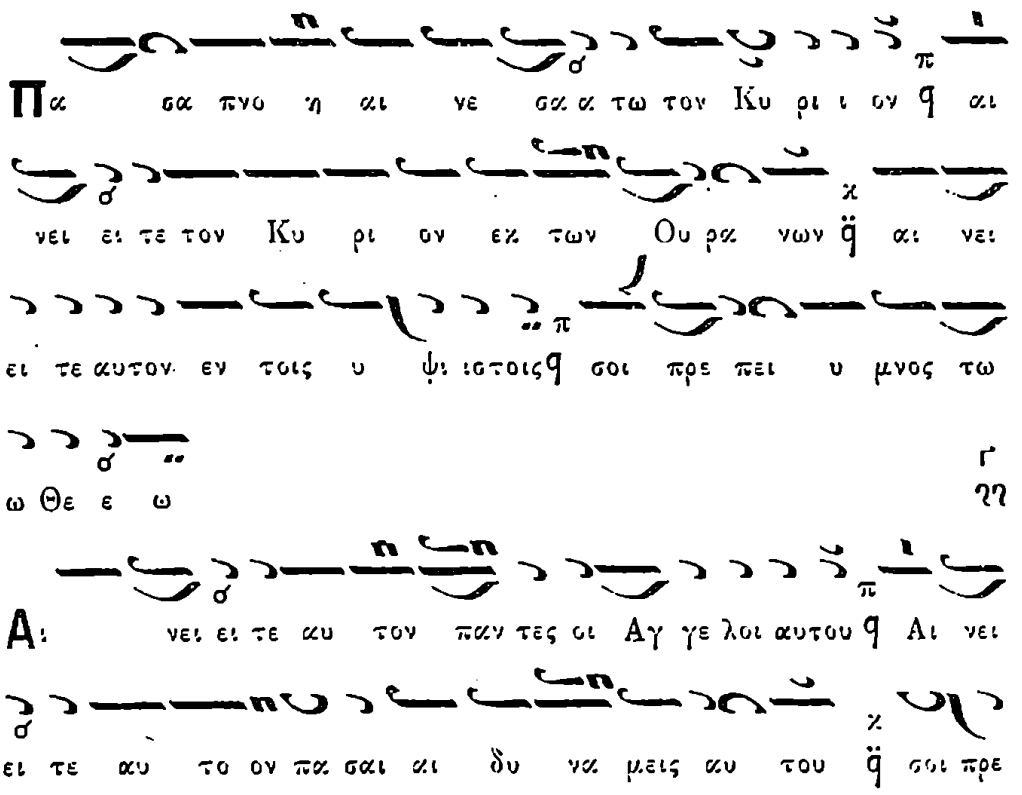
εἰλ κον σε τον παν τω ων Δεσποτην α δι ι ι κως σφα γι α
σαι ον με γα λυ υνο ο με εν
Τοις ε θνε σιν ε εκ δο τον την ζω ην συντοις Γραμ μα
τευ σιν α ναι ρει ει ει σθαι οι ι ε ρεις πα ρε σχον πλη
γεντες αυ το φθο νω ω κα κι α, τον φυ υ υ σει ζω ο δο την
ον με γα λυ υνο ο με εν
Ε κυ κλω σαν κυ νες ως ει πυλ λοι ε κρο τη σαν Αναξ
σι α γο ο ο να σην ραπισμω η ρω των σε σου δε ψευ
δη κά τε μαρ τυρουν και πα α αν τα υ πο μει νας α α παν
τας ε ε σω σα ας
Ὁ Εἱρμός. Βου χ
Τη την τι ι μι ω ω τε ε ε ραν των χε ρου ου βιμ
και εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι τω ως

Ἕτερος Π. Λαμπαδαρίου. Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ Πα

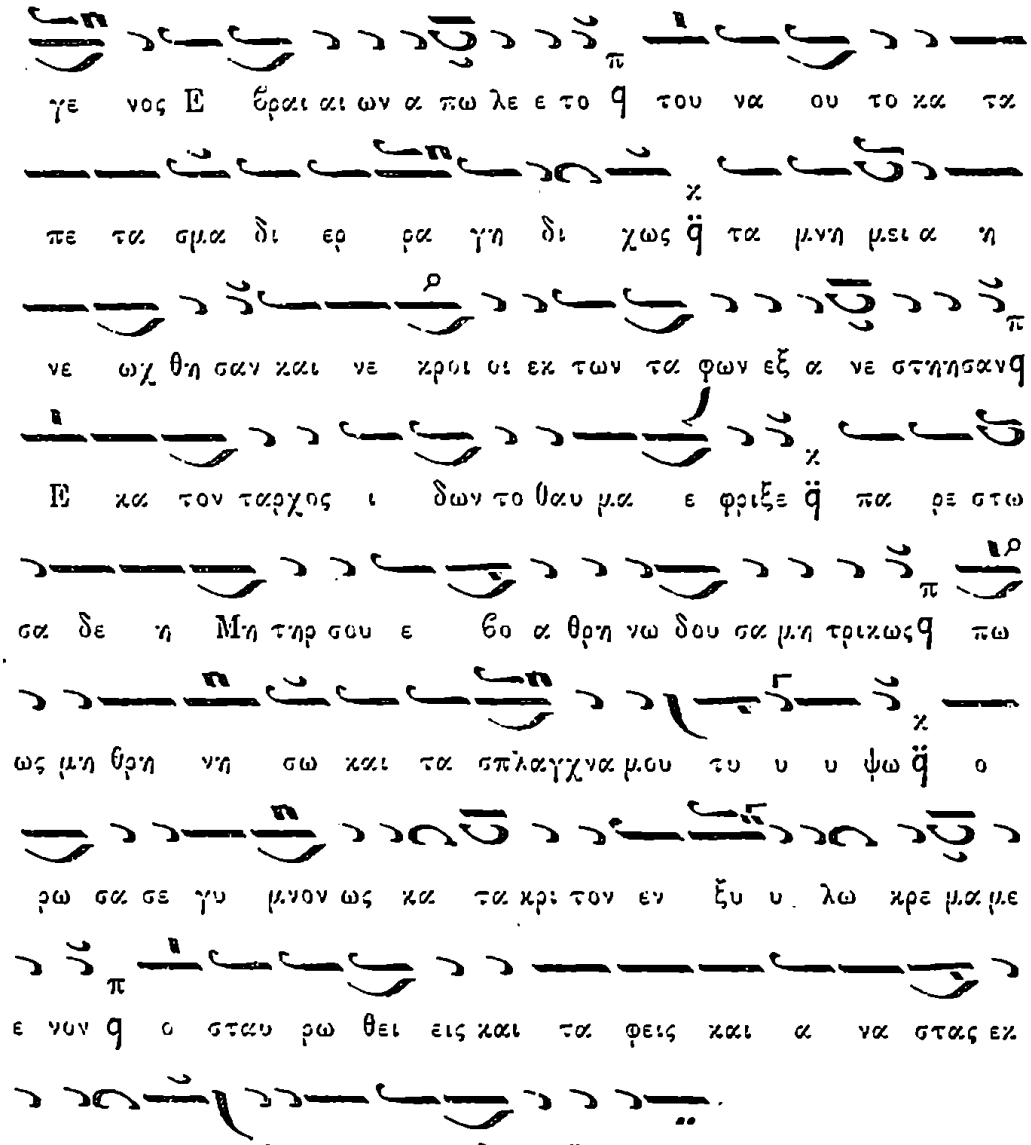
Ἐξαποστειλάριον Ἦχος γ'. Γα.

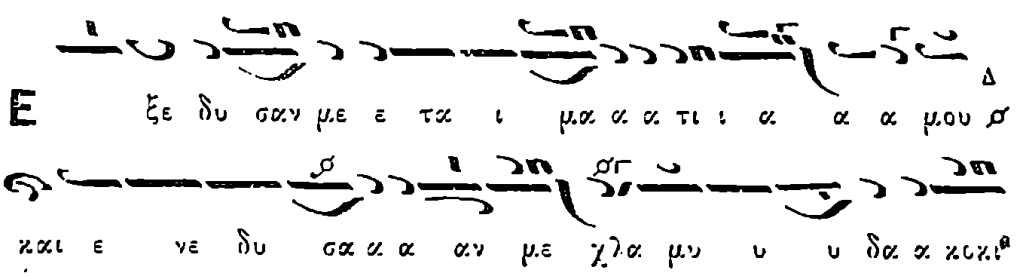
Εἰς τοὺς Αἴνους Ἦχος γ'.

πει υ μνος τω ω Θε ε ω
Δυ ω και πο νη ρα ε ποι η σεν ἅ ο προ τυ το κος
υι ος μου Ι σρα ηλ q ε με ε εγ κα τε λι πε πη γη ην
υ δα τος ζω ης και ω ρυ ξεν ε αυ τω φρε ε αρ συν
τε τριμ με ε νον q ε με ε πι ξυ υ λου ε σταυ ρω σε
τον δε Βα ραβ βαν η τη σα το και α πε λυ υ σεν q ε ξε
ε στη ο Ου ρα νο ος ε πι του τω και ο η λι ος τας
α κτι ι νας α πε κρυ υ ψε q συ δε Ι σρα ηλ ουκ ε νε τρα
πης αλ λα θα να τω με πα ρε δω ω κας q α φες αυ τοι οιςΠα
τερ α γι ε ἅ ου γαρ οι δα σι τι ε ποι οι η η σαν
Ε κα στον με λοστης α γι ασσου σαρ κο ος ἅ α τι
μι αν δι η μας υ πε μει ει νε q τας α κα ανθας η κε φα λη

γε νος Ε ὄραι αι ων α πω λε ε το q του να ου το κα τα
πε τα σμα δι ερ ρα γη δι χως ἅ τα μνη μει α η
νε ωχ θη σαν και νε κρυι υι εκ των τα φων εξ α νε στηησανq
Ε κα τον ταρχος ι δων το θαυ μα ε φριξε ἅ πα ρε στω
σα δε η Μη τηρ σου ε βο α θρη νω δου σα μη τρικωςq πω
ως μη θρη νη σω και τα σπλαγχνα μου τυ υ υ ψω ἅ ο
ρω σα σε γυ μνον ως και τα κρι τον εν ξυ υ λω κρε μα με
ε νουν q ο σταυ ρω θει εις και τα φεις και α να στας εκ
των νε κρων Ἰου ρι ε δου ξα α σοι

Δόξα Ἦχος Πα.

Ε ξε δυ σαν με ε τα ι μα α α τι ι α α α μου σ
και ε νε δυ σα α α αν με χλα μυ υ υ δα α κικι

Καὶ νῦν Ἦχος λ Πα.

Εἰς τὸν στίχον τῶν Αἴνων Ἰδιόμελα Ἦχος α΄. Πα.

Ἦχος Δι.

χης πα ρει ας συν θρι ξι κα ταξαι νου σα α α κα τε

τρυ υ υ υ χε ε ε το δι ο και το στη θος του

πτου σα α νε κρα γε γο ο ε ε ρως οι μοι θει ον τε ε

κνον οι μοι το φω ω ω ως του ου ου κο ο ο σμου

τι ε δυς εξ ο φθαλ μω ω ων μου ο α μνο ο ο ο ος

του Θε ε ου ο θεν αι στρα τι αι των Α σω μα των τρο

μω συ νει ει ει ει χον το λε ε ε γου ου σαι

α κα τα λη πτε ε Κυ ρι ε ε δυ ο ο ξα α α α

α σοι

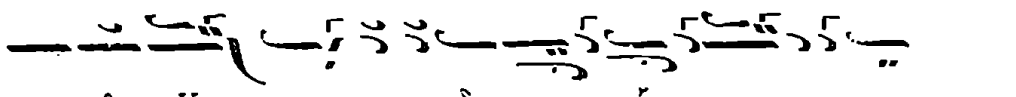
Ε πι ξυ λου βλεπου σα κρε μα α με ε νο ον Χρι ι

στε σε τον παντων Κτιστην και Θε ον η σε α σπο ο ρω ω ως

τε κου ου σα ε βο ο ο α πι ι κρω ως Υι ε ε

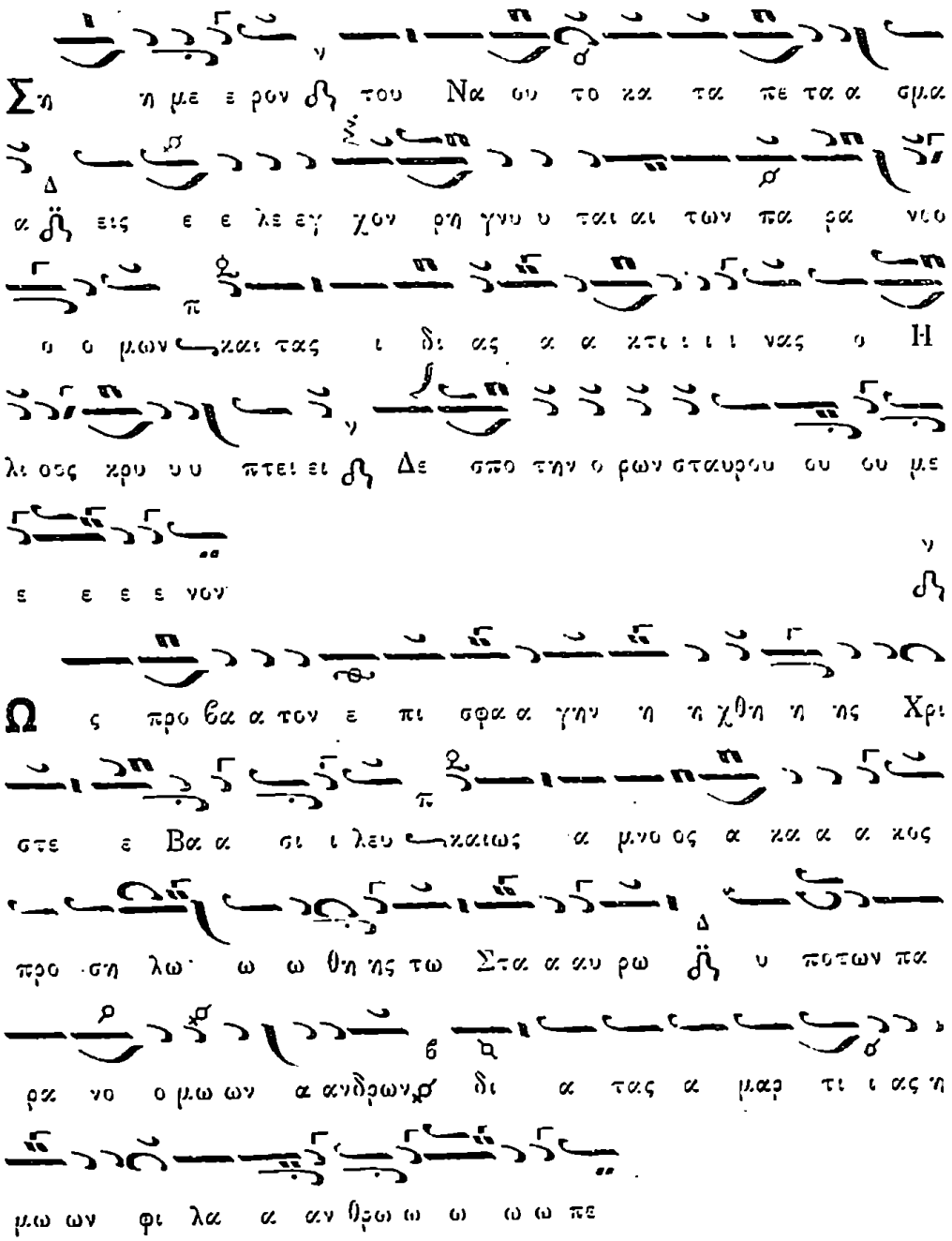
Δόξα Ἦχος λ̇ Νη.

Καὶ νῦν. Ἦχος δ Νη.

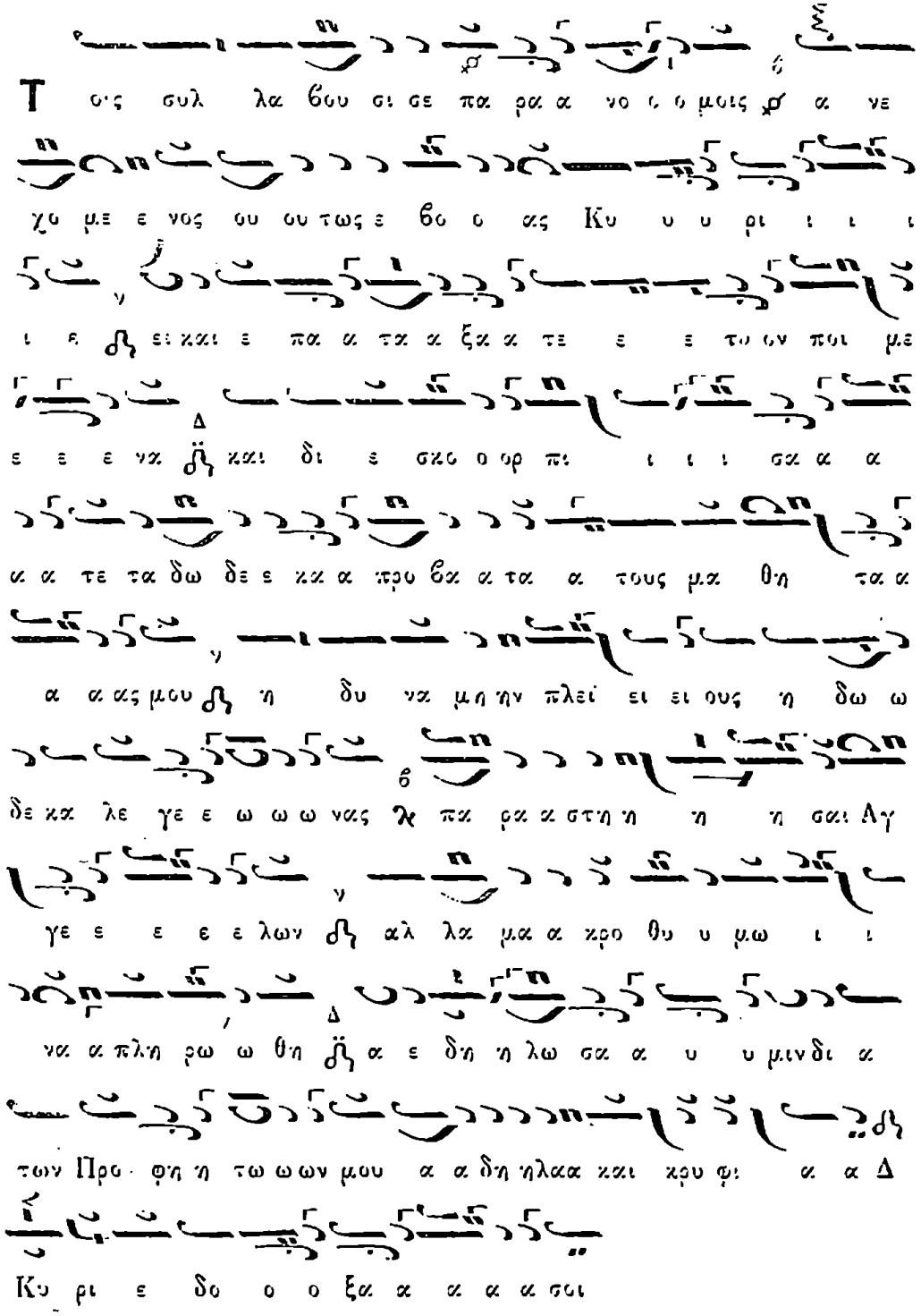

Στιχηρὰ ψαλλόμενα εἰς τὰς ὥρας τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Παρασκευῆς.

Ὥρα Α΄. Ἦχος λ̲ ν̈.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος λ π ϝη Νη.

Ὥρα Γ'. Ἦχος λ̇ ϗ Νη.

Δόξα καὶ νῦν Ἦχος λ α'. Πα.

αι αι αι οι ο τι τους πα ρα λυ τους υ μω ων

συ υ νε ε ε σφι ι ι ιγ ξα ο τι ι τουους νε ε

κρους ως εξ υ υ πνουου α νε ε ε ε στη η η η

σα α αι μυρρουνι α α σα α α μην Χα να ναι αι α

αν η λε ε ε ε η η η η η σα δι α ποι οι υ ον

ε ε ερ γον θε λε ε τε ε ε με φο ο νε ευ σαι αι Ι

ου δαι αι αι αι αι οι αλλο ο ψε ε σθε εις ον νυν εκ

κεν τα α α α τε Χρι ι στον πα ρα α νο μοι οι οι οι οι οι οι

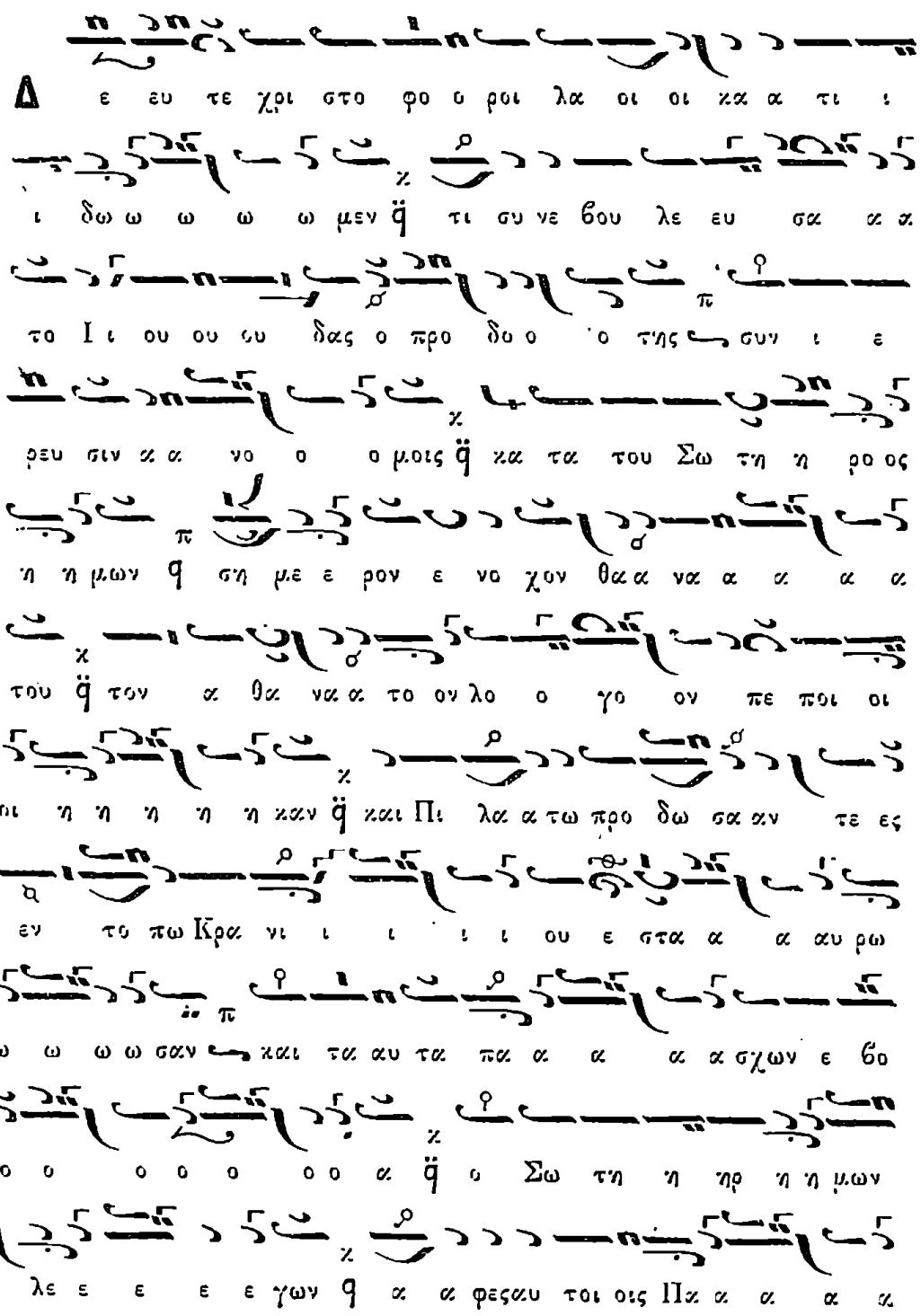
οι οι οι

Ὥρα Ϛ΄. Ἠχος λ πλ δ. Νη.

Τα δε ε λε ε ε γει ει Κυ ρι ι ο ος τοις Ι ου

δαι αι αι αι αι οις βλα ο ος μου τι ε ποι η η σα α

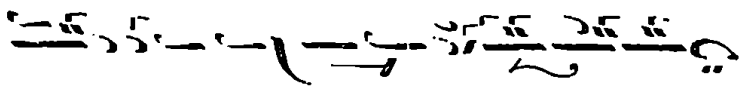
Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ α'. Πα.

Ὥρα Θ'. Ἦχος Βαρύς. Γα.

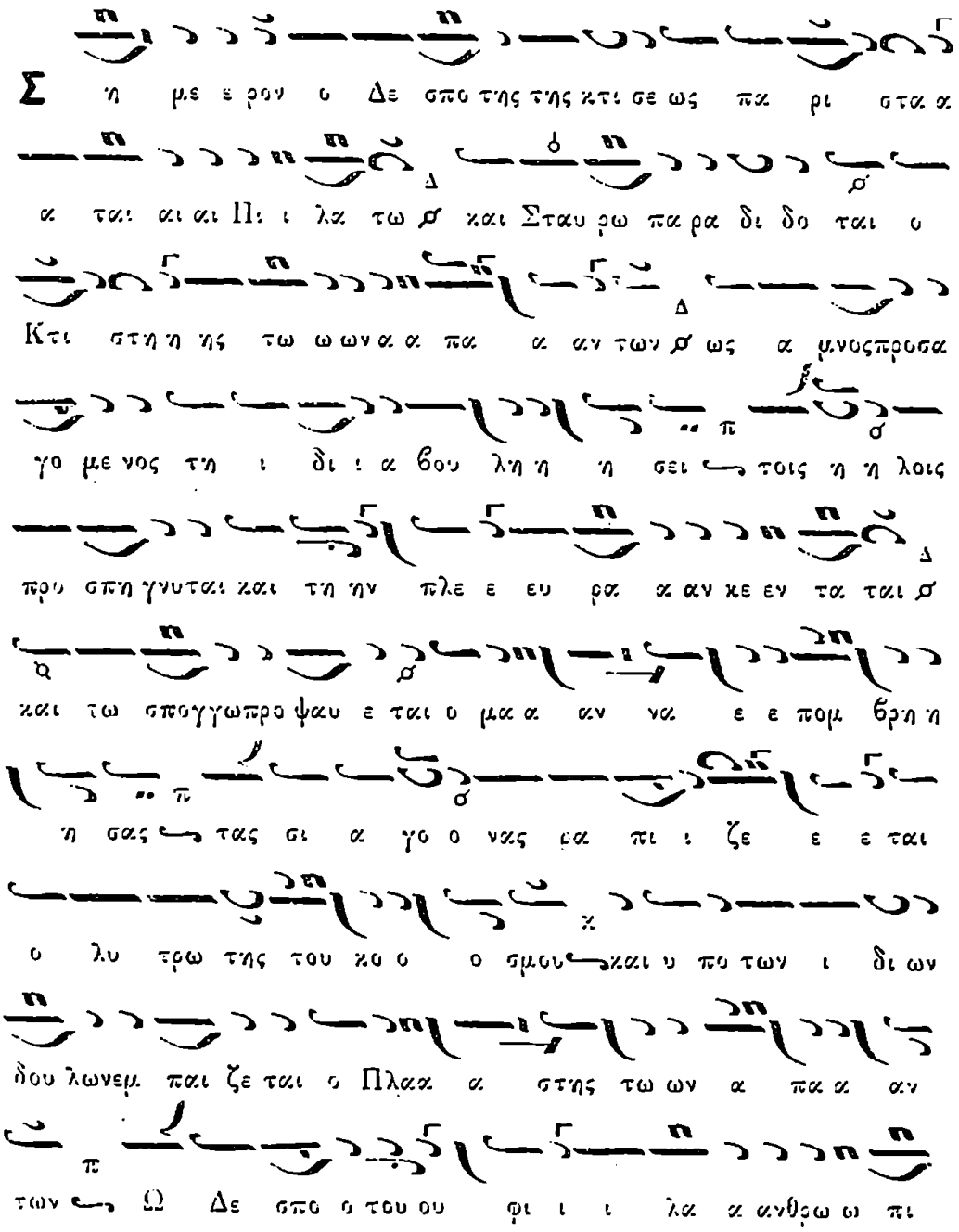
τον Κυρι ο ο ο ον τη η ης δο ο ο ο ξης ε βο ο κας
προς α αυ του ου ου ους τι υ μας ε ε λυ υπη η η σα η εν
τι ι νι πα ρω ωρ γι ι σα προ ε ε μου τις υ μας ερ χο
υ σα α το εκ θλι ι ψε ε ως και νυ υν τι ι μοιαν
τα πο δι δο ο τε πο νη ρα αν τι ι ι ι α γα α θω ω ω
ων αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρος σταυ ρω ω με ε προ ση
λω ω ω ω σα α α α τε αν τι νε ε φε ε ε λης τα
φον μοι οι οι ω ρυ υ ξα α α α τε α αν τι ι τουσυ
μα α αν να χυ λη ην μοι οι προ ση νε ε ε εγ κα α
α α τε αν τιτου υ υ δα α τος ο ο ξος με ε πο
τι ι σα α τε λοι πον κα α α λω ω ω τα ε ε
θνη σκα α κει να με ε δο ξα α α σου ου ου ου ου σοι

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος λ Πα.

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν Ἰδιόμελα. Ζήτει τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Ἕτερον Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ Πα.

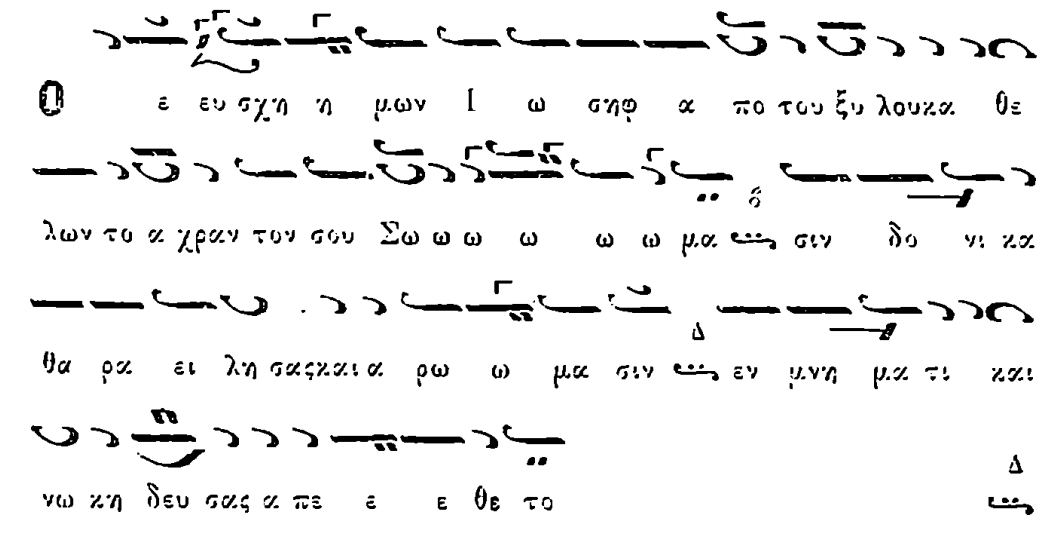
Δόξα Ἦχος λ Πα.

Καὶ νῦν Ἦχος λ Πα.

Εἰς τὸν στίχον Προσόμοια. Ἦχος Δι.

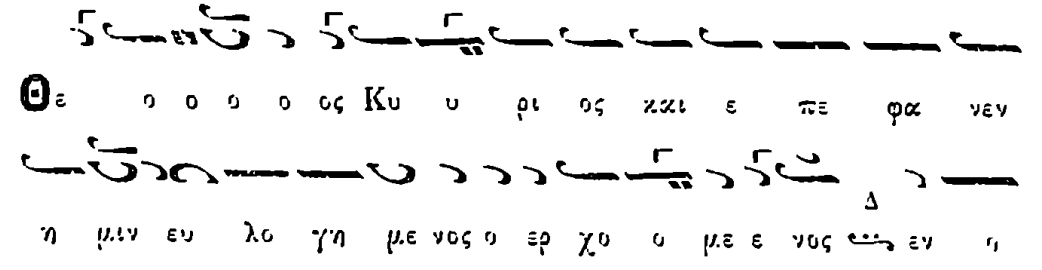
ω ω πε Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος λ ά. Πα.

Ἀπολυτίκια Ἦχος δ΄.

ΤΩι ΑΓΙΩι ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩι ΣΑΒΒΑΤΩι

Εἰς τὸν Ὄρθρον Ἦχος δ΄.

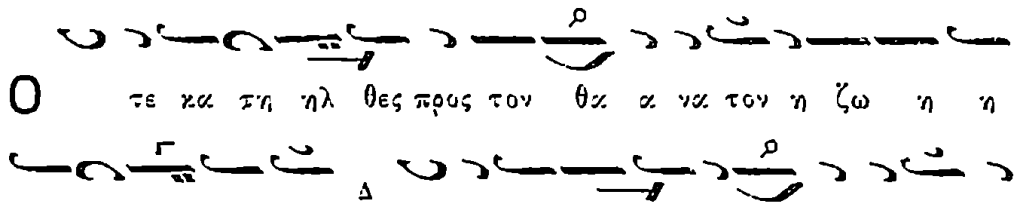

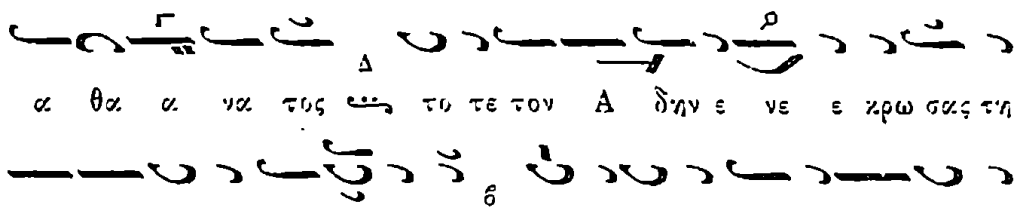
νο ματι Κυ ρι ι ι ου

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ» (Ζήτει ἔμπροσθεν)

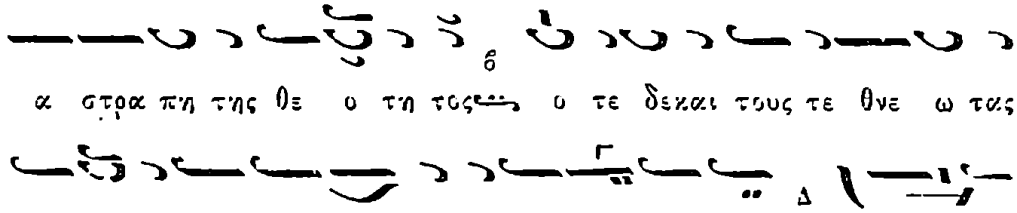
Δόξα Ἦχος Δι.

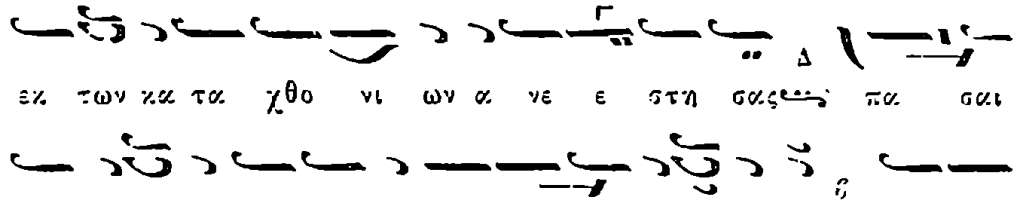
Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα α να τον η ζω η η

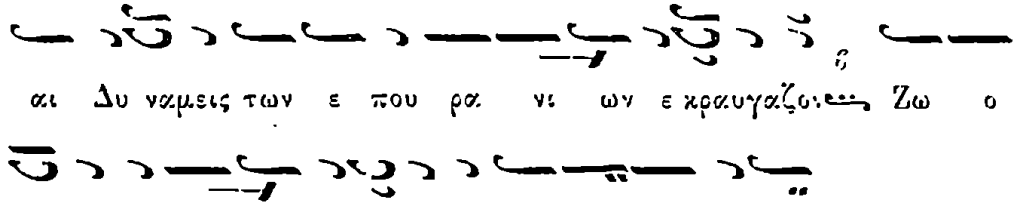
α θα α να τους το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας τη

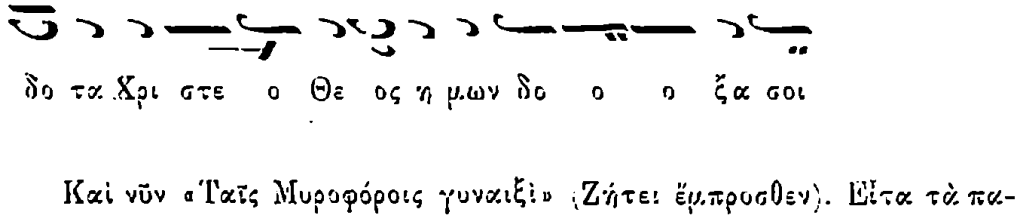
α στρα πη της θε ο τη τοις ο τε δεκαι τους τε θνε ω τας

εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας πα σαι

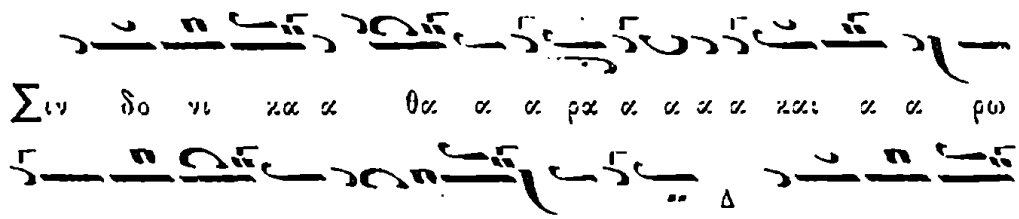
αι Δυ ναμεις των ε που ρα νι ων ε κραυγαζουσι Ζω ο

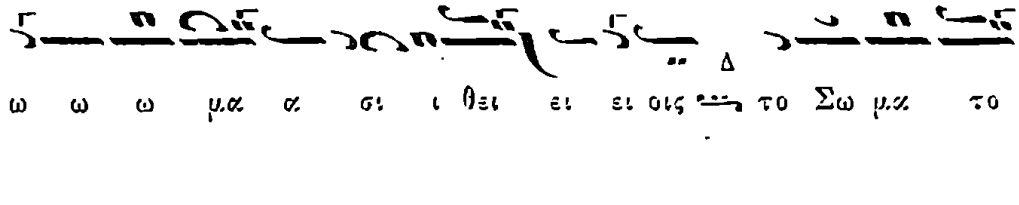
δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο ξα σοι

Καὶ νῦν «Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ» (Ζήτει ἔμπροσθεν). Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα εἰς ἀργὸν εἱρμολογικὸν μέλος.

Ἦχος Δι.

Σιν δο νι κα α θα α α ρα α α α α και α α ρω

ω ω ω μα α σι ι θει ει ει οις το Σω μα το

Ὁ Κανών. Ὠδὴ Α΄. Ἦχος λ Πα. $\frac{1}{\theta}$

Κ υ μα τι θα λα σσης τον κρυ ψαντα πα α α λαι

δι ω κτην τυραννον υ πο γη ην ε κρυ ψαν των σε σω σμε

νω ων οι Παιδες αλλ η μη νης ως αι Νε α νιδες τω Κυ ρι

ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε δο ξα α σται αι

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Κ υ ρι ε Θε ε ε μου ε ξο δι ον υ υ υ μνον και
ε πι τα φι ονε ω δην σοι . α σο μαι τω της τα φη σουου
ζω ης μοι τας ει σο ο δους δι α νοι ξαν τι και θα να τω
θα να τον και Α δην θα να τω ω σα αν τι ι
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Η νω σε εν θρο ο νω και κα τω εν τα α α φω τα
υ περ κο σμι α και υ πο χθο νι α κα τα νο ουν
τα α Σωτηρμουε ε δο νει ει το την νε κρω σεισου υ περ
νουν ω ρα θης γαρ νε κρος ζω αρ χι κω τα α το ος
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τωναι ω νων α
μην
Δ

Ὁ Εἱρμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἦχος πλ. β΄ Βου.

Ὠδὴ Γ΄. β

α σχε ε τως η Κτι σις κα τι δου ου σα εν τω Κρα νι ι
ι ω κρε μα με νον θα α αμ. βει πολλω συ νε: χε
τι Ουκ ε στιν Α γι ι ι ος πλησουΚυ ρι ε κραυ γα αζου
ου σα α
Σ υμ. βο λα τη ης τα φη σου πα ρε δει ξας τας ο ρα α σεις πλη
θυ υ νας νυν δε τα κρυ υ φι α σου θε αν δρι κω ω ως δι
ε τρανωσας και αι αι τοις εν Α δη Δε σποτα Ουκ ε
στιν Α γι ι ι ος πλησουΚυ ρι ε κραυ γα α ζουσου σι
Η πλω σας τα ας πα λα μας και η νω σας τα το πριν δι
ε στω ω τας κα τα στο λη η δε Σωτερ τη εν σιν δο ο
ο νι και μνημα τι πε πε δη με νους ε λυσας Ουκ ε
στιν Α γι ι ι ος πλησουΚυ ρι ε κραυ γα α ζο ον τα ας

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ὠδὴ. γ΄. $\frac{\lambda}{\pi}$ Βου.

Κάθισμα. Ἦχος ά. Κε.

Ο Ἁ δης λο ο γε σου ναντήσας σοι ε πι κράνθη

το δου ν να α μο ος

Ε βδομήν σή ή με ε ρον ή γι ασας την ευ λο γήσας

πρίνκα τα παυ σει ει των εργων πα ρα γεις γάρτα συμπαντα α

καικαινοποι εις σαβ βα τι ζων Σω τηρ βου και α να κτω

ω με ε νο ος

Ρ ω μα λαι ο ο τή τι τουχρειττο νος εκ νι κή

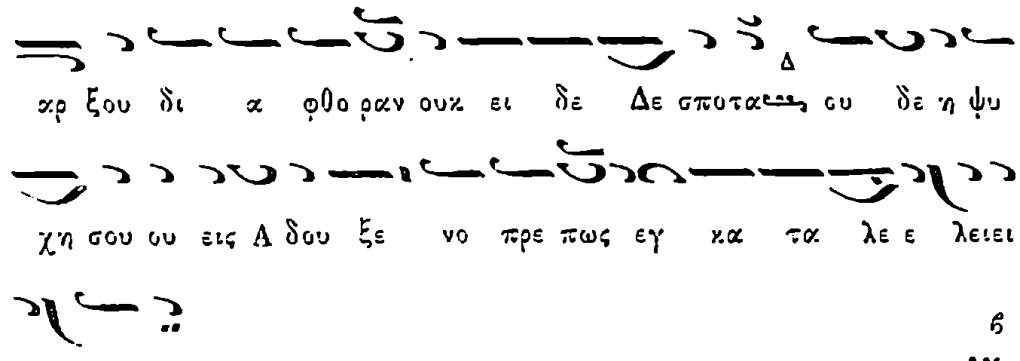
σαντος σουτής σαρ κος ή ψυ χή ή σου δι ή ρήται σπα

ρατ τουσα αμ φωγαρδεσμους του θα να του και Ἁ δου λο

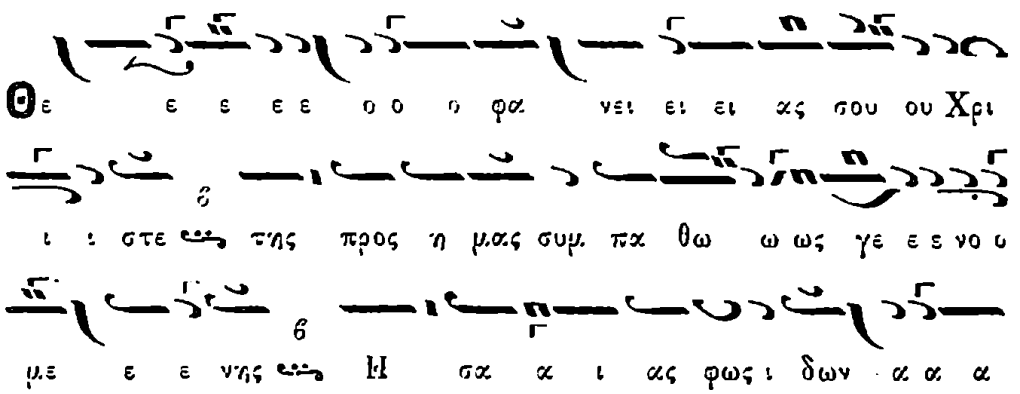
ο γε τω κρα α τει ει σου σου

Ὁ Εἱρμός. Π. Λαμπαδαρίου

Ὠδὴ Ε'.

Ὁ Εἱρμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου

A νή ρε ε θής αλ λου δι ή ρε ε θής λο γε ής

με τε σχες σαρκος ει γαρκαι λε ε λυταισου ο να ος εν τω

και ρω του πα α αθους αλ λακαι ου ου τω μι α ήν υ

πο στασιστής Θε ο τητος και τη ήσαρ κοσσου εν αμ φο τε

ε ε ροισγαρ εις υ παρ χειςΓι ος λο γοστου Θε ου Θε ος

και α αν θρω ω πο ος

B ρο το κτο ο νον αλλ ου Θε ο κτυ ο νον ε ε

φυ το πται σμα του Αδαμ ει γαρκαι πε πον θε σου της σαρ

κος ή χο ι κή ου σι ι ι α α αλλ ή Θε ο ο της

α πα θής δι ε μεινε το φθαρ τον δε σου προς α φθαρ σι

ι ι αν με τε στοι χει ω σας και α φθα α αρ του

ζω ής ε δει ξας πή γην εξ α να στα α σε ε ω ως

Β α σι λε ευ ει αλλ ουκ αι ω νι ι ζει Α α δης
του γε νους τω νβρο τω ν σου γαρ τε θεις εν τα φω Κρα ται ε ζω
αρ χη κη πα λα α α μη η τα του θα να α τουκλει
θρα δι ε σπαράξας και ε κη ρυ ξας τοις απ αι ω νος ε
κει κα θε ε ευ δου σι λυ τρω σιν α ψευ δη Σωτερ γε γο
νως νε κρων πρω το ο το ο κο ος
Ὁ Εἱρμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Σ υ νε σχε ε θη η η η η α α α αλ λου
ου κα α τε σχε ε ε θη στε ε ε ε ερ νοι οις
κη τω ω ω οις Ι ι ω ω νας σου γαρ το ον
του υ υ που φε ε ε ρων του πα θον τος καιτα φη η δο ο
ο θε ε εν το ος ως εκ θα λα α α μου του θη ρος

α α α νε ε ε θο ο ρε ε ε προ σε φω ω ω

νει ει ει δε τη κου ου στω δι ι ι α ις οι φυ λασσυ

ο ο με ε ε νοι οι μα α ται α και αιψευ δη η η

η η η η η η η η ε ε λε ον κυ τοι οις εγ κα

α α τε ε λι ι πε ε τε ε Ὠδὴ Ζ΄ χ ις

Α φρα στον θα αυ μα ο εν κα μι ι ι νω ρυ σα

με νοις τους ι σι ι ους Παιδας εκ φλο γος εν τα φω νε

χρος απνους κα τα τι θεται εις σω τη ρι αν ι μωντων με

λωδουντων λυ τρω τα ο Θε ος ευ λο γητος ει

Τ ε τρω ται Α α δης εν τη καρ δι ι ι α δε ξα με

νος τον τρω θε ε εν τα λογ χητηνπλευρανε και σθε νει πυ

ρει θει ω δα πα νω με νος εις σω τη ρι αν ι μωντων με

λω δουντωνες λυ τρω τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος εις
Ολ βι ος τα α φος εν ε αυ τω ω ω γαρ δε ξα
με νος ως υ πνου ου ουν τα τον Δη μι ουρ γον ζω ης θησαυ
ρος θει ος α να δεδειχται εις σω τη ρι αν η μων των
με ελωδουντωνες λυ τρω τα ο Θε ος ευ λο ο γητοςεις
Νο μω θα νο ον των την εν τω τα α α φω κα ταθε
σινες η των ο ο ο λων δε χε ται ζω ης και του τον πη
γην δεικνυ σιν ε γερ σε ως εις σω τη ρι αν η μων τωνμε . ε
λωδουντωνες λυ τρω τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος εις
Μι α υ πη ηρ χεν η εν τω Α α α δη α χω ρι
ζοςες και εν τα α α φω και εν τη Ε δεμ θε ο της Χρι στου
συν Πα τρι και Πνευμα τιες εις σω τη ρι αν η μων των με

Ὁ Εἱρμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ὠδὴ Η'.

δο χει ει ται ον παι δες ευ λο γει τε Ι ε ρεις α νυ

μνει ει ει τε λα ο ος υ πε ρυψουσυ ου τε εισπανταστου

ους αι ω νας

Λ ε ε λυ ται α χραν τος να ος την πε πτω κυι αν δε

συ να νι στη σισκηνην λα αμ γαξ τω προ τε ρω δευ τε

ρος ο εν υ ψι στοις οι κων κα τηλ θε με χρις Α α δυ τα

μει ει ων ον παι δες ευ λο γει τε Ι ε ρει εις α νυ μνει

ει ει τε λα ο ος υ πε ρυ ψου συ συ τε εισπανταστουσυς

αι ω νας

Π ε ε παυται τολ μα Μαθητων Α ρι μα θαι ας δε

α ρι στευ ει Ι ωσηφ νε κρο συ γαρ καιγυμνοσθε ω με

νοςτον ε πι παντων Θεον αι τει ταικαικη δε ευ ει κραυ

Ὁ Εἱρμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου

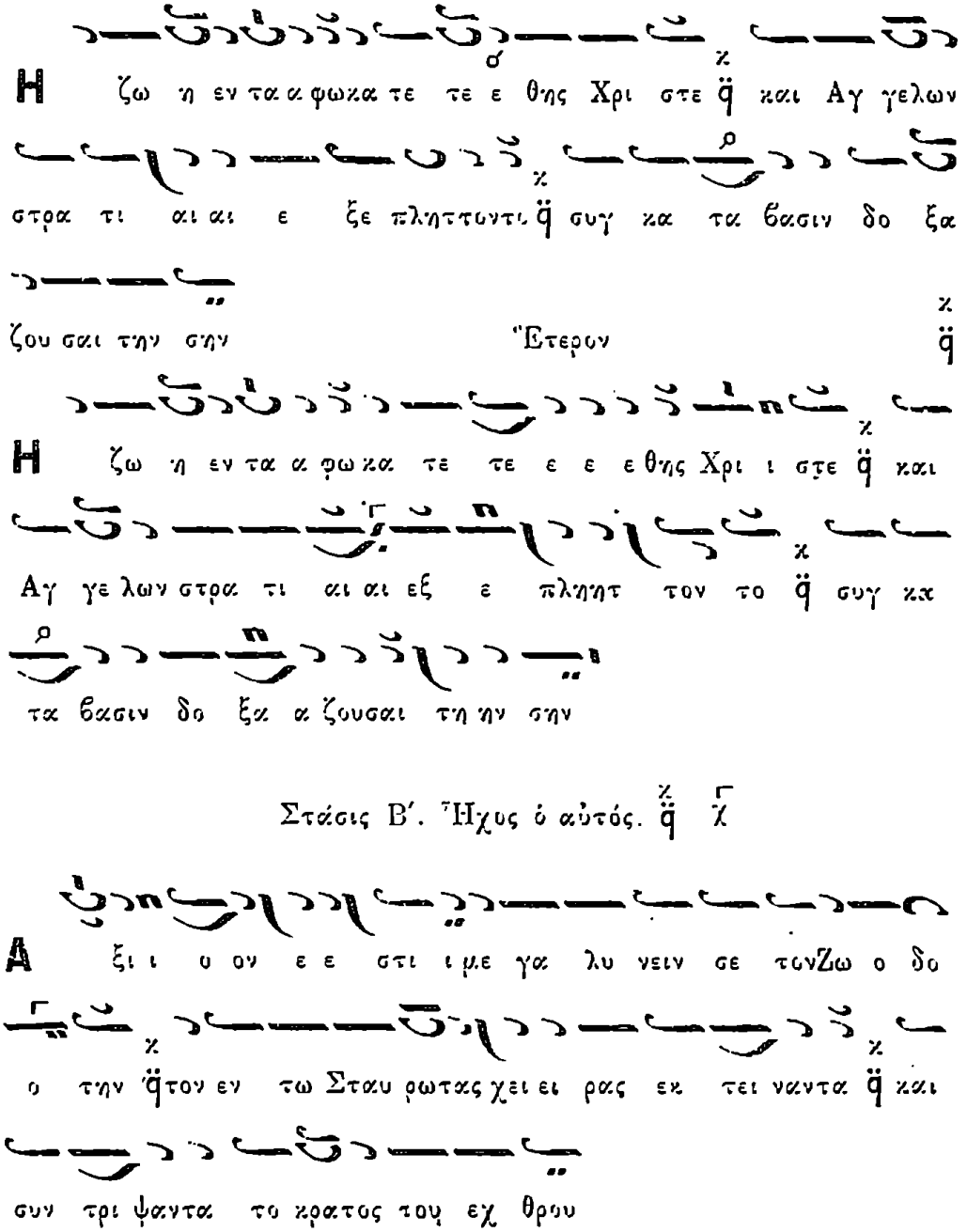
πο θω σε με γα λυ υ νο ον τα ας
εν δο ο ο ξη α παυ στως ως Θε ος τους εν πι ι ι στει και
στη η η σο μαι γαρ και δο ξα σθη σο μαι και υ ψω σω
ο ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συ νε λα βες Γι ον α να
Μη ε πο δυ ρου μου Μη τε ερ κα θο ρω σα εν ταφω
α αν τας του ου ου ους αι αι ω ω ω νας Ὠδὴ Θ'. χ
ει ει τε λα ο ος υ πε ε ε ρυ υ ψου ου ου τε εις πα
ες ε ευλο ο ο γει ει ει τε Ι ε ρεις α α α νυ υ μνει
σμι ι κρω ξε ε νο ο ο δο ο χει ει ει ται ον Παι δε ε
ε εν υ ψι ι ι ι στοι οις οι οι χων ται αι τα φω
κροις λο ο γι ι ζεε ε ε ται ο ο ο ο ο ε
ε ε λι α α τη η ης γης ι δου ου ου γαρ εν νε

Ε πι τω ξε νω σου το κωω τας ο δυ νας φυ γου
σα υ υ περ φυ ως ε μα κα ρι σθην α ναρχε Υι ε νυν
δε σε Θε ε ε μου α πνευν ο ρω σα νε κρον τη ρυμ
φαι α της λυ υ υ πης σπα ρατ το μαι δει νως αλ λα να
α α στη θη ο πως με γα λυν θη η σο ο μαι αι
Γ η με κα λυ πτει ε κεν τα α αλ λα φριττου σιν Αδου οισι
που λω ροι ημ φι ε σμε νον βλε ποντεσστο λην η μαγ με
ε νην Μη η η τερ της εκ δι κη σεως τους εχ θρους
ενσταυ ρω ω ω γαρ πα τα ξας ως Θε ος α να στη η η σο
μαι αυ θις και με γα λυ νω ω σε ε
Α γαλ λι ασθω η Κτι σι ις ευ φραι νεσθω σανπαντες οι
γη γε νεις ο γαρ εχ θρος ε σκυ λευ ται Αδης με τα

Ὁ Εἱρμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου. ἦχ. γ΄

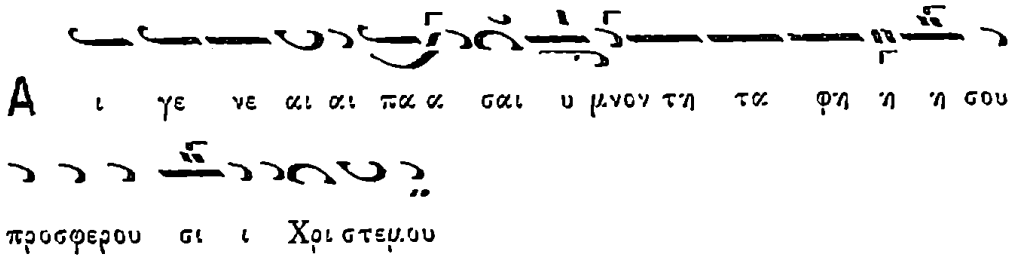
ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Στάσις Α'. Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ α'. Πα.

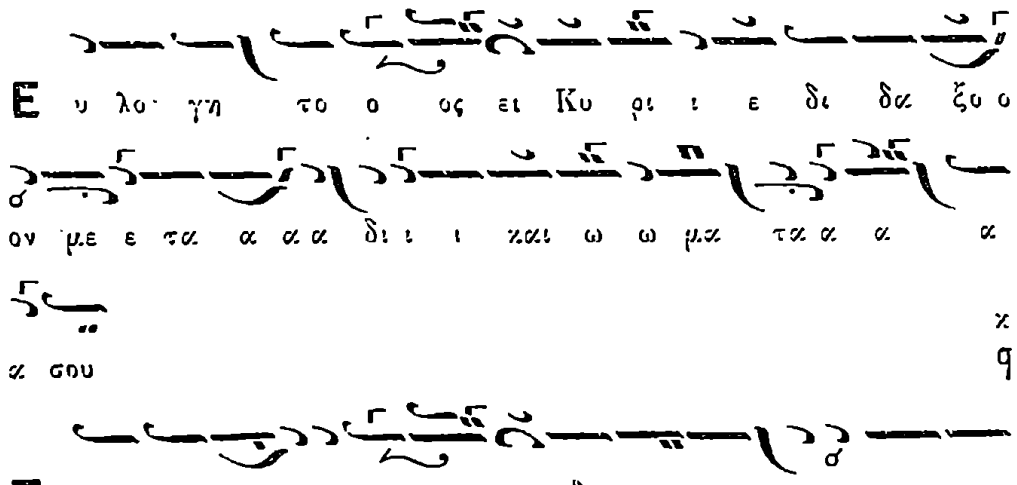

Στάσις Β'. Ἦχος ὁ αὐτός. ϊ

Στάσις Γ'. Ἦχος γ'. Γα.

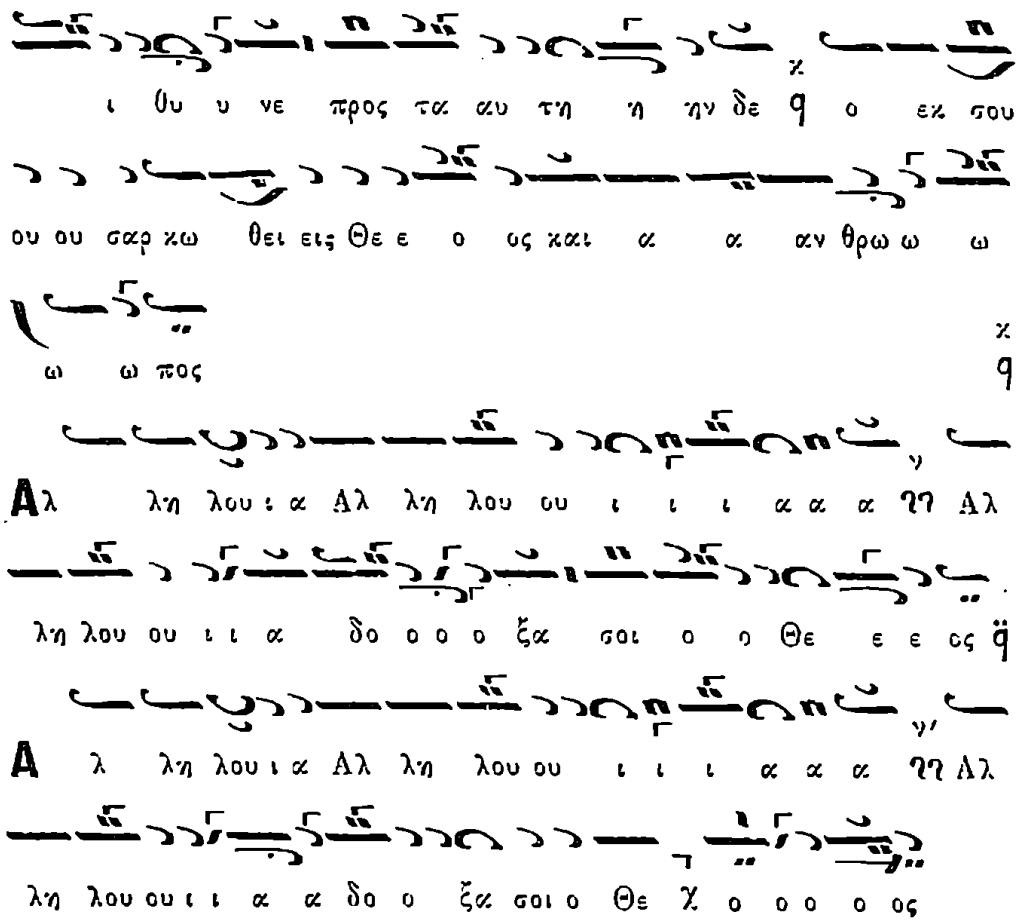

Εὐλογητάρια. Ἦχος πλ. ά. Πα.

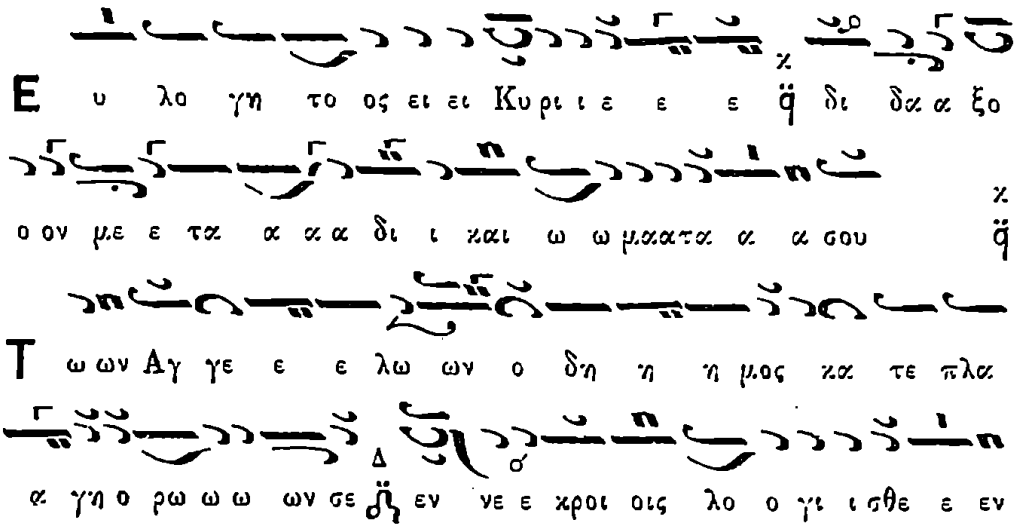

μη κλαιαι ε ε ται την Α να α α στα α σι ιν δε ε η
Α πο στο ο λοι οις ει ει ει ει πα α α α α τε
Μυ ρο φο ο ροι οι οι γυ ναι κι αι κε ες με τα
μυ υ ρων ελ θου ου ου ου σαι προς το μνη μα σου ου ου
ου Σωω ω τερ ε ε νη χουου ου ου ουν το Α α α α
γε λος δε προς αυ τα ας ε φη λε ε ε γων τι με
τα α νε ε κρων τον ζω ω ω ων τα λο γι ι ζε ε ε
σθε ως Θε ο ο ο ος γαρ ε ζα νε ε ε ε στη του
μνη μα τος
Δο ξα Πα τρι ι ι ι ι και Υι υι ω και αι Α α γι
ω Πνε ευ μα α τι
Προ σκυ νου ου με ε εν Πα τε ε ρα α και τον

του ου του ου Υι υι ο ον τε ε και αι το ο Α α α
α γι ι ον Πνε ε ε ευ μα q την Α γι ι α α αν
Τρι α α α δα α εν μι α α τη ου σι ι ι ι α η
σον τοις Σε ρα α φιμ κρα α ζοον τες το Α α α α γι ος
Α α γι ι ι ος q Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ
ρι ι ι ι ι ε
Και νυ υ υ υν και α α ει η και εις τους αι ω ω
νας τω ων αι ω ω ω νω ω ων Α α α μην
Ζω ο δο ο την τε κου ου ου σα α τον Α δα αμ. α
μαρ τι ας ε ε λυ υ τρωω ω ω σω ω Παρ θε ε ε ε
νε q χαρ μο νη η ην δε τη Ε ε ε ευ α αν τι λυ υ
υ υ υ πης πα ρε ε ε σχες η ρε ε ευ σαν τα ζω ης

Ἕτερα Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ ά. Πα.

τα ἣτου ου θα α να α του δε ε Σω τη η ηρ τη
ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο ον τα ἧ και αι συν ε α αυ
τω ω το ον Α α δα αμ ε ε γει ει ρα αν τα α α ἣ και εξ
Α δου πα αν τας ε λευ θε ρω ω ω σαν τα ἣ
Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θω ωςτοις δα α κρυ υ
σι ιν ω ω μα α θη τρι αι αι κι ιρ να α α τε ἣ ο ο
α στρα α α πτωων εν τω τα α φω Α αγ γε ε λο
ος προ σε φθε εγ γε ε του ταις Μυ υ ρο ο φο ο ο ροις ἣ ι ι
δε τε υ υ μεις τον τα α α α φον και η η σθη η τε ε
ε ἣ ο Σω τη ηρ γαρ εξ α νε ε ε ε στη του μνη η ημα
τος ἣ
Λ ι ι α αν πρωω ω ι ἣ Μυ ρο φο ροι οι ε ε

δρα α μο ον προς το μνη η μα α σου θρη νο ο λο ο γου ου

ου σαι ϊ α αλλ ε πε ε ε στη η προς αυ τας ο Α

αγ γε ε λος και ει ει ει ει πε θρη η νου ου ο ο και αι

αι ρο ος πε ε πα αυ ται αι μη κλαι αι ε ε τε ε ε ϊτην Α

να α α στα α σι ιν δε Α πο στο λοις ει ει ειπα τε ϊ

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι Γυ ναι αι αι κες με τα μυ

υ ρων ε ελ θου ου ου ου σαι προς το μνη η μα α σου ου ου

Σω τερ ε ε νη η χου ου ουν το ϊ Α αγ γε ε λο ο ος

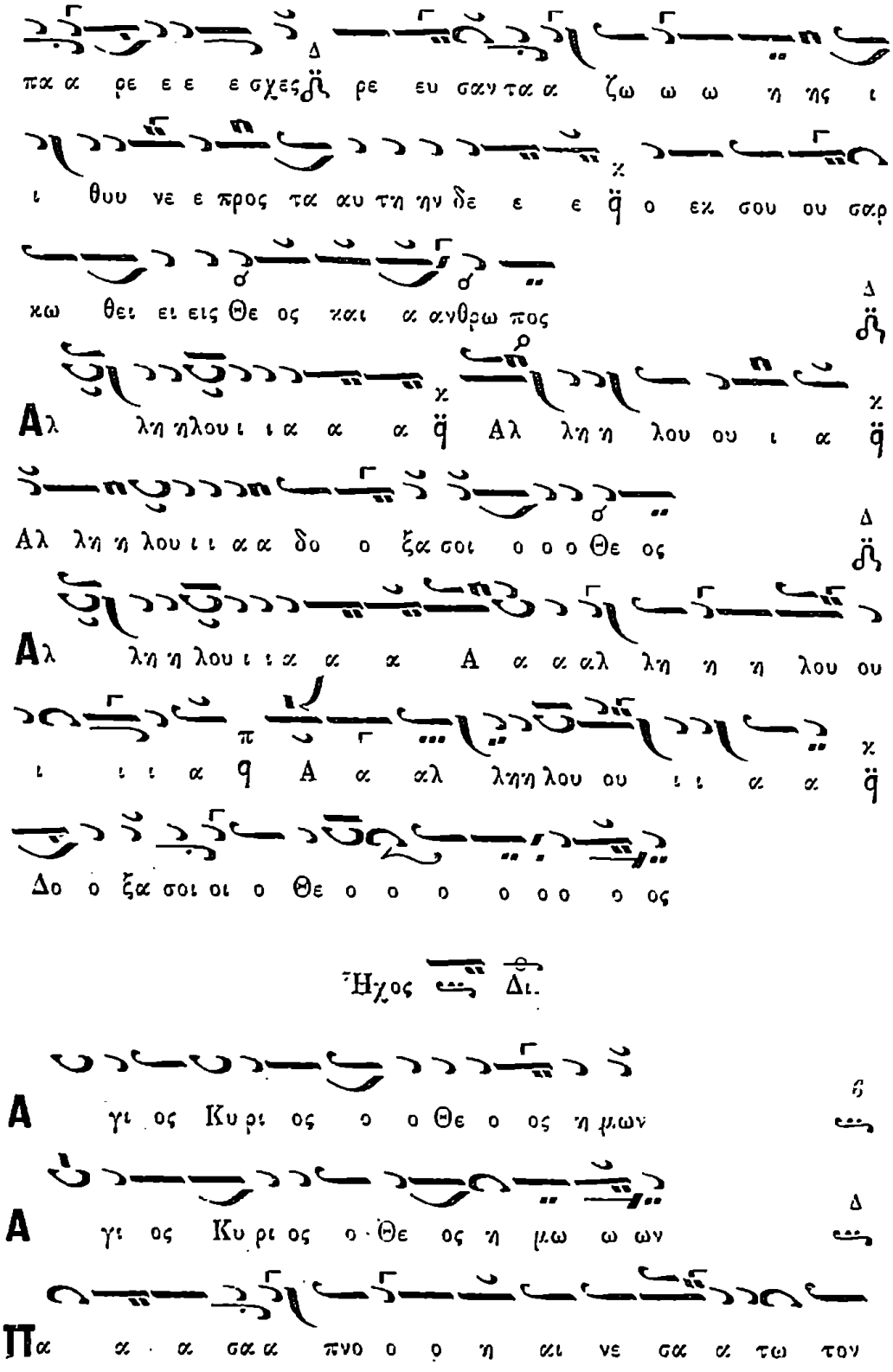
δε προς αυ τας ε φη η λε ε ε εγω ϊ τι ι με ε ταα νε

ε ε κρων τον ζω ω ωων τα λο γι ι ζε ε σθε ε ε ϊ ως

Θε ο ος γαρ εξ α νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος ϊ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι

Προ σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε ε ρα και τον του
ου του Υι υι ο ο ο ον τε Πνα και το ο Α α α γι ι ο ον Πνε
ε ευ μα τη ν Α γι ι ι ι α αν Τρι α α α δα
εν μι α α τη ου ου σι ι ι ι α α συ υν τοι οις Σε ε
ρα α α φιμ κρα α ζο ο ον τες το Α α α α γι ος Α
α γι ι ο ο ος Α α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω ω ω
νων Α α μην
Ζω ο δο ο τη ν τε ε κου ου ου ου σα τον Α δαμ α
μαρ τι ας ε λυ υ τρω ω σω ω πα αρ θε ε ε νε ε χαρ μο
νη η η η ην δε ε τη Ε ε ευ α αν τι λυ υ πης

Ἦχος δ΄.

Κυ υ υ ρι ον αι νειτε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

ων ου ου ρα α α νον αι αι νει ει τε αυ τον ε ε

εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνο ος τω

ω ω Θε ε ε ε ε ω

Αι νει ει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι α

αυ του αι νει τε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α

αυ του σι πρε πει υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ω

Ση με ρον συ νε ε χει τα α α φος τον συ νε χον

τα πα λα μη η η τη ην κτι ι ι σιν και λυ υ υ πτει λι

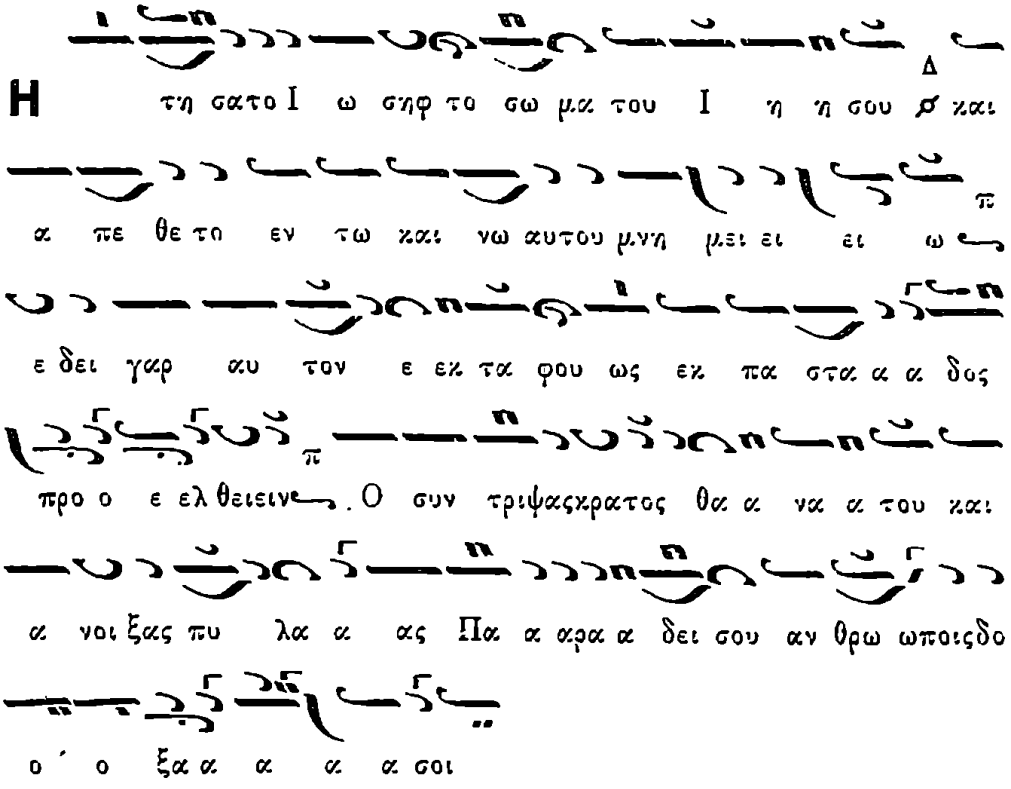
ι θος τον κα λυ ψαν τα α ρε τη η τουους ου ρα

α νους του πνοι οι η ζω ω η και Α α δης τρε ε ε

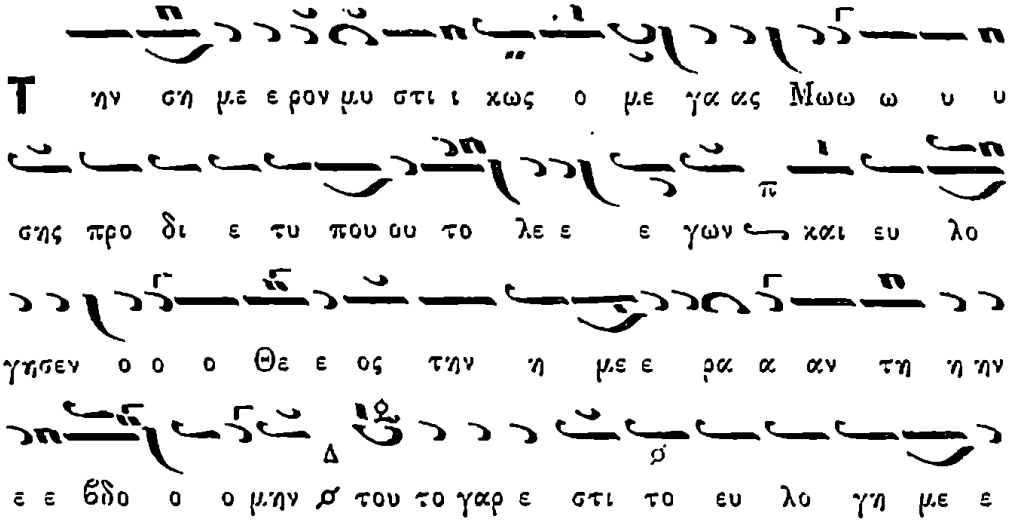
μει και Α δα αμ των δε σμω ω ω ων α πο λυ υ

του ου ουςαι ω ω ναις ο α με τρη τον εχων το
με ε γαα ς ε ε λε ε ε ε ς ος
ευ τε ι δω με εν την ζω ην ημων εν τα α φω κει με ε
ε νην ι να τους εν τα α φοις κει με ε νους ζω ω
ω ο ο ο ποι η η ση δευτε ση μερον τον εξ Ι ου
δα υ πνουνταθε ω με νοι προ φη τι κως αυ τω ω ω ω
εκ βο η η η η σω ω ω μεν Α να πε σων κεκοι
οι μη σαι αι ως λε ε ε ων τις ε γε ρει ει σε ε Βα
σι ι λευ αλ λα ναστη η θι ι αυ τε ξου σι ι ι
ως ο δους ε αυ τον υ περ η μω ων ε ε ε κου σι ι
ω ως Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α α α σοι

Ἦχος λ Πα.

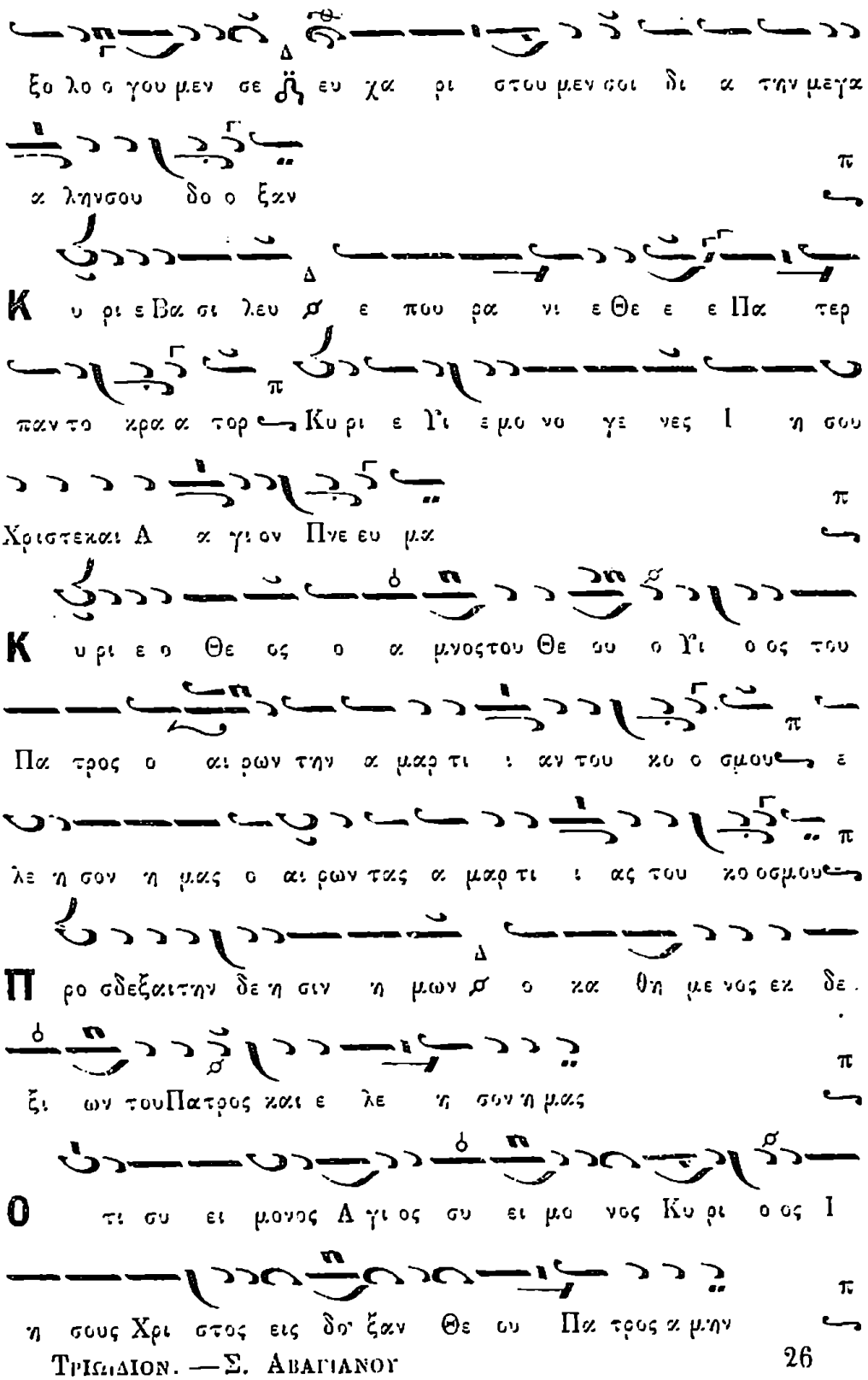

Δόξα Ἦχος ὁ αὐτὸς

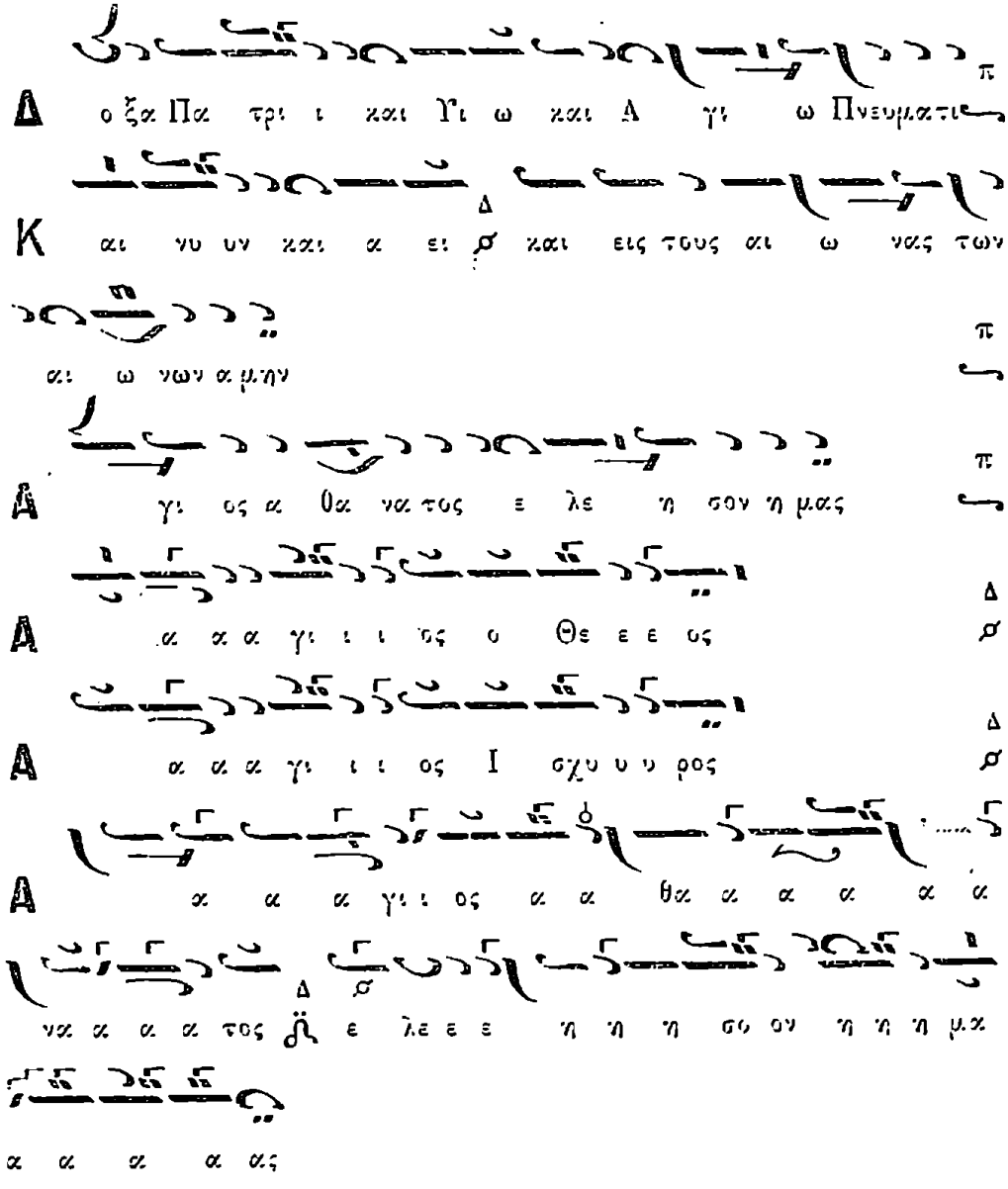
Καὶ νῦν. Ἦχος δ. Δι. χ.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀ
μήν

Δοξολογία. Ἦχος πλ. α΄.

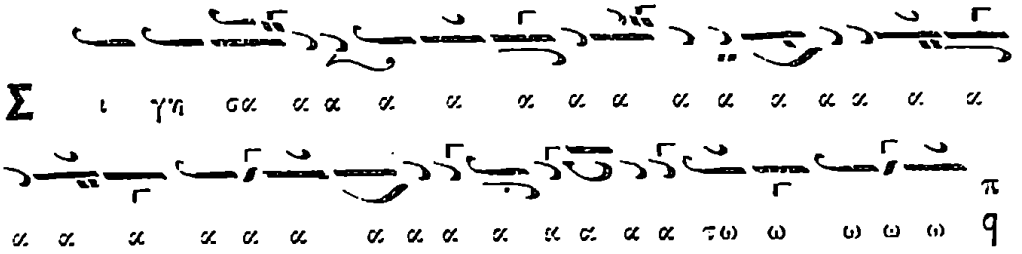

ξο λο ο γου μεν σε ϑῆ ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την μεγα
α λησου δο ο ξαν
Κ υ ρι ε Βα σι λευ σ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα τερ
παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου
Χριστεκαι Α γι ον Πνε ευ μα
Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνοστου Θε ου ο Υι ο ος του
Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο σμου ε
λε η σον η μας ο αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο οσμου
Π ρο σδεξαιτην δε η σιν η μων σ ο κα θη με νος εκ δε
ξι ων τουΠατρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ο ος Ι
η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

Κα θε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε σ και αι
νε σω το ο νο μα α σουεις τον αι ω να και εις τον αι
ω να του αι ω ω νος
Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα υ τη α να μαρ
τη τουςφυ λα χθη ναι η μας
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε οςτων Πα τε ε ρων
η μων σ και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο
μα σου εις τους αι ω ω νας α μην
Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα
περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε
Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι κα ι
ω μα τα α σου

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι και
ω μα τα α σου
Κ υ ρι ε κατα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νεας ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ι
α σαι τηνψυ χην μου ο τι η μαρ το ον σοι
Κ υ ρι ε προ σεκα τε φυγον δι δα ξον με του ποι ειν το
θε λη μα σου ο τι συ ει ει ο Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο ψο με
θαφως
Π α ρατει νον το ε λε ος σου ουτοις γι νω σκου σι ι
σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος Α θα νατος ε λε η σον η μας

Ἀντὶ τοῦ συνήθους Χερουβικοῦ ὕμνου ψάλλεται τὸ παρὸν μελοποιηθὲν παρὰ τοῦ ἐκδότου. Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ ά. Πα.

Κοινωνικὸν παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ ά. Πα.

Ἀντὶ τοῦ «Εἴδομεν τὸ φῶς» ψάλλεται τὸ παρὸν εἰς

Ἦχον Πα.

Μνη σθητι ε ευ σπλαγχνεκαι η μων κα θως ε μνη μο

νευσας του λησ του εν τη Βα σι λει α των Ου ρα νω ω

ω ω ω ω ων

Ἦχος Δι.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Ἦχος ά. Πα.

α βε τε ε ε α α α αυ την q και δο τε δο ξαν εν
αυ τη τω α να σταν τι ι εκ νε ε κρων q ο τι αυ τος ε στιν ο
Θε ο ος η η μων qq ο λυ τρω σα με νος η μας εκ των α
νο ο μι ω ω ων η η η η μων q
Α ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προ σκυ νη η σω μεν
Χρι ι στον q δο ξα ζον τες αυ του την εκ νε κρω ω ων
Α να α α α στα α σιν q ο τι αυ τος ε στιν ο Θε ο
ος η η μων qq ο εκ της πλα α νη ης του ε εχθρου τον κο ο ο
σμον λυ υ τρω σα α α με ε ε ε νος q
Τ ω πα θει σου Χρι στε παθων η λευ θε ε ρω ω ω θη η
η η η μεν καιτη Α να στα σει ει σου ου qq εκ φθο ρας ε
λυ τρω θη η με εν Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Ἕτερα εἰς Εἱρμολογικὸν μέλος.

Τας εσπε ρι νας ημων ευ χας προ σδεξαι Α α γι ε

Κυ ρι ε ϙ και πα ρα α σχυ η μιν α φεσιν α μαρ τι

ων ο τι μονος ει ο δει ει ξας εν κοσμω την Α να α στα

α σιν

Κυ χλωσα τε λα οι Σι ων και πε ρι λα βε τε αυ την

και δο τε δο ξαν εν αυ τη τω α ναστα ντι εκ νεκρων ϙ ο τι αυ

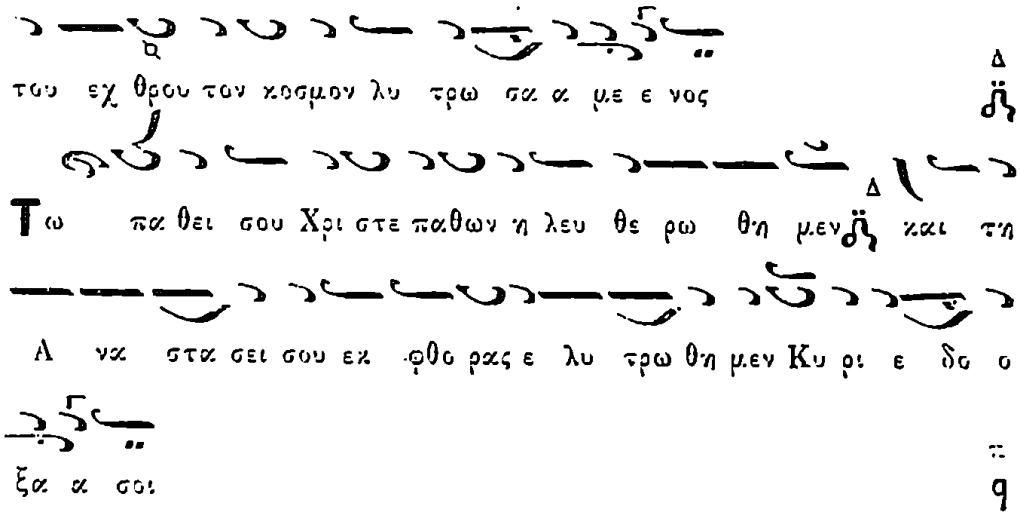
τος ε στι ιν ο Θε ος ημων ο λυ τρω σα με νος

η μας εκ των α νο μι ω ων η μων

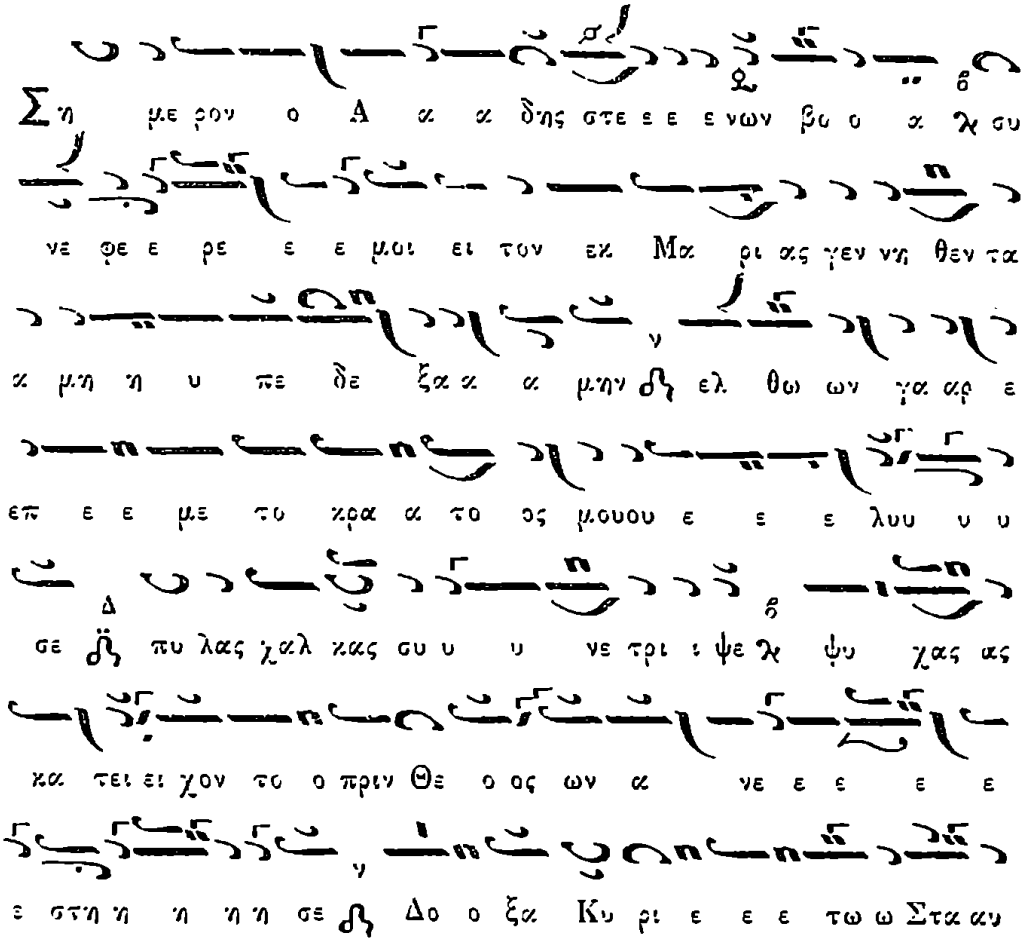
Δευ τε λα οι υ μνη σω μεν και προ σκυ νη σω μεν Χρι

στον ϙ δο ξα ζοντες αυ του την εκ νεκρων Α ναστασιν ϙ ο τι

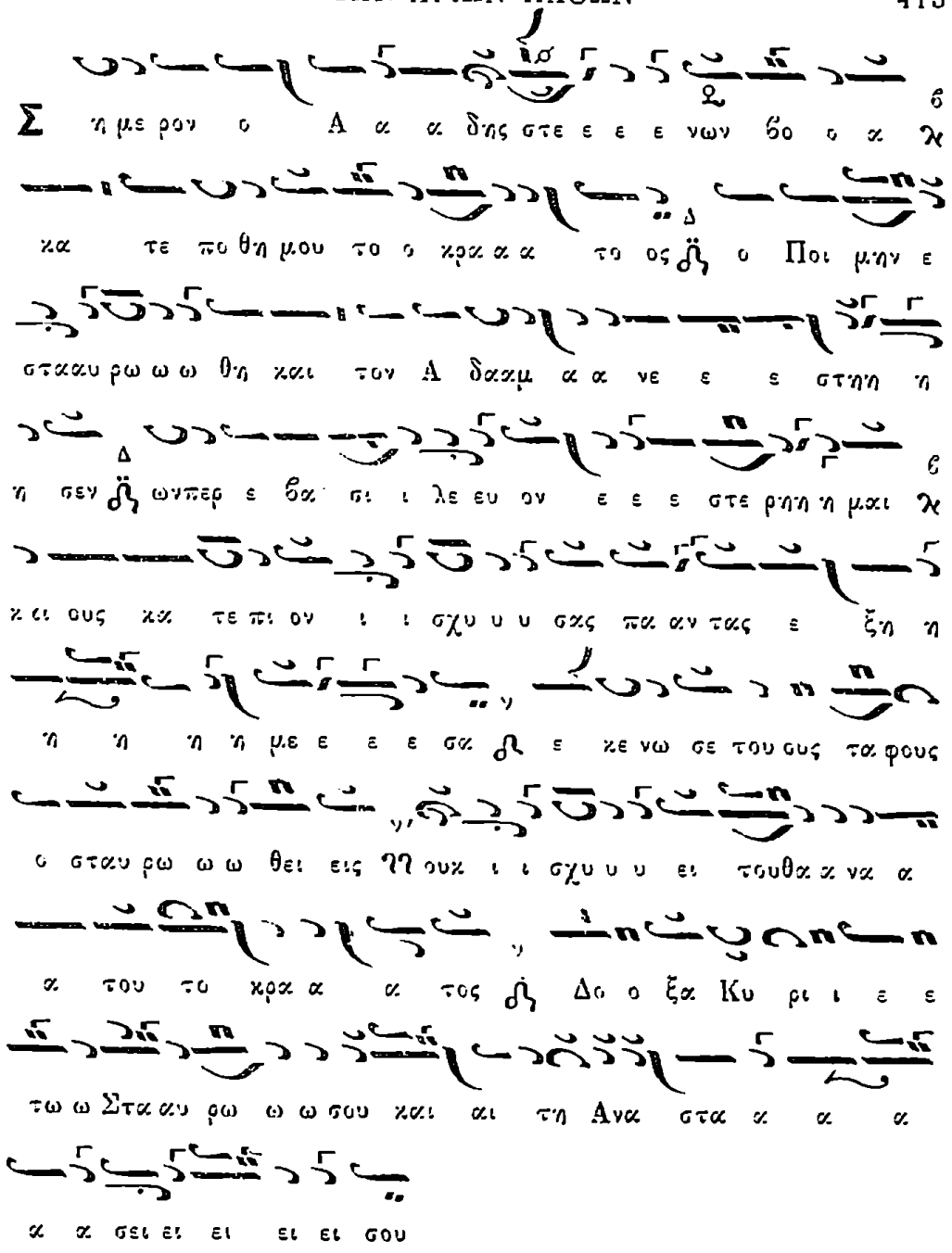
αὐ τος ε στι ιν ο Θε ος η μων ο εκ της πλα νης

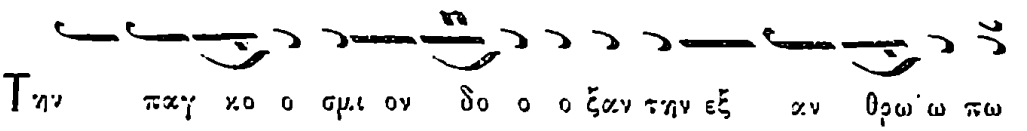
Καὶ τὰ ἑπόμενα Ἰδιόμελα. Ἦχος λ Νη.

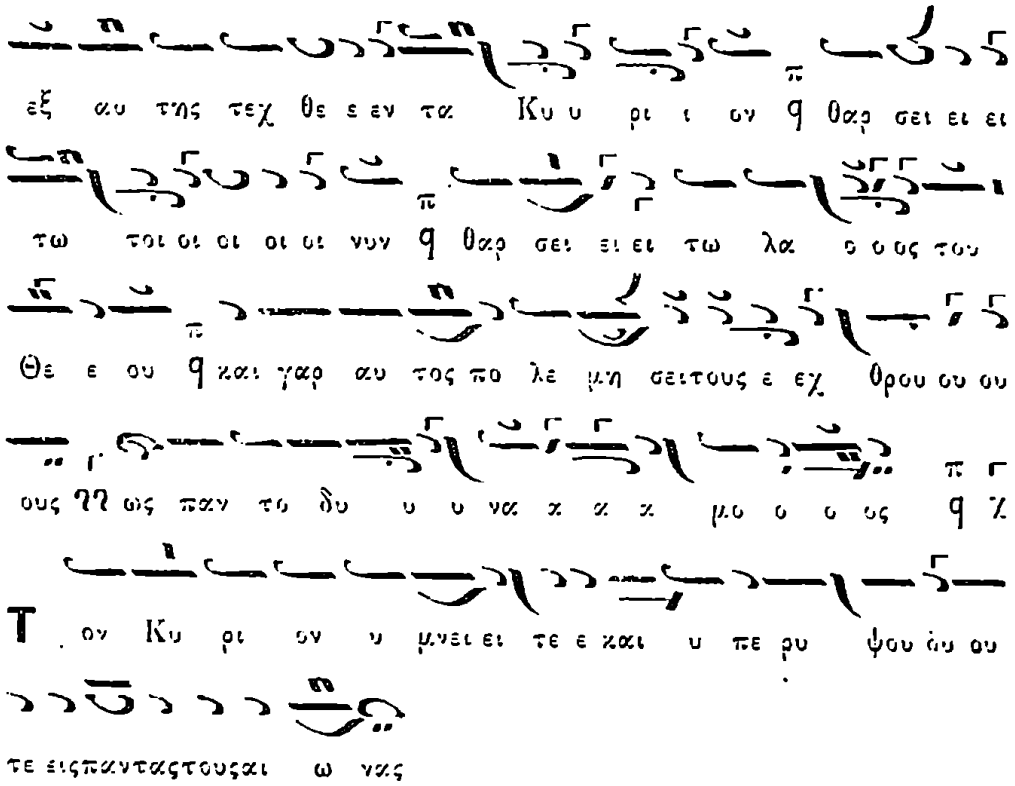

ρω ω ω σου καὶ αἰ τῇ Ἀ να στα α α σει ει ει ει
ει σου
Ση με ρον ο Ἀ α δὴς στε ε νων βο ο α α α
α λ Κα τε λυ θῇ ἡ μου ου ἡ ε ξου σι ι ι α
ε δε ξα α μὴν θνη ἡ τον ω σπε ερ ε ε να των θα
νο ο ον των του το ον δε κα τεχειν ο ο λως ου ουκ
ι ι σχυ υ υ ω ψαλλ α πο λω ω με τα α τουουου
του ω ων ε βα σι ι ι ι ι λε ε ε ευ ον
ε γω ει χοντους νε κρους απαι αι ω ω ω νος λ αλ λα
ου ου τος ι ι δου πα αν τα ας ε ε γει ει ει ει ρει
Δοξα Κυ ρι ι ε ε τω ω Στα αυ ρω ω ω σου καὶ αἰ τῇ Ἀ
να στα α α α α σει ει ει ει ει σου

Δόξα Τὴν σήμερον μυστικῶς. (Ζήτει σελ. 298). Καὶ νῦν Ἦχος ά. Πα.

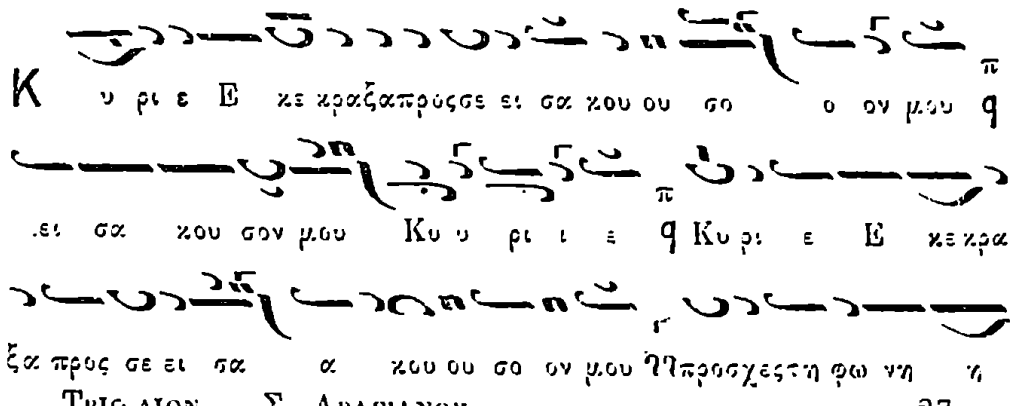

ΚΕΚΡΑΓΑΡΙΑ ΑΡΓΟΣΥΝΤΟΜΑ

μελοποιηθέντα ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ ἐκδότου διὰ τοὺς ἑσπερινοὺς τῶν Κυριακῶν καὶ Προηγιασμένων.

Ἦχος ά. Πα.

Ἦχος γ'. Γα.

Ἦχος δ'. Πα.

Κ α τευ θυν θη τω η προ ο ο σευ χη η η μου ως θυ μι
α α α μα α ε νω ω ω πι ο ο ο ον σου ε
ε παρ σις τω ω ων χει ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι
ι νη ει σα α κου σον μου ου Κυ ρι ι ε ε

Ἦχος πλ. ά. Πα.

Κ υ ρι ε Ε κε κρα ξα προς σε ει σα κου ου σο ον
μου ει σα κου σο ο ον μου Κυ υ ρι ι ε Κυ ρι ε
ε κε κρα ξα προς σε ει σακουου ου σο ον μου προ σχες
τη φω νη η η η τη η ης δε η η σε ω ω ω ως
μου εν τω κε κρα γε ναι μεπρος σε ει σα κου σο ον μου
Κυ υ ρι ι ε ε ε ε
Κ α τευ θυν θη τω η προσε ευ χη η η μου ως θυ

Ἦχος πλ. Πα
Κ
Ν

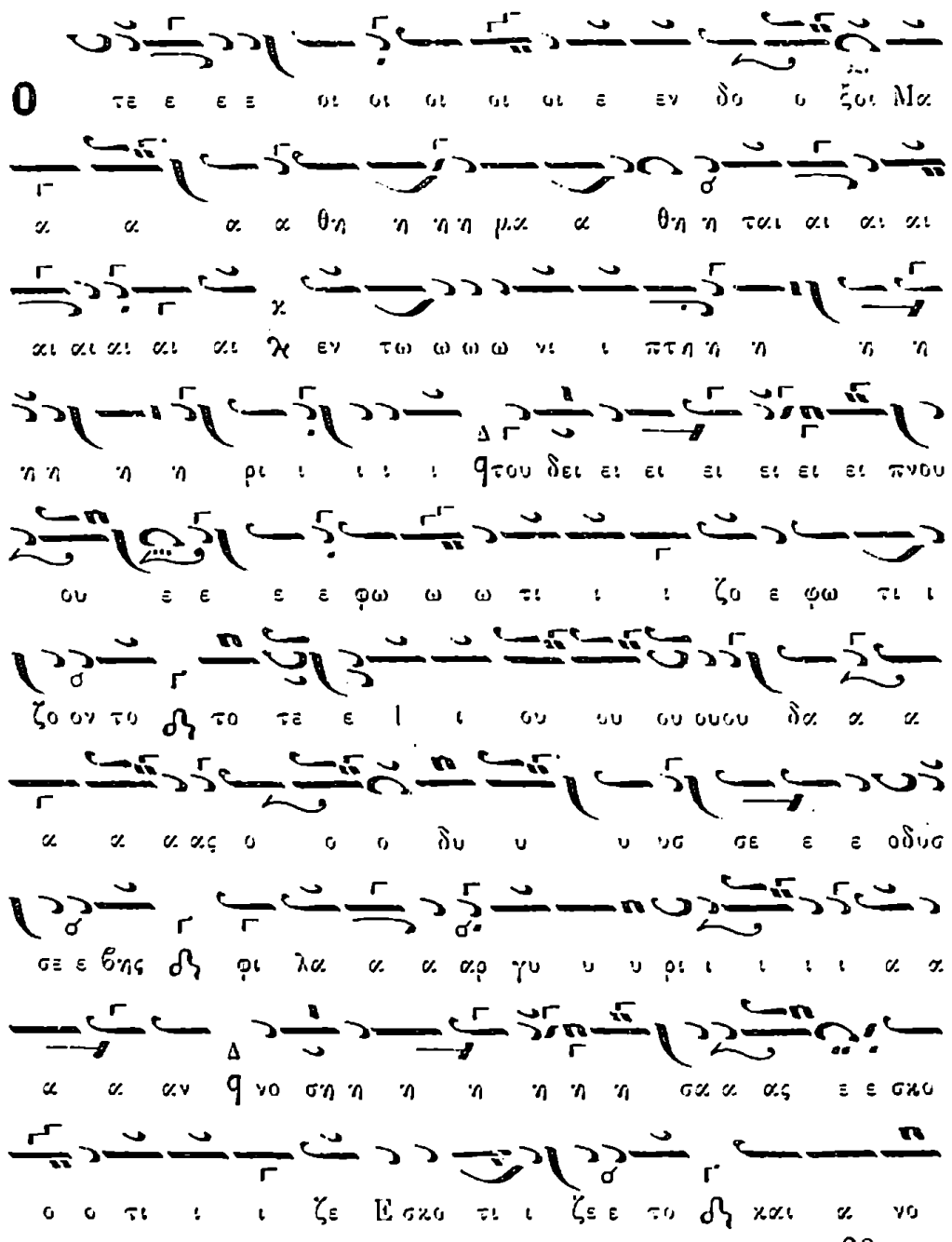
Ἦχος Βαρύς. Γα

Ἦχος Ἀ πλ. Νη.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ.

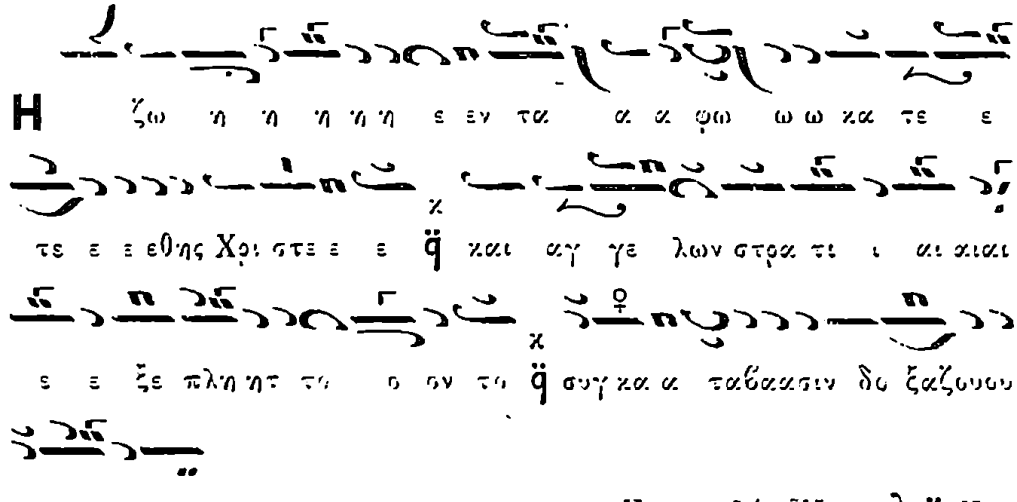
ΠΑΡΑΛΕΙΦΘΕΝΤΑ ΕΚ ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τῇ μεγάλῃ Πέμπτῃ $\frac{\lambda}{\pi}$ δ΄. Νη. $\frac{\text{ι}}{\text{Γα΄.}}$

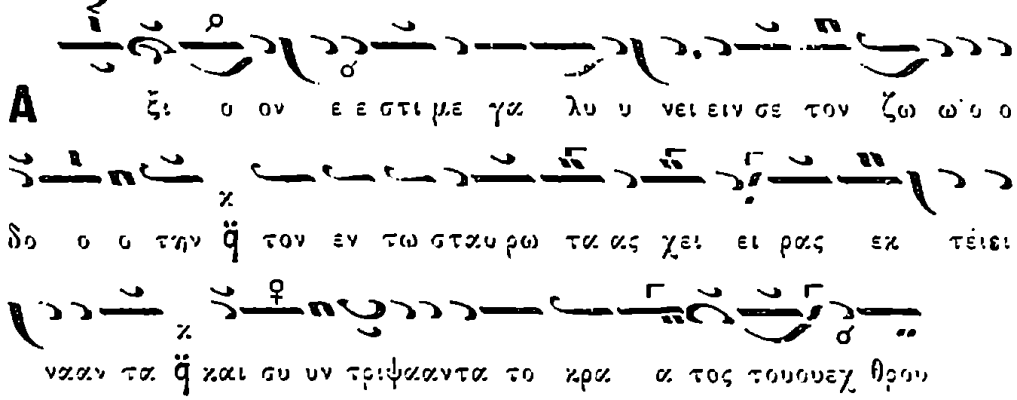

Μεγαλυνάρια τοῦ Μεγάλου Σαββάτου Πέτρου Λαμπαδαρίου,

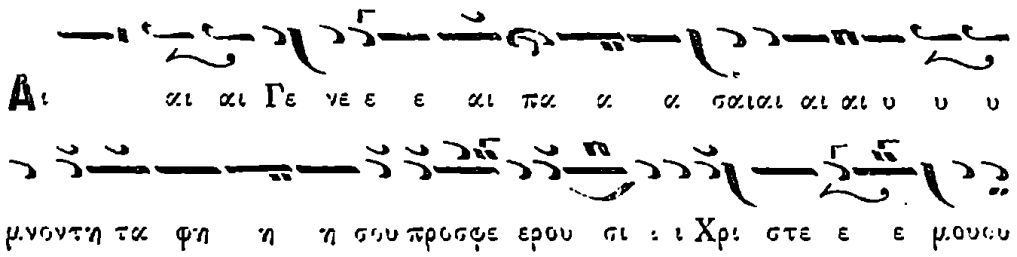
Στάσις Α'. Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ ἀ Πα. $\overline{\chi}$

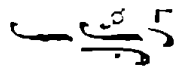
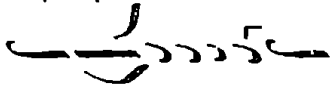
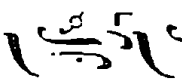
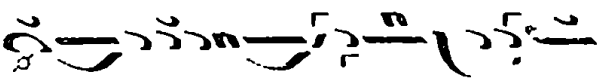
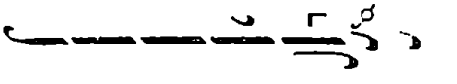
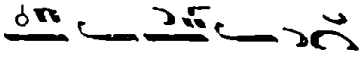
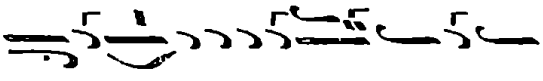
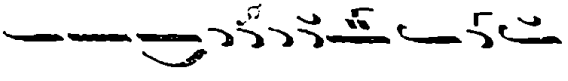
Στάσις Β'. Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ ἀ Πα.

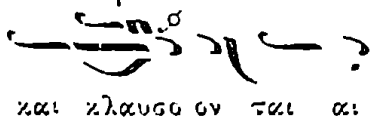
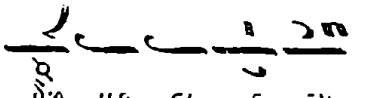
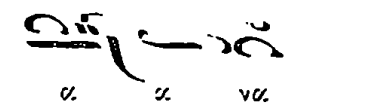
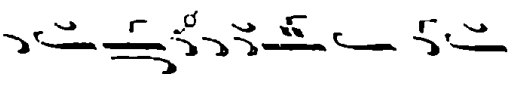
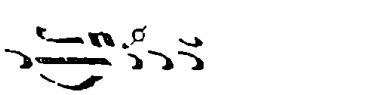
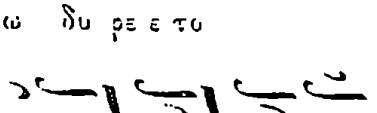
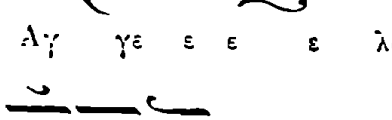
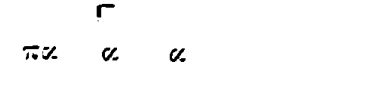
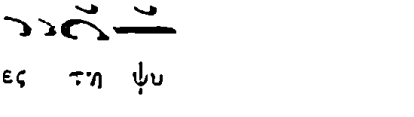
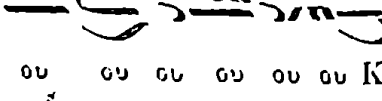
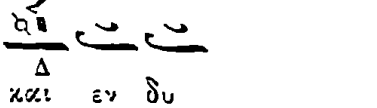

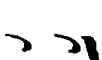
Στάσις Γ'. Ἦχος ἠή Γα.

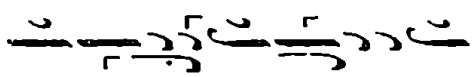
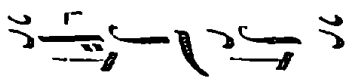
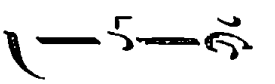
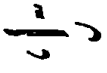
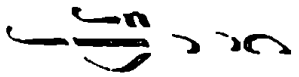
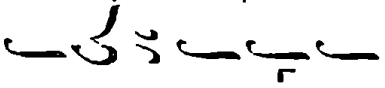
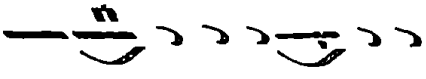
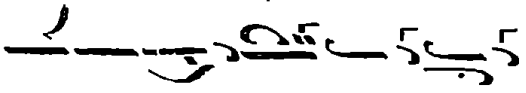

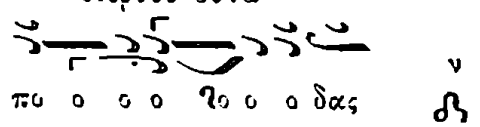
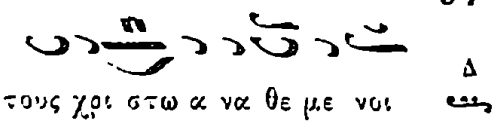
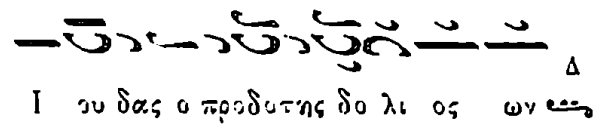
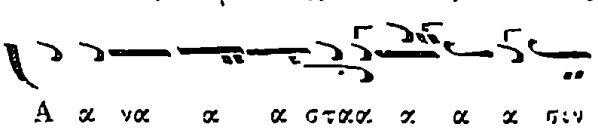
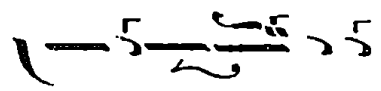
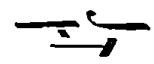
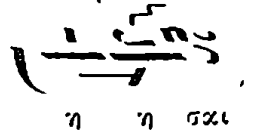
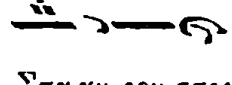
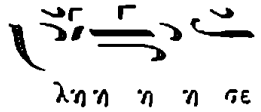
ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΕΝ ΤΩι Α΄ ΤΟΜΩι

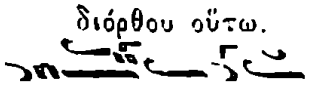
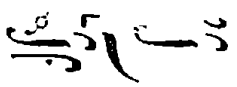
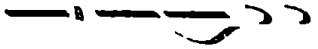
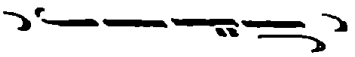
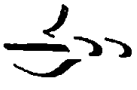
Σελ.	Στίχ.	διόρθου οὕτω
3 =	1	
		πται σμα α
4 =	6	
		ορ θρι ζει
5 =	12	
		τα πλη η η η η θη
8 =	9	
		δι ι α ας
11 =	12	
		πα ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βην
12 =	10	
		Της πα τρι κη η η ης
13 =	9	
		Κυ υ υ ρι ε
15 =	9	
		μη εγ κα α τα
15 =	12	
		πα αμ πο ο νη η η η η ρος
23 =	4	
		α μαρ τι ι ι ι ι ι ι ι αις

Σελ		Στίχ.	διόρθου οὕτω
26	=	9	
			και κλαυσο ον ται αι
27	=	5	
			δη μο σι ε ευ
30	=	7	
			α α να
32	=	1	
			οι κτι ι ι ι ι ι ιφ μων
32	=	7	
			ω δυ ρε ε το
34	=	3	
			ηλ λο τρι ω σεν
38	=	7	
			Αγ γε ε ε ε λω ων
42	=	6	
			πα α α
»	=	7	
			ες τη ψυ
44	=	1	
			ου ου ου ου ου ου Κυ
44	=	11	
			Δ και εν δυ
46	=	4	
			τα α α ας

Σελ.		Στίχ.	διόρθου οὕτω
53	=	8	
			ζη λωσιν
64	=	8	
			και αι αι αι αι
64	=	9	
			δε ε ε ε
67	=	12	
			κε ηα α α
73	=	9	
			κυ ον τος
84	=	8	
			δο ο ο ο λι ι α
90	=	6	
			κτει ρη
109	=	3	
			και ευ ρη η σε ε τε ε
119	=	8	
			ν
			δη εξ
122	=	6	
			ε ξερ χο ο ο με ε νος
126	=	4	
			π
			γω q ο ο
126	=	5—6	
			q
			με ε ε ε νη κ

Σελ.		Στίχ.	διόρθου οὕτω
143	=	10	
			εχ νε κρω ω ων α
153	=	1—2	
			ω ω ω ω ηω ω ω ω νης
155	=	10	
			αι αι αι αι αι αι
163	=	10	
			α α α πνουν
180	=	3	
			λει ει
183	=	2	
			λα ον κα θο δη γη σαντι
185	=	8	
			τοῖς φι λοις προς
186	=	6	
			Αι νου μεν ευ λο γου
198	=	2	
			ψυ χης η η μων ε λε ον
198	=	7	
			ι σο δυ να μον
217	=	12	
			αλ λα Δε ε σπο ο ο τα α
224	=	1	
			Μη η η η με

Σελ.		Στίχ.	διόρθου οὕτω
227	=	11	
			πο ο ο ο ηο ο ο δας
232	=	1	
			τους χρι στω α να θε με νοι
235	=	10	
			Ι ου δας ο προδοτης δο λι ος ων
238	=	4	
			Α α να α α σταα α α α σιν
240	=	10	
			κυ σι ιν ο
246	=	1	
			ρο ο ο ο ο ον
302	=	3	
			ρα δει
320	=	6	
			θως υ πο κυ υ ψαν τα
323	=	3	
			ο περ
339	=	7	
			η η σαι
340	=	11	
			Σταυ ρου στρα.
355	=	9	
			λη η η σε

Σελ		Στίχ.	διόρθου οὕτω.
356	=	12	
			σααν του υ υ λαι
359	=	2	
			νε ε κρο ον
368	=	6	
			η κτι
372	=	4	
			ο πλα στουργος
375	=	10	
			το φθαρ τον δε σου
380	=	4	
			Λε ε λυ ται
384	=	3	
			και τη τρι ι ι τη
385	=	2	Κε
			
			δο ο ξα
412	=	1	
			Τας ε σπε ρι νας η μων ευ χας

Εἴ τι ἄλλο ἐστίν, ἀφίεται τῇ εὐμενεῖ κρίσει τῶν κ. κ. μουσικῶν.

